<u>ଉଷ୍ଣୁରୁ</u>

611961191 - 9 (G11216119)

ନୀଳାଚଳ ସାରସ୍ୱତ ସଂଘ, ପୁରୀ ଶାଖା - ଆମେରିକା ସାରସ୍ୱତ ସଂଘ

ସଂଗୀତ୧୦
ଅତଳ ସାଗରେ ବୁଡି ଯାଉଥିଲି୧୦
ଅତୁଳ ତୁମରି ବିପୂଳ ଦାନର୧୦
ଅଦେଖା ମରମ ମନ୍ଦିରେ୧୦
ଅନନ୍ତ ଆକାଶ ଅନନ୍ତ ସାଗର୧୦
ଅନ୍ଧାରୀ ଜୀବନ ମେଘେ୧୧
ଅଭୟ ବାଣୀ୧୧
ଅମୃତ ଧାର ଝରେ ନିରନ୍ତର୧୧
ଅଳତା ସୁନ୍ଦର ତୁମ ଚାରୁ ଚରଣ୧୨
ଅର୍ପ ସ୍ର୍ପ ତୁମେ ବହୁ ରୂପ ଧାରୀ୧୨
ଆଉ କେତେଦିନେ ଏ ଶୁଷ୍ଟଜୀବନେ୧୨
ଆଉ ରାହା କେ ବତାଇ ଦେବ୧୨
ଆଖି ଭିଜିଗଲା ଲୁହରେ ଲୁହରେ୧୩
ଆଖି ମାଗେ ଦରଶନ, ଚିତ୍ର ମାଗେ ଚେତନା ୧୩
ଆଖିର ଲୁହରେ ଶକତି କାହିଁ ମୋ୧୩
ଆଜି ନବ ଶୁଭ ପ୍ରଭାତେ୧୪
ଆଜି ବାରୁଛି ମୋର ଏ ଅନ୍ତର୧୪
ଆଣିଲ ଯେବେ ଗୋ ମୋତେ ତୁମରି ପାଶେ୧୪
ଆନନ୍ଦ ଧାରା ବୁହାଇ ଦିଅ୧୪
ଆନେ ମୋର ମନ ନାହିଁ୧୫
ଆମେ ତ ସଭିଏଁ ନାନା ଜାତି ଫୁଲ୧୫
ଆଶା ମୋର ଚିରଦିନ ଦୟାନିଧି୧୫
ଆସ ସରବେ ବାହୁ ତୋଳି୧୬

ଆସିଛନ୍ତି ଆମ ପ୍ରାଣର ଠାକୁର୧୬
ଆସିଛେ ସରବେ ଏକଠାବୁ ଯିବା୧୬
ଆସିବା ପଥର ବନ୍ଧୁ ତୁମେ ମୋର୧୬
ଆଲୋକ ଦେଶର ବାରତା ଆଣିଛ୧୭
ଆହା କି ସୁନ୍ଦର ରୂପ ମନୋହର୧୭
ଆହା କି ସୁନ୍ଦର ମୂରତି ଆଜି ଆଖି ଦେଖିଲା୧୭
ଆହେ ଦୟାମୟ ମହିମା ତୁମର୧୮
ଆହେ ପରାଣ ଧନ୧୮
ଆହେ ପ୍ରିୟତମ ମୋର ଶ୍ରୀଗୁରୁଦେବ ·····୧୮
ଏ କି ଦେଖିଲା ଆଖି୧୮
ଏ କୁଳେ ବାନ୍ଧନା ଆଉ ତରଣୀ ମୋର
ଏ ବିଶ୍ ସଂସାର ଯା'ର ଚରଣେ ଆଶିତ
ଏଇ ମୋ ମନର ଆଶା୧୯
ଏଇ ବାଂଶୋରୀବାଲା ମୋତେ ବାଉଳା କଲା୧୯
ଏଇ ସଂସାରେ ଏଇ ଭଙ୍ଗ ଘରେ ୨୦
ଏକ ଲକ୍ଷ୍ୟେ ଏକ ବାକ୍ୟେ ୨୦
ଏତିକି ମାଗୁଣି ଖାଲି ୨୦
ଏତିକି ମାଗୁଣି ମୋର ହେ ପ୍ରାଣଠାକୁର ୨୦
ଏତେ ଦିନେ କି ହେ ପ୍ରିୟ ୨୧
ଏତେ ଦିନେ କିହେ ବନ୍ଧୁ ୨୧
ଏତେ ଦିନେ କିହେ ବନ୍ଧୁ ୨୧
ଏ ଦେହ ହେଉ ହେ ପୁଭୁ୨୨
ଏ ନୟନ କର କର ଗୁରୁ ରୂପ ଦରଶନ

ଏ ବାଉଳା ! ଚିହ୍ନିରଖ ଅନାଥର99	କେବେ ବୁଝିବ ମୋ ମନ କଥା ୨	١٢
ଏ ମର ସଂସାରେ ମନ କେହି ନୁହେଁ କାର99	କେବେହେଲେ ଥରେ କହିନି ଠାକୁର	6
ଏମିତି ଜଣେ ସାରା ଜଗତେ ୨୩	କୋଟି କଣ ଭରି ବାଜି ଉଠେ ଆଜି୨	6
କ୍ଷ ଭରି ତୁ କର ୨୩	କୋଟିକାମ ଜିଣା ଠାଣି କି ମନୋହର ୨	6
କ&େ ସେ ସୁର ଦିଅ ମା' ୨୩	କୋଟି ପୂଣ୍ୟବଳେ ଆଜି ପାଇଛି ଗୋସାଇଁ୩	10
କଥା ଦେଇ ଦେଉଛୁ ପାଶୋରି ୨୩	ଖୋଜିବା ପରି ମୁଁ୩	0(
କଦମ୍ ବନେ ବଂଶୀ ବାଜିଲା ରେ9୪	ଗାଆରେ ମନ ମଧୁର ମଧୁର୩	10
କଦମ୍ବ ବନେ ସେ କାଳିଆ କାହୁ9୪	ଗୁରୁ କେମନ ଧନ୩	0(
କର ମନ ନାମ-ରତନ କଣ ହାର9୪	ଗୁରୁ କୃପା କରି ସମ୍ବଳ୩) (
କହ ଦୀନବନ୍ଧୁ, କିମ୍ୟା ବନ୍ଧୁଠାରେ9୪	ଞ୍ଜାନ ସୂତାରେ ତୁ ଗୁଛରେ ମନ୩	16
କ୍ୟକମୟ ଜୀବନ-ପଥରେ ମିନତି୨୫	ଗୁରୁଦେବ ପରି ଜଣେ ସାମନ୍ତ୩	9(
କାହୁରେ ମୋହନ ମୂରଲୀ9୫	ଗୁରୁନାମ ଅବିରାମ ଗାଇ ଯା ମନୁଆଁ୩	9(
କାହିଁକି ଏ ଛଳ କହ ପ୍ରିୟବର୨୫	ଗୁରୁନାମ ଗାଅ ମହାନନେ ଭାଇ·····୩	19
କାହିଁକି ତୁ ଯାଉ ତାଙ୍କୁ ଭୁଲି	ଗୁରୁନାମ ଗାଇ ମନ୩	19
କି ଭାଷାରେ କୃତଞ୍ଜତା ଜଣାଇବି ମୋର୨୬	ଗୁରୁ ନାମ ରଟରେ ମନ୩	19
କି ଶୋଭାରେ ଆଜି୨୬	ଗୁରୁପଦେ ମାଗରେ ଯାଇ·····୩	19
କି ସୁନ୍ଦର ଆହା କି ମଧୁର ସତେ୨୬	ଗୁରୁ ପାଦ ପଦ୍କେ୩	ฤ၅
କିଏ ନେବରେ ସୁଧା ନାମ ରସ ଆସ୨୭	ଗୁରୁନାରାୟଣ କରି ନିବେଦନ୩	ണ
କୁଞେ କୋକିଳ ଗାଏରେ ୨୭	ଗୁରୁ ନାମ ତୁ ସାର କର ମାନସ୩	ฤ၅
କେତେ ସୁଧା ବୋଳା ଆଶିଷ ତୁମର୨୭	ଗୁରୁ ନାମ ସାଗର ବାରିରେ୩	8(
କେତେ ତପ କେବେ କରିଥିଲି ଗୋ୨୭	ଗୋପନ ମନର କଥା ଆଜି ପ୍ରିୟ ·····୩	8(
କେତେ ଦିନେ ଘୁଞିବ ଏ ମାୟା ମୋହ ଘୋର୨୮	ଘନ ଅନ୍ଧକାରେ ଏକା ମୁହିଁ ହେ୩	8(
କେବେ ହେବି ହରିଧନେ ୨୮	ଘେନ ବନ୍ଦନ୩	8۱

ଚରଣ ତୁମର ସରଗୁ ବଳି ୩୫	ଜୀବନରେ ଫୁଲ ଫୁଟିଥିଲେ ସିନା
ଚାହାଁରେ ବାରେ ଚାହାଁରେ ୩୫	ଜୀବନେ ଆସିବ କେବେ ସେ ଦିନ ·····୪୧
ଚାହିଁନି କେବେ ମୁଁ ତୁମକୁ ଠାକୁର୩୫	ଟିକି ମୋର ନାଆଟି୪୧
ଚାହେଁ ମନ ମୋର ୩୬	ଡର ଲାଗେ ଏ ତରଙ୍ଗ ହେରି୪୨
ଚାଲ ମନ ! ଯିବା ଚାଲ୩୬	ତରକେ ସେ ମିଳେ ନାହିଁ୪୨
ଚାଲରେ ମନ ଶ୍ରୀଗୁରୁ ଚରଣ ୩୬	ତାର ପାଦର ନୂପୁର ରୁଣୁଝୁଣୁ୪୨
ଚିର ବାଞ୍ଛିତ ତୁମେ ପ୍ରିୟତମ୩୬	ତୁ ଏକା ନାଉରୀଆ ଅଥଳ ନୀରେ୪୩
ଚିହ୍ନିଛୁ କି ଗୁରୁ କି ଧନ ୩୭	ତୁମ ଇଛା ହେଉ ପୂର୍ଣ୍୪୩
ଛନ୍ଦା ଚରଣ ତଳେ ବହା ରଖ ଏ ମନ ୩୭	ତୁମକୁ ନିଜର କରି ପାରିଲିନି୪୩
ଅଭୟ-ପଦରେ ଦେବ ଶରଣ ।୩।୩୭	ତୁମରି ଚରଣେ ଶରଣ ନେଇଛି୪୪
ଜଗବନ୍ଧୁ ହେ ! ଭବ-ବେଦନାହାରୀ ୩୭	ତୁମରି ପୂଜାର ଗୁରୁ ଭାର ମୋତେ୪୪
ଜଣକର ଫୁଲ ବଗିଚିଚାରେ ଆମେ ୩୮	ତୁମ ଦରହାସ କମ ନୟନ୪୪
ଜଣାଉଛି ଯୋଡି କର ହେ ଠାକୁର ୩୮	ତୁମ ପାଇଁ ଯେବେ ଫୁଟି ପାରିଲିନି୪୪
ଜୟ, ଜୟଗୁରୁ ଜଗଜନ ବନ୍ଦନ ହେ୩୮	ତୁମ ବିନେ ହେ ଗୋସାଇଁ
ଜୟ ଜୟ ଜୟ ନିଗମ ଆନହ୩୯	ତୁମ ଶ୍ରୀଚରଣେ ପୁଭୁ୪୫
ଜୟ ବିଶ୍ୱପତି୩୯	ତୁମ ସୁନ୍ଦର ସୁଠାମ ଠାଣି୪୫
ଜୀବଧନ ! ଏତିକି ମୋ ନିବେଦନ ୩୯	ତୁମେ ଜୀବନର ଧନ ମୋର୪୫
ଜୀବନ କାଳ ମୋ ସରି ସରି ଆସେ ୩୯	ତୁମେ ତ ମୋ ଗଞି ରତନ୪୬
ଜୀବନ ପାତ୍ର ମୋ ଭରିଛ୪୦	ତୁମେ ମୋ ମାତା ତୁମେ ମୋ ପିତା୪୬
ଜୀବନ-ଯମୁନା ଯେବେ ବହିବ ଉଜାଣି୪୦	ତୁମେ ମୋ ମୁକତି ତୁମେ ମୋ ଶକତି୪୬
ଜୀବନ-ବନ୍ଧୁ ମୋ ଏତିକି କରିବ୪୦	ତୁମେ ଯାହ ବିଚାରୁଛ ଭଲ ବୋଲି ଠାକୁର୪୬
ଜୀବନ ବନ୍ଧୁକୁ ମୋର ଏତେ ଦିନେ ପାଇଛି ରେ୪୧	ତୁମେ ପଚାରୁଛ ମୁଁ କିଏ୪୭
ଜୀବନର କଳପନାର୪୧	ତୁମେ ଦୟାନିଧି ଥାଉ ଥାଉ୪୭

ତୁମେ ମୋ ମନ ଆକାଶେ ପୁନେଇଁ ଚାନ୍ଦ୪୭	ଦୁଇ ଦିନିଆ ସଂସାର ମେଳ
ତୁମେ ଶୁଷ, ତୁମେ ବୁଷ ·····୪୭	ଦୁଃଖ ଘରେ ମୋର ଜନମ ଠାକୁର ୫୪
ତୁମେ ହାତ ଧରିନିଅ୪୭	ଦୁନିଆଁରେ ଗୁରୁ କିଏ ଅଛି ତାର ସରି ୫୪
ତୁମେ ହେ ଜାଳିଛ ମୁକ୍ତି ମଶାଲ	ଦିଅ ମନ ପ୍ରେମଧନ ଅରଜନରେ
ତୁମେ ହେ ଗଉରୀ ଶୀଅଙ୍ଗ ସଂଗତି୪୮	ଦେଖ ଗୋ ବିଜେ ବିଶ୍ୱବନ୍ଦନ ୫୪
ତୁମ ଶ୍ରୀଚରଣେ ପୁଭୁ୪୮	ଧନରେ ମାନରେ ମନ ନାହିଁ ନାହିଁ ୫.୫
ତୁମରି ବିନା କାହିଁକି ଭଲ ଲାଗେନା	ଧନ୍ୟ ଧନ୍ୟ ଗୁରୁଦେବ
ତେଜି ଏ ବାୟୁ ମଣ୍ଡଳ୪୯	ଧନ୍ୟ ହୁଇଲ ଧରଣୀ ତୋମାର ୫.୫
ତେଜି ମନ କଲେ ତୁମକୁ ବନ୍ଧୁ ହେ୪୯	ନବ ବରଷର ପ୍ରଥମ ପ୍ରଭାତେ
ଥରେ ଖାଲି ମୋତେ କହ ତ ଠାକୁର୪୯	ନବ ସୁନ୍ଦର ମୋହନ କାନ୍ତି ଧର
ଦରଶେ ତବ କୋଟି ରବି	ନ ମିଶିଲେ ବାରିବିନ୍ଦୁ କାହୁଁ ହେବ ସାଗର ୫୭
ଦୟାମୟ ଦିଅ ଫିଟାଇ ଏ ମୋର ମନ ଦୁଆର	ନୟନ ଧାରେ ଧାରେ
ଦୟାମୟ ଘେନ ଗୁହାରି	ନୟନ-ରଞ୍ଜନ ନୟନେ ନୟନେ
ଦୟାମୟ ଶ୍ରୀ ଚରଣେ କରେ ନିବେଦନ	ନୟନ ତୁମକୁ ପାରେ ନାହିଁ ଦେଖି
ଦୟାନିଧି ! ନ ନିଅ ପାଦ ଘୁଞାଇ	ନନ୍ଦନବନ ପାରିଜାତ ତୁମେ ୫୮
ଦାସେର ପ୍ରାର୍ଥନା ପୂର୍ଣ୍ଣ କର ଦୟାମୟ ······ଃ୧	ନାହିଁ ନହନ ବନର ସୁମନ
ଦୀନ ଜନେ ଦୀନବନ୍ଧୁ ! କରନା କରନା ପର୫୧	ନିଗମ ତାରକଂ
ଦୀନ ନାଥ ମାଗୁ ନାହିଁ କିଛି ଆଉ	ନିରାଶ ନ କର ଆଜି ୫୮
ଦୀନବନ୍ଧୁ ! ଏହି କଥାରେ ମୋ ମନ	ନିଃଶ୍ୱାସକୁ ମୋର ବିଶ୍ୱାସ ନାହିଁ ପୁଭୁ !
ଦୀନବନ୍ଧୁ ନାମ ଯେବେ	ନେଇଗଲ ଯେବେ ଅଜଣା ରାଇଜେ ୫୯
ଦୀନବନ୍ଧୁ ! ମୋ ବନ୍ଧୁ ହୋଇବ କେବେ	ପଦେ ଖାଲି ପଦରେ ଗୁହାରି ୫୯
ଦୀନବନ୍ଧୁ ହେ, କେତେ ଭାବୁଛି ମନେ ୫୩	ପଚାରୁଛି ପଦେ କଥା ୫୯
ଦିନେ ହେଲେ ଥରେ ମିଳନ ତୁମର ୫୩	ପଝାରୀ ରୋ ଡର ନାହିଁ ଆଖି୬୦

ପଦତଳ ମନୋହର ବକଚ ଶତଦଳ୬୦	ପ୍ରେମମୟ ତୁମ ଚରଣ ତଳେ	. D D
ପଦ ବନ୍ଦେ ଗୁରୁଦେବ୬୦	ପ୍ରେମ ବିନେ ସେ ଧନ ମିଳେ ନାହିଁ ରେ ····	. 99
ପଦେ ମୋ ଗୁହାରି ଘେନ୬୦	ବନ୍ଦଇ ଗୁରୁ ଚରଣ ····	. 99
ପ୍ରଭୁ ହେ, ମୁକତି ମୁଁ ଚାହୁଁ ନାହିଁ୬୦	ବହନ ଘେନ, ହେ ଜଗତବହ୍ୟ	. ୬୭
ପରମ ଆରାଧ୍ୟ ଦେବ ହେ ବିଶ୍ୱବିହାରୀ୬୧	ବହନା ଘେନା କର	. ୬୭
ପରାଣ ନାଥ ହେ ନିଅ ମୋତେ ହାତ ଧରି୬୧	ବିଦ୍ରେ ବିଦ୍ରେ	. ୬୮
ପରାଣ ମଧୁପ ନ ରସିଲା ଯେବେ୬୧	ବହେ ବହେ ବହେ ଶ୍ରୀନିଗମାନହମ୍	. ୬୮
ପରାଣପତି ତୁ ଏକା ଅଗତିର ଗତି୬୨	ବଢେ ଶ୍ରୀଗୁରୁଦେବ····	. ୬୮
ପରାଣରୁ ବଳି ପ୍ରିୟତମ ତୁମେ୬୨	ବଢେ ଶ୍ରୀଗୁରୁ	. ୬୮
ପାଶେ ଅଛିରେ ମୁଁ ତୋର କା'ରେ ଡର୬୨	ବଛାୁ ଜୀବନ ସଖାଳି ତୁମେ ମୋର	. D G
ପାଶେ ମୁଁ ତ ଅଛି ଭୟ ନାହିଁ କିଛି୬୨	ବନ୍ଧୁ! ତୁମେ ମୋର ପରାଣର ପ୍ରିୟ	. D G
ଫୁଲେ ଯଦି ଏତେ ସରାଗ ତୁମର୬୩	ବନ୍ଧୁ ହେ! ତୁମେ ଏକା ମୋ ଜୀବନ ଧନ	. D G
ଫୁଲେ ଯେବେ ଏତେ ଆଦର ତୁମର୬୩	ବତାଇ ଦିଅ କାହାରେ ମୁଁ ଡାକିବି ଆଉ	. D G
ଫୁଲ ଯେବେ ହୋଇଥାଆନ୍ତି୬୩	ବଇଁଶୀ ତୁମର ପ୍ରଭୁ ଯାହା ପାଇଁ ବାଜେ	.90
ପୁଭୁ ! କେତେ ଯେ ସହିଛ ମୋ ଲାଗି୬୪	ବହୁଦିନେ ପାଇଛି ହେ ନୀଳମଣି	.90
ପ୍ରଭୁ ତୁମ ପାଇଁ ଝରା ଶେଫାଳି ହୋଇ୬୪	ବାଇମନରେ····	. 90
ପୁଭୁ ! ନନ୍ଦନ ବନ ଇନ୍ଦୁଭୁବନ୬୪	ବାଞ୍ଛାକଳ୍ପତରୁ ଦେବ ····	·90
ପ୍ରଭୁ ତୁମରି ଚରଣ ତଳେ୬୪	ବାଞ୍ଛାକଲ୍ତରୁ ଦେବ ବିଶ୍ୱନାଟ୍ୟକାର	. 9 Q
ପ୍ରଭୁ ହେ ଏତିକି ଗୁହାରି ଶିରିପଦରେ୬୫	ବାପ ତ ଆମର ଜଣେ	. 9 Q
ପ୍ରଭୁ ହେ, ମୁକତି ମୁଁ ଚାହୁଁ ନାହିଁ୬୫	ବାର ବାର ହାତ ଖସିବ ତୋହର	. 9 Q
ପ୍ଣତି ଘେନ୬୫	ବାସନା ମୋହର ନାଥ	. ୭୧
ପ୍ରିୟଠାରୁ ବଳି ପ୍ରିୟ ତୁମେ ମୋର୬୬	ବାହୁଡି ସବୁ ଦୁଆରୁ ହେ ଦୟାନିଧି ····	. 99
ପେମମୟ ଜୟ ନିଗମାନନ୍ଦ୬୬	ବିଦାୟ ବେଳାରେ	.99

ଭକତିରେ ଧରିଥାଅ ଗୁରୁ ପାଦପଦ୍କ୭୨	ମନରେ ବନ୍ଦନ କର ତୁ ଅବିରତ
ଭ୍ୟବାଞ୍ଛା କଳ୍ପତରୁ୭୨	ମନ ହାତୀ ଆନେ ମାତି୮୦
ଭଲ ପାଇବାକୁ ଶିଖାଇ ଦିଅ ହେ	ମନ ବାସନା ଭରି ହରି ନାମ ଗାଅ୮୦
ଭବ ପାରାବାରେ ତୁମେ ନାଉରୀ ୭୩	ମନେ ମୋର ଚିର ଜାଗେ ହେ ଠାକୁର୮୦
ଭୟ ବିପଦ ଜଳନିଧି୭୩	ମନୁଁଆ ସେ ଦିନକୁ ମନେ ପକା୮୦
ଭାବ ବିନୋଦିଆ ଭକ୍ତବ୍ସଳ ଘେନ୭୪	ମଣିମା ଶୁଣିମା ହେଉ ଦୀନ ଗୁହାରି
ଭାସିଗଲି ଭବଜଳେ ଠାବ ଦିଅ ପାଦତଳେ୭୪	ମଣିମା ହେ ! ମୁଁ ଯେ ଶତ ବାସନାର ଦାସ୮୧
ଭିକାରୀ ନୁହେଁ ମୁଁ ମାଗିବିନି କେବେ୭୪	ମରମ ମଝିରେ ଅଲିଭା ଦୀପାଳୀ ଜାଳି୮୧
ଭିଖ ଦିଅ, ଭିଖ ଦିଅ୭୫	ମରମ ବେଦନା କହିବି କା' ଆଗେ୮୨
ଭିଜା ଆଖି ଲୁହ ଝରି ପଡୁଥିଲା୭୫	ମରମର ବ୍ୟଥା ପରାଣର କଥା୮୨
ଭୁଲି ମୁଁ ପାରୁନି ପ୍ରିୟ୭୬	ମହାବାହୁ ଏତିକି ମାଗୁଣି ମୋର୮୨
ମଧୁର ମଧୁର ବଂଶୀ ବାଜେ	ମହାବାହୁ, ଏତିକି କରୁଣା ହେଉ····୮୨
ମଧୁରେ ମଧୁରେ ମୂରଲୀ ବାଜିଲା୭୬	ମାଧବ ହେ ଦୀନବାନ୍ଧବ ମୋର୮୩
ମନ କଥା କହୁଛି ଶ୍ୟାମା୭୬	ମାଗୁନାହିଁ ଧନଜନ ମାଗୁଛି ମୁଁ ଶରଣ୮୩
ମନ କଥା ଶୁଣ ମୋର ମା୭୭	ମାଗେ ଭବମାନବ ଆଶୀଷ ମଧୁ ଧାର୮୩
ମନ ଚାଲ ନିଜ ନିକେତନେ୭୭	ମାନସେ ମନାସେ ନାଥ ଚିର ଶରଣ୮୩
ମନଚାରୀ ରେ ! ଅଳପେ ଅନାଅଁ ଥରେ ଫେରି୭୭	ମିଛେ ମିଛେ ଘୁରି ମରେଁ ମୁଁ ସିନା୮୩
ମନ ଜୟଗୁରୁ ଜୟଗୁରୁ ବୋଲ୭୮	ମୂଢରେ ଦୃଢ କରିଥା୮୪
ମନନ ଧିଆନ ଜ୍ଞାନ୭୮	ମୁଁ ଦେଇ କି ଧନ ତୋଷିବି ମନ୮୪
ମନର ଗୁହାରି ଶୁଣ ଜଗତଜୀବନ୭୮	ମୁଁ ଗୁହାରି କରେ ମୋ ଆଖିର ଲୁହରେ୮୪
ମନର ଠାକୁର ଆଜି୭୮	ମୁଁ ଯେ ଏକ ବାସହୀନ କାଗଜ ଫୁଲ୮୫
ମନର ବେଦନା କହିବି ବୋଲି ମୁଁ୭୯	ମୁଁ ଯେ କରୁଣାକଣା ଭିଖାରୀ୮୫
ମନରେ ଗୁରୁତତ୍ତ୍ୱକୁ୭୯	ମୁଁ ଯେ ତୁମରି ସନ୍ତାନ୮୫

ମୂରଲୀ ବାଜୁଛି କେଉଁ ଦୂର ବନରେ	ସଜନୀ ଗୋ ! ପରାଣୁ	. 46
ମୋ ଆଖିରେ ଲୁହ ଭରିଦିଅ ପ୍ରଭୁ ·····୮୬	ସତ କହ ଲୀଳାମୟ କେଉଁ ଲୀଳା କରୁଛ ····	. 66
ମୋ ବିଧୁର ପ୍ରାଣେ୮୬	ସହଜ ଭାବ ମୋତେ ଦିଅ ହେ ପ୍ରେମମୟ	. 66
ମୋ ପୁଭୁ ଆଶିଷମୟ୮୬	ସେ ଯେ ଭାବ ବିନୋଦିଆ ହରି ହେ	· (d)
ମୋ ମନ ଫୁଲବନେ ରସିକ ଭ୍ରମର ତୁମେ୮୬	ସଂପି ଦେଉଛି ପଦତଳେ ଜୀବନ ····	· (d)
ମୋହ ଲାଗି ଏକା ଆସିଛ ବନ୍ଧୁ ହେ୮୬	ସଂସାର ସାଗରେ ଭାସୁଅଛି ମୁହିଁ	· (b)
ମୋତେ ତୁମରି ଦୁଆରେ ଭିଖାରି କରିଛ୮୭	ସିଂହ ଦୁଆର ପାଶେ	· (d)
ମୋର ବୋଲି ଯା'ରେ ଆଦର କରିବି୮୭	ସାଗରେ ଭୂଧରେ ନଭେ ପାତାଳରେ	. ୯୩
ମୋର ବୋଲି ମୋତେ କହିବାକୁ ସତେ୮୭	ସାଧୁସଙ୍ଗ ମୋତେ ଦିଅ····	. ୯୩
ମୋର ମଥା ନତ କରି୮୭	ସୁନ୍ଦର ଫୁଲହାର	. ୯୩
ଯହିଁକି ଯା ସାଜେ ଭଲ୮୮	ସେ ଚରଣ ତଳେ ଆଜି	<i>.</i> ५४
ଯାହାଦେବ ଗୁରୁଦେବ ସେ ମୋ କୋଟି ବଇଭବ୮୮	ସେ ଦିନ ହୋଇବ କେବେ ଅଛି ଅନାଇଁ	٠ 62
ରତନ ଆସନେ ବସେ ଗୋିରୀ ଶଙ୍କର୮୮	ସେ ନାମେ କି ଯାଦୁ ଅଛି କହକହ ରେ ସଖୀ	\ \ \ \ \ \ \ \ \ \ \ \ \ \ \ \ \ \ \
ରସନା, ଗୁରୁ ବିନେ ଆନେ ରସନା	ସେ ମନ ମୋହନ ମୂରତି····	· 68
ରନ୍ ସିଂହାସନେ ଉଭା ଲାବଣ୍ୟ ଠାଣିରେ୮୮୮	ସେଇ କଜଳ ଘେନାଇ ଦିଅ····	. 48
ରାହା ଦେଖାଅ ମୋତେ ଦୟାସାଗର୮୯	ସେଇ ଜଣକର ଚରଣତଳରେ	. 48
ରୂପ ତାର କି ମନୋହର କେତେ ରୁଚିର୮୯	ସେବକ ବ୍ତ ତୁ ଦିଅ ଗୋ ମାଆ	. 48
ଶରଣ ଦେବ ଠାକୁର ଚରଣ ତଳେ୮୯	ସ୍ନେହ-ପ୍ରୀତି-ଭବ୍ତି ଭରା	. 48
ଶ୍ରୀ ଗୁରୁଦେବ ତୁମକୁ ମୁଁ ପ୍ରଣାମ କରେ୮୯	ଲେଖିଦିଅ ତୁମ ନାମ ଥରେ	. G D
ଶୀଛାମୁରେ ଆଜି ଅଞଳି ପାତିଛି୯୦	ଲୋଡୁ ତୁ ଯେବେ ଗୁରୁ-ଆଶିଷରେ ····	. G D
ଶ୍ୟାମା ଚରଣ ତଳେ ଶରଣ ଦେ ମା୯୦	ହସରେ ହସରେ ମୁଳୁତା ଝରେ	. ୯୭
ସକଳ ବନ୍ଧନ ତୁଟାଇ ଦେଇଛ	ହେ ଆନନ୍ ! ଭୁବନାନନ୍ଦ	. ୯୭
ସଜଳ ନୟନେ କୁସୁମ ଅଞଳି ମୋର୯୦	ହେ ଗୁରୁଦେବ ପରମାରାଧ୍ୟ	. ୯୭

ହେ ଜଗତଗୁରୁ ହେ ମହିମାମେରୁ୯୮	ହେ ପ୍ରାଣ ଠାକୁର ପ୍ରଣତି ଆମର
ହେ ଦୟାଳୁ! ହେ ଦରଦୀ!୯୮	ହେ ଭାବନିଧି! ଭାବରେ ରଖ୧୦୦
ହେ ଦୁଃଖ ହାରୀ୯୮	ହେବ କି ସେ ଏ ଜନମେ୧୦୦
ହେ ଦୁଃଖହାରୀ, ହେ ଦୁଃଖହାରୀ!୯୯	ହେ ମହାମହୀମ ଭୂବନମୋହନ ନନ୍ଦନ୧୦୦
ହେ ନିଗମାନନ୍ଦ ମୋର ପରାଣ ଠାକୁର୯୯	ହେ ମୋର ଜୀବନବନ୍ଧୁ୧୦୧
ହେ ପରମାରାଧ୍ୟ ତ୍ରିଜଗତବନ୍ୟ୯୯	ହେ ସତ୍ୟ ସୁନ୍ଦର ଦେବ ପରାତ୍ପର୧୦୧
ହେ ପାଣ ଠାକୁର ! ପରମ ଈଶୃର	ହଦୟର କଥା ହଦୟର ଭାବ·····୧୦୧

ସଂଗୀତ

ଅତଳ ସାଗରେ ବୃଡି ଯାଉଥିଲି

ରୋଗରେ ଶୋକରେ ଦୁଃଖ ଦୁରୁଦିନେ ଦେଖେ ମୁଁ ତୁମକୁ ମୋର ସନ୍ନିଧାନେ ମୋ ଭଙ୍ଗ ଦୁଆର ଜଗି ରହିଥାଅ ମୋ ପାଇଁ ଦରଦ ବୁହାଇ

କରୁଣା ଦୁଆର ମେଲାଇ ନିରତ ବାରୁଛି ଏ ପରାଣ ମୋର ତୁମେ ମୋର ସାଥୀ କୋଟି ଜନମର ତୁମେ ଏକା ମୋର ଲୁହ ପୋଛା ବନ୍ଧୁ

> ଏତେ ସ୍ନେହ ପାଇ ତେବେ ବି ଏ ମନ ବିଷୟକୁ ଧାଏଁ ନ ମାନି ବାରଣ ଆଖି ଲୁହ ଢାଳି କରେ ପଦେ ଅଳି ନିଅ ଏ ମନକୁ ମନାଇ । ୫।

ରହିଅଛ ମୋତେ ଅନାଇ

181

ମୋ ଆଖିରେ ମାଖି ଜ୍ଞାନର ଅଞନ ଲିଭାଇ ଦେଉଛ ମାୟାର ସପନ ଜନମ ଜନମ କେତେ ଯେ ବନ୍ଧନ ଦେଉଅଛ ତୁମେ ତୁଟାଇ 191

ତ୍ମେ ତ ନେଇଛ କୋଳାଇ

ଅତଳ ସାଗରେ ବୃଡି ଯାଉଥିଲି

ଦେଇଛ ଆଶରା ଅଭୟ ଚରଣେ

କାନେ କାନେ ମୋର କହୁଅଛ କେତେ ମଧୁଭରା ତୁମ ପୀତି କଥା ଯେତେ ମୁକତି ଧାମକୁ ନେଉଅଛ ଟାଣି ହାତ ଧରି ପଥ ମଣାଇ 191

ଅତୁଳ ତୁମରି ବିପୁଳ ଦାନର

ଅତୁଳ ତୁମରି ବିପୁଳ ଦାନର ପତିଦାନ ନାହିଁ ନାହିଁ ରହିଅଛ ମୋର ଜୀବନେ ମରଣେ ହାତଧରା ସାଥୀ ହୋଇ । ୨।

> ମୋହ ଲାଗି ଏକା ଆସିଛ ହେ ପିୟ-ବର ! ହସି ହସି ତୂମେ ବହିଛ ଅଧମ ଉଦ୍ଧାର ଦାରୁଣ ଭାର କୋଟି ଜନମର ଅନନ୍ତ ବନ୍ଧନ ନିମିଷକେ ମୋର ଫେଇ ।୩।

> (ଆଜି) ତୁମ ଆବେଗରେ ଏ ଆଖିରୁ ଲୁହ ଝରେ ବ୍ୟଥିତ ପରାଣ ଅକୁହା କୋହରେ କୃତଞ୍ଜତା ଜଣା କରେ ଲୋଟିଯାଏ ତୁମ ଚରଣ ତଳରେ କିଣା-ଦାସ-ଆଶ ବହି ।ଧା

ସୀମାହୀନ ତୁମ ଅଭୁଲା ପୀରତି କେ ପାରିବ ମୂଲ ଦେଇ ।ଠା

ବୁଝିତ ନପାରେ କାହିଁକି ଏଦିନ ପାଇଁ ଦରଦ ତୁମରି ଉଛୁଳି ପଡୁଛି ଦୁଇ କୂଳ ସୀମା ଡେଇଁ କାହିଁକି କରୁଣା କୁବେର ଭ୍ୟାର ଦେଇଛ ମେଲି ମୋ ପାଇଁ । ୧।

ମାଆ ପରି ତୁମେ ସେନେହ ପରଶ ଦେଇ ମୋ ଚଲା ପଥରୁ କାଢି ଦେଇ କଣ୍ଠ ରହିଛ ମୋତେ ଅନାଇ

ଅଦେଖା ମରମ ମନ୍ଦିରେ

ପରଳ ଘେରା ମୋ ଆଖି ଦେଖେ ନାହିଁ ଏ ସବୁର ତୁମେ କରତା ।୨।

ମୂଗ ନାଭି ଗଂଧେ ମୂଗୁଣି ଆକୁଳ ବାସ ଲାଗି ଖୋଜି ବୁଲେ ବନୟଳ ସେହିପରି ସିନା ଅନ୍ତର ମୋର ଆକୁଳେ ଖୋଜଇ ସବିତା

କରାଉଛ ବୋଲି ସବୁ ମୁଁ କରୁଛି ଶତତ ଏକଥା ପାଶୋରି ବସୁଛି ଦୟାମୟ ପଦେ ଏତିକି ମାଗୁଣି ଭୁଲାଇ ନରଖ ଏ ମଥା ଖୋଜି ବୁଲେ ଅଂଧ ନୟନ ନିରତ କି ପୁଲ କାହିଁ ତା ମମତା ପାଶେ ପାଶେ ତୁମେ ଅଛ ନିରତ୍ତର ଜଗାଅ ମନର ସତତା ।୪।

ଯାଦୁକର ପରି ଖେଳ କେତେ ଖେଳ ଅନ୍ତରାଳେ ଲୁଚି ହସି ଖଳଖଳ ଏତେ ପାଶେ ତୁମେ ଅଛ ବୋଲି ଜାଣି ପାଶୋରି ଦିଏ ମୁଁ ସେକଥା । ୧।

ଅଦେଖା ମରମ ମନ୍ଦିରେ ତୁମେ ବସିତ ରହିଛ ଦେବତା ଅବୁଝା ଏ ମନ ଭାଳେ ଦୂରେ ତୁମେ ମୁରୁଖ ପଣିଆଁ ମୋରତା ।ଠା

ଦ୍ର ବନଫୁଲ ବାସ ଚହଟାଇ ବାସନା ବାରେ ମୁଁ ଆଖି ନ ଦେଖଇ

ଅନନ୍ତ ଆକାଶ ଅନନ୍ତ ସାଗର

ଆକାଶର ନୀରବତା ସାଗରର ଗଭୀରତା ମହାମହିମ ହେ ତୁମେ ତାର ସୀମା ରେଖା ଗଗନେ ରବି ବିଳସେ ତୁମରିମଧୁ ପରଶେ

ଅନନ୍ତ ଆକାଶ ଅନନ୍ତ ସାଗର ସେ ଅନତ୍ତେ ଅନ୍ତ ତୁମେ ଗୁରୁ ମୋର ।ଠା

ତୁମରି ଇଙ୍ଗିତେ ବିକଶନ୍ତି ଜ୍ୟୋତିରେଖା ତ୍ର ଯୋଗ ଜ୍ଞାନ ପେମ ସାଧନେ ତୁମେ ଅସୀମ ଭ୍ୟତ୍ତର ପୂଃଖ ହାରୀ ପଳୟ ଜଳେ କାଣ୍ଡାରୀ ତୁମେ ବଳବନ୍ତ ଏ ବିଶ୍ୱସୂଷିର

ଚମକି ଚପଳା ଖେଳେ ଦୂର ନୀଳ ଘନ କୋଳେ କୋଟି ବହ୍ଲାଞ ଝୁଲଇ ପୟରେ ତୁମର । ୧।

ଭାସମାନ ନିହାରିକା ସୁଦ୍ର ଗହ ତାରକା

ଅନ୍ଧାରୀ ଜୀବନ ମେଘେ ତୁମେ ଧୂବ ତାରା ତ ଦରଶାଅ ପଥ ମୋରେ ହେଲେ ପଥ ହରା ତ ।ଠା

ଅନ୍ଧାରୀ ଜୀବନ ମେଘେ

ତୁମ ବିନେ ସାହା କେହି ନାହିଁ ପଭୁ ମୋର ତ । ୨ା

ତୁମେ ବରାଭୟ ଦାତା ତିନି ଭୁବନ କରତା ଜୀବନ ମରଣ ସବୁ ତୁମରି ବିଧାନ ତ |ബ

ଯାବତ ଜନମ ଭାର

ଭେଟୁଛି ମୁଁ ଘେନା କର ଚରଣେ ଶରଣ ଦିଅ ଗତି ଅଗତିର ତ

ତୁମେ ମାତା ତୁମେ ପିତା

ରବି ଶଶୀ ଗହ ତାରା

ତୁମେ ବନ୍ଧୁ ତୁମେ ଭାତା

ତୁମରି ଜିରଣେ ଭରା

ପରାଣର ସାଥୀ ଏକା ତୁମେ ସିନା ଚିର ତ ।୧।

ଅଭୟ ବାଣୀ

ଅକୃତିମ ପେମବଳେ ସେ ହୃଦୟ ଶତଦଳ ରୂପେ ଫୁଟିବ ବସୂ ! ପରାଣ-ଅଶାନ୍ତି ତୂଟିବ ା୮ା ଅନ୍ତର୍ଦ୍ଧାନ ପରେ ବୁକୁ-ଭାଷା ମୋର ବୁଝିବାକୁ କ୍ଷମ ହୋଇବ ବସ୍ ! ଅନ୍ତରୁ ପେରଣା ପାଇବ ।୯ା ଚିଉ ଶୁଦ୍ଧ କର ଅଭାବେ ତାହାର ମୋ ଇଛା ବିକୃତ ରୂପରେ ଦେଖାଦେବ ସିନା, ବୃଝିବାକୁ ହେଲେ ସମାହିତ ହୁଅ ଅନ୍ତରେ ବସ୍ ! ଗଭୀରୁ ଅଧିକ ଗଭୀରେ ।୧୦ା ଚିଉ୍ଶୁଦ୍ଧି ପାଇଁ ଏକଦିଗେ ସର୍ବେ କର ଧ୍ୟାନ ଅବଲମ୍ବନ ଗୁଣକ୍ଷୟ ପାଇଁ ଅପର ଦିଗରେ ଆଚର ନିଷ୍କାମ କରମ ବସ୍ ! ସମଭାବେ ଦୁଇ ସାଧନ ।୧୧। ତେବେ ସିନା ମୋତେ ଲଭିବ ପକୃତେ ଫୁଟିବ ପେରଣା ରୂପରେ ଅନ୍ତରେ ପାଇବା ଅସଲ ପାପତି ବୁଝିବ ସେକାଳେ ସକଳେ ବସ୍ ! କେଭେଁ ନ କାହିବ ବିକଳେ ।୧୨

181

ଅଛି ଚିରକାଳ ଥିବି ଚିରକାଳ ସନ୍ଦେହ ତିଳେ ଯେ କରିବ ଅୟିତ୍ୱରେ ମୋର ନାହିଁ ତ ବିଶ୍ୱାସ ଝୁରି ଝୁରି କାନ୍ଦି ମରିବ ବସ୍ ! ବିଫଳେ ଜୀବନ ହାରିବ ।୧୩

ଏହି ଦେହକାଳେ ଦେଖୁଛ ସକଳେ ରହିଛି ବାହାରେ ତୁମର ରକ୍ଷା କଲେ ଦେହ ସକଳ ହୃଦୟ ହେବ ମୋ ଆସନ ମନ୍ଦିର ବସୂ ! ଦେବତା ଆସନ ରୃଚିର ।୧୪।

କହିଲେ ଠାକୁର ବିଦାୟ ପୂର୍ବରୁ ଶୁଣ ଏ କେତୋଟି ବଚନ ମୋର ତିରୋଧାନେ ରଖିବ ସ୍ତୁରଣେ, କରିବ ଯତନେ ସାଧନ ବସୂ! ଲଫି ଯିବ ବାଧା-ବନ୍ଧନ । ୧। ପାଳିଲେ ବଚନ, ତୁମକୁ ଜଗତେ ନାହିଁ ଶକ୍ତି ରୋଧ କରିବ ହେବ ଅଗସର ବିଶ୍ୱ ରାଜପଥେ, କିଏ ବାଧା ଦେଇପାରିବ ବସ୍ ! ତୁମ ଆଗେ ସିନା ହାରିବ । ୨ା ହୁଅ ଗୂହବାସୀ ଅଥବା ସନ୍ୟାସୀ ନାହିଁ ଏଥି ବାଛବିଚାର ମହତ ଇଛାକୁ ରୂପ ଦେବାପାଇଁ ଆଶୟ ନେଇଛ ମୋହର ବ୍ୟ ! ଏକପଥେ ସଖା ସୋଦର ।୩। ମୋର ବର୍ତ୍ତମାନେ ଆଦେଶ ପାଳନେ ଦ୍ୱନ୍ଦ ନ ରହିବ କିଞିତେ ନିଜ ମୁଖେ ମୁହିଁ କରେଁ ଯା ପକାଶ ଅନୁସରି ଯିବ ସୁଚିତ୍ତେ ବସ୍ ! ଉପଦେଶ ମାନି ନିଷ୍ଟିନ୍ତେ ।୪ା ମୋର ଅନ୍ତର୍ଦ୍ଧାନେ ଅସଲ ପରୀକ୍ଷା ଆରମ୍ଭ ହୋଇବ ସତ୍ୱରେ ମୋ ଇଛା ସେକାଳେ ପେରଣା ରୂପରେ ପ୍ରୃଟିବ ବିଶୁଦ୍ଧ ଅନ୍ତରେ ବସୂ! ନ ଫୁଟିବ ଶୁଦ୍ଧ ନହେଲେ । ଞା ସଦ୍ଗୁରୁ-ଅବ୍ୟକ୍ତ-ଇଛା ସବୁକାଳେ ପକାଶ ନିର୍ମଳ ଅନ୍ତରେ ରୂପାୟିତ ଯେବେ କରିବ ସେ ଇଚ୍ଛା ସଂଘବଦ୍ଧ ହୁଅ ସକଳେ ବସ୍ ! ଅଧିକ ସଂହତ ଭାବରେ ।୬। ଆପାଣ ଚେଷ୍ଟାରେ ରୂପ ଦେବାପାଇଁ ମୋ ଇଚ୍ଛା ବ୍ୟକତ ଅବ୍ୟକ୍ତ ଲାଗିଯିବ ଯେହୁ ଶିଷ୍ୟ ମୋର ସେହୁ ସେହି ସେ ପେମିକ ଭକତ ବସୂ ! ସୁଖପାଏ ମୋତେ ପକୃତ ।୭ା କହେ ବାରମ୍ବାର ମୋ ଇଛା ତାହାର ଅନ୍ତରେ ବିକଶି ଉଠିବ

ଅମୃତ ଧାର ଝରେ ନିରନ୍ତର

ରଖିଅଛ ଯଦି ହୁଅନା ନିରାଶା

191

ଅମୃତ ଧାର ଝରେ ନିରନ୍ତର ଚାଖିଛ କି କେବେ ଚାଖିଛ କି ? ଝରେ ଯା' ଚରଣୁ ଅମୃତ ସଦା ଜୀବନରେ ତାଙ୍କୁ ଦେଖିଛ କି ? ।ଠା ଭରସା ରଖିଲେ ପରଶ ପାଇବ ମନ ହାତୀଟାକୁ ବାହିଛ କି ?

ଏ ଜୀବନେ ଯେବେ ଦେଖିବାକୁ ଆଶା

ଦରଶନ କଲେ ସେ କଞ ଚରଣ କେଉଁ ଭାବେ ତାଙ୍କୁ କରିବ ବରଣ କି ଦେଇ ତୋଷିବ, କି ଭାବେ ପୂଜିବ ଅରଚନା ବିଧି ଶିଖିଛ କି ? ।୨।

ଭାବ ରାଇଜରେ ଘର ପରା ତା'ର ଭକତିରେ ଧରା ଦିଅନ୍ତି ଠାକୁର ନୟନ ଲୋତକ ଭାରି ଲୋଭ ତାଙ୍କ ଯତନେ ସାଇତି ରଖିଛ କି ? ତେବେ ଅମୃତ ହୋଇବା ସରବେ ଗୁରୁପଦ ସୁଧା ଚାଖି ଚାଖି ।୪ା

କୋଟି ସୂଯ୍ୟ ତେଜ କାନ୍ତି ଝଲମଲ କୋଟି ଚନ୍ଦ୍ର ପ୍ରଭା ଛାୟା ସୁଶୀତଳ ହୃଦୟ-ଗଗନୁ ଉଇଁ ଆସିବେ ସେ ଏ ଦୃଢ ବିଶ୍ୱାସ ରଖିଛ କି ? ।୩।

ଅଳତା ସୁନ୍ଦର ତୁମ ଚାରୁ ଚରଣ

ଅଳତା ସୁନ୍ଦର ତୁମ ଚାରୁ ଚରଣ ପଣାମ କରି ମୁଁ ନାଥ କଲି ବରଣ ।ଠା ଗୋଲାପ ପାଖୁଡା ସରି ଶ୍ରୀପଦ ସୁନ୍ଦର ଭରି ଅଶେଷ ମୋ ଦରଶନ ଅଭିଳାଷ ଗଲା ପୂରି ଶୂନ୍ୟ ଥିଲା ପୂର୍ୟ କଲ ଏହି ଜୀବନ

କୋଟି କୁମୁଦ ରୁଚିର ଦେବ ଦୁଲ୍ଲ୍ଭ ପୟର ଅପଲକ ମୋ ପଲକ ଆହା କି ରୂପ ମଧୁର ଦେହ ମନ ସେଇ ପଦେ କଲି ଅର୍ପଣ ।୧।

ହୃଦୟ ଆବେଗ ନେଇ ଯେବେ ପଦ ଦେଲି ଛୁଇଁ କଳଙ୍କର ଦାଗ ସବୁ କୃପା କରି ଦେଲ ଧୋଇ ମରଣ ଜିଣା ଚରଣେ ଗଲି ଶରଣ । ଧା

କୋମଳ ପୟର ଦୁଇ ପରଶ ପାଇବା ପାଇଁ ଅନ୍ତରର ଅଭିଳାଷ ଥିଲା ଯାହା ଲିଭି ନାହିଁ ସତ ହେଲା ଆଜି ପିୟ ସେଇ ସପନ । ୨ା

ଆହେ ପ୍ରଭୁ ଦୀନବନ୍ଧୁ ପ୍ରେମମୟ ପ୍ରେମସିନ୍ଧୁ ଧନ୍ୟ କଲ ଏ ଜୀବନ ପାଇଲି ଅମୃତ ବିନ୍ଦୁ ମାନସ କୁସୁମ କରେ ଘେନ ବନ୍ଦନ। ଧ

ଅରୂପ ସ୍ୱରୂପ ତୁମେ ବହୁ ରୂପ ଧାରୀ

ଅରୂପ ସ୍ରୂପ ତୁମେ - ବହୁ ରୂପ ଧାରୀ ତୁମେ ହେ କରୁଣାନିଧି - ଭବ ଦୃଃଖହାରୀ ।ଠା ତୁମେ ଗୁରୁ ଜ୍ଞାନଦାତା ପୁଭୁ ଦଇତାରୀ ।୨।

ତୁମେ ହେ ମଙ୍ଗଳମୟ ତୁମେ ସୁଖର ଆଳୟ ତୁମେ ପୁରୁଷ ଉତ୍ତମ ବିଶ୍ୱରୂପ ସତ୍ୟକାମ ସଗୁଣ ନିର୍ଗୁଣ ତୁମେ ପାପ ନାଶ କାରି ।୩।

ତୁମେ ସୁଖର ଆଳୟ ଦୀନ ତାରଣ ଭଳତ ହୃଦୟ ବିହାରୀ ।୧।

ତୁମେ ଧର୍ମ ତୁମେ ଜ୍ଞାନ ତୁମେ ଜୀବର ଜୀବନ ତୁମରି ଚରଣେ ଦାସ ଶରଣ ଭିଖାରୀ ।୪।

ତୁମେ ପିତା ତୁମେ ମାତା ତୁମେ ଭବ ଭୟ ତ୍ରାତା

ଆଉ କେତେଦିନେ ଏ ଶୁଷ୍କଜୀବନେ

ଆଉ କେତେଦିନେ ଏ ଶୁଷ୍କଜୀବନେ ହୋଇବ ପ୍ରେମ ସଞାର ହେ ହେବି ପୂର୍ଣ୍ଣକାମ ଗାଇ ଗୁରୁ-ନାମ ବହିବ ପ୍ରେମାଶୁଧାର ହେ ଶୁଷ ହେବ ପ୍ରାଣ ମନ ନିରେଖିବି ପ୍ରେମବୃଯାବନ ହେ । ୧। ସଂସାର-ବନ୍ଧନ ହୋଇବ ମୋଚନ ପାହିବ ଅମା-ରଜନୀ ହେ ଏ ପାପ ଜୀବନ ହୋଇବ ସୁବର୍ଣ ପରଶି ପରଶମଣି ହେ ଧରି ବୈରାଗ୍ୟର ଝୁଲି ହେବି ବୋଳି ଭକ୍ତ-ପଦ ଧୂଳି ।୩। ହସିବି କାନ୍ଦିବି ନାଚିବି ଗାଇବି ପ୍ରେମେ ହୋଇ ଉନମଉ ହେ ପ୍ରେମ ସିନ୍ଧୁଜଳେ ବୁଡ଼ିବି ଅତଳେ ବୁଡ଼ାଇ ସାରାଜଗତ ହେ ଦେଖି ସେ କୁଞ୍ଚିହାରୀ

ଏ ପାପ ଜୀବନ ହୋଇବ ସୁବର୍ଣ ପରଶି ପରଶମଣି ହେ ସେହି ମୂରତି ମୋହନ ବିଶ୍ୱେ ଦେଖିବ ସଦା ନୟନ ହେ ।୨।

ଉଛୁଳିବ ଆନନ୍ଦ ଲହରୀ ହେ ।୪। ମୋହନ ମୂରତି ସୁମଧୁର ଅତି ନିରେଖି ପରାଣ ଭରି ହେ ରୋମାଞ୍ଚିବ ତନୁ ଝରିବ ନୟନୁ ଅବିରଳ ନେତ୍ର-ବାରୀ ହେ

କେବେ ହେବ ଦୂର କର୍ମଫଳ ମୋର ଜାତିକୁଳ ଅଭିମାନ ହେ ଲଜା-ଭୟପାଶ ହୋଇବ ବିନାଶ ଦମୃ ମାନ ଅପମାନ ହେ

ମେଝାଇବି ଚିର ଆଶ ମାଗି ପଦସେବା ଅଭିଳାଷ ।୫।

ଆଉ ରାହା କେ ବତାଇ ଦେବ

ଆଉ ରାହା କେ ବତାଇ ଦେବ

ଆନ ସାହା କିଏ ଗୁରୁଦେବ ! ାଠା

ମାତି ଗଲା କାଳ ବହି, ଏତିକି ମିନତି ତବ ପଦେ ମତି ନିତି ନିତି ଖେଳୁଥିବ ।୨ା

ପାଶକୁ ତୁମର ଆଶ କରି ମୋର ଚିତ୍ତ ହେଲେ ଆଗୁସାର, ମଣାଏ ପ୍ରବୃତ୍ତି ଖଣା-ପଥେ ନିତି ନିବୃତ୍ତି ଯାଏ ପାଶୋର, ପଙ୍କିଳ ଏ ମତି ଶଙ୍କି ଚଳେ ନିତି ଲୋଡ୍ଇ ଆଶିଷ ତବ ।୩।

ଯାହା ଇଛା ଏବେ ଅଛି ତୁମ ମନେ

ଏ ପାରି ମୋହର ଯାବତ ବନ୍ଧନ

ମଳିନ ମରମ ମଳିନ କରମ ମଳିନ ଧରମୀ ମନ, ମଳିନର ସଙ୍ଗ ମଳିନ ଏ ଅଙ୍ଗ ମଳିନ ବାସ-ଭୁଷଣ, ସରୋବର କାହିଁ ସେ ନୀରେ ଗାଧୋଇ ଶୁଷ ହୋଇବ ଏ ଜୀବ ।୧।

ଖେଳର ଦରବ ମେଳ କରି ଦେବ ! ଦେଲ ତ ଭବେ ପଠାଇ ସଂସାର ଲୀଳାରେ ଅସାର ଖେଳାରେ

ଆଖି ଭିଜିଗଲା ଲୁହରେ ଲୁହରେ

ଆଖି ଭିଜିଗଲା ଲୁହରେ ଲୁହରେ ଏଇ ଯେ ତୁମର ନିଠୁର କରୁଣା ସବୁ ଦୁଃଖ ଦେଲ ସାରି ପାରିବି ନାହିଁ ପାଶୋରି ॥୨॥

କୋଟି ଜନମର କଳୁଷ କାଳିମା ପଲକରେ ନେଲ ହରି ॥ଠାା

ମଧୁମୟ ହୋଇ ଫୁଟୁ ଏ ଜୀବନେ ଅମା ରଜନୀର ଶେଷ ତାରା ଆସି ପରମ ପ୍ରେମର ବିପୁଳ ଦାନରେ କହି ଦେଇ ଗଲା ମୋତେ ହସି ହସି ସେ ମୋ ଅନ୍ତର ଦିଅ ଭରି ॥୩

ଜଳି ନାହିଁ ଯିଏ ବେଦନା ନିଆଁରେ ଦୁଃଖୀ କିଏ ତାହା ପରି ? ॥୧॥

ଏ ପାରି ଲୁହର ସକଳ କ୍ରନ ହଜିଗଲା ମୋର ସକଳ ଗରବ ଏହିଠାରେ ସବୁ ରହିଯାଉ ପ୍ରଭୁ ମାନ ସନମାନ ଧନ ଗଉରବ ଯିବି ଖାଲି ନାମ ଧରି ॥ଧା

ଆଖି ମାଗେ ଦରଶନ, ଚିତ୍ର ମାଗେ ଚେତନା

ପ୍ରୀତି ମାଗେ ଅନୁରାଗ ଶିର ମାଗେ ପଦ ଛୁଇଁ ଭାବ ଭିଜା ଅନୁଭବ ପଣତି ଭାଳିବା ପାଇଁ ପାଣ ମାଗେ ସାଧିବାକୁ ତୁମ ସୁର ସାଧନା ।୩।

କର ମାଗେ କରିବାକୁ ତବ ଶୁଭ ଅର୍ଚ୍ଚନା ।୧।

ଆଖିର ଲୁହରେ ଶକତି କାହିଁ ମୋ

ଆଖିର ଲୁହରେ ଶକତି କାହିଁ ମୋ ଆଉ ସବୁ ଖାଲି ତୁଛା ତୁମ ପାଇଁ ଝରୁଥିବ ଅସହାୟ ବୋଲି ଶରଣ ପଶୁଛି ତୁମ ପାଦଦୁଇ ଧୋଇବା ପାଇଁକି ପର ବୋଲି ନ ଭାବିବ ।୧। ଗଙ୍ଗ ହୋଇ ବହୁଥିବ ।ଠା

ଜୀବନ ଦେଇଛ ମରଣ ଦେଇଛ

ଏତିକି ଅଳି ମୋ ହେ ପାଣ ଠାକୁର

ନ ଯିବ ମୋ ଠାରୁ ଦୂରେ

ମରଣ କାଳରେ ମଧୁ ଚାହାଣିର

ପରଶ ନିଷ୍ଟୟ ଦେବ ।୩

ହାରି ଯିବି ଏକାଥରେ

ଜଞାଳ ଦୂରେଇ ଯିବ ।୨ା

ଅରୁଣ ସୁନ୍ଦର

କଷଟି ପଥରେ

ଆଜି ନବ ଶୁଭ ପଭାତେ

ଆଜି ନବ ଶୁଭ ପଭାତେ, ଜଣାଉଛି ମଣିମା ! ସଂସାରର କାର୍ଯ୍ୟ ନିର୍ବାହେ ଯାତା ମୋ ଅନୁକୂଳ 181

ପରଶୁଥାଉ ଏ ଶିର ମୋ ତବ ଚରଣସୀମା । ୧। କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଡାକରା ପଡିଛି ଆନ ଗତି ତ ନାହିଁ

ତୁମେ ତ ହୃଦୟ-ଦେବତା ପିତା ତିନିଲୋକର, ବୁଡ ଦେବାକୁ ତ ହେବ ହେ, ମହାସାଗର ଏହି। ଞା ତ୍ମେ ତ ଜଗତ-କରତା ସାର ଶୋଭା-ଆକର । ୨ା

ଦିଅ ଦେହ-ମନ-ପରାଣେ ମୋର ଶକତି ଭରି

ଅରୁଣ ଉଦୟ କାଳରେ ପଦେ ଏତେ ଗୁହାରି ଆଗୁସାର ହେବି ନିରତ କର୍ତ୍ତବ୍ୟରେ ନ ଡରି ।୬। ପରାଣେ ପେରଣା ଜଗାଇ ଦିଅ ଶକତି ଭରି ।୩

ନ ଭୁଲାଉ ମୋତେ ସଂସାର ଭମ ଭଉଁରୀଜାଳ ତୁମରି ଆଶିଷ ଘେନି ମୁଁ ଶିରେ ହେ ଆଦିମୂଳ ! ନ ଯାଉ ପାଶୋର ମନରୁ ତୁମେ ଠାକୁର ମୋର 191

ଆଜି ବାରୁଛି ମୋର ଏ ଅନ୍ତର

ଆଜି ବାରୁଛି ମୋର ଏ ଅନ୍ତର ଦରଦୀ ଦିଅଁ ମୋ ଲୁହର 191

ତୁମରି ହାତର ଗଢା କଞ୍ଇେ ମୁଁ

ଅଭୟ ଦିଅ ହେ

ପରଖିବ ଯଦି

ଖେଳନା ତୁମରି ଖେଳର ପାଶେ ପାଶେ ମୋତେ ନେଉଅଛ ଟାଣି 101

> ଅଯୋଗା ହେଲେ ବି ପାରୁଅଛି ଜାଣି ତୁମ ସେନେହର ଅନୁରାଗ କଣା

ଏ ଜୀବନ ବନ୍ଧା ତୁମରି ସାଥୀରେ ଏ ପରାଣ ଛନ୍ଦା ତୁମରି ପୀତିରେ ଆବେଗ ଭରେ ମୋ ଅନ୍ତର ബ്ര

ତୁମକୁ ନେଇ ମୋ ଧରମ-କରମ

ତୁମେ ସରବସ୍ୱ ମୋହର । ୧। ଜନମ-ଜନମ ଆସିଛି ଗୋଡାଇ ଆସୁଥିବି ନାଥ ! ନ ଦେବ ଆଡେଇ

ତୁମେ ପାଣବନ୍ଧୁ କେତେ ଜନମର ଚାହେଁନା ମୁକତି, ଚାହେଁ ତୁମ ପୀତି ରଖ କରି କିଣା କିଙ୍କର । ଧା ତୁମେ ଦୟାସିନ୍ଧୁ ମୋ ସୁଖ-ଦୁଃଖର

ଜୀବନେ ମରଣେ ହାତଧରା ସାଥୀ

ଆଣିଲ ଯେବେ ଗୋ ମୋତେ ତୁମରି ପାଶେ

ମଧ୍ୟେ ଖାଲି କଲବଲ ମାୟା ଆବେଶେ ଆଣିଲ ଯେବେ ଗୋ ମୋତେ ତୁମରି ପାଶେ ବାହିରଖ ଏ ମନକୁ ତୁମରି ବଶେ ।ଠା

ତୁମରି ବିନା ଇଛାରେ ଆସି ମୁଁ ନାହିଁ ମର୍ତ୍ତ୍ୟରେ

କିଏ ମୁଁ ତୁମର ବୋଲି ନ ଜାଣି ଆସିଲି ଚାଲି ତୁମ ଅନିଛାରେ କାହିଁ ମନ କି ରସେ ।୩ ଏବେ ଜାଣିଲେବି ମନ ଦୂରେଇ ବସେ ।୧।

ଲେଉଟାଣି ପଥଚାହିଁ ବସିଛି ମନ ମନାଇ

ଆଦିରେ ଥିଲି ତୁମର ଅନ୍ତେ ଯିବି ତୁମ ପୁର ନେଇଯିବ କେବେ ପିୟ ବାହୁଡା ରଥେ ।୪।

ଆନନ୍ଦ ଧାରା ବୃହାଇ ଦିଅ

ଆନନ୍ଦ ଧାରା ବୁହାଇ ଦିଅ ବୁହାଇ ଦିଅ ଠାକୁର ମଧୁର ହେଉ ଏ ସମାବେଶ ଏଇ ମିଳନ ବେଳା ଆମ ଏ ଭକ୍ତ ସମ୍ମିଳନୀ ହେଉ ସରସ ସୁନର ।ଠା ସବୁରି ପାଣ ପରଶ ପାଉ ତୁମ ଅମୀୟ ଲୀଳା

ତୁମରି ପୂଜା ଅର୍ଚ୍ଚନାରେ ପୁଲକ ଜାଗୁ ମନେ

ମିନତୀ ଆମ ଚରଣ ତଳେ	ସୁନ୍ଦର ହେ ସୁନ୍ଦର ।୧।	ତୁମରି କୃପା ଆଶୀଷଧାର ଲୀଳାରେ ତୁମ ଉଲସି ଉଠୁ	ପଡୁ ହେ ଝରି ସବୁରି ପର ସବୁରି ମନ ଅନ୍ତର
କାଯ୍ୟସୂଚୀ ହେଉ ମଧୁର	ସକଳ ଅନୁଷାନ ସୁନ୍ଦର	ହସି ଉଠୁ ଏ ଆନ୍ଦ୍ରଧାମ	ଘାଇ ତୁମରି ମୟର
ପତିଟି ଅଧିବେଶନ ହେଉ	ସରସ ଆଉ ମଧୁର		181
୍ରିଜୟଗୁରୁ ଧ୍ୱନିରେ ଉଠ <u>ୁ</u>	ଉଛୁଳି ସବୁ ଅନ୍ତର ।୨ା		
		ସବୁରି ମଧ୍ୟ ତୁମରି ଛାଇ	ମଧୁର ଶିରି ରହିବୁ
ଏ ରାସ୍ଥଳୀ ବୃନ୍ଦାବନେ	ମିଳିଛୁ ଆମେ ମନ ଅଧୀରେ	ଚାହି	
ମିଳନାନନ୍ଦ ପୁଲକ ଆଜି	ନ ଯାଉ ଆମ ଅନ୍ତର	ଉଛୁଳି ଉଠୁ କ&େ ଆମ	ବନ୍ନାର ଝଙ୍କାର
ଶୁଣିବୁ ଆମେ ତୁମରି ବାଣୀ	ହେ ପିୟ ଆମ ଠାକୁର ।୩।	ସ୍ୟିଳନୀ ଦିବସ ଦୁଇ	ହେଉ ସରସ ସୁନ୍ଦର ।୫।

ଆନେ ମୋର ମନ ନାହିଁ

ହୃଦୟ ମନ୍ଦିରେ ତୁମରି ଆରତି ବତି ନିତି ଜଳୁଥିବ କଣ ମୋହର ହେଉଥିବ ଖାଲି ତୁମ ନାମ ଗୁଣ ଗାଇ ।୨।

ନୟନ ଯେ ଦିଗେ ହେରିବ ସେ ଦିଗେ ତୁମ ଛବି ଦେଖୁଥିବ

ଆନେ ମୋର ମନ ନାହିଁ, କରୁଣା କର ଗୋସାଇଁ ।ଠା

କାନ ଶୁଣୁଥିବ ତୁମରି ଚରଣ ନୁପୂର ମଧୁର ରବ ତୁମ ପଦରଜ ଶିରେ ବୋଳି ହୋଇ ନାଚୁଥିବି ଥେଇ ଥେଇ ।୧।

ମନ ମୋର ତୁମ ପୀରତି ବିହୁନେ ଆନ ରସେ ନ ରସିବ

ଆମେ ତ ସଭିଏଁ ନାନା ଜାତି ଫୁଲ

ତୁମରି କରୁଣା ଦୁଆରେ ମୋ ହାତ ଅଞଳି ଥିବ ପାତି ସୁଖ ଦୁଃଖ ସବୁ ତୁମ ଦାନ ବୋଲି ଭାଳୁଥିବ ମୋର ମତି ପାଗଳ ହେବି ମୁଁ ତୁମ ବିରହରେ ସଦା ଚେତନା ହ୍ଜାଇ ।୩।

ଆମେ ତ ସଭିଏଁ ନାନା ଜାତି ଫୁଲ

କେହି ନୃହେଁ ଏଠି ବଡ ସାନ ସକଳେ ତ ଅଯୋଗା ସନ୍ତାନ ଗୁରୁ କୃପା ବଳେ ଆମେ ବଳିୟାନ ଗୁରୁ ନାମ ଆମ ସହଚର ।୩। ପାଣର ନିବିତ ଆକର୍ଷଣେ ବାର୍ଷି ହୋଇ ଅଛୁ ଟାଣ ପଣେ ଏ ତନୁ ମନର ପ୍ରତି କଣିକାରେ ମିଳନ ଆନନ୍ଦ ତୋଳେ ସ୍ୱର ।୪। ଶ୍ରୀଗୁରୁ ଶ୍ରୀପଦେ ଲୁହ ଢାଳି ଏ ଶୁଭ ଲଗନେ କରୁ ଅଳି

ବହୁ ରଙ୍ଗ ବହୁ ମହକର ଗୁରୁ ସେବା ପାଇଁ ମନେ ଆଶା ବହି ହୋଇ ଅଛୁ ଆମେ ଗୁଛା ହାର ।ଠା ଆମେ ଏକ ପିତାର ସନ୍ତାନ ଏକ ଆମ ଚିନ୍ତା ଏକ ମନ ଆମେ ତ ସକଳେ ଭାଇ ଭଉଣୀ ଆମେ ଏକ ନିଗମ ସଂସାର ।୧। ଆମେ ଏକ ମନ୍ତରେ ଦୀକ୍ଷିତ ଗୁରୁସେବା ଏକା ଆମ ବୃତ ଗୋଟିଏ ପଥର ଯାତ୍ରୀ ଆମେରେ ଗୋଟିଏ ଆମିର ଲକ୍ଷ୍ୟ ଅଳ ।୨।

ଆଶା ମୋର ଚିରଦିନ ଦୟାନିଧି !

ଆଶା ମୋର ଚିରଦିନ ଦୟାନିଧି

ତୁମରି ମଧୁ ବଚନ ଶୁଣୁଥିବ ରୂପ ହେରୁଥିବ ଚିର ଏ ମୋର ଅନ୍ଧ ନୟନ, ଦୟାନିଧି ! ଏ ମୋର ଅନ୍ଧ ନୟନ ।୨ା ତୁମ ବିନେ କିଏ ଆଉ, ଦୟାନିଧି !

ଭଙ୍ଗୁର ସଂସାରେ ହେଉ ଚିର । ୫।

ତୁମ ବିନେ କଏ ଆଉ. ଦୟାନଧ ! ତୁମ ବିନେ କିଏ ଆଉ ଜଗତରେ ଅଛି ଆଶୟ ମୋହର

ହରିବାକୁ ଦୁଃଖ ଦାଉ, ଦୟାନିଧି ! ହରିବାକୁ ଦୁଃଖ ଦାଉ ।୩ା

ଅଛି ମୋ ସକଳ ସହି, ଦୟାନିଧି !

ଦୁଆରେ ତୁମରି ଭିଖାରୀ ପଣରେ ଯାଉ ଏ ଛାର ଜୀବନ ।ଠା ଶୁଣିଛି ଏ ମୋର କାନ ଦୟାନିଧି, ଶୁଣିଛି ଏ ମୋର କାନ ପାପୀ ଲାଗି ତୁମ ଦୁଆର ମୁକୁଳା ରହିଥାଏ ଚିରଦିନ, ଦୟାନିଧି ! ଶୁଣିଛି ଏ ମୋର କାନ ।୧। ତୁମରି ମଧୁ ବଚନ, ଦୟାନିଧି !

ଆଶା ମୋର ଚିରଦିନ

ଖାଲି ତୁମ ନାମ ଗାଇ ଦିନ ଯାଉ ଧି । ଏତିକି ମାଗୁଣି ମୋର ରଖିଲେ ରଖ ବା ମାର ଏତିକି ମାଗୁଣି ମୋର, ଦୟାନିଧି । ଏତିକି ମାଗୁଣି ମୋର ।୫ା

ଅଛି ମୋ ସକଳ ସହି ଜଗତର ଦୁଃଖ-ତାପ-ନାଶନକୁ ତୁମବିନେ ସାହା ନାହିଁ, ଦୟାନିଧି । ତୁମବିନେ ସାହା ନାହିଁ ।୪ା ରଖିଲେ ରଖ ବା ମାର, ଦୟାନିଧି !

ଆସ ସରବେ ବାହୁ ତୋଳି

ପାପ ତାପ ଯା ସଂସାରେ ଦୂରେ ଯିବ ସେ ନାମରେ

ଆସ ସରବେ ବାହୁତୋଳି ହୋଇଣ ମେଳି ଶୀଗୁରୁ ବୋଲି ।ଠା

ଭାଇ ବନ୍ଧୁ ନୁହେଁ କେ ତୋହରି ହୋଇଣ ମେଳି ଶୀଗୁରୁ ବୋଲି ।୩।

ଧନ ଧାନ୍ୟ ତୋ ଅସାର

ଜୟଗୁରୁ ନାମ ସାର ସକଳ ପେମ ଆଧାର ତାଙ୍କ ନାମ ସମ ନାହିଁ ସରି ହୋଇଣ ମେଳି ଶ୍ୀଗୁରୁ ବୋଲି ।୧।

ସବୃତ ଦୁଇ ଦିନର ଗୁରୁନାମ ନ ଦିଅ ପାଶୋରି ହୋଇଣ ମେଳି ଶୀଗୁରୁ ବୋଲି ।୪।

ଯେବେ ଚାହଁ ମୋକ୍ଷ ଧାମ ଧର ଧର ଗୁରୁନାମ କିବା ଦିବସ ବିଭାବରୀ ହୋଇଣ ମେଳି ଶୀଗୁରୁ ବୋଲି ।୨।

ପାର ହେବୁ ଏ ଜଗତ ହୁଅ ତୁ ଗୁରୁ ଭକତ ମୋହ ମାୟା ଯିବ ସବୁ ଚାଲି ହୋଇଣ ମେଳି ଶୀଗୁରୁ ବୋଲି ।ଧ

ଆସିଛନ୍ତି ଆମ ପାଣର ଠାକୁର

ଆସିଛନ୍ତି ଆମ ପାଣର ଠାକୁର କରୁଣା-ବାରିଦ ବାହି ହେ

ଜାଗିଅଛି ଆମ ଅବଶ ପରାଣ ଏ ମରୁ-ହୃଦୟେ ଢାଳି ପ୍ରେମବାରି ପତିଛାପିତ ପାଇଁ ହେ ।ଠା ହତାଶ ପରାଣେ, ତୀବୁ ଆଶା ଜାଗେ, 'ଜୟଗୁରୁ' ନାମ ଗାଇ ହେ

'ଉୟଗୁରୁ' ନାମ ଅମୀୟବୋଳା ଦେଖିଲେ ସେ ମୁଖ ଘୁଞ୍ଚଇ ଜ୍ୱାଳା ସର୍ବେ ତାଙ୍କ ପଦେ ନେବାରେ ଆଶ୍ରୟ ତୋଙ୍କଂ ଅଭୟ ଚରଣ ଆଶ୍ରୟ କରିଲେ ଭବଭୟ ରହେ ନାହିଁ ହେ ।୧। ଶୀତଳ ହୋଇବ ତାପିତ ହୃଦ୍ୟ 'ଜୟଗୁରୁ' ନାମ ଅମୀୟବୋଳା

ଆନନ୍ଦ-ସାଗରେ ବୃଡି ରହିଥିବା ସେ ରୂପ ମାଧୁରୀ ଧ୍ୟାୟି ହେ

କରି ତାଙ୍କ କଥା-ଅମୃତ ପାନ

ଆସିଛେ ସରବେ ଏକଠାବୁ ଯିବା

ଆସ ମିଳି ସକଳେ ଗାଅ 'ଜୟଗୁରୁ' ସଦା କାଳେ । ୧।

ନାମ ଗାଏ ତହିଁ ଶୀଭଗବାନ ।୩ା

ଏକ ମନ ଏକ ପାଣ ହୋଇ ଗାଅ ଗାଅରେ କଷ ମିଳାଇ ପ୍ରେମମୟ ଗୁରୁ ଜ୍ଞାନର ବିଗ୍ରହ ଭବଭୟ ନିବାରକ ଜୀବନ ମରଣ ସାଥୀ ହେବାକୁ ତ ଆଉ ଜଣେ କେହି ନାହିଁ ଆଶୀଷ ତାଙ୍କର ଇହ ଜଗତର ଚିତ୍ର ସଂକଟ ନାଶକ ଗୁରୁ ବିହୁନେ କେହି ଗୁରୁ ନାମଟି ଗାଇ ଗୁରୁ ବିହୁନେ କେହି

ଗୁରୁ ନାମଟି ଗାଇ

ଏ ଜଗତେ ତାଣକର୍ଭା ନାହିଁ ।୨।

ଜୀବ ଯାଉ ଗୁରୁଦାସ ହୋଇ ।୪।

ଯହିଁ ଭକତ ଜନ

ଆସିବା ପଥର ବନ୍ଧୁ ତୁମେ ମୋର

ଆସିବା ପଥର ବନ୍ଧୁ ତୁମେ ମୋର ଫେରିବା ପଥର ସାଥୀ ଜୀବନ-ପୋଥିରେ ତୁମେ ହେ ଲେଖିଛ ଅମର ପେମର ଗୀତି ।ଠା ଅଲିଭା ଗାରରେ ଲେଖୁଥିବି ବସି ତୁମରି ଅଭୁଲା ପୀତି ।୧।

ନିତି ତୁମ ଛବି ଦେଖୁଥିବି

ପାଣବନ୍ଧୁ ବୋଲି ଡାକୁଥିବି

ପିତା ହୋଇ ମୋର ଦଃଖ ହର

ମାତା ହୋଇ କୋଳେ ତୋଳି ଧର ଅମତା ବାଟରେ ଚାଲି ଯିବି କାଳେ ମାୟା ସପନରେ ମାତି ।୨। ତୁମ ଭାବ ନଈ ନୀରଧାର ବାହି ନେଇ ଯାଉ ନାଆ ମୋର ତୁମେ ଧୁବତାରା ପାଶେ ଥିଲେ ପରା ହାରିଯାଏ ଅମାରାତି ।୩।

ଆଲୋକ ଦେଶର ବାରତା ଆଣିଛ

ଆଲୋକ ଦେଶର ବାରତା ଆଣିଛ ନିଗମ ର ମଧୁ ମମତା ଭୁଲି ଅନ୍ଧାର ଏଇ ରାଇଜ ପାଇଁ ଭାସି ଯାଉଥିଲା ଭବ ଜଳଧି ରେ

ଜୀବନ କଳୁଷ ଦେବାକୁ ଧୋଇ ।ଠା ଆଶିଷ ତୁମର ବରଷି ଦେବାକୁ

ପରଷି ଦେବାକୁ ଆସିଛ ଧାଇଁ ।୨ା

ଭା୍ର ପଥିକ କାର୍ଚ୍ଚ ଜୀବନେ

କ୍ଷୀର ଦେଇ ତାର କଣ ଭରି ମର ମାନବର ହାତ ଧରି ନେବ

ମରଣ ଦୂଆର ରୂଷ କରିଛ ଚଖାଇବା ପାଇଁ ଅମର ଲୀଳା

ମୁକତି ର ମହା ମତ୍ର ଗାଇ ।୧। ଚକିତ ନୟନେ ତୁମ କୀରତିରେ ଜଗତ ଜୀବନ ରହିଛି ଚାହିଁ ।୩।

ଚେତନା ହରାଇ ଅମୃତ ଶିଶୁ

ଆହା କି ସୁନ୍ଦର ରୂପ ମନୋହର

ନ ରହିବ କାହା ନୟନ ଲାଖି ? ଗହନ ମନର ଦହନ ନାଶିବା ପ୍ରୀତି ରତି ସୁଖ ସାରେ ପାଷାଣ ପରାଣ ତରଳି ପତେ ତା ପୀତି ବୋଳା ଚାହାଣୀରେ । ୧। । ୩।

ରୁପ ଲାଗି ଯେବେ ଏତେ ଆକୂଳତା ବିରହ ଜାଗଇ ମନେ ତା' ପେମ ପାଶରେ ବାହି ହେଲେ ଥରେ ସେ ବହନ

ଜାଣିହୁଏ ନାହିଁ, ଟାଣେ ତା' କତି ମିଠା ମିଠା ଲାଗେ ମୂର୍ତି ଯା'ର କିଏସେ କଳିବ ସେ ଲାବଣ୍ୟ ଠାଣି ଅନୁଭବ ଯା'ରେ ହାରେ ଆହୁରି ମଧୁର ପୀରତି ତା'ର ଭାବ ନଉକାରେ ବସି ପଡିଲେ ସେ ଭବ-ନଈ ପାର

କରେ ।୪।

ଆହା କି ସୁନ୍ଦର ମୂରତି ଆଜି ଆଖି ଦେଖିଲା

ଆହା କି ସୁଦର ମୂରତି ଆଜି ଅଖି ଦେଖିଲା ପାଦ ପଙ୍କଜେ ରଙ୍ଗ ଅଳତା, କିଏ ପକାଇଛି ସତେ ଚିତା କୋଟି ରୂପ ଜିଣି ପଦ୍ମାସନ ଠାଣି, ଯିଏ ସମରପେ ଦେହ ମନ, ତାକୁ ବରାଭୟ କରେ ଦାନ ପାଣ ନେଲା କିଣି, ମନ ମୋହିଲା ।ଠା କଟୀକି ଶୋଭୁଛି ସୁଝୀନ ବସନ

ପାଣ ନେଲା କିଣି, ମନ ମୋହିଲା ।ଠା କଟୀକି ଶୋଭୁଛି ସୁଝୀନ ବସନ ଶତ ଶୃେତପଦ୍ ନିହା ପାଇଲା ।୨।

ସତେ ସଂସାର ସାର ସୁଷମା, ତାର କିଏ ବା ଦେବ ଉପମା ଯିଏ ବିଶ୍ୱ ବଗିଚାର ମାଳୀ, ତାକୁ କିଏ ବା ପାରିବ କଳି କେତେ ସୁପ୍ରଶୟ ବକ୍ଷ ୟଳ, ସତେ ଲବଣୀ ପରି କୋମଳ ଶୁତି-ସୁ୍ୃତିକୁ ଯେ ନ ହୁଏ ଗୋଚର କେତେ ସୁଦୀର୍ଘ ସୁଚାରୁ ୟନ୍ଧ, ହୟେ ସୁଲଳିତ ମଣିବନ୍ଧ

> କବି, ମୁନି, ଞାନୀ ବୃଷି ହଜିଲା।୧। ପୂତ ଉପବୀତ ବକ୍ଷରେ ଲମ୍ବିତ ଭୁଜପାଶ ମନ ବାହି ରଖିଲା ।୩ା

191

ଘେନ ପ୍ରାର୍ଥନା ମୋର ପ୍ରାଣେଶ୍ୱର, ଚିର ଦାସ ପଣେ ଘେନା କର ଶିର ମୋର ପଦେ ଲୋଟୁଥାଉ, ମୁଖ ନିରନ୍ତର ନାମ ଗାଉ ଏହି ମାତ୍ର ଅଳି କରେ ନିଉଛାଳି

ଚନ୍ଦନର ବିନ୍ଦୁ ଲାଗେ ସତେ ଇନ୍ଦୁ ଏହି ମାତ୍ର ଅଳି କରେ ନିଉଛାଳି ଲଲାଟ ଗଗନେ ଉଇଁ ଆସିଲା ।ଧା କଞ୍ଯଦେ ଚିଉ ଲାଖି ରହିଲା ।

ଆହେ ଦୟାମୟ ମହିମା ତୁମର

ଆହେ ପରାଣ ଧନ

ଆହେ ପରାଣ ଧନ ମୋର ରଙ୍କରତନ ଯେବେ ମୁହିଁ ଡାକିଛି ଅବା କିଛି ମାଗିଛି ଗଳାମାଳି ଦୃଃଖହାରୀ ଜୀବଜୀବନ ।୧। ସବୁ ତୁମେ ଦେଇଅଛ ମୋତେ ହେ ଦାନ ।୫।

ଧନ୍ୟ ଧନ୍ୟ ଠାକୁର ବାଞ୍ଛା ପୂରଣ କର ଯେବେ ମୁଁହି କାନ୍ଦିଲି ତୁମ ରୂପକୁ ଭାଳି ଯାହା ମାଗିଥିଲି ପଭୁ କରିଛ ଦାନ ।୨। ପେମ ତୋରି ଲଗାଇଲ ବାନ୍ଦିଲ ମନ ।୬।

ଯେବେ ତାକେ ଭକତ ତୁମେ ଶୁଣ ତୁରନ୍ତ ହେ ଶରଣ ରକ୍ଷଣ ତେଲି ଭବ କଷଣ ଧାଇଁ ଆସ ପାଶେ ଯେବେ ଘୁଞେ କଷଣ ।ଧା ମୋର ଭୁଲ କ୍ଷମା କରି (ପଦେ) ଦିଅ ଶରଣ ।୮।

ଆହେ ପିୟତମ ମୋର ଶୀଗୁରୁଦେବ

ତେଣୁ ଅଧମ ତୁମର ରଣୀ ରହିବ ।୨।

ଆସିଥିଲି ଖାଲି ହାତେ ମୁଁ ଏକା ଏକା ଫେରିବି ସ୍ୱଧାମେ ପୁଣି ତୁମ କାମ ସାରି ଯବି ଚାଲି ନୀରବରେ ହୋଇ ମୁଁ ଏକା ତୁମ ମନ ଲାଖି ସେବା କରାଇ ନେବ ।୩।

୪ ଜୀବନେ କିଛି ଯେଣୁ ନ ପାରିବି ଦେଇ କିଛି ମୋର ନାହିଁ ଲୋଡା ସବୁ ଦେଇଛ ତୁମ ରୂପ ଧ୍ୟାୟି ଯିବି ଲୋତକ ଝରାଇ ସୁଖେ ଦଃଖେ ସବୁବେଳେ ପାଶେ ରହିଛ 'ଜୟଗୁରୁ' ନାମ ଖାଲି ସଙ୍ଗେମୋ ଯିବ ।୪।

101

ଏ କି ଦେଖିଲା ଆଖି

ଏ କି ଦେଖିଲା ଆଖି ମନ କହେ ନିରତ ହେରୁଥିବ କି ।୧।

ସଜାଇ ହୃଦୟର ଆସନ ମୋର ଅତୁଳ ଶୋଭା ଦିଏ ଆନନ୍ଦ ଭରି ବସାଇ ପାରିଲେ ମୁଁ ବନ୍ଦି ପୟର ଭାବିଲେ, ସୁଧା ଧାର ପଡଇ ଝରି ପାଆନ୍ତି ପରା ସତେ କୋଟିନିଧି କି।୨ା

ଆହେ ପ୍ରିୟତମ ମୋର ଶ୍ରୀଗୁରୁଦେବ ତୁମ ବିନା ମୋର ଆଉ କିଏ ସେ ହେବ ? ।ଠା

ଯିବାବେଳେ ଧନ ଜନ କି କାମ ଦେବ ? ।୧।

ବିହି ଆଣିଲା ଧରା ତଳେ ଚାନ୍ଦ କି !

ସେହି କନନୀୟ ମୁଖ କାନ୍ତି, ଗଞ୍ଜେ କୁଞିତ ଅଳକାପନ୍ତି

ସେହି ସୁରଙ୍ଗ ଜବା ଅଧର, ତହିଁ ଝରୁଛି କରୁଣା ଧାର

ଆହେ ଦୟାମୟ ମହିମା ତୁମର ଗାଉଛି ତିନି ଭୁବନ

ହରାଇ ବସିଲାଣି ବିବେକ ଞ୍ଜାନ ହେରି ନୟନ ମନ ଉଠେ ପୂଲକି ।ଧା

ବଚନରେ ଅଛି ସେ କି ମଧୁରତା ! ହେରି ନୟନ ମନ ଉଠେ ପୁଲକି ାଧ ନୟନରେ ପୁରିତ ସ୍ନେହ-ମମତା ଅଧର ହସ ଢାଳି ଦିଏ ସୁଧା କି ? ।୩। ସେ କ୍ଷସ୍ତର ସତେ କେତେ ମଧୁର ଭବ-ମାୟା, ଜଞ୍ଜଳ ଯାଏ ପାଶୋର

ସେ ନାମଟି ଶୁଣିଲା ଦିନୁ ଏ କାନ ସଙ୍ଗଲଭିବ ଏଡେ ଭାଗ୍ୟ ହେବ କି ? ।ଧ

ଏ କୁଳେ ବାନ୍ଧନା ଆଉ ତରଣୀ ମୋର

ଏ କୁଳେ ବାହନା ଆଉ ତରଣୀ ମୋର ଏ ପାଖେ ଉଆଁସି ରାତି ସେ ପାଖେ ପୁନେଇ ଚାନ୍ଦ ଉଛୁର ହେଉଛି ବେଳ ଯିବି ମୁଁ ଘର ।ଠା ଏ କୂଳ ବିରହ ଝୁରେ ସେ କୂଳ ମିଳନ ଛନ୍ଦ ସେପାରିକି ଯିବାପାଇଁ ମନ ମୋର ତରତର ।୨।

ଆସିଥିଲି ନେବାପାଇଁ କିଛି ସୁଖ କିଛି ହସ ଏ ପାରିର ଦୁନିଆରୁ କିଛି ଫୁଲ କିଛି ବାସ ଏ ପୁର ଜୀବନ ମାୟା ସବୁ ସେ ପାରିର ଛାଇ ଏ ଫୁଲ ଦେଇଛି କଞ୍ଜା ଏ ସୁଖ ବେଦନା ଭାର । ୧। ରୂପ ମୋର ଖୋଜି ବୁଲେ ସ୍ୱରୂପ ଲାବଣ୍ୟ କାହିଁ ବାହାରେ ନାଉରୀ ନାବ ବେଗେ ପାଲ ତୋଳିଧର

ଏ ବିଶ୍ୱ ସଂସାର ଯା'ର ଚରଣେ ଆଶିତ

ଏ ବିଶ୍ୱ ସଂସାର ଯା'ର ଚରଣେ ଆଶିତ ସେହି ଶ୍ରୀଗୁରୁ ଚରଣ ଆଶିତମାନଙ୍କ ଯେହୁ ବରାଭୟ ହୟ ବନ୍ଦନା କରୁଛୁ ଆମେ ଦୀନ ଭକ୍ତଗଣ । ୨।

ସେହି ଶୀଗର ଚରଣ

ପରମବହୁ ରୂପରେ ନିତ୍ୟ ବିରାଜିତ ସହି ଶ୍ରୀଗୁରୁ ଚରଣ ମନ ବୃଷି ଇନ୍ଦିୟର ଯେ ଅଟେ ଅତୀତ ବନ୍ଦନା କରୁଛୁ ଆମେ ଦୀନ ଭକ୍ତଗଣ ।୩।

ଏଇ ମୋ ମନର ଆଶା

ଏଇ ମୋ ମନର ଆଶା ଦୀନବନ୍ଧୁ କାନ ଶୁଣୁ ତୁମ ଚରଣ ନୁପୂର ଶୟନେ ସ୍ୱପନେ ଘୁମେ ଜାଗରଣେ ରୁମୁଝୁମୁ ରୁମୁଝୁମୁ ଝୁମୁ ସ୍ବର ସାରା ଜୀବନର ସୋହାଗ ସରାଗ ପାଦ ମୋର ଚିର ଅନୁସରୁ ଥାଉ ଢାଳିଦିଏ ସବୁ ଏଇ ଶୀଚରଣେ ।ଠା ତୁମ ଚଲାପଥ ଯେଣେ ଦୀନବନ୍ଧୁ ।୨।

ଯେତେକ ଅଛି ମୋ କଣର ସୁର ବାରଦୁଆରିଆ ଭିଖମଗା ଝୁଲି ଭରୁ ସବୁ ତୁମ କର୍ଣ ଗୁହର ଚିରଦିନ ଲାଗି ହୋଇଥାଉ ଖାଲି ସଙ୍ଗୀତ ମୋର ଇଙ୍ଗିତ ପାଉ ଥାଳମୋର ପୂରି ଯାଉ ଏ ଥରକ ତୁମ ରୂପ ଗୁଣ ଗାନେ ଦୀନବନ୍ଧୁ ।୧। ତୁମରି କରୁଣା ଦାନେ ଦୀନବନ୍ଧୁ ।୩।

ଏଇ ବାଂଶୋରୀବାଲା ମୋତେ ବାଉଳା କଲା

ଏଇ ବାଂଶୋରୀବାଲା ମୋତେ ବାଉଳା କଲା ସେ ଦିନ ସଂଜବେଳେ ପ୍ରେମ ଯମୁନା କୂଳେ ତା ସୂର ମଧୁରେ ମତି ଭିଜାଇ ଦେଲା ।ଠା ବୁକୁରେ ବୁକୁ ଥାପି ଜୀବନ ଦେଲି ବିକି

ସୋହାଗ ସାଗରେ ମୋତେ ହଜାଇ ଦେଲା ।୨।

ଏଇ ଜଣକ ମୋର ଚିତ୍ର ଚୋରା ନାଗର

ତାହାରି ଲାଗି ଖାଲି ନିଦ ସପନ ଭୁଲି ଏ ଗୁଣମଣି ମୋତେ ବାହି ରଖିଲା ଚିତ୍ତେ ଦିବସ ରଜନୀ ମୋର ସମାନ ହେଲା ।୧। କୋଟି ସରଗ ସୁଖ ଦେଲା ଏ ପଦ୍ମମୁଖ

ଜୀବନ ଜଂଜାଳ ସବୁ ଛଡାଇ ନେଲା ।୩ା

ଏଇ ସଂସାରେ ଏଇ ଭଙ୍ଗ ଘରେ

ନ ଥିଲା ସଂସାରେ ଯାହା ଥିଲା ମୁଁ ଦେଲି ଏଇ ସଂସାରେ ଏଇ ଭଙ୍ଗା ଘରେ

ରଷିବ ନାହିନ ଦେବତା ଅଳପ ବୋଲି

ମାଟିର ଦୀପାଳି ଜଳେ ଆଖିର ଲୁହରେ ମାଟିର ମଣିଷ ଗିରି ଶିରେ ଚାହାଁ ବୃଡି ଆସେ ବେଲ

ଜୀବନ ବାରୁଣୀ ତୀରେ ॥ ୨॥

ତୁମ ଅରଚନା କରେ ॥ଠାା ଆସିଥିଲି ତବ ଶୁଭ କରମ କରି

ଆସିଛ ଠାକୁର କେତେ କରୁଣା ନେଇ ଗଲା ବେଳେ ଯିବି ତୁମ ଚରଣ ଧରି

ଭଗବାନ ହୋଇ ବସିଛ ମୋ ଲାଗି ତୁମେ ଚଉବାହା ହେବନି କି ସାହା

> ଧୂଳିର ଧରଣୀ ପରେ ॥୧॥ ଭବ-ପାରାବାର ନୀରେ ॥୩॥

ଏକ ଲକ୍ଷ୍ୟେ ଏକ ବାକ୍ୟେ

ଏକ ଲକ୍ଷ୍ୟେ ଏକ ବାକ୍ୟେ ଏକ ହୁଅ ଭାଇ ! ଧନ୍ୟ ହୁଅ ମୃତ୍ୟୁ ଜିଣା ମହାମନ୍ତ ଧ୍ୟାୟି, 'ଜୟଗୁରୁ' ଜୟ ଗାଇ 101 ନିଜେ ଅରଜିବା ଦବ୍ୟେ କର ଅରଚନା

କ୍ୟା କି କୁସୁମ ହେଉ ନ କର ଶୋଚନା, ଖାୟି ହେଲେ ନାହିଁ ମନା

ଜୀବନର ଯେତେ କାଳ ଗଲା ହସି ଖେଳି

କର୍ମ ହେଲା ଶେଷ ଆସ, ଆସ ବେଗେ ଚଳି, ସର୍ବେ ଏକ ଇଛା ଧରି । ୧। ଅଛି ଯେବେ ତଓ ରକ୍ତ କି ସମବେଦନା

ନୁହଁ କେହି ପାପୀ ତାପୀ ସର୍ବେ ଭାଗ୍ୟବାନ ଆସ ଧରି ଯିବା କରି ସଂଗାମ ସାଧନା, ଏହି ଚରମ ସାଧନା

ଦେଉଛନ୍ତି ଡାକ, ଉଠ, ଜାଗ ଭଗବାନ, ଜାଗ ଅମୃତ ସନ୍ତାନ 191

ନାହିଁ ପରାଜୟ ଏଥି ନାହିଁ ଅପମାନ ନୟନେ ଲୋତକ ଭର, ଅନ୍ତରେ ଭକତି ଅଜେୟ ଅୟ ଧାରଣେ ହୁଅ ଆଗୁଆନ, ତିଭୁବନେ ବଳବାନ

ହାତେ ଅଶିଥିଳ ମୁଝି, ବାହୁରେ ଶକତି, ଧର ବଜ୍ ଦୃଢ ମତି

ଏକ ମନେ ଚାଲ ଭୟ ହୋଇବ ଖୟିତ ବିଜୟ ଗୌରବେ ପଥ ହେଲାଣି ମଞ୍ଚିତ, ଗାଅ ବିଜୟ ସଙ୍ଗତ ବହୁମୂଲ୍ୟ ଉପଚାରେ ନାହିଁ ପୟୋଜନ

ଥିଲେ ଆଣ ଦୁଃଖୀ ପାଇଁ ହୁଦେ ଏକ କୋଣ, ଥିଲେ ତିଳେ ହେଲେ ଛାନ

ଏତିକି ମାଗୁଣି ଖାଲି

ଏତିକି ମାଗୁଣି ଖାଲି ରହି ଦୂରେ ଦୂରେ ଅଗୋଚରେ କାହିଁ ଘୁମର ଅମଳ ତୁଟାଇ ଦିଅ ହେ ଚାହିଁବି ନୟନ ମେଲି ।ଠା ସୁଖ ଦୁଃଖ ଭଲ ମନ୍ଦ ବୁଝ ସାଇଁ ଦେଖି ତ ନ ପାରେ ଆଖିରେ ମୋହର ଭରିଛି ମୋହର ବାଲି । ୨।

ପିତା ପରା ତୁମେ ନ ହୁଅ ନିଠୁର ଭେଟିବି ବୋଲି ମୋ ଅନ୍ତର ଆକୁଳ ଏ କି ଜାତି ପେମ ବୁଝି ତ ନ ପାରେ କଳନାକୁ ଜ୍ଞାନ ବୃଦ୍ଧି ମତି ହାରେ ଆଶିଷ ତୁମର ପାଉଛି ନିରତ ଖୋଜେ କାହିଁ ତୁମେ ବୋଲି । ୧। ଛଳନା ନ କର କରୁଣାମୟ ହେ ଝୁରି ଝୁରି ନିତି ମଲି । ୩

ଏତିକି ମାଗୁଣି ମୋର ହେ ପାଣଠାକୁର

ଏ ସଂସାର-ଯାତା ଶେଷ ହେଉ ଜୀବନର ଏତିକି ମାଗୁଣି ମୋର ହେ ପାଣଠାକୁର ! ତୁମ ପଦ ଧ୍ୟାୟି ଧ୍ୟାୟି ଯାଉ ପାଣ ମୋର ।ଠା

ତୁମେ ମୋ ଜୀବନ ଜ୍ୟୋତି ତୁମ କଥା ହେଜି ହେଜି ତୁମେ ମୋ ପରାଣ ପତି

ତୁମ ନାମ ଭଜି ଭଜି ତୁମେ ତ କାଣ୍ଡାରୀ କର ଭବ-ନଦୀ ପାର

ମଳିନ ମାଟିର ଏଇ ମଣିଷ ପାଇଁ

ମହିମା ତୁମର ଗୁଣି ତୁମ ଉପଦେଶ ଶୁଣି ୍ ଦୁଃଖ–ସାଗରେ ଥିଲେ ବି ଆନନ୍ଦେ ହେବି ବିଭୋର ।୩। କୃପା କରି ଦି

ଆହେ ଗୁରୁଦେବ ଶ୍ରେଷ ତୁମେ ତ ମୋ ଗୁରୁ ଇଞ କୃପା କରି ଦିଅ ପଦସେବା ଅଧିକାର

181

ଏତେ ଦିନେ କି ହେ ପିୟ

ରଖିଛୁ ନୟନ ଭରି ମରମ ଉଛୁଳା ବାରି

ଦୂରେ ଦୂରେ ଥିଲ କାହିଁ କେଉଁ ଦେଶେ ଭାବଗାହୀ ଧୋଇଦେବୁ ଆଜି ନାଥ ଢାଳି ଚରଣେ ।ଧା

ଏବେ ପଡିଲା କି ଆମ ଡାକି ଶୁବଣେ ।୧।

ବୁଝିଲୁ ପାରିଛ ବାରି ଶେଷରେ ଦିନେ ୨ା

କୋଟି କୋଟି ପ୍ରଶିପାତ ଘେନା କର ପ୍ରାଣନାଥ ଅନ୍ତର ଦେବତା ତୁମେ ବିଜେ ହେ ଆନନ୍ଦଧାମେ ମାଗୁଣି ଚରଣେ ଆମ ଏ ଶୁଭ ଦିନେ । ୬।

ଏତେ ଦିନେ କିହେ ବନ୍ଧୁ

 ଏତେ ଦିନେ କିହେ ବନ୍ଧା ପଡିଲା ମନେ
 ନୀର ଆଖି ତଳେ ମୋର

 ଛଳଛଳ ନୀର କିପାଁ କମ ନୟନେ? ।ଠା
 ଧରା ପଡିଛ ଏଥର

 ଗୋପନ ମରମ ତଳେ
 ଆଉ କାହିଁ ପଳାଇବ କହ ବଦନେ ? ।୨।

 ସପନ ବେଦନା ଖେଳେ
 ଆତୁର ମୋ ଲାଗି ପରା

ମଶିଥିଲି ସେ ଏକା ମୋ ସାଥି ଜୀବନେ; ଆହେ ତ ଲୋତକ ଧାରା କାହିଛି କେତେ ମୁଁ ସତେ ବୁଝିଲି, ପାରିଛ ବାରି ମୋର ମରମେ ।୩ ବହି ମୁଁ କରିଛି କେତେ ସତ କହ ହେ ଠାକୁର

ଏବେ ପଡିଲା କି ମୋର ଡାକ ଶବଣେ ?

ଏତେ ଦିନେ କିହେ ବହୁ

ରଖିଛି ନୟନ ଭରି ସଂପଦ କାଳରେ କାହିଁ

ମରମ ଉଛୁଳା ବାରି ତୁମ ଛବି ଭେଟେ ନାହିଁ ଧୋଇଦେବି ଆସ ନାଥ ଢାଳି ଚରଣେ ।୧। ବିପଦ ତେଣୁ ମନାସେ ଲୋଭ ତୁମ ଦରଶନେ ।୪।

ମନର ଦେବତା ଆସ ସୁନ୍ଦର ଏ ଧରା ଦେଖି ଏ ଦୀନ କୁଟିରେ ବସ ହୁଏ ମନେ ବଡ ଖୁସୀ ଗୋଟି ଗୋଟି ମନ କଥା କହିବି କାନେ ।୨। ବିହାଣୀର ଭେଟ ପାଇଁ ଖୋଜିହୁଏ ଅନୁଦିନେ ।୫।

ଶରଣ ଦିଅ ଚରଣେ ଅନ୍ତିମରେ ଏଇ ଦୀନେ । ୬।

ଏ ଦେହ ହେଉ ହେ ପଭୁ

ଏ ଦେହ ହେଉ ହେ ପ୍ରଭୁ! ତୁମ ଆସନ ମନ୍ଦିର ନାମ ଯେତେ ପାପ ହରେ ମୁଦିଲେ ନୟନ ଯେହେ ଦେଖଇ ରୂପ ତୁମର ।ଠା ସେତେ ପାପ ଅରଜିବ

ପାପୀ ପଷେ ଅସମ୍ବ କେତେ କେଉଁ କାଳ ଧରି ଶିଖାଇ ଦିଅ ଠାକୁର ! ସେ ନାମର କଉଶଳ । ୨।

ଏ ନୟନ କର କର ଗୁରୁ ରୂପ ଦରଶନ

ଏ ନୟନ, କର କର ଗୁରୁ ରୂପ ଦରଶନ ଅଧରେ ବିକଶେ ହାସ ମନୋହର ଭୂବନ-ନନ୍ଦନ, ମନ ବିମୋହନ, ଭବ ସଙ୍କଟ ନାଶନ ।ଠା ଉଲସାଇ ଦିଏ ବିଶୃ ଚରାଚର

ି ଗିରେ ବିରାଜଇ କେଶ ସୁଶୋଭନ ତିନି ଜଗତପାବନ ।୨।

ଏ ବାଭଳା ! ଚିହୁରଖ ଅନାଥର

ଶିରିମୁଖରୁ ତା ଝରେ ସୁଧାଧାର ମାଗ ତୁ ପତାଇ ହାତ ।ଠା

ଆଖିରେ ତାର ତୁ ମିଶାଇ ଦେ ଆଖି ପାଶୋରି ଦିଅ ତୁ ଆଖିର ପଲକ ସପନ ଚେତନ ସବୁରି ସେ ସାକ୍ଷୀ ରବିରେ ଶଶୀରେ ହେର ତା ଝଲକ ସିବାବେଳେ ଉଡି ତୋର ପ୍ରାଣପକ୍ଷୀ ମଣାଇ ନେବ ସେ ପଥ ।୪।

ଏ ମର ସଂସାରେ ମନ କେହି ନୁହେଁ କାର

ଏ ମର ସଂସାରେ ମନ କେହି ନୁହେଁ କା'ର ଦି'ଦିନିଆ ଦୁନିଆରେ ଗୁରୁ ନାମ ସାର । ୨।

'ଜୟଗୁରୁ' ନାମ ଏକା ସାଥୀ ବନ୍ଧୁ ତୋର ।ଠା ଅନ୍ଧ ଏ ନୟନ କିଛି ଦେଖି ପାରେ ନାହିଁ ରେ

ତିନି ଭୁବନେ ସେ ନାମ ସାଧନାର ଧନ ରେ କାଳ ଆସେ, ଚାଲିଯାଏ କୋଟି ପ୍ରାଣ ନେଇ ରେ ତା' ବିନା ମୁକତି ପଥ ନାହିଁ ନାହିଁ ଆନ ରେ ଏ ଜଗତେ ଆଜି କଥା କାଲିକି ଅନ୍ତର ।୩। ସଂସାର ମାୟାରେ ବୃଡି ନ ହୁଅ ବିଭୋର ।୧।

ବାଉଳା ନ ହୁଅ ଆଉ, ଗୁରୁ ନାମ ଜପ ରେ ଅନା ଅନା ଭବ-ନଈ କେତେ ଖରେ ବହେ ରେ ସରିଯିବ ଜୀବନର ସବୁ ଦୁଃଖ ତାପ ରେ ଅସାର ସଂସାର କଥା କହି କହି ଯାଏ ରେ ପାର କରି ଦେବେ ଗୁରୁ ଭବ-ନଈ ଧାର ।୪ା

ଏମିତି ଜଣେ ସାରା ଜଗତେ

ଭକତ ହିତ ସାଧନେ ରତ ନିଜକୁ ଭୂଲି ଯାଇ ରେ 11911

ହୁଦୟ ଭରା ପୀରତି ତାର

ମମତା ମଧୁଝରା

ଆଶିଷ ତାର ସେନେହ ମଖା

ବଚନ ଅପାସୋରା

କରୁଣା ଭରା ନୟନ ଝରା ଚାହାଣି ଛୁଇଁ ଛୁଇଁ ରେ

ମନ ଗହନ ଯୁଗ ସପନ ଜାଗଇ ଚେଇଁ ଚେଇଁ ରେ

ସଞ୍ଜ ସକାଳେ ନାହିଁ ଦେଖିଲେ

ଅଧୀର ତାର ମନ

ଅଳି ଅଝଟ ନାହିଁ ଶୁଣିଲେ

ବିଜଳ ତାର ପାଣ

ପରାଣ ଭରି ଆନନ୍ଦ ଶିରୀ ଦେବାକୁ ଅଛି ରହି ରେ ଦୁଃଖର ସାଥୀ ସୁଖର ସାଥୀ ଜୀବନ-ସାଥୀ ହୋଇ ରେ ॥ ୪॥

ଭଜତ ତାର ଗଳା ର ମାଳି

ଏମିତି ଜଣେ ସାରା ଜଗତେ ପାଇବା ନାହିଁ କାହିଁ ରେ

ପଥ ଅନେକ ବହୁତ ଦୂର

ଅରମା ବୋଲି ବାଟ ଉଗାଳି

କହିଲା କାନେ ଧୀର ବଚନେ, 'ଟିକିଏ ସୁଖ ପାଅ ରେ,

ସେବକ-ପଣେ ଜୀବନ-ରଣେ ଧନ୍ୟ ହୋଇ ଯିବୁରେ ॥୧॥

ଆମ ଦୁଃଖ ରେ ତାପରି ଦୁଃଖୀ ଆଉ କେ ନାହିଁ ନାହିଁ ରେ ॥ଠା।

ଭକତ ଭଗବାନ

ଭକତ ବିନୁ ସନ୍ୟାସୀ ଟିଏ

ଦେଖିଲା ତା'ର ଆଖି

ବୁକୁ ରେ ନେଲା ଜାକି

ସମୂଳ କଉପୀନ

ଭକତ ସାଥେ ନରକ ପଥେ ଯିବାକୁ ବାଟ ଚାହିଁ ରେ

ନାହିଁ ନାହିଁ ଏ ଜଗତେ ଦୟାମୟ ଆନ ରେ ଗୁରୁ ବିନେ ନ ହୋଇବେ କେହି ନିଜ-ଜନ ରେ ମଧୁରୁ ମଧୁର ନାମ ଅମୃତ ସମାନ ରେ । ୨।

ଗତି, ମୁକତି-ବିଧାତା ଏକା ଗୁରୁ ନାମ ରେ ଗୁରୁନାମ ଜପ, ତୋ ପୁରିବ ମନୟାମ ରେ ଡର ନ ଥିବ ତୋହର ଯମର ଭୁବନ ରେ ।୩।

କଣ ଭରିତୁ କର

ବାଇମନ ! ନିରବଧି ଗୁରୁନାମ ଗାଅ ରେ

କ୍ଷ ଭରି ତୃ କର ଗୁରୁନାମ ଗାୟନ

ଭୂମାନନ୍ଦ ରସ ପାନ କରୁଥା ରେ ମନ ।ଠା

ଜଗତ-ଜଞାଳୁ ତୃହି ଗତି, ମୁକ୍ତି ପାଅ ରେ ପୁରିବ ମନକାମନା, ଜୀବ ହେବ ଧନ୍ୟ ରେ ।୧।

କଞ୍ଜେ ସେ ସୁର ଦିଅ ମା'

ଶକତି ଦିଅ ମା' ସେବିବି ପୟର ଭକତି ଦିଅ ମା' ଅନ୍ତରେ ମୋହର ଅପରୂପ ରୂପ ହେରି ତାଙ୍କ ସଦା ନାଚି ଉଠୁ ପାଣ ମନ । ୨।

ଅମୃତମୟୀ ନାମଟି ତାଙ୍କରି ସଂପଦେ ବିପଦେ ସାହା ସେ ସବୁରି ଦେ ମା' ଅଭୟ 'ଜୟଗୁରୁ' ଜୟ ଜପୁଥାଏ ଅବିରାମ । ୧।

କଞ୍ଚେସେ ସୁର ଦିଅ ମା' ଦିଅ ମା' ଗାଇବି ତାଙ୍କରି ନାମ

ଝଙ୍କାର ତୋଳୁ ସେ ସୂର ଲହ୍ରୀ ମନେ ମୋ ଦିବସ ଯାମ ।ଠା

ତୁହି ମା' ଅରୂପା ତୁହି ଅପରୂପା ଜଗଜନନୀ ମା' ତୁହି ବିଶୃରୂପା ବରାଭୟକରୀ ତୁହି ମା'ଶଙ୍କରୀ ପ୍ରାଅ ବାସନା ମମ ।୩।

କଥା ଦେଇ ଦେଉଛୁ ପାଶୋରି

ଚିଦାନନ୍ଦମୟ ସେ ଯେ ନିତ୍ୟ ସନାତନ ଗୁରୁର୍ପେ ବିରାଜିତ ସେହି ଭଗବାନ ଗତି, ମୁକତି କାରଣ, ସବୁ ସେ ତୋହରି ରେ ।୨।

ଆସିବା ବେଳେ କହିଛୁ ଭୁଲି ଯିବୁ ନାହିଁ ତୁ ତାଙ୍କ ପଦ-ସେବକ ସେ ତୋହର ସାଇଁ ଦୁନିଆଁକୁ ଆସି, ମନୁ ଦେଲୁ ଦୂର କରି ରେ । ୧।

କଥା ଦେଇ ଦେଉଛୁ ପାଶୋରି ଏଡେ ଭୁଲାମନ ହେଲୁ, ସତେ ତୁ କିପରି ରେ ।ଠା

> ଆଶେ-ପାଶେ ଘଟେ ଘଟେ ଅଦେଖାରେ ଥାଇ ସୁଖ, ଦଃଖ, ଭଲ, ଭେଲ, ସବୁ କରେ ସେହି ନ ଖୋଜି ତାହାଙ୍କୁ ହେଉ ତୁ ବାଉଳା ପରି ରେ ।୩।

କଦମ୍ବ ବନେ ବଂଶୀ ବାଜିଲା ରେ

କଦମ୍ ବନେ ବଂଶୀ ବାଜିଲା ରେ ସଜନୀ ! ଦମ୍-ଶିଖରୀଚୂଳ ଭାଜିଲା ରେ ।ଠା

ନାସା ତ ଅନିଳ ବରଜିଲା ରେ । ୨।

କି ଆଚମ୍ବିତେ ଆସି ଗଲା ଶୃତି ପରଶି କୁଳ-ଧରମ-ମାନ ତେଜିଲା ରେ ।୧।

କି ସୂରେ ସେ ବଜାଏ ମରମ ଦହିଦିଏ ବିବେଜ, ଚେତନା ତ ହୁଜିଲା ରେ ।୩।

ଚିଉ ଚିର ବିକଳ ନୟନୁ ଝରେ ଜଳ

ସେ ରୂପ ନ ହେରିଲେ ଜୀବ ଥିବ କି ଭଲେ କେ ବିଧି ତାହାରେ ସରଜିଲା ରେ ।୪ା

କଦମ୍ବ ବନେ ସେ କାଳିଆ କାହୁ

କଦମ୍ବନେ ସେ କାଳିଆ କାହୁ

କୁହୁକ ପାଠରେ ପଞିତ ଯେଣୁ

କି ମଧ୍ର ସୂରେ ବଜାଏ ବେଣ୍ଡ

ଭାରି ଡର ଲାଗେ ବାଇଲେ ବେଣୁ । ୨ା

ପତର ଗହଳେ ପୀତି ରସିଆ

(ସେ) ଭଗାରୀ ହସାର ହସ ମୁଖକୁ

ଦେଖିଲେ ସେ ଛବି ନ ଯାଏ ମନୁ ।ଠା

ଦେଖିଛି ଯେ ଥରେ ପଚାର ତାକୁ

ରଙ୍ଗିମା ଅଧରେ ଭଙ୍ଗା ଦେଖାଇ ରସିକ ନାଗର ଉଭା ଲୋ ସହି ! ବରତିଛି କି ତା ପେମ ବନ୍ଧନୁ

କେଡେ ମନ ଲୋଭା ଶ୍ୟାମଳ ତନୁ

ଝୁରି ଝୁରି ଷୀଣ ହୋଇଛି ତନୁ

ଅଦେଖାରେ ନୀର ଝରେ ନୟନୁ । ୧।

ଭୂଲିଛି ସହି ଲୋ ସକଳ ଆଶ ପତି ଶାଶୁଗୃହ ସଂପଦ ବାସ

ନାଶ ଗଲେ ଯାଉ ଅସାର ତନୁ

ଫୁଲଠାରୁ ତାର ଜୋମଳ ଦେହ ବଜଠୁ କଠିନ ତାର ହୃଦୟ

ଅଭିଳାଷ ଶ୍ୟାମ-ଚରଣ-ରେଣୁ ।ଧା

କର ମନ ନାମ-ରତନ କଣ ହାର

କର ମନ ନାମ-ରତନ କଣ ହାର ମନ-ସୁତାରେ ଗୁଛ ତୁ ପଦକ ତାହାର ।ଠା

ଶୁଣି ତୋର ମଧୁ-ଜଣ ଦଃଖ କାଟିବ ରେ ବାଟ ଦୂରରେ ଲୁଚିବେ ଯାଇଁ ମୋହ, ମାୟା ଘୋର ।୩

ଧରି ଗୁରୁ ନାମ ଗୋଟି ସୁତା ମୂଳେ କର ଗଞି ଗଡିଯାଏ ପରା ଦିନ

ବୁକୁରେ ଦୋଳାଇ ନାଚ, ନାଚ ନିରନ୍ତର ।୧।

କର ମନ, ଗଞି ଧନ ଗୁରୁ ନାମ ରନ୍ ସଞି ପୁରାଅ ଅମାର ।ଧା

ଜୟଗୁରୁ ସ୍ୱର ଧର ଗଳା ତୁ ସାଧନ କର ଗାଇ ସେହି ନାମ, ତୋଳ ସ୍ୱରର ଝଙ୍କାର । ୨।

ଏ ମର ସଂସାରେ ଭାଇ ଆନ କେହି ସାହା ନାହିଁ ଞ୍ଜାନ-ବତୀ ଜାଳି, ଗୁରୁ ହେବେ କର୍ଣଧାର । ।

କହ ଦୀନବନ୍ଧୁ, କିମ୍ଠା ବନ୍ଧୁଠାରେ

କହ ଦୀନବନ୍ଧୁ, କିମ୍ଠା ବନ୍ଧୁଠାରେ ଏତେ ଛଳନା ଏ ତିନି ଭୁବନେ ଶକତି କାହାର କରିବ ତୁମକୁ କଳନା ତୁମ ଆଗେ କହି ପାରେ ନା ପଭୁ ! ତୁମ ଦରଶନ ପାଏନା

ତୁମ ପରା ବନ୍ଧୁ ଥାଉ ଥାଉ ମୋର ରିପୁଏ କରନ୍ତି ସଦା ହରବର କହିବି କହିବି ଦୃଃଖ ଭାର ମୋର

ବହୁଦିନେ ଭେଟ ପାଇଛି ଗୋସାଇଁ ଭୁଲାଇବା କଥା ଭୁଲିଯାଅ ସାଇଁ ମନଟା କହୁଛି ପାଶେ ପାଶେ ଅଛ

ମିଳନର ବେଳ ଜୁଟେନା ଅବଶ ହେଲାଣି ସାଧନ ଶରୀର

କିନ୍ୟାଇଁ କାରଣ ପାଏନା ।୨। ପୂରାଅ ମୋ ମନ-ବାସନା

ଆଉ କେତେଦିନେ ହେବି ମୁଁ ତୁମର ବଶ ହେଲେ ନାହିଁ ରିପୁଗଣ ମୋର

କଞ୍ଜକମୟ ଜୀବନ-ପଥରେ ମିନତି

କ୍ୟକମୟ ଜୀବନ-ପଥରେ ମିନତି ମୋ ଘେନ ପିୟ ତୁମେ ଅପାସୋରା ହୁଅ ତୁମେ ହାତ ଧରି ନିଅ । ୨।

ତୁମେ ହାତ ଧରି ନିଆ ।ଠା

ଆମ୍ ସ୍ୱାର୍ଥ ରକ୍ଷା ଲାଗି ଯେବେ ମନ ଶୋକେ ବା ଆନରେ ଆଶା ନିରାଶାରେ ଆନ ପ୍ରାଣେ କଞ୍ଚ ଦିଏ ଅନୁକ୍ଷଣ

ତୁମେ ପାଶେ ଅଛ ଅତି ନିକଟରେ ଟାଣେ ବାହି ତାକୁ ମଣ କରି ନିଅ

ଅବଶ ତନୁର ଘୁମ ଘେରା ଆଖି ମୋ ସଂଶ୍ୟ ଯେବେ ହେ ମଙ୍ଗଳମୟ ! ଶେଷ ଶ୍ୟନରେ ହାତ ଦେଲେ ଟେକି

ନାମ ଭୁଲି ମନ ହୁଅଇ ଅଥୟ ଆହେ ଚିତ୍ରଚୋର କରୁଣା ସାଗର !

ପାସୋରା ମନକୁ ସ୍ନେହ ଡୋରେ ବାହି ହାତ ଧରି ସାଥେ ନିଅ ହେ ପିୟ ଆନନ୍ଦମୟ । । । । । ।

କାହୁରେ ମୋହନ ମୂରଲୀ

କାହୁରେ ମୋହନ ମୂରଲୀ ଆଉ ବଜାନା କହୁଛି ମରମେ ପଶି

ସେ ସ୍ୱର ମୋ କାନେ ପଶି ସେ ପରା ତୋହର, ଲୁହ ଝରାନା ।୧। ସରମ ଦେଲାଣି ନାଶି

ପିନ୍ଧିଛି ଗଳାରେ କରି କେତେ ଆଦର କରିଛି ବୋଲି ଜୀବନେ ତୋତେ ଭରସା ଦେବାକୁ କଳଙ୍କ ଦାଉ ଛଡାଇ ନେଲୁ ତୁ ମୋର ସକଳ ଆଶା କାହିଁକ ତୁ ଭଲ ପାଉ

କେତେବେଳେ ଜିଏ ଆସି ନେବାକୁ ତୋ ମନ ଜିଂପା ଚାହେଁନା ।୨।

କାହିଁକି ଏ ଛଳ କହ ପିୟବର

କାହିଁକି ଏ ଛଳ କହ ପିୟବର ଆଶିଷ ତୁମର ଚଲାପଥେ ମୋର

ବୁଝିତ ପାରେନା ମନ ମୋର ବାରି ମୁଁ ପାରୁଛି ଅନିବାର । ୨।

ଅନ୍ତର ମଝିରେ ଖେଳ ଲୂଚକାଳି ଛଳନା କାହିଁକି କର ଆଉ

କାହିଁକି ସତେ ଏ ଛଳକର ।ଠା ଦିଅ ପରିଚୟ ଖେଦ ଯାଉ

ମନ ଘରେ ପୂଟେ ତୁମ ଛାଇ କିଏ ତୁମେ ମୋର ଜନନୀ ପିଅର

ଆଖିରେ ଛବିର ଭେଟ ନାହିଁ କି ବୋଲି ଡାକିବି ମନଚୋର ।୩। ଯାହା ଇଛା

ନିଶିଦିନ ବସି ଖେଳାକର ।୧। ସୁଖରେ ଦୁଃଖରେ ଚିର ସାହା

କାହିଁକି ତୁ ଯାଉ ତାଙ୍କୁ ଭୁଲି

 ଯିଏ ଯେତେ ପ୍ରିୟ ବୋଲି କୋଳରେ ଧରିଲୁ ସେତିକି ଦୁଃଖର ବୋଝ ଶିରେ ଚଢାଇଲୁ କାନ୍ଦିକାନ୍ଦି ଶେଷେ ତୋର ଜୀବ ଯିବ ଚାଲିରେ । ୨।

ନିଦା ଜାଗରଣ ସ୍ୱପନରେ ତୋର ଜଣେ ଇହ ପରକାଳ ଜଗିଛନ୍ତି ଅନୁଷଣେ ତାଙ୍କ ପରି ଆପଣାର କିଏ ହେବ ସରିରେ ।୩।

ଏବେ ତା ଆଦର ଲାଗି କର ତୁ ଯତନ ମନଭରି କର ସଦା ଗୁରୁ ଗୁଣ ଗାନ ଶତ ଅପରାଧ କ୍ଷମି ନେବେ କୋଳେ ତୋଳିରେ

181

କି ଭାଷାରେ କୃତଞ୍ଜତା ଜଣାଇବି ମୋର

କି ଭାଷାରେ କୃତଞ୍ଜତା ଜଣାଇବି ମୋର ସହଜେ ମୁଁ ନିରିମାଖି ଅଜ୍ଞାନୀ ମାତର ।ଠା

ହୀନ ଜନ ବୋଲି ମୋର ଜଗତେ ପ୍ରଚାର ସାଧନ ଭଜନେ ନାମ ଲେଖା ନାହିଁ ଯାର ତଥାପି ଶରଧା ତୁମେ ବହିଛ ଠାକୁର ।୧।

ସୋତରେ ମୁଁ ଗଲେ ପଡି ତୁମେ ଟାଣି ଧର ବିପଦେ ଛାଡିଲେ ରଡି ହୋଇଛ ହାଜର ପତି କ୍ଷଣେ ରଖିଅଛ ମୋଠାରେ ନଜର ।୨। କାହାରି ରୋଷରେ କେବେ ହୋଇଲେ ଶିକାର ତୁମର ଦରଦୀ ପାଣ ହୁଅଇ କାତର ତୁମ ପରଶେ ନିମିଷେ ହୋଇଯାଏ ଦ୍ର ।୩ା

ଦୁନିଆଁ ହାଟରେ ଏକା ତୁମେ ଆପଣାର ତୁମ ପ୍ରୀତି ମୂଲ ପାଇଁ ନାହିଁ କିଛି ମୋର ଭରିଛ ଆଶିଷ ଦାନେ ଏ ମୋର ଅନ୍ତର ।ଧା

ମାୟା ଭଉଁରୀରେ କାଳେ ଛାଡିଯିବ କର ସଦ୍ଗୁରୁ ଇଲାକା ନାମେ ଟାଣିଅଛ ଘେର ବିଶ୍ୱ ବନ୍ଦନୀୟ ତବ ପୟରେ ଜୁହାର ।୫।

କି ଶୋଭାରେ ଆଜି

କି ଶୋଭାରେ ଆଜି ରତନ ଆସନେ ରସିକ ନାଗର ଉଭା ।ଠା

କୋଟି ପ୍ରଭା ଜିଣି ପଦ୍ମାସନ ଠାଣି ପୂର୍ଣ୍ଣ ଶରଦ ଶୋଭା ଲାଜ ପାଉଛି କିବା ଲାଗେରେ ମୋତେ ସହୀ ମରମ ଦିଏ ଦହି ଗଢିଛି କେଉଁ ବିହି ଉପମା ତା'ର ନାହିଁ ତୟ କାଞ୍ଚନ ବର୍ଣ୍ଣ ଆହା କି ମନଲୋଭାରେ ।୧।

ଶିରେ କୁଞିତ କେଶ ଅଧରେ ମୃଦୁ ହାସ ଗଳେ ରୁଦ୍ୱାଷ ମାଳ ଦିଶେ କେତେ ମଞ୍ଚଳ ନାସା, କର୍ଣ୍ଣ ଗଣ୍ଡଦେଶ ସକଳ ଶୋଭା ଶେଷ ପତି ବରତା ବୃତ ବୃଦ୍ଧି କରେ ନିରତ ନିୟତ ତା' ପ୍ରସଙ୍ଗ ଲୋଡେ ମୋ ମନଭ୍ଚଳରେ । ୨ା

ସରସିଜ ସମ ଚାରୁ

ଚିତ୍ତଚୋରା ମୂରତି ସତୀକୁଳକୁ ଗତି ଛତାଏ ଭବ ଭୀତି ବଢାଏ ବିଭୁ ପ୍ରୀତି ସେ ରୂପ କି ମାଧୁରୀ ରହିଛି ସତେ ପୂରି ହେରି ନୟନ କୋଣୁ ଆନନ୍ଦେ ବହେ ବାରି ମନ ଚାହେଁ ନିରତ ଖଟନ୍ତି ପଦ ସେବାରେ ।୩

ସୁଧାଝରା ଚରଣ ଅକ୍ଷୟ ଶାନ୍ତିଧାମ ସକଳ ତୀର୍ଥ ଠୁଳ ତି୍ରଗତେ ଅତୁଳ ସେ ପ୍ରଭୁ ପଦତଳେ ପ୍ରୀତି ପ୍ରଶତି ଢାଳେ ଏକାନ୍ତେ ଚିତ୍ତେ ଭାଳେ ମୋ ପ୍ରଭୁ କେତେବେଳେ ଲେଖିବେ ମୋ କପାଳେ ଶ୍ରୀଗୁରୁ ମହାନାମରେ।୪ା

କି ସୁନ୍ଦର ଆହା କି ମଧୁର ସତେ

କି ସୁନ୍ଦର ଆହା କି ମଧୁର ସତେ

ତୁମ ରୂପ ଦରଶନ ସୁଦୀର୍ଘ ବିଶାଳ ତୁମ ବ୍ୟୟଳ

ପରାଣେ ପୂଲକ ଜଗାଏ ଝଲକ ଶୋହେ ରୁଦାକ୍ଷର ମାଳ

ଆଣେ ମୋ ବେନି ନୟନ ।ଠା ଝୀନ ଉପବୀତ ୟନ୍ଧେ ସୁଶୋଭିତ

ବହେ ବାହ୍ଣର ବଳ

ପଦଯୁଗ ତୁମ ମୁନିଜନ ବନ୍ଧ୍ୟ ନୟନଯୁଗଳ ପେ୍ମେ ଢଳ ଢଳ ବଚନ ଜିଣେ ପରାଣ

କଟି ତଟେ ଶୋହେ ସୁବର୍ଣ ମେଖଳା ବଙ୍କିମ ଭୂଲତା କହେ କେତେ କଥା

ପାଟ ପୀତାମୃରୀ ସରୁ ଓଷେ ମଧୁ ମକରନ

କିଙ୍କିଣି କଙ୍କଣ ବାଜେ କଣ କଣ ପେମେ ଶୁଣେ ବେନି କର୍ଷ । ୧। ଶୀମୁଖ ସୁଷମା ନାହିଁ ତା ଉପମା

ନୀଳାଚଳ ସାରସ୍ୱତ ସଂଘ, ପୁରୀ ସଂଗୁହିତା - ଆମେରିକା ସାରସ୍ୱତ ସଂଘ ସତେ ପୂର୍ଣିମାର ଚାନ୍ଦ ଆଶିଷଭରା ଏ ମଧୁର ବଚନେ ତୃଓ ଦେହ ମନପ୍ରାଣ ।୩।

ଯୋଗୀ ମୁନିରଷି ଧ୍ୟାନ ନେତ୍ରେ ବସି

ଦେଖନ୍ତି ଯାହା ନିରତେ ଲଭୁଛି ଆଜି ମୁଁ ସେ ରୂପ ଦର୍ଶନ କେତେ ସଉଭାଗ୍ୟ ସତେ ଏତେ କୂପା ମୋତେ କରିଛ ଠାକୁର ପଣମେ ତୁମ ଚରଣ ।୪।

କିଏ ନେବରେ ସୁଧା ନାମ ରସ ଆସ

କିଏ ନେବରେ ସୁଧା ନାମ ରସ ଆସ ଏ ରସ ପିଇଲେ ହେବ ଭୋକ ଶୋଷ ନାଶ ।ଠା

ମୁଜ ବାଚାଳ ହୋଇବ ପଙ୍ଗୁ ଗିରି ଲଫି ସିବ ଅନ୍ଧ ଆଖି ଦେଖିବରେ ପରମପୁରୁଷ ।୧। ନାମ ତରୁ ଡାଳେ ଡାଳେ ଭକତି ସୁମନ ଦୋଳେ ମୁକତି ଫଳ ଚାଖ ତୋ ମେଝିବ ପିଆସ ।୨।

ଭବସିନ୍ଧୁ ଉମିମାଳା ନାମ ତୋ ତାରଣ ଭେଳା ନାମ ଗାଇ ହୁଅ ବାଇ ନାମରେ ବଳାଅ ଆଶ ।୩ା

କୁଞ୍ଜେ କୋକିଳ ଗାଏରେ

କୁଞ୍ଜେ କୋକିଳ ଗାଏରେ ଅଜଣା ବଂଶୀ କେ ବାଏ ।ଠା

ଶିହରଣ ଖେଳେ ପରାଣେ ସହୀ ରେ ତା ପାଶେ ମୋ ମନ ଧାଏଁ ରେ । (ସେ ଯେ) ପୀରତି ଚତୁର କାହୁ, ବାର ବାର ବାଏ ବେଣୁ ଉଛୁଳାଏ ତନୁ ମନ ନବୀନ ପୁଲକେ ପ୍ରାଣ ମୋର ହୃଦୟ ନଚାଇ ଦିଏ ରେ । ୧ା ଶ୍ୟାମ ପୀରତି ଯେତିକି ମିଠା, ତହିଁ ରହିଛି ଅନେକ କଣ୍ଖ ଯିଏ ପାଇଛି ତାହାରେ ଭଲ, ତାର ଜୀବନଟା କଲବଲ (ସେ) ଭରା ଲୁହ ଆଖି ଭଲ ପାଏରେ (ସେ) ଅସଲି ନାଗରଟିଏ ।୨।

ପ୍ରୀତି ସୁଆଦ ଚଖେଇ ଦେଇ ଧରା ଦେଇ ପୁଣି ଦିଏ ନାହିଁ ସେ ଯେ ସୁଆଦିଆ ପ୍ରେମଖଣି ଯିଏ ଭାବରେ ପାରିଛି କିଣି (ତାର) ପରମବନ୍ଧୁ ବୋଲାଏ ରେ (ଭବେ) ଭାଗ୍ୟବାନ ଏକା ସିଏ ।୩।

କେତେ ସୁଧା ବୋଳା ଆଶିଷ ତୁମର

କେତେ ସୁଧା ବୋଳା ଆଶିଷ ତୁମର,

ମୋ ପରି ଅଧମ ଜନ ପାଇଁ

ଚଲାପଥ ମୋର ଜଣ୍ଟକମୟ,

କୁସୁମିତ କଲ ପାଣ-ସାଇଁ ।।ଠା।

ଘୁଞାଇଛ ଦୁଃଖ ଯାତନା ସକଳ ତପତ ପରାଣ କରିଛ ଶୀତଳ ସିଞି ଦେଇ ପାଣେ ବିହୁଏ କରୁଣା,

ଅପସରି ଗଲା ଦୁଃଖ କାହିଁ ॥୧॥

ମାଗିବା ଆଗରୁ ଦେଇଅଛ ସବୁ ଭକତ କୁ କେତେ ଭଲ ପାଅ ପଭୁ ଭକତ ପାଇଁକି ବ୍ୟଥା ପାଉଥାଅ,

ତା କରମ ଫଳ ବୋଝ ବୋହି॥୨॥

ଏଡେ ଦରଦିଆ ବନ୍ଧୁ ତୁମେ ବୋଲି ମରମେ ମରମେ ଏବେ ମୁଁ ବୃଝିଲି

ଭରମରେ କିଛି ମାଗିବିନି ଆଉ,

ସରମେ ହୃହୟ ହୁଏ ଦହି ॥୩॥

ଗୋଟି ଗୋଟି କେତେ କହିବି ଠାକୁର କୋଟି କୋଟି ଜୀବ କରୁଛ ଉଦ୍ଧାର ରଟି ରଟି ମୂଖେ 'ଜୟଗୁରୁ' ନାମ

ଦିନ ଯାଉ ପାଦପଦୁ ଧ୍ୟାଇ ॥୪॥

କେତେ ତପ କେବେ କରିଥିଲି ଗୋ

କେତେ ତପ କେବେ କରିଥିଲି ଗୋ

ପଭୁ ପାଇଲି ମୁଁ ତୁମ ସରି

ସୀମାହୀନ ମୋର ଦୁଃଖ ଜଞାଳକୁ

ନେଲ ଆପଣାର କରି ଗୋ ।ଠା

ପାଶେ ପାଶେ ରହି ଶିଖାଇ ମଣାଇ ମୁକତିର ପଥ ଦେଲ ତ ଦେଖାଇ

ଟିକିଏ ମାତର ଭଲ ପାଇବାକୁ

ନୀଳାଚଳ ସାରସ୍ୱତ ସଂଘ, ପୁରୀ ସଂଗହିତା - ଆମେରିକା ସାରସ୍ୱତ ସଂଘ

ମନ୍ତ ତନ୍ତ ଯୋଗ ଜାଗ ଆୟୋଜନ ସକଳ ଆନନ୍ଦ ମୂଳ ପରା ତୁମେ ତୁମ ପଦ ସୁଖ ଝୁଲି ଗୋ ।୩।

କି ଦିବା ଜାମିନୀ ତୁମ ନାମ କରି ଅନ୍ତର ଜପା ମାଳି ଗୋ ପଭୁ ପାଇଲି ମୁଁ ତୁମ ସରି ।୪।

ହାତ ପାତି କଲ ଅଳି ଗୋ । ୧।

ସୁଖ ଦୁଃଖ ରୋଗ ଶୋକ ଆଦି ମାନ ତୁମକୁ ପାଇବା ସୋପାନ ସମାନ ଗୋଟିକରେ ପାଦ ଦେଲେ ତୁମେ ଆସି ନେବ ପାଶେ ହାତ ଧରି ଗୋ । ୨।

ଲୋଡା ଏଥି ପାଇଁ ନାହିଁ କିଛି ଆନ

କେତେ ଦିନେ ଘୁଞିବ ଏ ମାୟା ମୋହ ଘୋର

ଜଗତ ସୁଖ ଦୁଃଖରେ ମଜିରହେ ଚିତ୍ତ କେବେ ଆଉ ନାଶିବ, ଏ ମନ ଅନ୍ଧକାର - ଘନସୁନ୍ଦର ହେ ।୧। ଭୁଲାଏ ଜୀବରେ ତୁଛ-ଅରଜନ ବିଭ - ଜଗଙ୍କୀବନ ହେ ।୬।

କେତେ ଦିନେ ଘୁଞ୍ଚିବ ଏ ମାୟା ମୋହ ଘୋର

ଅନ୍ତର ମଝିରେ ଥାଇ ଦେଖା ତ ନ ଦିଅ ଅମୀୟ-ଝରା ସେ ସୁରେ ମୂରଲୀ ବଜାଅ - ନଟଶେଖର ହେ ।୭।

କେବେ ଅପସରିବ ମୋ କାମ, କୋଧ, ଆଶା କେବେ କହ ଘୁଞିବ ଏ ମନର ପିପାଶା - ଦୀନବାନ୍ଧବ ହେ । ୨।

ପରାଣର ପିୟତମ ତୁମେ ଜଗବନ୍ଧୁ

ପାଶୋରି ସଂସାର ହେବ ତବ ପଦେ ଲୟ ତୁଟିବ କେବେ ହେ ସତେ ପ୍ରପଞ୍ଚର ଭୟ - ମଧୁସୂଦନ ହେ ।୩। ଅଘ-ତମସା ନାଶନେ ତୁମେ ପୂର୍ୟଇନ୍ଦୁ - ପ୍ରାଣଠାକୁର ହେ ।୮।

> ଚରଣେ ଶରଣ ଦିଅ, ହେ ମଧୁସୂଦନ ! ଅଜ୍ଞାନ-ଅନ୍ଧାର ନାଶ କର ଜନାର୍ଦ୍ଧନ - ପାଣବଲ୍ଭ ହେ ।୯।

ଅନାଥ ବସୂଳ କେବେ ଆସିବ ସେ ଦିନ ଶୀପଦ ନଳୀନ କେବେ ହେରିବ ନୟନ - ମନମୋହନ ହେ । ଧା

> କୋଟି ପଣିପାତ ଘେନ, ଦୋଷ କର କ୍ଷମା ପାପହାରୀ ଜଗନ୍ନା $ar{u}$ । ଅସୀମ ମହିମା - ଶ୍ୟମସୁନ୍ଦର ହେ ।୧୦।

ଅପଘନ ତବ ନବଘନ -ଛବି ହରା ସପନେ ନାଚିବ ଆସି, ସେ ମୁରଲୀ ଧରା - ଜୀବତାରଣ ହେ । ଞା

କେବେ ହେବି ହରିଧନେ

ବସନ ଭୂଷଣ ଅଶନ ବ୍ୟସନ ତହିଁ ତୁଲେ ମୋର ମନ ସବୁ ସମରପି ତବ ନାମ ଜପି ହୋଇବି ମୁଁ ନିରିଧନ ମନ ଘର ହେବ ନାମ ଖଣି ହେ । ୨ା

ତୁମେ ହେବ ଗଳା ରନ୍ ମଣି ।ଠା

ବେଉସା ମେଲିବି ଧନୀ ବୋଲାଇବି ତୁମ ପଦ ମୂଳଧନେ ସୁଧ ବଢାଇବି ଭୟାରେ ରଖିବି ସାଇତି ନାମ ରତନେ ଏତେ ମାତର ମୋର ମାଗୁଣି ହେ ।୩

ହରି ପେମାମୃତ ପାନେ ମୁଁ ନିରତ ଷୁଧା ତୃଷା ପାଶୋରିବି ଭାଇ, ବନ୍ଧୁ, ଜାୟା ଜଗତର ମାୟା ମନୁ ଦୂରେ ବରଜିବି ବାୟା ହେବି ହରିନାମ ଶୁଣି ହେ । ୧।

କେବେ ହେବି ହରିଧନେ ଧନୀ ହେ

କେବେ ବୃଝିବ ମୋ ମନ କଥା

ତୁମ କମନୀୟ ରୂପ ରେଖା ॥ ୨॥

କେବେ ବୃଝିବ ମୋ ମନ କଥା

ଯା ଲାଗି ଏ ମନେ ଏତେ ବ୍ୟଥା

ତୁମ ପୀତି ଭାଳି ଆଖି ନୀର ଢାଳି

ଭାବ ଜୁଞ୍ଜବନେ ଯିବି ବୋଲି

ଷୀଣ ହେଲାଣି ଏ ତନୁଲତା ।।୧॥ ଦିନେ ଅଧେ ଯେବେ ମନ କଲି

କାମନା ଚତୁରୀ ନଣନ୍ଦର ନିନ୍ଦା

ଅପବାଦେ ନଇଁ ଯାଏ ମଥା ।।୩॥

ଆକୁଳ ନୟନେ ତୁମ ପାଇଁ

ବାତାୟନ ପଥେ ଚାହିଁ ଚାହିଁ

ଯମୁନା ଘାଟକୁ ଜାଣି ଜାଣି ମିଛେ ମିଛେ ଯାଏ ଜଳ ଆଣି ଆପଣା ରେ ଭୁଲି ନିରେଖିବି ବୋଲି

ନୀଳାଚଳ ସାରସ୍ପତ ସଂଘ, ପୁରୀ ସଂଗ୍ହିତା - ଆମେରିକା ସାରସ୍ତ ସଂଘ

ନିଠୁର ନହୁଅ ଜୀବଧନ କୃପା କରି ଆସ ପୂଜିବି ପୟର ଗାଇ ଗାଇ ତୁମ ଗୁଣ ଗାଥା ॥୫॥

ଆଶା ଆଶା ରେ ନିଶିଦିନ ସରେ ସରେ ନାହିଁ ଖାଲି ଆକୁଳତା ॥୪॥

ଝୁରି ଝୁରି ଗଲା ଏତେ ଦିନ

କେବେହେଲେ ଥରେ କହିନି ଠାକୁର

କେବେହେଲେ ଥରେ କହିନି ଠାକୁର ପାରବୃ କରମ ଭୋଗିଛି ଯେବେ ମୁଁ ତୁମେ ମୋତେ ଭଲ ପାଅ ବୋଲି ଦୁଃଖର ପାହାଡ ଛିଡିଛି ଭାବେ ମୁଁ ଅଭିମାନ ଭରେ କହିଛି ଖାଲି ଯା ସୁଖ ସାଗରରେ ପହଁରିଛି ଯେବେ ତୁମେ ମୋତେ ଦୁଃଖ ଦେଲ ବୋଲି ।ଠା କହିନି ମୁଁ ତୁମ କରୁଣା ବୋଲି ।୪ା

ଏତେ ଭଲପାଅ ଜାଶି ମୁଁ ନଥିଲି ବିପଦେ ଆପଦେ ପାଇଛି ପରଶ ମିଛେ ମିଛେ କେତେ ଅନୁଯୋଗ କଲି ଜାଶି ଅଜଣା ମୁଁ ସେ ତୁମ ଆଶିଷ ଅସାର ସଂସାରେ ଦୁଃଖ ପାରାବାରେ ପରଖିଛି କେତେ ନିଜ ବୁଦ୍ଧି ତୁଲେ ତୁମେ ନାଉରିଆ ଭୂଲି ମୁଁ ଗଲି ।୧। ଜାଣି ଜାଣି ଦୁଃଖ କାରଣ ହେଲି ।୫।

ଜୀବନେ ଯେବେ ମୁଁ ପାଇଅଛି ଦୁଃଖ ପ୍ରତି ଲୁହ ବିନ୍ଦୁ ତୁମକୁ ଦେଇଛି ଦେଖିଛି ତୁମରି ପୂର୍ଣ ଚନ୍ଦ୍ରମୁଖ ତୁମେ କନ୍ଦାଉଛ ବୋଲି ମୁଁ କହିଛି ଭୂଲି ମୁଁ ଯାଇଛି ନିମିଷକେ ପୁଣି କହିନାହିଁ କେବେ ହସିଛି ମୁଁ ଯେବେ ତୁମେ କିଏ ମୋର ଥିଲ ବୋଲି ।୨। ତୁମରି କରୁଣା ପାଇଛି ବୋଲି ।୬।

କୋଟି କଣ ଭରି ବାଜି ଉଠେ ଆଜି

କୋଟି କଣ ଭରି ବାଜି ଉଠେ ଆଜି ସତ୍ୟ ଲୋକ ପାରେ ଅରୂପ ମନ୍ଦିରେ ଚିର ବିରାଜିତ ନିତ୍ୟ ଜଗତରେ ଶୀଗୁରୁ ବନ୍ଦନା ସୁରେ ସୁରେ ଗୁରୁ ପେମମୟ ପଦ ଦରଶନ ସେ ନିର୍ଗୁଣ ବହୃ ନୟନାଭିରାମ ଜୀବ ଜୀବନ ର ତାପ ହରେ ॥ଠା। ପେମମୟ ଆଜି ଧରା ତଳେ ॥ ୨ ॥ ନାହିଁ ତାଙ୍କ ସମ କରୁଣା ନିଧାନ ପାପୀତାପୀ ଜନ ଉଦ୍ଧାରିବା ପାଇଁ ତାଙ୍କ ବିନା ଦୟାମୟ ଆଉ ନାହିଁ ଜୀବନ ଭୂବନ ତାଙ୍କରି ବିଧାନ ପରମ ପୁରୁଷ ସେହି ଜଗଦୀଶ ତାଙ୍କରି ଅମଳ କମଳ ଚରଣେ ପୂରି ରହିଛନ୍ତି ତିନି ପୁରେ ॥୧॥ ବିଶ୍ୱ ନିତି ପଣିପାତ କରେ ।।୩।।

କୋଟିକାମ ଜିଣା ଠାଣି କି ମନୋହର

କୋଟିକାମ ଜିଣା ଠାଣି କି ମନୋହର ବକ୍ଷକୁ ଲମ୍ବିଛି ଚାରୁ ଯୋଡା କୁନ୍ତଳ । ୨। ଦରଶନେ ସବୁ ଦୁଃଖ ଘୂଞିଲା ମୋର । ଠା

ମୁଖମଣ୍ଡଳ ଭ୍ରିମା ଜଗତେ ନାହିଁ ଉପମା ସୁରଙ୍ଗ ପଦଯୁଗଳ ଦରଫୁଟନ୍ତା କମଳ ନଧର ଅଧରେ ହାସ କେତେ ରସାଳ ।୩।

ଜଳଦ ଗମ୍ବୀର ବାଣୀ ଧନ୍ୟ ହେଲା କାନ ଶୁଣି କାନ୍ତି ଚମ୍ୟକବରଣ ଅଙ୍ଗଷଦ ମୋହେ ମନ ସରଜିଲା ହୃଦକୋଣେ ଦିବ୍ୟ ଝଙ୍କାର ।ଧା

ନୀଳାଚଳ ସାରସ୍ୱତ ସଂଘ, ପୁରୀ ସଂଗହିତା - ଆମେରିକା ସାରସ୍ୱତ ସଂଘ

ମନଭୂଙ୍ଗ ଗଲାଲାଖି ହୋଇ ବିଭୋର ।୧।

ଜୀବନର ଅଭିଳାଷ ତା ପଦ ଯୁଗ ପରଶ ପିୟରୁ ପରାଣ ହେବା ବେଳେ ବାହାର ।୬।

ସତେ ଏଡେ ଭାଗ୍ୟ ହେବ ନୟନ ନିରେଖୁଥିବ ସନ୍ତାପ ହୁରା ରୂପ ସେ ନିଶି ପାଶୋର । । ।

କୋଟି ପୂଣ୍ୟବଳେ ଆଜି ପାଇଛି ଗୋସାଇଁ

କୋଟି ପ୍ରଣ୍ୟବଳେ ଆଜି ପାଇଛି ଗୋସାଇଁ କିପରି କରିବି ସେବା ବୃଝି ପାରୁନାହିଁ ।ଠା

ଇଛା ଥିଲା ତବ ପାଶେ କାଟିବି ଜୀବନ ମାତ କାଟି ପାରୁନାହିଁ ସଂସାର ବନ୍ଧନ ବିତିଯାଉ ଏ ଜୀବନ ତୁମ ନାମ ଗାଇ ।୧।

ଜୀବନ ନାବରେ ପରା ତୁମେ ହେ କାଣ୍ଡାରୀ ଏ ଭବ ସାଗରୁ କେବେ କରି ଦେବ ପାରି ବସି ରହିଲି ମୁଁ ସେହି ଶୁଭ ଦିନ ଚାହିଁ । ୨।

ଏତିକି ଗୁହାରି ପଦେ ଘେନ ହେ ଠାକୁର ତୁମ ପାଶେ ଯିବି ବୋଲି ମନ ତର ତର ଆଉ କିଛି ମାଗିବାକୁ ମନ ବଳୁ ନାହିଁ ।୩।

ମାଜି ମୋ ହୃଦୟ ସଜାଇ ରଖିଛି

ଖୋଜିବା ପରି ମୁଁ

ଖୋଜିବା ପରି ମୁଁ ଖୋଜି ନାହିଁ ପଭୁ ପାଇବା ପରି ମୁଁ ପାଇଛି

ବୃଝିବା ପରି ମୁଁ ବୃଝି ନାହିଁ ସିନା ଚାହିଁବା ପରି ମୁଁ ଚାହିଁଛି ।ଠା

ଭିଜିନାହିଁ ତବ ଭାବଜଳଧିରେ ମଜି ନାହିଁ କେବେ ଭକତି ବିଭୋରେ ଭଜିବା ପରି ମୁଁ ଭଜିନାହିଁ ସିନା ତବ ଗୁଣଗାନ ଗାଇଛି । ୧।

ଯାହାଥିଲା ସବୁ ଦେଇଛି । ୨। ଅରଜି ନାହିଁ ମୁଁ ତବ ସେବାଧର୍ମ ବରଜି ପାରିନି କୁବୁଦ୍ଧି କୁକର୍ମ

ପୂଜା ଆରାଧନା ନ ଜାଣେ ତ କିଛି

ନେବାପାଇଁ କେବେ ମାଗି ନାହିଁ କିଛି

ରାଜୀବ ଯୁଗଳ ପଦକୁ କେବଳ

ଭରସା କରି ମୁଁ ରହିଛି ।୩।

ଗାଆରେ ମନ ମଧୁର ମଧୁର

କଳସୀ କାଖରେ ଭାବମୟୀ ରାଈ ବାଇ ହେଲା ଦିନେ ସେଇ ନାମ ଗାଇ ଖସି ପଡିଲା ତା ଦୋହଲା କଟୀରୁ ଚହଲା କଳସୀ ଆହା । ୨।

ଅମୃତମୟ ସେ ଗୁରୁ ନାମ ଏକା ତା ବିନା ଜୀବନ ଲାଗେ ଫିକା ଫିକା ପାଣଭରା ପେମ, ପେମଭରା ନାମ

ବତାଇ ଦେବରେ ରାହା ।୩।

ଗାଆରେ ମନ ମଧୁର ମଧୁର ଗାଆ କୋଟି ପାରିଜାତ ମଧୁରୁ ମଧୁର

ପେମବୋଳା ଗୁରୁ ନାଆଁ ।ଠା

ନାରଦ ବୀଣାରେ ଗୁରୁ ନାମ ସୁର ଶୁଣୁଛନ୍ତି ବହା, ବିଷ୍ଟୁ, ମହେଶ୍ୱର ନାମ-ତରୁ ଡାଳେ ଘୁମୁରି ପାରା ତୁ ଘୁମୁ ଘୁମୁ ଗାଇ ଯାଆ । ୧।

ଗୁରୁ କେମନ ଧନ

ତାଁର କୃପାର ନାଇ ଅବଧି ଅକୂଳେର୍ କାୟାରୀ ଜନ୍ମ ଜନ୍ନେର୍ ପୁଣ୍ୟଫଳେ ସଦ୍ଗୁରୁର୍ ଚରନ୍ ମିଳେ ତରେ ଯାୟ ସେ ହେସେ ଖେଲେ, ଧନ୍ୟ ତାର ଜୀବନ

ପୁଣ୍ୟବଳ ନା ଥାକିଲେ ତା'ର ଜୀବନ ଯାୟ ବିଫଲେ ତା'ର ଭାଗ୍ୟେ ନାହିଁ ମିଲେ ଶୀଗୁରୁର ଚରନ୍ (ଗୁରୁର) ଅଭୟ ଚରନ୍ ପେଲେ ପରେ କାଲେର ଭୟ ଯାବେ ଦୂରେ କାଲେର କାଲ ମହାକାଲ, ଓଇ ଚରନେର ଭରସା କରେ ଉମେଶ ତୋର୍ ନାଇରେ ଭୟ ପେୟେଛିସ ତାଁର ଚରନ୍ ଅଭୟ (ଏଖନ୍) ଶମନ ତୋରେ କର୍ବେରେ ଭୟ କରିସ୍ରେ ଯତନ ହୂଦ୍ ମାଝାରେ ରେଖେ ତାଁରେ କରିସ୍ରେ ପୂଜନ

ଗୁରୁ କେମନ ଧନ ଚିନ୍ଲିନାରେ ମନ ଅମୂଲ୍ୟ ରତନ ସେ ଯେ ପତିତପାବନ 101

(ସେ ଯେ) ବିନ୍ଦୁନାଦ କଲାତୀତ ନିତ୍ୟ ନିରଞ୍ଜ ଗୁନାତୀତ ଧ୍ୟାନାତୀତ ସତ୍ୟ ସନାତନ ଭାଗ୍ୟବାନ୍ ଯେଇ ଜନ ପାୟ ତାଁର ଦର୍ଶନ ଯାଁର ଲାଗି ଯୋଗୀ ରଷି ଧ୍ୟାନେ ନିମଗନ । ୧।

(ସେ ଯେ) ଅହେତୁକ କୃପାସିଛୁ ପତିତଜନାର ବଛୁ ବିତରିୟେ କୂପାବିନ୍ଦୁ ପାର କରେ ଦୀନଜନ (ଯଦି) ପାର ହବି ଭବନଦୀ ଚିନ୍ତ ନିରବଧି

ନୀଳାଚଳ ସାରସ୍ପତ ସଂଘ, ପୁରୀ ସଂଗ୍ହିତା - ଆମେରିକା ସାରସ୍ୱତ ସଂଘ

ଗୁରୁ କୃପା କରି ସମ୍ବଳ

ଗୁରୁ କୂପା କରି ସମ୍ବଳ ପଙ୍ଗୁ ଲଘଂଇ ଗିରି ଜଳରେ ଭାସଇ ପଥରସୋଲ ଖୟଟି ପରି । ୧। ମୂକ ହୋଇଯାଏ ବାଚାଳ ପଦ୍ମ ଗିରି ଶିଖରେ ପୁଟି ପାରେ ଗୁରୁ କୃପାରୁ ନାହିଁ ସହେହ ତିଳେ । ୨। ଦୁୟର ଏ ଭବ ଜଳଧି ଗୁରୁ କୃପା ହୋଇଲେ ଜୀବ ତରଇ ହେଳେ ।୩ା ଗୋୟଦ ସମାନ ହୁଅଇ ଗୁରୁ କୂପା କରି ସମ୍ବଳ ଜୀବ ଶିବ ହୁଅଇ ତାଙ୍କ କୃପା ହେଲେ ଦୁଃସାଧ୍ୟ କିଛି ତିଲୋକେ ନାହିଁ ।୪ା ପଶୁତ୍ୱକୁ ଧ୍ୱଂସ କରଇ ଗୁରୁ କୂପା କେବଳ ଦେବତ୍ୱ ଲଭିବା ପାଇଁକି ଦେଇ ପେ୍ରଣା ବଳ ।୫ା ସବୁ ଅସମୃବ ସମୃବ ହୁଏ ଗୁରୁ କୃପାରୁ

ଦାରୁ ହୁଏ ଦୁବ ପଲକେ ଦୁବ ହୁଅଇ ଦାରୁ ।୬। ନିରକ୍ଷର କୃପା ଲଭିଣ ବହୁଞ୍ଜାନୀ ହୁଅଇ ଶୁତ ସ୍ତୃତି ଶାୟ ସକଳ ତାର ମୁଖୁ ୟୁରଇ ।୭। ସାଧନ ଭଜନ ଅଟଇ ଉପଲକ୍ଷ୍ୟ ମାତର ସିଦ୍ଧି ଲାଭ ହୁଏ ଲଭିଲେ ଗୁରୁ କୃପା କେବଳ ା୮ା ଧନ ମାନ ବିଦ୍ୟା ଗୋିରବ ଲୋଡା ହୁଅଇ ନାହିଁ କୃପା ଆକର୍ଷଣ ପାଇଁକି ଭବ୍ତି ମୂଳ ଅଟଇ କାମନା ବାସନା ବରଜି ଶୁଦ୍ଧ କରି ଅନ୍ତର ବ୍ୟାକୁଳ ଅନ୍ତରେ ଡାକଇ ତାଙ୍କୁ ଯେ ନିରନ୍ତର 1601 ଗୁରୁ କୃପା-ବାରି ବରଷେ ସଦା ଶିରେ ତାହାର

ଜ୍ଞାନ ସୂତାରେ ତୁ ଗୁଛରେ ମନ

ବାର ଚିନ୍ତା ଛାଡି ତାର ଚିନ୍ତା କର ଜ୍ଞାନ ସୂତାରେ ତୁ ଗୁଛରେ ମନ

ଭବରେ ନବୁଡି ଭାବରେ ତୁ ବୁଡ ଗୁରୁ ନାମ ରୂପୀ ଫୁଟା ସୁମନ

ସୂତାଗଲେ ଛିଡି ପଡିବରେ ଝଡି ହୃଦ ସିଂହାସନେ ବସାଇ ପାରିଲେ

ସେ ଫୁଲର ଯେତେ ପାଖୁଡା ମାନ । ଠା ଦୂରେ ଘୁଞିଯିବ ଭବ ବନ୍ଧନ । ୨।

ମିତ ସଙ୍ଗଛାଡି ସତ୍ସଙ୍ଗକର ଉଛୁର ନକରି ନିତି ତୁ ଭଜରେ

> ନାମ ହେବ ସାହା ଜୀବନ ସଂଜରେ ଚାରୁ ରୂପ ଛାଡି ଗୁରୁ ରୂପ ହେର

ମରଣ ଦୁଆରେ ଉଭାହୋଇ ବାରେ ବିଷୟ ବରଜ ଗୁରୁବାଣୀ ହେଜ

ଦେଖା ଦେବେ ଗୁରୁ ପରମ ବହୁ । ୧। ପାଇବୁ ପରମ ପଦ ଦର୍ଶନ

ଗୁରୁଦେବ ପରି ଜଣେ ସାମନ୍ତ

ଗୁରୁଦେବ ପରି ଜଣେ ସାମନ୍ତ, ନାହିଁ ନାହିଁ ତ ପିତା ପରି ଭଲ ପାଇ ତ

କୁପଥରୁ ଟାଣି ସୁପଥେ ନିଅନ୍ତି ଭକତ ଜନର ଇହ ପରକାଳ ତାରଣ କାରଣ ସେହି ତ ।ଠା

ପଛେ ପଛେ ସଦା ଧାଇଁ ତ

ଗୋଟିଏ ରୂପରେ ଜନମ ହୋଇଣ କୋଟି ରୂପେ ପରକାଶ ତ ହୃଦୟ-କନ୍ଦରେ ତାମସ ବିନାଶି

ଞ୍ଜାନର ଆଲୋକ ବିକଶିତ କରି କୁୟଳିନୀ କରେ ଜାଗତ

ପେମବାରି ବୁହାଇଲେ ତ 191 ତାଙ୍କ ଜୃପା ବଳେ ପଦୁଫୁଲ ପରି

ପ୍ଞା କେନ୍ଦ୍ର ଫୁଟି ଉଠେ ତ 181 ତାଙ୍କରି ଆଶିଷେ ମୂକ ଗୀତ ଗାଏ

ପଙ୍ଗୁ ଲଫେ ଗିରିମାଳ ତ ଏମନ୍ତ ସାମନ୍ତ ତିଭୁବନେ ନାହିଁ

ଦୁଃଖ ତାପହାରୀ ସେ ଏକା ସବୁରି ପରାବର ବହୁ ସେହି ତ

ମୁଁ ଜଣେ ପତିତ କର ଯୋଡି ମାଗେ ତାଙ୍କ ପରି ସାହା ନାହିଁ ତ । ୨ା

ଚିତ୍ର ରହୁ ପଦେ ନିରତ

ଶିଷ୍ୟ ବୋଲି ଯା'ରେ ଗହଣ କରନ୍ତି 181

ଗୁରୁନାମ ଅବିରାମ ଗାଇ ଯା ମନୁଆଁ

ନାମ ଗାଇ ଯା ମନ ଦେଇ ଯା ଶ୍ରୀଗୁରୁ ପୟରେ ଗୁରୁନାମ ଅବିରାମ ଗାଇ ଯା ମନୁଆଁ ସବୁଲୀଳା ସବୁଖେଳା ମାତ ଦିଦିନିଆ ନିଜେ ତୁ ନୋହୁ ନିଜର କିଏ ବା ହୋଇବ ତୋର ଜାଣିଥା ଏଇ ମିଛ ମାୟାଘେର। ଦୁନିଆଁ । । ବୂଥା ଜୁ-କରମେ ମାତି ଗଲାଣି ତୋ ଦିନ ବିତି

ମଲାବେଳେ ବାଇ ହୋଇ ହେବୁ ଖାଲି ଛାନିଆ ।୧।

ଭଲ କହି ଯା କିଛି ଦେଇ ଯା ଏଇ ଭବ ସଂସାରେ ଯେବେ ପାରିବୁ ଭବୁ ତରିବୁ ଦିଅ ନାମରେ ଲକ୍ଷ୍ୟ ନାମ ରତନ କଲେ ଯତନ ଯାଇ ହୋଇବୁ ମୋଷ ଢଳିଗଲେ ଶରୀର କେହି ନୋହିବେ ତୋର ନାମ କରି ଗଳାହାର ଏ ମାୟା ସଂସାରୁ ତର ଗୁରୁପଦେ ମନ ଦେଇ ନ ହୁଅ ଅମାନିଆ । ୨।

ଗୁରୁନାମ ଗାଅ ମହାନଦେ ଭାଇ

ଗୁରୁନାମ ଗାଅ ମହାନଦେ ଭାଇ ନାମ ଗାଇ ନାଚ ଛନ୍ଦେ ଛନ୍ଦେ ତୁହି ଗୁରୁଚରଣ ବିନେ ମୋକ୍ଷଧାମ କାହିଁ ଭଜ ମୁଢ ମତି ଗୁରୁ ନାମ ତୁହି ।ଠା

ଗୁରୁ କୃପା ବିନେ ଜ୍ଞାନ ଭକ୍ତି କାହିଁ ଗୁରୁ ସେବା ବିନେ ସୁଖ ଶାନ୍ତି ନାହିଁ ଗୁରୁ ଚରଣରେଣୁ ଅଙ୍ଗେ ବୋଳି ହୋଇ ପଦେ ପଣତୀ କର ଭବ୍ତିଅଘାଁ ଦେଇ । ୧।

ଗୁରୁ ଚିନ୍ତା ବିନେ ସିଦ୍ଧ ଯତି କାହିଁ ଗୁରୁ ଭଜନ ବିନେ ଗତିମୃକ୍ତି ନାହିଁ ଗୁରୁ ସଖା ସମ ଆନ ସଖା କାହିଁ ଗୁରୁଚରଣେ ମାଗ କୃପା ଭିଷା ତୁହି। ୨ା

ଗୁରୁ ନାମ ସୁଧା ମଧୁ ପିଇ ପିଇ ହେଳେ ତରିବୁ ଭବସିନ୍ଧୁ ନାମ ଗାଇ ଗୁରୁ ନାମ ଗଙ୍ଗା ଜଳ ପୁଣ୍ୟ ମୟୀ ବୁଡି ରହ ତୁ ମନ ଗୁରୁ ପଦ ଧ୍ୟାୟି ।୩

ଗୁରୁନାମ ଗାଇ ମନ

ଗୁରୁନାମ ଗାଇ ମନ ତାଳେ ତାଳେ ନାଚରେ ଯେତେ ତୋର ଭୟ ସବୁ ପଡିଯିବ ପଛରେ ।ଠା

ପେମସୁଧା କରି ପାନ, ହୁଅ ମତୁଆଳ ମନ ମାୟା ମୋହ ପାଠ ଯେତେ ପଢିଛୁ, ତୁ ପୋଛରେ । ୧।

ଜାଣୁ କି ନା ଏ ସଂସାର - ଦି'ଦିନର ଖେଳଘର ଆଖି ଥାଉଁ ଥାଉଁ ସିନା ଅନ୍ଧ ହେଉ ମିଛରେ ।୨। ଅଜଣାତେ କାଳ ଆସି ଦେବ ତୋ ଗଳାରେ ଫାଶୀ ରଖିବେ ଏକା ସେ ଗୁରୁ, ପତାଅ ତୁ ହାତରେ ।୩।

ଅଙ୍ଗେ ଗୁରୁପଦ ଧୂଳି - ଏତେ ବେଳୁ ହୁଅ ବୋଳି ଗୁରୁନାମ ଦିବାନିଶି ଭଜ ଧୀର ଚିଉରେ ।ଧା

ବୋଲ ମାନ, ବାଇମନ ! କର ଗୁରୁ ସଂକୀର୍ତ୍ତନ

191

ଗୁରୁ ନାମ ରଟରେ ମନ

ଗୁରୁ ନାମ ରଟରେ ମନ ଗୁରୁ ବିନେ ନାହିଁ ଆନ ଶରଣ

191

ଭୋଗରେ ତୁ ନ ରଖ ମନ ତୁଛ ସୁଖ ଆଶା କରି, ମରୀଚିକା ପଛରେ ନ କର ଅନୁଧାବନ

> ଦି' ଦିନର ସୁଖରେ ଭୁଲି ମିଛେ ମିଛେ ନୁହଁ ବାଉଳି ପିଇ ନାମାମୃତ, ରସେ ଅବଗାହି,

ନିଶି ଦିନ ରହ ପେ୍ମେ ମଗନ |എ|

ତେଜ ମନୁ ଗରବ, ମାନ

ପାପୀ, ତାପୀ ଅଛ ଯେ ଯହିଁ

ଗୁରୁ ନାମ ଗାଅ ରେ ଭାଇ !

ସାରା ଜନମର କଳୁଷ-କାଳିମା ଧୋଇଯିବ ନାମ କଲେ ଭଜନ

ଗୁରୁପଦେ ମାଗରେ ଯାଇ

ଗୁରୁପଦେ ମାଗରେ ଯାଇ ବାଇ ହେବୁ ବୋଲି ସେ ନାମ ଗାଇ ।ଠା

ଗାଇବୁ ତୁ ସେ ନାମ ଯେବେ ଶୁଣି ଜନେ ପାଗଳ ହେବେ ! ସେଇ ସୁର-ଛନ୍ଦ ତାଳମାନ ଜଗି ଗାଇ ଜଗତରେ ଦିଅ ମତାଇ ।୧।

କଠିଣ ସେ ପୀରତି-ଗୀତି ନ କଲେ ତୁ ପଥର ଛାତି ଗାଇଲା ବେଳକୁ ରିପୁକୁଳ ଆସି ତାଳମାନ ତୋର ଦେବେ ଭଙ୍ଗାଇ । ୨ା

ରହିବାକୁ ଭଗାରି ଦୂରେ ଅଳି କର ଗୁରୁ ଛାମୁରେ ଗୁରୁ ଚାହିଁଦେଲେ ଆଖି ପିଛୁଳାକେ

ଦେବୁ କହ ତୋର କେଉଁଟି ଧନ, ମାନ ଯାହା ସବୁ ତାଙ୍କ ଦାନ ମନ ତୋର ଦିଅ ଗୁରୁଙ୍କ ଧ୍ୟାୟି ।୪ା

ଛାଏଁ ସେ ତୋ ପାଶୁଁ ଯିବେ ପଳାଇ ।୩।

ଏଥର ତୁ ଗୁରୁଙ୍କ ଭେଟି-

ଗୁରୁ ପାଦ ପଦ୍ଲେ

ଗୁରୁ ପାଦ ପଦ୍କେ ଚିଉ ଥାଉରେ ବୃଥା କେତେ ତୀର୍ଥ ଆସିଲୁ ଘୁରି କୋଟି ଜନ୍ମର କଳ୍କଷ ଯାଉ ।ଠା ଗୁରୁ ପଦ ଭୁଲି ବହି ଜଟା ଝୁଲି ବୃଥା କେତେ କଖ ପାଉରେ ।୩

ଗଙ୍ଗା ଗୟା କାଶୀ ପୟାଗ ପୁରୀ

ଗୁରୁନାରାୟଣ କରି ନିବେଦନ

ଗୁରୁନାରାୟଣ କରି ନିବେଦନ ତୋମା ହେନ ଧନେ ଯେନ – ଭୁଲିନାଏଁ ଭୁଲିନାଏଁ ଥାଜେ ଯେନ ମନ ତବ ଶ୍ରୀଚରନେ ଓ ରାଙ୍ଗ ଚରନ ଯେନ – ଭୁଲିନାଏଁ ଭୁଲିନାଏଁ ଆମି ଅତି ଦୀନ ଭଜନ ବିହୀନ ଜୟଗୁରୁ ଜୟଗୁର ନାମ – ଭୁଲିନାଏଁ ଭୁଲିନାଏଁ କୃପା କର ପୁଭୁ ତବ ନିଜ ଗୁନେ ।ଠା ସଂପଦେ ବିପଦେ ଯେନ – ଭୁଲିନାଏଁ ଭୁଲିନାଏଁ ରୋଗେ ଶୋକେ ମହାଦୁଃଖେ – ଭୁଲିନାଏଁ ଭୁଲିନାଏଁ ଥିଲିନାଏଁ ଥୋକି) ଯେ ଭାବେ ଯେଖାନେ ଜୀବନେ ମରନେ ଶୟନେ ସ୍ୱପନେ ଯେନ – ଭୁଲିନାଏଁ ଭୁଲିନାଏଁ

ମଜେ ଥାକି ଯେନ ତବ ଗୁନ ଗାନେ (ତୋମାର) ପ୍ରୀତି ଭରା ନାମ ଯେନ – ଭୁଲିନାଏଁ ଭୁଲିନାଏଁ (ତବ) ପ୍ରେମମୟ ମୂରତୀ ଯେନ ନିରବଧି ପାତକୀ ତାରନ ନାମ – ଭୁଲିନାଏଁ ଭୁଲିନାଏଁ ଲେଗେ ଥାକେ ଆମାର ଏ ଦୁ'ଟି ନୟନେ ।୧। ଜୟଗୁରୁ ଜୟ ନାମ ଯେନ – ଭୁଲିନାଏଁ ଭୁଲିନାଏଁ ଯଖନ ଯେଖାନେ ଥାକି ଜୟଗୁରୁ ଜୟ ବଲେ ତାକି

(ଆମାର) ଦେହ ମନ ପ୍ରାନ କରି ସମର୍ପନ ଜୟଗୁରୁ ଜୟଗୁରୁ ଜୟଗୁରୁ ଜୟଗୁରୁ ଲ୍ୟଗୁରୁ ଜ୍ୟଗୁରୁ ଲ୍ୟଗୁରୁ ଜ୍ୟଗୁରୁ ଲ୍ୟଗୁରୁ ଲ୍

(ଆମି) ଭୁଲିନାଏଁ ଭୁଲିନାଏଁ -

ଗୁରୁ ନାମ ତୁ ସାର କର ମାନସ

ଗୁରୁ ନାମ ତୁ ସାର କର ମାନସ ପାପୀ ତାପୀ ତାରଣ ସେ ଯେ ଦୟା ନିଧାନ ଦୂର ହେବରେ ଭବ-ଦୁଃଖ-ପରାଶ ।ଠା ଗାଅ ଗାଅ ସେ ନାମ ନିଶି ଦିବସ ।୧।

କୁମନ ପଛରୁ ପାଦ ଟାଣୁଛି ତୋର ଗୁରୁ ତୋ ନାଉରିଆ କାତ ଧରି ସେ ଠିଆ କଲେ ତୁ ତାଙ୍କ ଆଶ କୁମନ ଯିବ ନାଶ ସହଜେ ପହଞିବୁ ତୁ ମୁକତି ଦେଶ ।ଧା

ଗୁରୁନାମରସ ପିଇ ପାଗଳ ହୁଅ ଆଶିଷ ଆଶାରେ ଭିଖ ଥାଳ ପତାଅ ଦି'ଦିନିଆଁ ପରବ ଧନ ଜନ ଗରବ ଗୁରୁପଦ ଶରଣ ଏକା ଅମୂଲ ଧନ ନିଆଁ ପୋଡିବ ନାହିଁ ଖଣ୍ଡ ଲୁଟିବ ନାହିଁ

ମାଗ ରେ ମନ ହୋଇ ତୁ ଗୁରୁଦାସ । ୫।

ସଳଖ ବାଟ ସେହି ଦେବେ ତୋତେ ବତାଇ ଆଶା ବଳିବ ନାହିଁ ଅବାଟେ ଯିବା ପାଇଁ ଗୁରୁ କୂପାରେ ଲଭିବୁ ରେ ସନ୍ତୋଷ । ୨।

ସୁମନ କୁମନ ଦୁହେଁ ଜଗିଆ ଥାଇ କାହାରି ତୁଲେ କାହାରି ପଡଇ ନାହିଁ କୁମନ ଭାଙ୍ଗେ ତାହା ସୁମନ ରାହା ସାହା ଗୁରୁ ଭରସା ଏକା ତୁଟିବ ସବୁ ଧୋକା ସେ ଏକା କରିବେ କୁମନରେ ବିନାଶ ।୩।

ସୁମନ କହୁଛି ତର ଭବ-ସାଗର

ଗୁରୁ ନାମ ସାଗର ବାରିରେ

ଗୁରୁ ନାମ ସାଗର ବାରିରେ ବୃଡି ରହ ମନ ନିଶି ଦିନରେ ସଂସାର ନଦୀ ଦୁୟର ସହଜେ ହୋଇବୁ ପାର ଅକ୍ଷୟ ଆନନ୍ଦ ଲଭିବୁ ତୁ ଦ୍ରେ ଘୃଞିଯିବ ତୋର ଦୂର୍ଦିନ ରେ ।ଠା କ୍ଳରେ ଲାଗିବ ନାଆ ଏଡାଇ ପବନରେ

ପଲବିବ ଶୁଷ୍ଠତରୁ ନୀରଭରା ହେବ ମରୁ

ଉଛୁଳିବ ପ୍ରେମ-ଢେଉ ନୀରସ ଜୀବନରେ ।୧। ନାମ ପରଶଇ ରସ ରସେ ହୁଏ ପାଣ ବଶ ବଶ ନ ହୋଇଲେ ହେବ ନିରାଶ ଜୀବନରେ ।ଧା

କୋଟିଏ ଧନ ସମ୍ହାର ଗୋଟିଏ କଉଡି ତୋର ପାଲଟିବ ନେଲେ ତୁହି ଗୁରୁର ଶରଣରେ

ଗୋପନ ମନର କଥା ଆଜି ପିୟ କହିବି ମୁଁ କାନେ କାନେ

କହିବି କହିବି ବୋଲି ଗୁମରୁଛି ଯାହା ମୋର ମନେ ମନେ ।ଠା

ଗୁରୁନାମୁଁ ବଳି ନାହିଁ ଜଗତେ ମଧୁର କେହି ନୋହିଲେ ନାମ ରସିକ ଜୀବ ଅକାରଣରେ । ଧ

ଗୋପନ ମନର କଥା ଆଜି ପିୟ

ଯେବେ ଦଃଖ ଭୋଗିଥାଏ ସାରାଦିନ ଉପବାସୀ ତୁମେ ପିୟତମ ଦଃଖ ଦୁରୁଦିନେ ତୁଅ ମୋ କୁଟୀର ବାସୀ ିକିଏ ତୁମେ ମୋର କିଏ ମୁଁ ତୁମର ଏ ବିଚାର ଥାଉ ମନେ ।୨।

ଯେବେ ବିପଦ ମଝିରେ ହୁଏ ମୁଁ ଅଧିର ଅତି ଧିର ହୁଏ ଆଖି ପଲକରେ ତୁମ ପଦତଳେ ମଥା ପାତି ଶୁଖିଯାଏ ମୋର ଆଖି ଲୁହ ଧାର ହେରି ତୁମ ଚନ୍ଦାନନେ । ୧।

ଯେବେ ଛାଡିଯିବି କୁଟୁମ୍ବ ବାନ୍ଧବ ଦୁନିଆଁ ମାୟାବନ୍ଧନ ଆରପୁରେ ଥାଇ ନ ଦେଖିବି ମୁହିଁ ଆଉ କାହାରି ବଦନ ପାଣବନ୍ଧୁ ମୋର ମାଗୁଣି ମାତର ସଙ୍ଗେ ଥିବ ଅନୁଦିନେ । ୩।

ଘନ ଅନ୍ଧକାରେ ଏକା ମୁହିଁ ହେ

ଘନ ଅନ୍ଧକାରେ ଏକା ମୁହିଁ ହେ ଏ କାନ ଶୁଣିଛି ଦୁନିଆଁ ମୁଖରୁ ଦିଅ ଦୟାବହି ବାଟ କହି ହେ ।ଠା ଜିଇ ରହିଛି ସେ ଆଶା ନେଇ ହେ ଦିଅ ଦୟାବହି ବାଟ କହି ହେ । ୨।

ଆଖି ଆଗେ ଆଗେ କାଳ ବିଭାବରୀ ତରାଉଛି ମୋରେ ଚିତ୍ର ଯାଏ ଥରି ଅନ୍ଧାରେ ଝଲସେ ତୁମ ଆଖିତାରା ତୁମ ବିନେ ସାହା କେହି ନାହିଁ ହେ ତୁମ ଭକତଟି ନୁହେଁ ପଥହରା ଦିଅ ଦୟାବହି ବାଟ କହି ହେ । ୧। ପାଣ ମନ ତୁମକୁ ଖୋଜଇ ହେ ଦିଅ ଦୟାବହି ବାଟ କହି ହେ ।୩।

ଭକତ ବସ୍ଳ ତୁମେ ବୋଲି ଗୁରୁ

ଘେନ ବନ୍ଦନ

ବିଶୃଜନନୀଙ୍କ ଦାନ ଘେନ ବନ୍ଦନ ଘେନ ବନ୍ଦନ ଜଗତଗୁରୁ ମହାନ ॥ଠା। ସଦ୍ଗୁରୁ ରୂପରେ ତୁମେ ଜାଗତରେ ସବୁ ତୁମେ ନେଇକର ଆପ୍ୟାୟନ ॥୧॥

ବିଶ୍ୱେ ପରମାତ୍ମା ରୂପେ କରୁଛ ଅବଲୋକନ ॥୩॥

ହେ ଚୈତନ୍ୟ ସର୍ବାତୀତ ହେ ଗୁରୁ ଦେବ ନିରତ

ସ୍ୱରୂପେ ଆମକୁ ଦେବ ଦିଅ ବାରେ ଦରଶନ ।।୪।।

ଚରଣ ତୃମର ସରଗୁ ବଳି

ଚରଣ ତୁମର ସରଗୁ ବଳି ଜଗତକୁ ଦେଲ ଅମୂଲ୍ୟ ଦାନ କେଉଁ ସରଗ ମୁଁ ମାଗିବି ଆଉ ଡୁମ ଜ୍ଞାନପ୍ରେମ ମଣିକାଞ୍ଚନ ଅନ୍ୟ କିଛି ପୂଣ୍ୟ ଦିଅ କି ନଦିଅ ମୁଢଜନ ଠାରୁ ଆହୁରି ମୁଢ ମୁଁ ଶିର ଶିରିପଦ ପରଶ ପାଉ ।ଠା ମୋଠାରେ କିଞିତେ କରୁଣା ହେଉ ।୨।

ତୁମେ ସତ୍ୟଶିବ ଚିରସୁନ୍ଦର ବୁଣିଦେଲେ ତୁମେ କରୁଣା ମୁଠେ ତିନିଭୁବନର ରତନ ସାର ଶୁଖିଲା ମରୁ ରେ କମଳ ଫୁଟେ ମୁଁ ତୁମର ପ୍ରିୟ ଅମୃତ ସନ୍ତାନ ସେହି କରୁଣା ତ କୋଟି କଇବଲ୍ୟ ଏତିକି ବିଶାସ ମନରେ ଥାଉ ।୧। ଗୋଟିଏ କଣିକା ମୋ ଲାଗି ଥାଉ ।୩

ଚାହାଁରେ ବାରେ ଚାହାଁରେ

କୁଞ୍ଜେ କି ଶୋଭା ଆଜ ! ଅଧରେ ମୁରଲୀ ଅଧୀରେ ବାଜେ ବିରାଜନ୍ତି ଗୁରୁ ବରଜରାଜ ।ଠା କଟି ତଟେ ଝୀନ ବସନ ସାଜେ

ହାରେ ଚନ୍ଦ୍ରହାସ ତନୁ ଠାଣିକି ମଞ୍ଚିଛ୍ଡି ସଜ-କୁସୁମ ଶେସ ।ଧା

ପଦଯୁଗେ ନବ କମଳ କାନ୍ତି ପରଶି ଯାଏ ଗୋ ପରାଣ ଆଜ । ।

ଦଶନ ଯେସନ ମୁକୁତା ପତ୍ତି ଏଇ ଚିଉଚୋରା ପ୍ରୀତି ପାଇଁକି

ଜିଣଇ ଅଧର ତରୁଣ ତେଜ ।୨। ମନ ହୁଏ ଦେବି ଜୀବନ ବିକି

ନୀଳ ଇନ୍ଦିବର ନିନ୍ଦେ ନୟନ ବରଜି ସକଳ ସରମ ଲାଜ ।୬। କେଶ କାନ୍ତି ଆହା କି ଶୋଭାବନ

ଚାହିଁନି କେବେ ମୁଁ ତୁମକୁ ଠାକୁର

ଚାହିଁନି କେବେ ମୁଁ ତୁମକୁ ଠାକୁର ଅମତା ମାଡି ମୁଁ ଧାଏଁ ଅବିରତ

ତୁମେ ଅଭାଗାରେ ଚାହିଁଛ ଫେରାଇ ଆଣିବା ପାଇଁ ତୁମେ ପରା ମାଗିନି କିଛି ମୁଁ ଲୋଡିନି କେବେ ମୁଁ ପଛେ ପେରେ କେତେ ଧାଇଁଛ

ଜୀବନ-ପାତ ମୋ ଭରିଛ ।ଠା

ଦେହ ମନ ପ୍ରାଣ ତୁମ ଦୟାଦାନ ଝରାଇନି ଲୁହ ତୁମ ପାଇଁ କେବେ ଅନୁଭବ କରେ ଏ ଷୁଦ୍ର ଜୀବନ ଝରିଛି ଲୁହ ମୋ ଅସାର ଦରବେ ଦୃଃଖ ଦୂରୁଦିନେ ଝରେ ଯେବେ ଲୁହ କାହିଁକି ମୋ ଲାଗି ନୟନ ତୂମର

ମୋ ମଥା ଆଉଁସିଁ ଦେଇଛ । ୧। ଲୁହ୍ ଛଳ ଛଳ କରିଛ ?

IXI

ଅନ୍ତର ଭରି ମୁଁ ଡାକିନାହିଁ ଦିନେ ଅନ୍ତର ମନ୍ଦିରେ ବସିଛ ମଉନେ ନ ଭୁଲେ ତୁମକୁ ଜୀବନେ ମରଣେ କେତେ କଥା କାନେ କହୁଛ ଗୋପନେ ଦାସ ପଣେ ରଖ ଜନମେ ଜନମେ କେତେ ସତେ ଭଲ ପାଉଛ । ୨ା ଅଲୋଡା ମୋହର ଏ ଜୀବନ ଭାର

ହୁସି ହୁସି ତୋଳି ନେଇଛ

ପାଶେ ପାଶେ ରହି ମଣାଉଛ ପଥ

ପୁଣି ସ୍ପନରେ ବୃତି ମନ ଶକ୍ତି ଅନୁସରି

ତ୍ରୀୟ ଜ୍ଞାନେ ବଳାସୀ

ସୁଃଖ ଦୁଃଖ ଦୃନ୍ଦ ରସ ସୂଷ୍ଟେକର ଆସ୍ତାଦନ ॥ ୨॥

ସକଳ ବେଦ ବିନାଶୀ

ଚାହେଁ ମନ ମୋର

ଚାହେଁ ମନ ମୋର ଗାଆନ୍ତି ସେ ନାମ ନିରନ୍ତର ।ଠା

ପର୍ଷଣାର ବର୍ଷ ବର୍ଷ ବ୍ୟକ୍ତ । ସେ ନାମ ମଧୁର ।୧। ସେ ନାମ ମଧୁର ।୧।

ଭ୍ରମର ଗୁଞନ ତାଳେ ଗୁଞରଣ କରୁଥିବ ସେ ସୁର ଲହର ।୨। ସେ ପଦ ସରୋଜ ସ୍ମରି ସ୍ମୁରି

ନୀଳ ପାରାବାର ଫେନରାଶି ନାମ ଭଜନକୁ ଆଶା କରି ସୁନୀଳ ଅମ୍ବର,ରବି,ଶଶୀ ଯାଉ ଏ ଜୀବନ ଆହେ ଜନାର୍ଦ୍ଦନ ଏତିକି ପଦେ ମିନତି ମୋର ।୬।

ଚାଲ ମନ ! ଯିବା ଚାଲ

ଶୁଣି ସେ ସଙ୍ଗୀତ ହେବେ ପୁଲକିତ ଆନନ୍ଦରେ ହୋଇବେ ବିଭୋର ।୩।

ଚାଲ ମନ ! ଯିବା ଚାଲ, ଶ୍ରୀଗୁରୁଚରଣ ତଳେ ସନ୍ତରଣ କର ବନ୍ଧୁ ସେହି ମହିମା-ସଲିଳେ ।୩। ଧର୍ମ, ଅର୍ଥ, କାମ, ମୋକ୍ଷ ଲଭିବାରେ ଅବହେଳେ ।ଠା

ଦି'ଦିନ ଭବ-ବନ୍ଧନ ନାହିଁ ଇହ୍-ପରକାଳ ସାର କେବଳ କନ୍ଦନ

ଅଞ୍ଜାନ-କୁହୁଡିଛାୟା ଭୁଲାଇବ ନାହିଁ ଛଳେ ।୨। ପୂରିବରେ ମନୋରଥ ଅନବ ଆଶିଷଧାର ସେହି ଏକା ମୋଷପଥ

ଅନନ୍ତ ଆଶିଷଧାର ସେହି ଏକା ମୋକ୍ଷପଥ ବହେ ଯହିଁ ନିରନ୍ତର ଗୁରୁ ଏକା ସାହାହେବେ ଜୀବନର ସଞ୍ଜେଳ । ୬।

ଚାଲରେ ମନ ଶୀଗୁରୁ ଚରଣ

ଚାଲରେ ମନ ଶ୍ରୀଗୁରୁ ଚରଣ ଇଭିବୁ ପରମ ସୁଖକୁ ।୨।

ନିତ୍ୟାନ୍ଦ ଧାମକୁ ।ଠା

ଅହ୍ଂ ଅଭିମାନ ମିଥ୍ୟା ଭୟ ଛତା ଛଅରାଗ ସଙ୍ଗେ ଛତିଶ ରାଗିଣୀ କାମ କୋଧ ଲୋଭ କପଟ ବେଭାର ହୋଇ ମୂର୍ତ୍ତିମନ୍ତ ଅର୍ଘ୍ୟଥାଳି ଘେନି ହୋଇ ଉପେଷିତ ପଳାଇ ଯିବେରେ ପାଛୋଟି ନେବେରେ ଦେଉଳ ଦୁଆରୁ ଛାଏଁ ସେ ଆପଣା ମନକୁ ।୩।

ସୁଖଦୁଃଖ ହାନିଲାଭ ଦ୍ୱନ୍ଦ୍ୱମାନ ରୋଗ ଶୋକ ଜରା ଜନମ ମରଣ ସକଳ ହେବେ ସେ ତୋ ପଷେ ସମାନ ସଂସାର ଲୀଳାର ନିତ୍ୟସଙ୍ଖମାନ ଆନନ୍ଦ ସାଗରେ ବୃତି ରହିଥିବୁ ପାରିବେ ନାହିଁରେ ତୋତେ କାବୁକରି ମୋଷ ପଦକୁ ।ଧା

ଚିର ବାଞ୍ଚିତ ତୁମେ ପିୟତମ

ଚିର ବାଞ୍ଛିତ ତୁମେ ପିୟତମ ସୁରଭିତ କୁଞ୍ଜେ ତବପଦ କଞେ

ଲଭିବୁ ପରମ ପଦକୁ ।୧ା

ବନ୍ଦନା ଘେନ ବାରେ ମମ ।ଠା ମଧୁପର ଗୁଞରଣ ଶଶୀକର ସୁଶୀତଳ ମନ୍ଦେ ହୁସେ ବସନ୍ତ ସରବେ ସେବା ନିରତ

ଗିରି ନଦୀ କାନନ ବନ୍ଦେ ଉପବନ ହେରି ତବ ରୂପ ଅନୁପମ । ୨। ଝରଣାର କଳକଳ ମଧୁର ସଙ୍ଗୀତ ତାନ

ବିକଶିତ କୁସୁମ ଶୋଭଇ ଅତି ସୁଷମ ବନ୍ଦନା କରେ ତବ ଅଭୟ ପଦ ରାଜୀବ ହେ ମୋର ଚିର ବାଞ୍ଛିତ! କ୍ରିତ ବନେ ବିହଇମ ।୧। କରୁଣା କର କିଞିତ

ତବ ଚରଣେ କୋଟି ପଣାମ ।୩।

ପଞ୍ଚମେ ଗାଏ କୋକିଳ ବହଇ ମଳୟାନୀଳ

ଚିହ୍ନିଛୁ କି ଗୁରୁ କି ଧନ

ଚିହ୍ନିଛୁ କି ଗୁରୁ କି ଧନ ? କରି, ତାରେ ଦୀନ ଅଧମ ରେ ।୩।

ସେ ତ ନର ଦେହେଁ ବହୁପରମ ରେ ।ଠା

ଠୁଳ ହୁଏ ଯାର କୋଟି ଜନ୍ମ ପୁଣ୍ୟ ଗୁରୁ ବହୁ। ଶିବ, ଗୁରୁ ନାରାୟଣ ସଫଳଜନ୍ମ ସେ ତିନି ଲୋକ ଧନ୍ୟ ଅଖଞ ମଞଳେ ବ୍ୟାୟ ତିଭୁବନ ମିଳଇ ଅମୂଲ୍ୟ ସଦ୍ଗୁରୁ ଚରଣ ପରମାମୂ ପଦ କରାନ୍ତି ଦର୍ଶନ ହସି ହସି ବରେ ମରଣ ରେ ।ଧା

ଯାହା ଧ୍ୟାନେ ଯୋଗୀ ମଗନ ରେ । ୧।

ଘଟଣା ବଳରେ ଅଭୟ-ଚରଣ ବିଯୁନାଦ କଳାତୀତ ନିରଞନ ପାଇ ଧନ୍ୟ ଯେହୁ କରେ ନର ଜନ୍ମ ଧ୍ୟାନର ଅତୀତ ସତ୍ୟ ସନାତନ ମହାକାଳ ଭୟେ କରେ ପଳାୟନ ନିଅ ଗୁରୁପଦେ ଶରଣ ରେ ।୫।

ଜ୍ଞାନତର୍ତ୍ତମାଳା ଅଙ୍ଗର ଭୂଷଣ ଭୁତ୍ତିମୁତ୍ତି ଲାଭେ କାରଣ ରେ ।୨।

ମରଣ ଦୁଆରେ ଦେଇ ଦରଶନ ମୁକ୍ତିପଥେ ଜୀବେ କରନ୍ତି ଚାଳନ ଜନ୍ମ ଜନ୍ନାନ୍ତରୁ ଭାଗ୍ୟ ଅରଜନ କିଏ ତାଙ୍କ ପରି କୃପା ପରାୟଣ

ଭବ-ପାରାବାର ତାରଣ ରେ ।୬।

କଲେ ପୁଣ୍ୟ ଫଳେ ପାଇବୁ ଦର୍ଶନ ଅହେତୁକ କୃପା ବିନ୍ଦୁ ବିତରଣ

ଛନ୍ଦା ଚରଣ ତଳେ ବନ୍ଧା ରଖ ଏ ମନ

ଛନ୍ଦା ଚରଣ ତଳେ ବନ୍ଦା ରଖ ଏ ମନ ବିଷୟ-ମୋହରେ ମନ ମୟାଇ ଦଞ୍ଜିନ ପାରିବ ଆଉ ରବିନନ୍ଦନ ।ଠା କରୁଣାର ଧନ ଦେଲି ହଜାଇ ଅସରା ଲୁହରେ ଭିଜେ ନୟନ । ୨ା

ନଶ୍ର ଶରୀର ଆଶୟ କରି ତୁମକୁ ଜୀବନେ ଦେଲି ପାସୋରି ଦ୍ର କରିବନି ପଦ-ସେବାରୁ

ଏ ଭବ-ସାଗରେ ମୁଁ ମୀନ ପରି ପର ଭାବିବନି କୃପା ଦେବାରୁ ଜଞାଳ ଜାଲରେ ପଡି ମୁଁ ମଲି ଗଲାବେଳେ ଉଡି ମୋ ପାଣପକ୍ଷୀ ଉଦ୍ଧାର କର ହେ ମନମୋହନ ।୧। ରହିଥିବ ଏକା ତୁମେ ତା ସାକ୍ଷୀ

ଅଭୟ-ପଦରେ ଦେବ ଶରଣ ।୩।

ଧର୍ମହୀନ-ଚିତ୍ର ଅଜ୍ଞାନ ହୋଇ କର୍ମହୀନ-ବିଉ ସଞି ରଖଇ

ଜଗବନ୍ଧୁ ହେ ! ଭବ-ବେଦନାହାରୀ

ଜଗବନ୍ଧୁ ହେ ! ଭବ-ବେଦନାହାରୀ ଦୁରୁ ଦୁରୁ ହୃଦୟ ଥରେ ଅଥଳ ଅକୂଳ ସଂସାର-ସାଗରେ ଡାକି ଦେବି ଯେବେ ରଖ ରଖ ବୋଲି ତୁମେ ଏକା ମୋର ତାରଣ ତରୀ ।ଠା ଶୁଣିବ ମୋ ଡାକ ଶବଣ ଡେରି ।୧ା

ଏ ଦୁନିଆ ଅନ୍ଧାରୀ ଘରେ ଦୁଃଖ ଦିନେ ତୁମ ଶୀମୁଖ

ନୀଳାଚଳ ସାରସ୍ପତ ସଂଘ, ପୁରୀ ସଂଗହିତା - ଆମେରିକା ସାରସ୍ୱତ ସଂଘ ୩୭

ଏ ଜୀବନ ମଉଳା ଫୁଲ ମାଗେ ଖାଲି ଏତିକି ମୂଲ ତୁମ କୁଂଜବନେ ଫୁଟି ଚହଟିବ ଅରୂପ ସୁନ୍ଦର ସ୍ୱରୂପ ଧରି

ଚାହିଁ ଚାହିଁ ଭୁଲିବି ଦୁଃଖ ଅମଳ କମଳ ପଦ ରଜ ବିନା ମାଗିବି ଆଉ ମୁଁ ଜି ସୁଖ ଶିରୀ । ୨।

ଜଣକର ଫୁଲ ବଗିଚିଚାରେ ଆମେ

ଜଣକର ଫୁଲ ବଗିଚାରେ ଆମେ ନାନା ଜାତି ରଙ୍ଗ ବେରଙ୍ଗ ଫୁଲ

ଆସରେ ସକଳେ ତା'ଆ ପାଆ ତଳେ ଲୋଟିଯିବା ହୋଇ ଗୋଟିଏ ମାଳ ।ଠା

ତା' ରୂପ ଜୋଛନା ଆମରି ସୁଷମା ତା' ଗୁଣ ଗାରିମା ଆମ ମାଧୁରିମା

ତା' ପେମ ପୀୟୂଷ ଆମରି ଆୟୂଷ ବାଟ ଅବାଟରେ ସେ ଜଗୁଆଳ । ୧।

ନାହିଁରେ ଭାବନା ଏପାର ସେପାର ଆମେ ତା'ର ନିତ୍ୟ ଲୀଳା ସହଚର ତା' ଭାବ ଭାବନା ନବ ନବ ରୂପେ ରୂପାୟିତ ହେଉ ନିତ୍ୟ ଉଜ୍ଜଳ ।୨।

> ତା' ଇଛା ବ୍ୟାପକ ରୂପ ଦେବା ପାଇଁ ସଂଘବଦ୍ଧ ହୋଇ ଆସ ତ୍ୟାଗୀ ଗୂହୀ

ଆମେ ତ ସକଳ ଏକଇ ପିତାର ଲକ୍ଷ୍ୟ ଆମ ଏକ ତା' ପଦତଳ ।୩।

ଯେଦି ତା' ଇଛା ଭୁଲିଯିବୁ ଭାଇ ସେ ଦି ବୃଝିବୁ ସେ ଅନ୍ତରେ ନାହିଁ ଆମ ନିଜ ଇଛା ହୋଇଲେ ବିଲୟ ତା' ଇଛା ଫୁଟିବ ହୋଇ କମଳ ।ଧା

ଦୁଃଖ ଦୁରୁଦିନେ ଜୀବନେ ମରଣେ ଶୋକ ସାନ୍ତ ।ରେ ବିରହ ମିଳନେ ଇହ ପରକାଳ ପୀତିର ସମ୍ବଳ ଦେବତା ସେ ସତ୍ୟ-ଶିବ-ସୁନ୍ଦର । ୫।

ଚିତ୍ର ଶୁଦ୍ଧି ପାଇଁ ମରମେ ଧିଆନ ଗୁଣଷୟ ପାଇଁ ନିଷ୍କାମ କରମ ବିଶୁଦ୍ଧ ଅନ୍ତରେ ତା' ଇଛା ସକଳ ବ୍ୟକତ ହୋଇବ ହୋଇ ମଧୂର ।୬।

ଜଣାଉଛି ଯୋଡି କର ହେ ଠାକୁର

ଜଣାଉଛି ଯୋଡି କର ହେ ଠାକୁର ! ଜଣାଉଛି ଯୋଡି କର ଅକିଅନ ଜନ ବୋଲି ପାଦ ତଳୁ କରି ଦିଅନାହିଁ ଦୂର ।ଠା

ବୁଝି ତ ନ ପାରେ ତୁମେ କାହିଁ ପାଇଁ ଧରା ଦେଇ ପୁଣି ଧରା ଦିଅ ନାହିଁ ଯେତେ ଅପରାଧ କଲେ ମୁହିଁ ପରା ତୁମ ପୟର କିଙ୍କର ? । ୧।

ବିଜୁଳି-ଝଲକ ପରି ଥରେ ଥରେ ତୁମ ରୂପ ଫୁଟି ଲିଭେ ଏ ଆଖିରେ ଘେରି ଆସେ ପଲକରେ ଏ ଜୀବନ-ଆକାଶରେ ଘନ ଘୋର । ୨।

> ଅତି ଭଲ ତୁମ ପେମ ମୋହଠାରେ ବଳ କାହିଁ ତୋଳି ରଖିବି ଛାତିରେ

କହି ଦିଅ ଆଖି ପତା ତଳେ ମୋର କିପରି ରହିବ ଚର । ୩

ତୁମ ବିନେ ଆଖି ନ ଚାହିଁବ ଆନେ ଜୀବଧନ କରି ରଖିବି ଜୀବନେ ତୁମ କଥାରେ ମୁଁ ବିଷୟ ବାସନା ପଲକେ କରିବି ଦୂର ।ଧା

ଥରେ ଯେବେ ସଉଭାଗ୍ୟବଳେ ମୋର ଦରଶନ ନାଥ ପାଇବି ତୁମର ପଦଯୁଗ ଛନ୍ଦି ଧରିବି, ନଥିବ କାହିଁ ପଳାଇବା ବଳ ।୫।

ଛାଡି ଦେବି, ଶୁଣି ମନ କଥା ମୋର ମନମତ ଯେବେ ହୋଇବ ଠାକୁର ! ପାର କରିବ ଏ ଭବନଦୀ, ମୂଲ ଦେଇ ନ ପାରିବି ତାର ।୬।

ଜୟ, ଜୟଗୁରୁ ଜଗଜନ ବନ୍ଦନ ହେ

ଜୟ, ଜୟଗୁରୁ ଜଗଜନ ବନ୍ଦନ ହେ ଜୟ, ଭକତ ହୃଦୟ-ତଟ ଚନ୍ଦନ ହେ ଜୟ, ମରତ-ଭୁବନ ରୁଚି-ନନ୍ଦନ ହେ ଘେନ, ଶରଣାଗତ ଅଭିନନ୍ଦନ ହେ । ୧।

ତୁମେ, ଶ୍ୟାମକାନ୍ତ ରୁଚି ସୁନ୍ଦର ହେ ତୁମେ, ପଳୟ ପୟୋନିଧି ମନ୍ଦର ହେ ତୁମେ, ସୂକ୍ତ ମନ୍ତ ବେଦ ଛନ୍ଦର ହେ କର, ଉଜ୍ଜଳ ମୂଢମନ-କନ୍ଦର ହେ ।୨।

ତୁମେ, ଅନ୍ଧ ନୟନ ଯୁଗ ଅଞ୍ଚନ ହେ ତୁମେ, ଶଙ୍କିତ ମନ ଭୟ-ଭଞ୍ଜ ହେ ତୁମେ, ରିପୁଦଳ-ମଦ-ଗର-ଗଞ୍ଜ ହେ କର, ଅମୀୟ ବରଷି ଭବରଞ୍ଜ ହେ

ତୁମେ, ବହୁ ସନାତନ ଈଶ୍ୱର ହେ ତୁମେ, ପାଣବନ୍ଧୁ ତିନି ବିଶ୍ୱର ହେ ତୁମେ, ନିତ୍ୟ, ଆନ ସବୁ ନଶ୍ୱର ହେ

ଦିଅ, ପେମ-ଭ୍ରି-ଯୁକ୍ତ ମନ୍ତର ହେ ଦିଅ, ଅନ୍ତେ ଠାବ ପଦପାନ୍ତର ହେ ଗୁରୁଦେବ ! ଗୁହାରି ନିରନ୍ତର ହେ । ଞା

ତବ, ଆଶିଷ ସଂପଦ ନିଃସୃର ହେ ।ଧା

ଦିଅ, ଶୁଦ୍ଧ ପୂତ ମତି ଅନ୍ତର ହେ

ଜୟ ଜୟ ଜୟ ନିଗମ ଆନନ୍ଦ

ଜୟ ଜୟ ଜୟ ନିଗମ ଆନନ୍ଦ ତୁମେ ହିଁ ଅନନ୍ତ ତୁମେ ହିଁ ଅବ୍ୟକ୍ତ ତୁମେ ଶାନ୍ତ ଦାନ୍ତ ତୁମେ ହିଁ ପ୍ଶାନ୍ତ ଜୟ ହେ ବିଶ୍ୱ-ବରେଣ୍ୟ ! ନାହିଁ ଥଳ କୂଳ ନାହିଁ ଆଦି ଅନ୍ତ ବନ୍ଦନା କରେ ନିଖିଳ ବିଶ୍ ଭକତି ପ୍ଣତି ଘେନ 101

ସ୍ପର୍ପ ଦର୍ଶନେ ଦିଅ ଦିବ୍ୟଞ୍ଜାନ । ୨ା

ତୁମେ ନିରାକାର ତୁମେ ହିଁ ସାକାର ଜୟ ବହା ବିଷ୍ଟୁ ଶିବ ସ୍ୱରୂପ ହେ ଆଦି ଅନାଦିର ବିଶ୍ୱରୂପ ହେ ତୁମେ ମୂଳାଧାର ବହୁ ପରାପୂର ତୁମେ ହିଁ ମଧୁର ତୁମେ ହିଁ ବିଧୁର ତୁମେ ହିଁ ଅରୂପ ତୁମେ ହିଁ ସ୍ୱରୂପ ଜ୍ୟୋତି-ପାରାବାର ଭୁବନ ନନ୍ଦନ । ୧। ଅପରୂପ ତୁମେ ଘେନ ବନ୍ଦନ |ബ

ଜୟ ବିଶ୍ୱପତି

ଜୟ ବିଶ୍ୱପତି ଶିବ ସ୍ୱରୂପ ହେ ଜୟ ନୟନ ତାରକା ଜ୍ଞାନାଧାର ପରମାନନ୍ଦ ଦାୟୀ ଚନ୍ଦ ରୂପ ହେ ଜଗତ୍ପତି ! ଘେନ ମୋର ନମୟାର ।୩।

ଜୟ ଶାନ୍ତ ଦାନ୍ତ ଜଗତ ଈଶ୍ୱର

ଜଗତ୍ପତି ! ଘେନ ମୋର ନମୟାର । ୧। ଜୟ ପତ୍ନୀ ଆନନ୍ଦ ପଦାୟକ ହେ ତୁମେ ବହୁ । ଶିବ ଲୋକପାଳକ ହେ ପତି ବହୁ ସ୍ବରୂପ ନିର୍ଗୁଣାଧାର ଜୟ ସଜଳ ବିବୁଧ ଆଶ୍ୟ ହେ

ଜୟ ବହୁସ୍ବରୂପ ସଦାଶୟ ହେ ଜଗତ୍ପତି ! ଘେନ ଦୀନା ନମୟାର ।୪। ସତୀ ପାଣାଧିକ ପିୟ ପତୀଶ୍ୱର

ଜଗତ୍ପତି । ଘେନ ମୋର ନମୟାର । ୨। ଜୟ ଭୁବନ ମୋହନ ପୂର୍ଣଇନ୍ଦୁ ଜୟ ପତ୍ନୀପାଣାଧିକ ଦୟାସିନ୍ଧୁ ଦାସୀ ସର୍ବ ଦୋଷ ନାଥ କ୍ଷମାକର ଜୟ ପୂଜ୍ୟ ନମସ୍ୟ ହୃଦୟାଧାର

ତବ ପଦକଞ୍ଜେ କୋଟି ନମୟାର । । ଜୟ ସ୍ୱାମୀ ପଞ୍ଚପାଣ ଅଧୀଶୃର

ଜୀବଧନ ! ଏତିକି ମୋ ନିବେଦନ

ତୁମ ବାଣୀ ଶୁଣି ସେ ସୁଖ ସ୍ୱପନ ଜୀବଧନ ! ଏତିକି ମୋ ନିବେଦନ ଭାଙ୍ଗିଗଲେ ହେଲେ ଚିରାଭ୍ୟୟ ମନ ସୁମରି ତୁମରି ଗୁଣ ଅସୁମାରୀ, ବିତୁ ଏ ସାରା ଜୀବନ ।୧। ପୂର୍ବ କୁସଂୟାର ହେଉନାହିଁ ଦୂର, ହତାଶ ମଣେ ଜୀବନ 181

ଜନମି ଥିଲେ ହେଁ ତବ ସେବା ପାଇଁ ହୃଦୟର ପୁଞିଭୂତ କୁ-ସଂୟାର ଇନ୍ଦ୍ରିୟଗଣଙ୍କ ଆଞ୍ଜାବହ ହୋଇ ଦୂର କରି ଆହେ ଦୟାର ସାଗର ଚଳାଉଛି ମୋର ଜୀବନ-ନଉକା, ହୋଇ କାଣ୍ଡାରୀ ବିହୀନ । ମ ବ୍ୟର୍ଥ ଜୀବନରେ ଆଶାର ଆଲୋକ ଜାଳିଦିଅ ଅନୁଦିନ

181

ଜୀବନର ଯେଉଁ ଭାର ଗୁରୁତର ତୁମ ଇଛା ସଦା ସତ୍ୟ ସ୍ୱରୂପରେ ଦେଇଅଛ ଆହେ ପାଣର ଠାକୁର ! ଫୁଟି ଉଠୁ ମୋର ହୃଦୟ ମନ୍ଦିରେ ଅବହେଳା କରି ଦୂରେ ଦେଲି ଠେଲି ହୋଇ ମନର ସ୍ୱଜନ । ୩ ଓୁମ ନିର୍ଦ୍ଦେଶିତ ପଥେ ଅବିରାମ ଗତି କରୁ ଏ ଜୀବନ ાશ

ଜୀବନ କାଳ ମୋ ସରି ସରି ଆସେ

(ଦେବ) ଜୀବନ କାଳ ମୋ ସରି ସରି ଆସେ ନ ସରେ ନୟନୁ ସପନ ପତାରଣା କରି ପତାରିତ ହୁଏ

ତେବେବି ନ ବୁଝେ ଏ ମନ ॥ଠା।

ଷମତା ର ମୋହ କରଇ ପାଗଳ ସମ୍ମନ ପାଇଁ ମୋ ପରାଣ ଆକୁଳ ଅଭିମାନ ମୋର ପାହାଡ ସମାନ

ମଥା ନୋଇଁବାକୁ ବିମନ ॥୧॥

କୀରତି ଆଶାାରେ ମନ୍ଦିର ତୋଳାଏ ପାଞ୍ଚିତ୍ୟ ପଣର ବିଜ୍ଞାପନ ଦିଏ କରମ ନାମରେ ଅକରମ କରେ

ତୁମ ପାସେ କରି ଗୋପନ ।। ୨।।

ସଂସାରକୁ ଦିଏ ମୁଁ ଉଚ୍ଚ ଆସନ ତୁମ କାମ ପାଇଁ ମୁଁ ଦିନ ଅକ୍ଷମ ପତିଶୃତି ମୋର ଗତ ସୃତି ହୁଏ

ନ-ମାନଇ ଅନୁଶାସନ ॥୩॥

ମନ ମୋର କେଉଁ କାମନାରେ ଭରା ହୃଦୟ ବିଷ୍ୟ ଭୋଗର ପସରା ଇନ୍ଦିୟ ସକଳ ବିଷୟ ରସରେ

ରହିଥାନ୍ତି ସଦା ମଗନ ॥୪॥

ଭାଙ୍ଗିଦିଅ ମୋର ଗରବ ଗୁମାନ ଲିଭାଇ ଦିଅ ଏ ମାୟାର ସପନ ତୁମେ ହୁଅ ମୋର ପିୟାଦପି ପିୟ

ଏତିକି ଚରଣେ ଜଣାଣ ॥୫॥

ଜୀବନ ପାତ ମୋ ଭରିଛ

ଜୀବନ ପାତ ମୋ ଭରିଛ କେତେ ମୋତେ ଅଦ୍ରେ ପଥେ ଆଜି ମିଳନ ତା'ର ସାଥେ

ନ ଦେଲ କିଛି ବୋଲି କହିବି କି ହେ ଆଉ ? ବିଜୟ ରଥେ ତୋର ଜୀବନ ଆଲୋକରେ

ଜୀବନ ପିୟତମ ହରିଛ ମୋ ଭରମ 191

> ତରଣୀ ମୋର ତବ ସାଗରେ ବହିଯାଉ 101

> > ଯାତା ପଥ ତୋର ପଲକେ ହେବ ଶେଷ

କ୍ଳର ଜନପାଣୀ କେତେ ମିଳାଅ ଆଣି ଶେଷ ରେ ସନ୍ଦେହ ସକଳ ତୋର କ୍ଲେଶ

> ନୟନ ପଲକରେ ଲୁଚାଅ ଜାଣି ଜାଣି ଧନ୍ୟ ହେବୁ ଆଜି ପୃଣ୍ୟ ଦରଶନେ

ବ୍ଥା ମୁଁ ଅଭିମାନୀ ହୂଦେ ଧରଇ ଟାଣି ଷୂର୍ଣ ସବୁ ପାପ ଦୃଷ୍ଟୃତିର ରାହୁ

ମରତ ପବାସୀ ମୁଁ ନଜାଣି ଆଣେ ଦାଉ । ୧। ଜୀବନ ଦେବତା ମୋ ଜୀବନ ପଥେ ବିଜେ

ତରଣୀ ମୋର ତବ ସାଗରେ ବହିଯାଉ

ଚାଲରେ ଚାଲ ମନ ନିତ୍ୟ ମଧ୍ବନ |എ|

ଦେଖିବୁ ପିୟ ରାସ, ଅଦୂରେ ଗୋଲକରେ

ଜୀବନ-ଯମୁନା ଯେବେ ବହିବ ଉଜାଣି

ଜୀବନ-ଯମୁନା ଯେବେ ବହିବ ଉଜାଣି ଟେକି ଦେଲି ଆହୁଲାଟି ତୁମ ହାତକୁ ଏ ଥର ତୁମେ ନାଉରିଆ ମୋର ବାହିବ ତରଣୀ ।ଠା

ମରମ କଥାଟି ଆଜି ଫିଟାଇ କହୁଛି ସାଇଁ ଫଗୁଣ ଗଲାଣି ଚାଲି, ଆଉ ତ ଫେରିବ ନାହିଁ ଏତିକି ଭରସା ମୋର ତୁମ କର କରଣି । ୧।

ଆଜି ଯାଏ ଯାହାକୁ ମୁଁ କହୁଥିଲି ମୋର ମୋର ତୁମ ହାତ ଲାଗି ହେବ ସୁନ୍ଦର ମୋ ସରଣୀ । ୨।

ଏ ଜୀବନ ଆର ପାଖେ କାମନାର ପର ପାରେ ଥାପି ଦେବି ପାଦ ମୋର ସେ ଆଲୋକ ମୁଲକରେ ପଛକୁ ପକାଇ ଦେଇ ଧୂଳିର ଏ ଧରଣୀ ।୩।

ଜୀବନ-ବନ୍ଧୁ ମୋ ଏତିକି କରିବ

ଜୀବନ-ବନ୍ଧୁ ମୋ ଏତିକି କରିବ ଦେଖୁଥିବି ତୁମ ରୂପ ସୁନ୍ଦର ଜୀବ ଯିବା ବେଳେ ପାଶେ ପାଶେ ଥିବ ।ଠା ଆନ କଥାକୁ ମୁଁ ଥିବି ବଧିର

ନୟନର ନୀର ହେ ଶୀପଦେ ଝରିବ ମୋ ଲାଗି ଖାଲି ଏତିକି କରିବ । ୨।

ତୁମ ମୂରତି ମୋ ହୁଦେ ବସାଇ ତୁମ ପେମଜଳେ ଚିଉ ଭସାଇ

> ଘୋଟି ଆସିଲେ ସେ ଘୋର ଅନ୍ଧାର ରଟୁଥିବି ତୁମ ନାମ ମଧୁର

ତୁମ ସୁର ତାନ ହେ ମୋ କାନେ ଭରିବ ମୋ ଲାଗି ଖାଲି ଏତିକି କରିବ ।୧।

ସବୁ ଦୁଃଖ ସାରିବ ସଂସାରୁ ତାରିବ

ନୀଳାଚଳ ସାରସ୍ପତ ସଂଘ, ପୁରୀ ସଂଗହିତା - ଆମେରିକା ସାରସ୍ୱତ ସଂଘ

80

ମୋ ଲାଗି ଖାଲି ଏତିକି କରିବ ।୩।

ଜୀବନ ବନ୍ଧୁକୁ ମୋର ଏତେ ଦିନେ ପାଇଛି ରେ

ଅଭାଗା ଜୀବନେ ଆଜି କେତେ ଭାଗ୍ୟ ହୋଇଛି ରେ ।ଠା

ତା ମୋହନ ବେଣୁ ସୁରେ

|၅)|

ନୟନରୁ ଦୁଃଖ ବାରି ପାଗଳ କରିଛି ମୋରେ

ଦିନେ ପଡ଼ୁଥିଲା ଝରି ସେଇ ସୂର ପଛେ ପଛେ ମନ କେତେ ଧାଇଁଛି ରେ

ଅଦେଖା କର ପରଶେ ଲୁହ ପୋଛି ଦେଇଛି ରେ । ୧।

ତା ଗୁଣ ଗାଇବି କେତେ ପେମରେ ବାନ୍ଧିଲା ମୋତେ

କରମ କଷଣ ଗାର ପେମରେ ବାଛିଲା ମୋତେ ଜୀବନ ଜଞାଳ ଭାର କୋଳେ ତୋଳି ନେବ ବୋଲି କଥା ମୋତେ

ଭାର କୋଳେ ତୋଳି ନେବ ବୋଲି କଥା ମୋତେ ଦେଇଛି ରେ । ୪।

ଜୀବନର କଳପନାର

ଜୀବନର କଳପନାର ତ ତୁମେ ବାହାର ଆପଣାରେ ଆପେ ପ୍ରକାଶ ଜ୍ଞାନାଲୋକେ ଜ୍ୟୋତି ବିକାଶ କାହୁଁ ଚିହୁବି ମୁଁ ଛାର ମାତର ।ଠା କୋଟିଶଶୀଜିତ ବଦନ ସୂନ୍ଦର, ପେମ ପାରାବାର ରତନ ସାର ।୩।

ଯୋଗୀ ମନ ଧୀଆନେ ଯୋଗୀ ତ୍ୟାଗୀ ଜନ ଗହଳେ ତ୍ୟାଗୀ ପାଗଳ ମୁଁ ତୁମ ନାମରେ ଆନ ଆଶା ନାହିଁ ମନରେ, ବିବେକର ତୁମେ ବିବେକ ଗୋସାଇଁ, ଜଗତ ଜନର ଜାଣ ଅନ୍ତର । ୨। ଯାହା ଇଛା କର ତିଳେକ ମାତର, ଶୋଚନା ତହିଁକି ନାହିଁ ଠାକୁର । ୫।

ଜୀବନରେ ପୁଲ ପୁଟିଥିଲେ ସିନା

ଜୀବନରେ ଫୁଲ ଫୁଟିଥିଲେ ସିନା ମରଣରେ ବାସ ଚହଟିବ ଅନାଥର ନାଥ ଅଗତି ଗତିଙ୍କ

ନଥିଲେ ଗଗନେ ନିବିଡ ନୀରଦ ନୀରଧାର କାହୁଁ ବରଷିବ ।ଠା ଅମର ମନ୍ଦିରେ କିଏ ନେଇ କହ

ପୀତିପଲଙ୍କରେ ବସାଇବ ।୨ା

ଜୀଇଁ ଥାଉଥାଉ କରିଥିଲେ ଗାନ

ଦୁଃଖହାରୀ ଗୁରୁ ନାମ ଗୁଣ ମାନ ପୂଜିଥିଲେ ସିନା ଶୀଗୁରୁ ଚରଣ

ମରଣେ ସେ ନାମ ଗାଇ ଗାଇ ମନ ମରଣ ହୋଇବ ଅମୂତ ସୋପାନ

ପର ପୁଲକରେ ପୁରିଯିବ ।୧। କୋଟି ଜନମର ଶୂନ୍ୟଭିଷା ଝୁଲି

କରୁଣା ଦାନରେ ଭରିଯିବ ।୩ା

ପର କରିଦେଲେ ପରମ ପତିଙ୍କି

ଜୀବନେ ଆସିବ କେବେ ସେ ଦିନ

ଜୀବନେ ଆସିବ କେବେ ସେ ଦିନ ଆନନ୍ଦମୟୀ ଗୋ ତୋ କରୁଣା ବିନେ କହ ଦୟାମୟୀ କରୁଣା ସାଗରୀ ତୋ ପଦେ ମିଳିବ ୟାନ ।ଠା ସୁଖ ଲେଶ ନାହିଁ କାହାରି ଜୀବନେ

ତକାଇ ରହିଛି ସେ ଦିନ ଯେବେ ଗୋ ପୂଜିବି ତୋର ଚରଣ ।୨।

ଭୋଗଇ ଯେ ଜନ ଘୋର ଦୁରୁଦିନ ମାଆ ତାକ ଏକା ତା'ର ଜୀବଧନ ବିପଦ ସାଗର ତରଣୀ ତାରିଣୀ ଦୟାମୟୀ ତୋ ଶରଣ ।୧।

ପୁଲକେ ନାଚିବି ତୋହ ନାମ ଗାଇ ମାଆ ବିନା ମୋର ଜଗତେ କେ ନାହିଁ ଅସାର ସଂସାରେ ସୁସାର ଏକା ତୋ ମାଆ ଭଜନ ପୃଜନ ।୩ା

ଟିକି ମୋର ନାଆଟି

ଟିକି ମୋର ନାଆଟି ସାଧନା ତା' ନାଆଁଟି ତୁମେ ନାଉରିଆ ମୋରେ ବତାଇଲ ରାହାଟି ।ଠା

ତର ଲାଗୁଥିଲା ଦେଖି ଭବ ଜଳ ରାଶି ଆହା ବୋଲି କହି ତୁମେ ସାହା ହେଲ ଆସି

ପାଶୋରି ନ ଦେଉ ଏଇ ଅଭିମାନୀ ମନ ତୁମ ପେମ ଆଦର ସତେ କେତେ ମଧୁର ତୁମ ବିନା ସାଥୀ ମୋର ଆଉ କେହି ନାହାନ୍ତି । ୩।

ଭରା ଦରିଆ ତ ଖାଲି ଢେଉ ଛଳ ଛଳ ଆଗରେ ଅଥଳ ଜଳ ପଛରେ ଅଥଳ କହ ମୋର ନାଉରୀ କେତେ ବାଟ ଆହୁରି ?

ମନ ହୁଏ ତୁମ ପେମ ଗୀତି ନିତି ଗାଆନ୍ତି

ଦର ହସି ଚାହିଁଲ ନଉକାଟି ବାହିଲ ଜାଣେ ନା ମୁଁ କେତେ ଦୂରେ ତୁମ ଘର ଗାଆଁଟି 191

ଝଡ ବର୍ଷା ବେଳରେ ନାଆ ଯାଏ ଥରି କିଛି ଭୟ ନାହିଁ ବୋଲି କୁହ ଆଖି ଠାରି ଜହ ଉଇଁ ଆସଇ ନାଆ ଭାସି ଚାଲଇ ତନୁ ଛୁଇଁ ଯାଏ ଶେଷେ ସୁଲୁ ସୁଲୁ ବାଆଟି 191

ଶିଖାଇଲ ଯେଉଁ ଗୀତ ଯେଉଁ ସୂର ତାନ

ଡର ଲାଗେ ଏ ତରଙ୍ଗ ହେରି

ଡର ଲାଗେ ଏ ତରଙ୍ଗ ହେରି ମୂଲ ବିନା କରିଦେବ ପାରି ଭବବାରି ।୨ା ଥଳକୂଳ ନ ଦିଶଇ କେସନେ ହେବି ମୁଁ ପାରି ।ଠା

କୁହୁଡି ଘେରା ଏ ମେଘ ପବନ ବହଇ ବେଗ ସାହା ନାହିଁ, ସାଥୀ ନାହିଁ ବଳହୀନ ଭାରି । ୧।

> ଦେଖି ମୋତେ ଦୀନ ଅତି କେ ଅଛି ଦୟାଳୁମତି?

ଶୁଣିଛି ସାଧୁ ବଚନ ଡାକିଲେ ଧରି ତା ନାମ ଅଛି ଜଣେ ଦୁରୁଦିନେ ଶୁଣେ କାନ ଡେରି ।୩।

ତେଣୁ ନଦୀ ତୀରେ ବସି 'ଜୟଗୁରୁ' ବୋଲି ଘୋଷି ଡାକେ ଗୁରୁଦାସ ପାର କର ହେ ନାଉରୀ ! ।୪।

ତରକେ ସେ ମିଳେ ନାହିଁ

ତରକେ ସେ ମିଳେ ନାହିଁ ମିଳେ ନାହିଁ ନାହିଁରେ ସେ ଯେ ସହଜ ମନରେ ବାସ ରଚଇ ପାଶେ ଥାଇ ପାଶେ ଥାଇ ଥାଇ ରେ ।ଠା

> ଭାବକୁ ସେ ନିକଟରେ ତରକେ ସେ ବହୁ ଦୂରେ ପଞ୍ଚିତ କି ତରକରେ ତାକୁ ପାଇ ରେ ମିଳେ ନାହିଁ, ମିଳେ ନାହିଁ, ନାହିଁ ରେ । ୧।

> ରସିକ ଭକତ ସଙ୍ଗେ ବିହରେ ସେ ନାନା ରଙ୍ଗେ ଭକତ ମନ ସେ ସୁଖେ ଯାଏ ବହି ରେ ମିଳେ ନାହିଁ, ମିଳେ ନାହିଁ, ନାହିଁ ରେ । ୨।

କାହୁ ରୂପେ ଦ୍ୱାପରରେ ଗୁଆଳିଏ ଗୋପପୁରେ ବାହିଥିଲେ ତା'ରେ ପେମଡୋରି ଦେଇ ରେ ମିଳେ ନାହିଁ, ମିଳେ ନାହିଁ, ନାହିଁ ରେ ।୩।

ପେମିକର ବାନ୍ଧବ ସେ ପେମିକ ମନରେ ରସେ ଦଃଖ ଶୋକ ତାପ ତାର ହରି ଦେଇ ରେ ମିଳେ ନାହିଁ, ମିଳେ ନାହିଁ, ନାହିଁ ରେ ।ଧା

ସେ ଦିନ କେବେ ହୋଇବ ସିନ୍ଧୁରେ ବିନ୍ଦୁ ମିଶିବ ଗୁରୁଦାସ ନିଶିଦିନ ଅଛି ଚାହିଁ ରେ ମିଳେ ନାହିଁ, ମିଳେ ନାହିଁ, ନାହିଁ ରେ । ।

ତାର ପାଦର ନୂପୁର ରୁଣୁଝୁଣୁ

101

ଗଲେ ପଛକେ ଜୀବନ ଯାଉ ପୀରତି ମଧୁ କିଣୁ କିଣୁ 191

ତାର ପାଦର ନୂପୁର ରୁଣୁଝୁଣୁ ମୋର କାନରେ କଲାଣି ଗୁଣୁଗୁଣୁ ଭୁଲି କି ସତେ ପାରିବି ତାରେ ନିତି ନିତି ଶୁଣୁ ଶୁଣୁ

> ପୀରତି ତାର ଅତି ଉଦାର ପରାଣ ଦେଲା ଭିଜାଇ ସରମ କଲେ ସୋହାଗ ତାର ବସିନି ସିନା ହଜାଇ ତାର ପେମର ଯମୁନା ଛଳ ଛଳ ତାର ପାଦର ପଦୁଅଁ ଢଳ ଢଳ

ଆଖିରେ ଦେଲା ନୂଆ କଜ୍ଜଳ, ରାତିକି କଲା ଉଜ୍ଜଳ ଆଦର ତାର ମଧୂର ଭାରି, ତୁଟାଇ ଦେଲା ଜଞାଳ ତାର ବଇଁଶୀ ଡାକଇ ରାଇ ରାଇ ମୁଁ ଯେ କେମିତି ପାରିବି ଘରେ ରହି ? ଯାଉ ମୋ ଦିନ ତାହାରି ଗୁଣ ଭକତି ସ୍ତାରେ ବୁଣୁ ବୁଣୁ । ୨।

ନୀଳାଚଳ ସାରସ୍ପତ ସଂଘ, ପୁରୀ ସଂଗହିତା - ଆମେରିକା ସାରସ୍ୱତ ସଂଘ ମୋର ଛାତିରେ ତା ଛବି ଆଙ୍କି ଦେଲା ପର କି ଆଉ ମଣିବି ତାରେ ପରମ ବନ୍ଧୁ ଜାଣୁ ଜାଣୁ ?

|၅)|

ହସଟି ତାର ମୁକୁତା ଝରା ଦେଖିଲେ ମନ ପୂରଇ ଦରଦ ଭରା ମରମ କୋଣେ ବିରହୀ ତାରେ ଝୁରଇ ମୋର କାନରେ ମନ୍ତର ଫୁଙ୍ଗି ଦେଲା

ତୁ ଏକା ନାଉରୀଆ ଅଥଳ ନୀରେ

ତୁ ଏକା ନାଉରୀଆ ଅଥଳ ନୀରେ ଭରମେ ଥରେ ହେଲେ ଧରି ନାହିଁ ତୋ ନାଆଁ ତୋ ବିନେ କେ ସାହାରେ ମୋ ତରୀ ଲଗାଏ ତୀରେ ।ଠା ଶୁଣିଛି ଲୋକ ମୁଖେ ତୋ ଘର ସବୁରି ଘରେ ।୨।

> ଏକେ ତ ମେଘ ଭରା ଅମାଘେରା ରାତି ଏ ମେଘେ ନାହିଁ ତାରା ନାହିଁ ଚନ୍ଦାବତୀ ସୁଖରେ ଖୋଜି ନାହିଁ ଡାକୁଛି ଦୁଃଖରେ ଆଜି ଉତ୍ତରା ପିଟେ ବାଆ ମୋ ଟାଣ ଦମୃ ଯେତେ ସବୁତ ଗଲାରୁ ଭାଜି ପାଣି ଥରେ ଲହରୀରେ ।୧। ସଁପିଲି ପଦେ ପାଣ ରଖ, ମାର ତୋ ଖୁସିଁରେ ।୩।

ଜାଣେନା କାହିଁଥାଉ କେତେ ଦୂରେ ଗାଆଁ

ତୁମ ଇଛା ହେଉ ପୂର୍ଣ

ତୁମ ଇଛା ହେଉ ପୂର୍ଷ ହେ ଠାକୁର ମୋହ ସିହୁ ଗର୍ଭେ ବାସନା ତରଙ୍ଗେ ତୁମ ଇଛା ହେଉ ପୂର୍ଷ ଖେଳିଛି କେତେ ମୁଁ ଏହି ଭବରଙ୍ଗେ ବୂର୍ଷ କରି ଦିଅ ମୋର ଷୁଦ୍ର ଇଛା ତେ ପଦେ ହେଉ ଲୀନ ।ଠା ଧନ୍ୟ ହୋଇଛି ଜୀବନ ।୨।

କେତେ ଜନମର କାମନା ବାସନା ଇଛାମୟ ପ୍ରଭୁ ତୁମରି କରୁଣା ଦଳି ଦେଇ ପଦେ କରିଦିଅ ଚୁନା ଜନମେ ଜନମେ ନ ହେଉ ହେ ଉଣା ଫୁଟି ଉଠ ନାଥ ସକଳ କରମେ ସେବକ ପଣରେ ଯାଉ ଏ ଜୀବନ

ଏ ଜୀବନ ତବ ଦାନ ।୧। ଏତିକି ମୋ ନିବେଦନ ।୩।

ତୁମକୁ ନିଜର କରି ପାରିଲିନି

ବସିଲେ ମୁଁ କାନ ଡେରି ତୁମକୁ ନିଜର କରି ପାରିଲିନି ଜୀବନ ଗଲା ମୋ ସରି ପଞ୍ଚମ ତାନରେ ପକୃତିର ଗାନ କାନେ ମୋର ଯାଏ ଭରି ଏ ଜୀବନ ଶେଷେ ଆହେ ପାଣଧନ ରଖିବ ନିଜର କରି ନଚାନ୍ତି ଅଥୟ କରି |എ| ତୁମ ପିୟଜନ ପରି 101 ଶରଣ ମନାସି ବସିଲେ ତୁମର ଭାବିଛି କେତେ ମୁଁ ସବୁ କଥା ଭୁଲି କେ ଦିଏ ବାରଣ କରି ତୁମକୁ ଦେଖିବି ଖାଲି ମରଣ ଦୁଆରେ ନେଇଯାଏ ମୋତେ ଛାଇ ଆଲୁଅର ରଙ୍ଗ ଆଣି କିଏ ତୁମଠୁ ଅନ୍ତର କରି ମୋ ଆଖିରେ ଦିଏ ଭରି ବିଷୟ ବିଷକୁ ଭରି 181 ମୋ ମନ ମୋର ବଇରୀ 191 ଜୀବନେ ତୁମକୁ ଭଲ ପାଇବି ମୁଁ କେତେ ଆଶା ଥିଲି କରି ଚରଣ ଛୁଇଁବି ହାତ ବଢାଇଲେ ସବୁ ଟାଣ ପଣ ପାଣିର ଗାର ମୋ ପାରେନା ଶୀପଦ ଧରି

ଚରଣ ଛୁଇଁବି ହାତ ବଢାଇଲେ କେତେ ଆଶା ଥିଲି କରି ପାରେନା ଶ୍ରୀପଦ ଧରି ସବୁ ଟାଣ ପଣ ପାଣିର ଗାର ମୋ ସୁନ୍ଦର-ସୁମନ ତୋଳେ ପଦେ ଦେବି ଲାଜରେ ଗଲିଣି ସରି ପାଏ ନାହିଁ ପ୍ରାଣ ଭରି ଅପରାଧ କରି କରି । ଧା ବିବେକ ଯାଏ ମୋ ହାରି । ହା

ଆଉ କିଛି ରାହା ନାହିଁ ହେ ଠାକୁର ତୁମ ଗୁଣମାନ ଶୁଣିବା ମାନସେ ବାର ବାର ଗଲି ହାରି

191

ଶୀପଦ ଭରସା କରି

ଗୁହାରିଆ ତବ ଦୁଆରେ ପଡିଛି ଝରାଇ ନୟନୁ ବାରି

ତୁମରି ଚରଣେ ଶରଣ ନେଇଛି

ତୁମରି ଚରଣେ ଶରଣ ନେଇଛି

ନାହିଁ ମୋ ଭକତି ପଦେ ମଥା ଛୁଇଁ ମାଗୁଛି ଶକତି ତୁମେ ମୋ ଜୀବନ କାରଣ ତୁମରି କୃପାର କଣିକା ରେ ହୁଏ

ମୋ ଜୀବନ-ବ୍ତ କେବଳ ତୁମରି

ମହାନ ଇଛାର ପୂରଣ ॥ଠା।

ଭଜନ ପୂଜନ ସବୁତ ଅସାର ଏକ ଲକ୍ଷ୍ୟେ ମନ ଯେବେ ନୁହେଁ ଛିର

ମୁଁ ମାଟି ମଣିଷ ତୁମେ ତ କୁଶଳି

କାରିଗର ବୁଝେ ମରମ ॥୩॥

ସକଳ ଅସାଧ୍ୟ ସାଧନ ॥୨॥

ନାହିଁ ଦୃଢ ମତି

ହେ କରୁଣାମୟ ! ନାହିଁ ଆନ ଆଶ

ତୁମେ ତ ପୁରୁଷ ଉତ୍ତମ ॥୧॥

ତୁମରି ପୂଜାର ଗୁରୁ ଭାର ମୋତେ

ତୁମରି ପୂଜାର ଗୁରୁଭାର ମୋତେ ଦେଇଅଛ ଦୟାବହି ସିଂହାସନ ତଳେ ନଇବେଦ୍ୟ ପାଇଁ

ରହି ପାଶେ ମୋର ଦିଅ ହେ ବତାଇ ପଥ କାହିଁ ନ ହୁଡଇ ।ଠା ମୋର ହୋଇ ଭବେ କିଛି ମାତ୍ ନାହିଁ ଯେଣେ ଚାହେଁ ଦେଖେ ସବୁ ତୁମ ଦାନ ତୁମେଁ ତ ଜଗତ ସାଇଁ ।୨।

ଅନ୍ତର ଯାହାର ମରୁଭୂମି ସମ ପୁଟିବକି ପୁଲ ତହିଁ ପିୟତମ କି ଦେଇ ପୂଜିବି ଚରଣ ଯୁଗଳ ନିସ୍ ଆଜି ତ ମୁହିଁ । ୧।

ନିତି ନିତି ଢାଳୁ ଅଛି ଆଖି ଜଳ ଭାବୁ ଅଛି ସେହି ମୋର ପୁଣ୍ୟ ବଳ କରୁଣା ନିଧାନ ଧନ୍ୟ ହୋଇଯିବି କଟାକ୍ଷରେ ଦେଲେ ଚାହିଁ ।୩।

ତୁମ ଦରହାସ କମ ନୟନ

ତୁମ ଦରହାସ କମ ନୟନ

ଭାଇିଦେଲା ମୋର ଅନନ୍ତ ଜନମ

ମାୟା ଘେରା ମୋହ ବନ୍ଧନ ।ଠା

ବିନା ଶୁଳୁକରେ ବିକି ହେବା ପାଇଁ ତନୁ ମନ ମୋର ଚେତାହରା ହୋଇ ଆସିଛି ହେ ନାଥ ନ କର ନିରାଶ

ଦିଅ କଞ୍ପଦେ ଶରଣ ।୧।

ଆନ କିଛି ଲୋଡା ନାହିଁ ଏ ଜୀବନେ ଶୀଚରଣ ସେବା ଅଭିଳାଷ ବିନେ

ଜାଣେନା ଛାମୁରୁ କି ଆଞ୍ଜା ମିଳିବ (ଡରେ) ଛୁଇଁ ନ ପାରଇ ଚରଣ ।୨।

ସଂସାର ଖେଳାରେ ଯାହା ବା ସରିଲା ତୁମ ପାଇଁ ପଭୁ ଏତିକି ରହିଲା

ଏ ତୁମ କରୁଣା ପଥେ ନୋହି ବଣା

ଆଣିଛି ତୁମ ସନ୍ନିଧାନ ।୩।

ଏକା ନିଶ୍ୱାସରେ ଆସିଛି ମୁଁ ଧାଇଁ ନିରାଶ ନ କର ପଭୁ ଭାବଗାହୀ

ନ ନେଇ କରିବ ବାରଣ

ଶୁଣିଛି ଜାଣିଛି ତୁମ ପୀରତିର

ରୀତି କାଳେ କାଳେ ଏସନ ।ଧା

ତୁମ ପାଇଁ ଯେବେ ଫୁଟି ପାରିଲିନି

ତୁମ ପାଇଁ ଯେବେ ଫୁଟି ପାରିଲିନି

ବଗିଚାର ଫୁଲ ହୋଇ

ହସି ହସି ପଛେ ମଉଳି ଯିବି ମୁଁ

ତୁମ ପଦ ରେଣୁ ମୋ ଉପରେ ପଡୁ

ଦଳି ପଛେ ହୋଇଯାଏ

ଖୁସିରେ ନାଚିବି ଖୁସିରେ ଗାଇବି

ଏ ଜୀବନ ଥିବା ଯାଏ ।୧।

ଘାସ ଫୁଲଟିଏ ହୋଇ ।ଠା ଲାଗି ପାରିଲିନି ସେବାରେ ତୁମର

ସେ କଥା ମନରେ ଗୁଣି

ସନ୍ତାପିତ ଅଶୁ ଢାଳେ ମୁଁ ଚରଣେ

ଚରଣ ପରଶ ପାଇଁ କୋଟି ଜନମର କଳୁଷ କାଳିମା ପୋଛିବି ପରାଣ ସାଇଁ ।୩।

ବେଦନାର ଅର୍ଘ୍ୟ ଘେନି । ୨। ଚଲା ପଥେ ତୁମ ଲୋଟିବି ପଭୁ ହେ

ତୁମ ବିନେ ହେ ଗୋସାଇଁ

ତୁମ ବିନେ ହେ ଗୋସାଇଁ। ମୋର ତିନି ଜଗତେ କେ ନାହିଁ ନାହିଁ ରଖ, ମାର, ତୁମ ମନ ଏତେ ଜଣାଉଛି ପଦେ ମଥା ନୋଇଁ ।ଠା

ପଡିଲେ ତୁମରି କଥା ଆଉ ସବୁ ଲାଗେ ପିତା ପଳାଏ ସଂସାର ଚିନ୍ତା ମୋଦେ ପୁଲକି ଉଠଇ ସାରା ଦେହି ।୩।

ଜନମ ମରଣ ମୋର କୋଳରେ ଏକା ତୁମର ତୁମ ତୁଲେ ଖେଳ ବୁଲ ତୁମେ ଏକା ସିନା ମାଆ, ବାପ, ଭାଇ ।୧।

ମୋର ମୋର ବୋଲେ ଯାହା ସବୁତ ତୁମରି ଦିଆ ମୋର ଏକା ତୁମ ପାଆ ସତେ ଅସରା କୁବେର ଧନ ସେହି ।ଧା

ଆଖି ତୁମ ରୂପ ଚାହେଁ କ& ତୁମ ଗୁଣ ଗାଏ ମୁଖ ତୁମ କଥା କହେ ମନ, ମଥା ସଦା ତୁମ ଲାଗି ବାଇ ।୨।

ମାଗୁଣି ଶୁଣ ଠାଳୁର ! ନ କରିବ କେବେ ପର ଏ ମିଳନ ରହୁ ଚିର ମୋର ଜନମ ମରଣ ସାଥୀ ହୋଇ ।୫।

ତୁମ ଶୀଚରଣେ ପଭୁ

ପ୍ରେମଅଶ୍ରୁ ଧୋଇ ଦେଉ ସବୁ ଅହମିକା ଫୁଟାଉ ଅନନ୍ତ ଭାଷା ଅମୃତର ଲେଖା ହେ ପାନ କରି ଅବିରତ କରୁଣାର ବାରି ନାଚିବି ପୁଲକ ଭରେ ଜୟଗାନ କରି ହେ ।୨ ।

ତୁମ ରୂପ ହେଉ ମୋର ନୟନ ସଖଳି ହେ ଅନ୍ତର ହେଉ ବିଭୋର ସଦା ତୁମ ଗାନେ ଶିହରିତ ହେଉ ତନୁ ତୁମ ସଂଦର୍ଶନେ ହେ । ୦ ।

ତୁମ ଶ୍ରୀଚରଣେ ପଭୁ ଆଜି ଏହି ଅଳି

ତୁମଛଡା ଆଉ କିଛି ନ ଆସିବ ମନେ ଦେଖୁଥିବି ତୁମ ଛବି ନୟନ ଦର୍ପଣେ ହେ ଏତିକି ମୋ ଅନୁରୋଧ ତୁମଠାରେ ହେବ ଚାହିଁଥିବି ଯେତେ ଦିନ ଆଶା ନ ପୁରିବ ହେ ।୩।

କର ପରଶରେ ଖୋଲୁ ହୃଦୟ କବାଟ ବିରାଜ ପରାଣେଶ୍ୱର ପରାଣ ନିକଟ ହେ ଦୂରେ ଯାଉ ସଂସାରର କଳୁଷ କାଳିମା ଦୁଃଖ ଶୋକ ତାପ ଭୟ ଯେତେକ ଗାରିମା ହେ ।୧ ।

ତୁମ ସୁନ୍ଦର ସୁଠାମ ଠାଣି

ତୁମ ସୁନ୍ଦର ସୁଠାମ ଠାଣି ସତେ ନେଲା ଏ ମନକୁ କିଣି ନ ହେରିଲା ଆଖି ଭବେ କାହିଁ କିଛି ତୁମ କମ ଶିରୀ ଜିଣି । ଠା

କରୁଣା ସାଗର ପାଶେ ପାଶେ ଥିଲ ମୁଢ ନ ପାରିଲୁ ଜାଣି ।୨।

ସଜ ସରସୀଜ ଲାଜେ ଗଲା ସରି ସରମରେ ପଦତଳ ନେଲା ବରି ଏକ ପୂନେଇଁରେ କୋଟି ଚାହ ଶୋଭା ମନ କୁଞ୍ଜେ ହସିଲାଣି ।୧। ଏତେ ସୁଖ ଏତେ ଆନନ୍ଦ ସାଇତା ତୁମ ପାଶେ ଅଛି ଜାଣି ନ ଥିଲୁ ତା ତୁମ ପାଶୁଁ ଦୂରେ କାହିଁ ଆନ ପୂରେ ଯିବା ମନୁ ହଜିଲାଣି ।୩।

କାହିଁକାହିଁ ବୋଲି ଖୋଜିଖୋଜି ସୁଖ ନାହିଁ ନାହିଁ କହି ଫେରାଇଲୁ ମୁଖ

ପ୍ରେମ କରୁଣାର ନୟନ ଯୁଗଳ ଆମ ପାଇଁ ସତେ ସଦା ଛଳଛଳ ଆଉ ତେଜି କାହିଁ ନ ଯାଅ ଗୋସାଇଁ ମାଗୁ ପଦେ ଯୋଡି ପାଣି ।୪।

ତୁମେ ଜୀବନର ଧନ ମୋର

ତୁମେ ଜୀବନର ଧନ ମୋର ଶୟନେ, ସପନେ, ଜୀବନେ, ମରଣେ

ତୁମେ ହେ ଭରସା ଚିର ।ଠା

ପାଶୋରି ତୁମକୁ ଭୁଲି ମୋହଜାଲେ

ପାଶରୁ କରୁଛି ଦୂର

ତୁମେ ହେ ପିଅର, ପରାଣରେ ମୋର

ଡାକ ଦିଅ ନିରନ୍ତର । ୧।

ଦୟାମୟ ବୋଲି ଗୁହାରି ଜଣାଏଁ ବିପଦେ ହେଲେ କାତର

ମା ଭୈ, ମା ଭୈ, କହ ତୁମେ ପିତା

ମରମେ ଜାଗି ମୋହର ।୨।

ଚରଣପଙ୍କଜେ ମାଗୁଛି, ତିଳେ ହେଁ ମନରୁ ନ ହୁଅ ଦୂର ସୁଖେ, ଦୁଃଖେ ଅବା ସଂପଦେ, ବିପଦେ ପଣତି ଘେନ ଠାକୁର ! ।୪।

ପରାଣର ପ୍ରିୟ ! ଜୀବନ ଯୋବନ ସବୁ ତ ଦାନ ତୁମର କି କରି ପାଶୋରି ପାରିବୁ ହେ ତବ କରୁଣା ସ୍ନେହ ଆଦର ।୩।

ତୁମେ ତ ମୋ ଗଣି ରତନ

ତୁମେ ତ ମୋ ଗଣି ରତନ - ଜୀବନଧନ ଅଗତି ଗତିର କାରଣ - ମନମୋହନ ।ଠା ଅନ୍ଧାରର ତୁମେ ଦୀପ ତୁମେ ଅନାଦି ସ୍ୱରୂପ ବିପଦ କାଳେ କୋଳେ ଘେନ - ଚନ୍ଦ୍ରବଦନ ।୨।

ତୁମେ ମୋର ଚଇତନ୍ୟ ଜୀବନ କରିଛ ଧନ୍ୟ ଜଗତ ଜନ ପାଣରାମ – ଜୀବଜୀବନ ।୧।

ଆସେ ଯେବେ କୁବାସନା ତୁମେ ତ ଦିଅ ଚେତନା ମାଗୁଛି ଚରଣେ ଶରଣ – ପ୍ଣତି ଘେନ ।୩।

ତୁମେ ମୋ ମାତା ତୁମେ ମୋ ପିତା

ତୁମେ ମୋ ମାତା ତୁମେ ମୋ ପିତା ଆଦରବୋଳା ଶାସନ କରି

ତୁମେ ମୋ ବନ୍ଧୁ ସଖା ଦେଇଛ ମୋତେ ଦେଖା

ତୁମେ ମୋ ବିଦ୍ୟା ତୁମେ ମୋ ବୁଦ୍ଧି

ତୁମେ ମୋ ପଞ୍ଜା ଶିଖା।ଠା ଅଝଟ ହୋଇଲେ ଆକଟ କରିଛ

ମଧୁର ବାଣୀରେ ହୃଦୟ ଭରିଛ

191

ମଧୁ ସକାଳର ତୁମେ ହିଁ ଆଶିଷ ତୁମରି କଥା ଜୀବନେ ମୋର

ସେହ-ଶାସନ ଶିକ୍ଷା ।୩ା

ସଂପଦେ ତୁମେ ବିପଦେ ତୁମେ

ତୂମେ ମୋ ମାନରଖା । ୧। ମାନିବି ଠାକୁର କଥାଟି ତୁମର

ତୁମେ ପାଖେ ରହି ହେବି ମୁଁ ନିଜର

ଅମତା ପଥରେ ପାଦ ପଡିଗଲେ ସେବା କରିବି ସେବକ ହେବି

ତ୍ମ ପଥ ଛାଡି ଅପଥରେ ଗଲେ ସେହି ମୋ ମହା-ଦୀକା ।ଧା

ତୁମେ ମୋ ମୁକତି ତୁମେ ମୋ ଶକତି

ତୁମେ ମୋ ମୁକତି ତୁମେ ମୋ ଶକତି ସାଥୀ ତୁମ ବିନା କେ ମୋର ତୁମରି ଆଲୋକ ମଧୁ ଝଲକରେ ଚଳୁଅଛି ପାଦ ନିଶିବାସର ।ଠା

ସଞ୍ଜ ନଇଁଲେ ତୁମେ ମୋ ବିଶ୍ୱାସ

ବିପଦର ଭୟେ ନ ଯିବି ମୁଁ ଦୂରେ ଥିଲେ ନାଥ ସଦା ତୁମେ ମୋ ପାଶରେ ବନ୍ଧୁର ପଥରେ ନ ଝୁଞ୍ଜିବି ବାରେ ଲଭୁଥିବି ତୁମ ସ୍ନେହ ଆଦର ।୨।

ତୁମ ଗୀତ କରି କ& ତଟ ମାଳି ଦୁରୁଗମ ପଥ ଯିବି ମୁହିଁ ଚଳି ଅଭୟ ମନ୍ତର ଦିଅ ଦୟାକରି ପାର ହେବି ମୋହ ମାୟା ସାଗର ।୧।

ପୂର୍ଣ୍ଣକର ପୁଭୁ ସକଳ ବାସନା ସଂପଦେ ବିପଦେ ସାହା ତୁମେ ସିନା ବାଞ୍ଛାକଲ୍ପତରୁ ପଦେ କରେ ଜଣା କ୍ଷମ ଯେତେ ଅପରାଧ ମୋହର ।୩।

ତୁମେ ଯାହ ବିଚାରୁଛ ଭଲ ବୋଲି ଠାକୁର

ତୁମେ ଯାହା ବିଚାରୁଛ ଭଲ ବୋଲି ଠାକୁର ସବୁ ପାଶୋରିଲେ ହେଲେ କୋଳେନିଅ ଟାଣି ଗେଲେ ସବୁ ଦିଅ ମୋତେ ବାଛି ବାରିଲିଣି ଏଥର ।ଠା ତେବେକେ ଏ ଭୁଲା ମନ ତୁମକୁ କରୁଛି ପର ଅଜାଣ ପଣର ମୋର ନାହିଁ ନାହିଁ ପଟାନ୍ତର ।୨।

ମୁଁ ଯେବେ ଚାହିଁଲି ଲିମ୍ବ ତୁମେ ଆଣି ଦିଅ ଆମ୍ବ କେତେ ସୁଖ ପାଅ ସତେ କେତେ କର ଆଦର ପିୟଠାରୁ ବଳି ପିୟ ତୁମେ ସିନା ମୋହର ।୧।

କହ କହ ଦୟାସିଛୁ ତୁମେ ତ ପରାଣ ବଛୁ କହ ମୋତେ କେବେ ହେବି ତୁମ ଲାଗି ପାଗଳ ଭାଳିବି ତୁମ କରଣି ସବୁ ମୋର ମଙ୍ଗଳା ୩

ତୁମେ ପଚାରୁଛ ମୁଁ କିଏ

ତୁମେ ପଚାରୁଛ - ମୁଁ କିଏ ? ମୁହିଁ କୋମଳ, ମୁହିଁ ମଧୁର ସିଏ ପଚାରୁଛି ମୁଁ କିଏ ? କେବେ କଠିନ, କେବେ କଠୋର ମୁହିଁ ସେ ବହୁ ପରମ ଆମା ମୋହରି ପୋଥି ପୁରାଣ ଶୁଣି ଘର କରିଛି ଏ ମର ଦେହେ ସବୁରି ଆଖି ଫିଟି ଯାଏ 101

ନୁହେଁ ମୁଁ ଦେହ, ନୁହେଁ ମୁଁ ପାଣ ମୋହରି ପେମ ସଭିଙ୍କି ଦେଇ ନୁହେଁ ମୁଁ କାନ ନୟନ ମନ ସବୁରି ପେମେ ବନ୍ଧା ମୁହିଁ ଦେହରେ ଥାଇ ତୁମରି ମୁଖେ ଭକତ ପାଶେ ବସି ମୁଁ ନିତି

ମୋହରି ଗୀତ ମୁଁ ଗାଏ ସୁଖ ଦୁଃଖର କଥା କହେ 191 |എ|

ତୁମେ ଦୟାନିଧି ଥାଉ ଥାଉ

ତୁମେ ଦୟାନିଧି ଥାଉ ଥାଉ ଚରଣ ସେବାରେ କରି ଅଣହେଳା ମୁଁ କି ଭବ-ଜଳଧିରେ ଯିବି ଭାସି ? ହରାଇ ଦେଇଛି କେତେ ମଧୁବେଳା ତୁମ ବିନା ଆଉ ଷମତା କାହାର ଅନୁତାପ କରି ଜୀବନ ବିତୃଛି

ଷମିବ କିଏ ମୋ ଦୋଷ ରାଶି ? ।ଠା ବାରେ ମୋତେ ଚାହିଁ ଦିଅ ହସି । ୨।

191

ପାଶୋରି ତୁମକୁ ବାସନା ବଶରେ ଅପରାଧ ମୋର ନ ଧର ଠାକୁର ମଜି ଗଲି ସିନା ଅସାର ସଂସାରେ ରଖ କରି ମୋତେ ଚରଣ କିଙ୍କର

ଭାବଭୂଲା ମନ, ପଥଭୂଲା ପାଦ ତୃଟିଯାଉ ସବୁ ବାସନା ଜଞାଳ ପିଟି ଯାଉ ସବୁ ମାୟା ଫାଶି । ୩ ତଳକୁ ତଳକୁ ଯାଏ ଖସି ା୧ା

ତୁମେ ମୋ ମନ ଆକାଶେ ପୁନେଇଁ ଚାନ୍ଦ

ତୁମେ ମୋ ମନ ଆକାଶେ ପୁନେଇଁ ଚାନ୍ଦ ନାଚିବ ପରାଣ ମୋର ଝରିବ ନୟନୁ ନୀର ବାଇ ହେବି ପାଇ ତୁମ ପ୍1ତି ସୁଆଦ ।୩। ମୁଁ ତୁମ କରୁଣାଜଳେ ଫୁଟା କୁମୁଦ ।ଠା

ତୁମ ପେମ ଜଳେ ଭାସି ଶିହରିବ ତନୁରାଶି ଜନମ ଜନମ ଧରି ତୁମେ ମୋର ମୁଁ ତୁମରି ମଭି ଯିବି ଶୁଣି ତୁମ ମୂରଲୀ ନାଦ ।୧। ତୁମେ ମୋ ଜୀବନ ମରୁ ନବନୀରଦ ।ଧା

ଆଖିରେ ଆଖି ମିଶାଇ ଦେଖିବି ପରାଣ ସାଇଁ ଆସିଲେ ସେ ଅମାରାତି ପାଶୋରି ନ ଦେବ ସାଥୀ ପିଇବି ମୁଁ ରୂପମଧୁ ହରାଇ ନିଦ ।୨।

ତୁମେ ଶୁଦ୍ଧ, ତୁମେ ବୁଦ୍ଧ

ତୁମେ ଶୁଦ୍ଧ, ତୁମେ ବୁଦ୍ଧ, ତୁମେ ଅମୃତମୟ ଓଁକାର ତୁମେ ସଜ୍ଞା, ତୁମେ ଦଜ୍ଞା, ତୁମେ ଚିନ୍କୁୟ ଚିର ସୁନ୍ଦର । ୨। ତୁମେ ସ୍ୱର୍ଗ, ଅପବର୍ଗ, ତୁମେ ଜୀବନର ମଧୁ ଝଙ୍କାର ।ଠା

ତୁମେ ନୂଆ ପଂଗୁଣର ସୂର୍ଯ୍ୟ ତୁମେ ତିନି ଭୁବନର ତର୍ଭ ତୁମେ ଆମାର ଅଇଶ୍ୱର୍ଯ୍ୟ ତୁମେ ମର ହୃଦୟର ସତ୍ୟ ତୁମେ ଶାନ୍ତ, ତୁମେ କାନ୍ତ, ତୁମେ କୋଟିଏ କରୁଣା ଆଧାର ।୩।

ତୁମେ ଭକ୍ତି, ଅନୁରକ୍ତି, ତୁମେ ପରମାନନ୍ଦ କନ୍ଦର 191

> ତୁମେ ପୀରତି ରସର ସାର ତୁମ ଶୀଚରଣ ମହା ତୀର୍ଥ ତୁମେ ଭକତର ଗଳାହାର ତୁମେ ନିଖିଳର ପରମାର୍ଥ ତୁମେ ଧର୍ମ, ତୁମେ କର୍ମ, ତୁମ କଞ-ଚରଣେ ଜୁହାର ।ଧା

ତୁମେ ହାତ ଧରିନିଅ

ତୁମେ ହାତ ଧରିନିଅ

ମୁଦିଲେ ନୟନ ହସି ହସି ଦିଏ ଜଣେ କିଏ ଆସି ଜାଣେ ତୁମେ ଦୟାମୟାଠା ମଥା ମୋ ପରଶି ମେଲିଲେ ଆଖି ସେ ଶୁଭେ କି ଅଶୁଭେ ଦୂର ପରବାସି

ତୁମ ବାଣୀ ଶୁଭେ ଯେତେ ଦୂର ଯାଏ ଆଖି ଚାହିଁ ରହେ ତା ଠାବ ବତାଇ ଦିଆ ା୩ା କ୍ଷୀଣ ଦୀପ ଶିଖା ଜଳି ଉଠି ଲିଭେ

ସବୁ ତ ଅନ୍ଧାରମୟ ।୧। ସୁଖ ବେଳେ ଜାହିଁ ଡାକି ନାହିଁ ଥରେ ଖୋଜୁଛି ତୁମକୁ ଦୁଃଖର ଅନ୍ଧାରେ ସଂଶୟ ଦୋଳାରେ ଦୋଳି ଖେଳେ ମନ କି ବିଚିତ ସତେ ଦେଇ ଠେଲି ମୋତେ

କେବେ ମିଳେ କେବେ ନ ମିଳେ ସନ୍ଧାନ କେବେ ତ ଦୂରେ ନ ରହ ଆଶୀଷ ତୁମରି ଲଭୁଛି ମାତର

ମଣେ ଯେବେ ନିରାଶୟ 191

ତୁମେ ହେ ଜାଳିଛ ମୁକ୍ତି ମଶାଲ

ତୁମେ ହେ ଜାଳିଛ ମୁକ୍ତି ମଶାଲ ଅମାଘେରା ଏହି ଘରେ କୁପଥ ବିପଥ ବାରି ଚଳାଉଛ ସୁପଥେ ଏ ଜୀବନରେ ବିଭୋର କରିଛ ବିଶୃମରମ ମହା ସଙ୍ଗୀତ ସୃରେ ।ଠା ଆଲୋକ ଆଲୋକ ଆଲୋକ ଜାଳି ମୋହଘେରା ନୟନରେ ସାରା ଜୀବନର ଭବ୍ତି ପ୍ଣତି ଘେନାକର ପଦତଳେ ।୩।

ରୁଦ୍ଧ ଦୁଆର ମୁକ୍ତ କରିଛ ଶୁଦ୍ଧ ସାଧନ ବଳେ କାନେ କାନେ ତୁମେ ଶୁଣାଇଛ ଗୁରୁ ! ଓଁ କାର ମନ୍ତରେ ଜୀବନର ଏଇ ଅଭିଯାନ ମୋର ସଫଳ କର ହେ ବାରେ ସାରା ଜୀବନର ଭବ୍ତି ପଣତି ଘେନାକର ପଦତଳେ । ୧। ପୂର୍ଣ୍ଣ କର ଏ ଶୂନ୍ୟ ପରାଣ ପୀରତି ରସର ଧାରେ ସାରା ଜୀବନର ଭକ୍ତି ପ୍ଣତି ଘେନାକର ପଦତଳେ ।୪।

ନବ ଆଦରଶ ଦରଶାଇ ତୁମେ ଦୀକ୍ଷା ଦେଇଛ ମୋରେ ବିଞି ଦେଇଛ ଶାନ୍ତି ଅମୀୟ ବେଦନା ଆତୂର ଘରେ ଘନ ବନ୍ଧୁର ସଂସାର ପଥେ ଦୁରୁଦୁରୁ ବୁକୁ ଥରେ ସାରା ଜୀବନର ଭକ୍ତି ପଣତି ଘେନାକର ପଦତଳେ । ୨। ଘୁଞ୍ଚୁ ଯାବତ ବାଧାବଦ୍ଧନ ତୁମରି କରୁଣା ବଳେ ସାରା ଜୀବନର ଭକ୍ତି ପ୍ଣତି ଘେନାକର ପଦତଳେ ।୫।

ତୁମେ ହେ ଗଉରୀ ଶୀଅଙ୍ଗ ସଂଗତି

ତୁମେ ହେ ଗଉରୀ ଶୀଅଙ୍ଗ ସଂଗତି ତୁମେ ଜଗତର ତାତ ନିଖିଳ ଭୁବନ ଜନର ତୁମେ ତ ଏକମାତ ପାଣ ବଂଧୁ । ୧। ଶରଣାଗତରେ କରୁଣା ବିତର ତୁମେ ମୋ ପରାଣ ନାଥ ।ଠା

କୋଟି ପଣିପାତ ଅଧମ ଦାସର ଘେନାକର ଦୟାମୟ ଚରଣତଳରେ ଶରଣ ମାଗୁଛି ନିବାର ଏ ଭବଭୟ ।୨। ଦୀନହୀନଜନ ବିପଦ ବାରଣ ତୁମେ ଏକା କୂପାସିଛୁ

ତୁମ ଶ୍ରୀଚରଣେ ପ୍ରଭୁ

ପେମଅଶୁ ଧୋଇଦେଉ ସବୁ ଅହମିକା ପୁଟାଉ ଅନନ୍ତ ଭାଷା ଅମୃତର ଲେଖା ହେ ପାନକରି ଅବିରତ କରୁଣାର ବାରୀ ନାଚିବି ପୁଲକ ଭରେ ଜୟଗାନ କରି ହେ ।୨ ।

୍ତମଛଡା ଆଉ କିଛି ନ ଆସିବ ମନେ ଦେଖୁଥିବି ତୁମ ଛବି ନୟନ-ଦର୍ପଣେ ହେ ଏତିକି ମୋ ଅନୁରୋଧ ତୁମଠାରେ ହେବ

ତୁମ ଶୀଚରଣେ ପଭୁ ଆଜି ଏହି ଅଳି ତୁମ ରୂପ ହେଉ ମୋର ନୟନ ସଂଖାଳି ହେ ଅନ୍ତର ହେଉ ବିଭୋର ସଦା ତୁମ ଗାନେ ଶିହରିତ ହେଉ ତନୁ ତୁମ ସଂଦର୍ଶନେ ହେ ।ଠ ।

କର ପରଶରେ ଖୋଲୁ ହୃଦୟ କବାଟ ବିରାଜ ପରାଣେଶୃର ପରାଣ ନିକଟ ହେ ଦ୍ରେ ଯାଉ ସଂସାରର କଳୁଷ କାଳିମା ଦୁଃଖ ଶୋକ ତାପ ଭୟ ଯେତେକ ଗାରିମା ହେ । ୧ । ଚାହିଁଥିବି ଯେତେ ଦିନ ଆଶା ନ ପୁରିବ ହେ । ୩ ।

ତୁମରି ବିନା କାହିଁକି ଭଲ ଲାଗେନା

ମୋ ମନ ବୀଣାର ତୁମେ ସାତ ସୂର ଝଙ୍କାର ନୟନରେ ନୀର ଭରେ ମନଝୁରେ ସେଇ ସୁରେ ନ ଗାଇଲେ ତୁମ ନାମ ବଞିପାରେନା

ତ୍ମରି ବିନା । ୨।

ଜୀବନ ସଳିତା ଲିଭିଗଲେ ଇହ୍କାଳରୁ କରିବନି ଦୂର ତୁମରି ମମତା କୋଳରୁ ତୁମ ଅପର୍ପ ଛବି ସଦା ମୁହିଁ ଦେଖୁଥିବି ଚରଣ ସେବକ କରି ରଖିବ ସିନା

ତୁମରି ବିନା ।୩।

କୁମୁଦ ହସଇ ଦେଖି ଚନ୍ଦ ମଧୁ ଜ୍ୟୋଛନା ମୋ ମନ ନାଚି କରେ ତବ ପଦ ବନ୍ଦନା ନିତି କେତେକଥା ଭାଳେ ଗୋପନ ମରମ ତଳେ ଭାବେ କହି ଦେବି ଖୋଲି ମନ ବେଦନା

ତୁମରି ବିନା ।୧।

ତୁମରି ବିନା ।ଠା

ଜୀବନ ବେଦର ତୁମେ ପରା ମହାଓଁକାର

ତୁମରି ବିନା, କାହିଁକି ଭଲ ଲାଗେନା

ଦିନେ ନ ଦେଖିଲେ ଆଖି ରହି ପାରେନା

ତେଜି ଏ ବାୟୁ ମୟକ

କିପରି କହିବି ଯିବି ଏତେ ସେହ ଛାଡି ?

କିଏ ଜାଣିଥିଲା କ୍ଷଣକର ଆସ୍ୱାଦନେ ଏତେ ସୁଖ ଢାଳି ଯିବ ପଙ୍କିଳ ଜୀବନେ ।୬।

ବୃତି ନ ଯିବ ସଂସାର ଥିଲେ ଆଉ କ୍ଷଣେ (କିନ୍ଧୁ) ମୂଢ ମନ ସାଧେ ଦାଉ ଏ ଶୁଭ ଲଗନେ ।୭ା

(ତେବେ) ନିଅ ଟାଣି ଏ ମନକୁ କର ପଦେ ଲୀନ ଶୀଚରଣେ ଏହି ଭିଷା ରହୁ ଚିର ଦିନ ।୮।

ତେଜି ଏ ବାୟୁ ମଣ୍ଡଳ କି ଆନନ୍ଦମୟ !

ନ ଗଲେ ଅଚଳ ହେବ ମୋ ସଂସାର ବୋଲି କୁସଂୟାର ସିନା ଆସି ନିଏ ଠେଲି ପେଲି । ୨।

ଆବିଳ ସଂସାରେ ଯିବା ଆସିଛି ସମୟ । ୧।

ଯେଉଁ ଆକର୍ଷଣେ ଆସି ରହିଥିଲି ପାଶେ ଆନନ୍ଦ ପାଇଛି ଏତେ ମୁହୂର୍ତ୍ତ ସକାଶେ ।୩।

ଛାଡି ଯିବି ଏ ଭାବନା ରୁଦ୍ଧ କରେ କଥା ଅଶୁ ରାଶି ମୁଦେ ଆଖି ନଇଁ ଯାଏ ମଥା ।୪ା

ତେଜି ମନ କଲେ ତୁମକୁ ବନ୍ଧୁ ହେ

ତେଜି ମନ କଲେ ତୁମକୁ ବନ୍ଧୁ ହେ ତୁମେ ତ ନ କର ଅନ୍ତର ମୁଖ ଖୋଲି ମୁହିଁ ନ କହିଲେ ହେଲେ ତୁମେ ତ ବୁଝୁଛ ଅନ୍ତର ।ଠା

ଜୀବନର ଯେତେ ବେଦନା କଷଣ ନ କହିଲେ ହେଲେ ସବୁ ତୁମେ ଜାଣ ଅଦେଖାରେ କାହିଁ ଥାଇ ପିୟବର ଭଣ ତ ମୋହନ ମନ୍ତର । ୧।

> ସୁଖ ନ ପାଇଲେ ତୁମକୁ ମୁଁ ହେଲେ ଜାଣୁଛି ମୁଁ ତୁମେ ସୁଖ ପାଅ ଭଲେ

ତିଳେ ହେଲେ କାହିଁ ସ୍ୱାର୍ଥ ନ ଥାଇତ ନାହିଁ କେ ବାନ୍ଧବ ମୋହର । ୨ା

ଘେରି ଅଛି ଚଉଦିଗେ ମୋ ଅନ୍ଧାର ଭବ ପାରାବାର ନାହିଁ କୃଳ ତାର ଯେତେ ଡାକ ଦେଲେ ତବ ଶିରୀ ମୁଖ ନ ଦେଖି ହୁଏ ମୁଁ କାତର ।୩ା

ଜଳାଇ ଆଲୋକ ଜୀବନେ ନିରତେ ରଖିଛ ତୁମେ ହେ ଅପାଶୋରା ସତେ ମାୟା ମୋହ ଘନ ତମସାରେ ଘେରା ଚଉଦିଗେ ଏହି ସଂସାର ।ଧା

ଥରେ ଖାଲି ମୋତେ କହ ତ ଠାକୁର

ସନ୍ତାନ ବୋଲି ଉଡେ ଖ୍ୟାତିନେତ ଧରମର ତୁମେ ବିଜୟ-ତିଳକ ଲେପିଦେଲ ଦେଶସାରା ଭେଦାଭେଦ ବୁଲି ମିଶାଇ ଯାଇଛ

ମନର ମିଳନ ଧାରା ।୧।

ଥରେ ଖାଲି ମୋତେ କହ ତ ଠାକୁର କଲ କି ମନ ପାଶୋରା ଘେନ କି ନ ଘେନ ମନ ନିବେଦନ, ଭକତି-ମିନତିଭରା ।ଠା

ପୁଣ୍ୟ ଭାରତମାତାର ତୁମେ ତ

ତୁମେ ଉଜ୍ଜଳ ତାରା, ମହିମା ସୁମରି ପୁଲକରେ ବେନି-ନୟନ ଲୋତକଭରା ।୩ା

ତୂମେ ଚିର ଅପାଶୋରା ବନ୍ଧୁ ତୁମେ ପୁଣି ଗୁରୁ ତୁମେ ଗୁଣୀ, ଆପଣାର ଜନ ପରା ? ।୨।

ତୂମେ ତ ଯୋଗର ପରମ ସାଧକ

ପେମ-ତୟର ତୁମେ ଆରାଧକ

ସବୁ ମତବାଦୀ ସାଦରେ ସଂପାଦି

ଦ୍ରେ ଥିଲେ ତୁମେ ପାଶେ ଥିଲାପରି ଅନୁଭବେ କର-ପରଶ ତୁମରି ସୁଖେ ଅବା ଦୁଃଖେ ଶିରପରେ ରହି ଘୁଆଏ ଭବ-ଭାରା, ଯେତେ ଦୋଷ କଲେ ଷମିବ ନାହିଁ କି ଷମାର ସାଗର ପରା ।ଧା

ଗଲ ତୁମେ ତୁମ ଶୁଭବାଣୀ ଭଣି ସେ ତ ଦୀନ-ହୀନ - କଣର ମଣି ଅବୋଧ ମନର ଆମା-ଗଗନର

ଦରଶେ ତବ କୋଟି ରବି

ଦରଶେ ତବ କୋଟି ରବି ବିଜିତ କମ କାନ୍ତି ତୁଟିଲା ମନ ପରାଣୁ ମମ ସକଳ ଭମ ଭାନ୍ତି ।ଠା ବନଗହନ ଲତାପତର ଚାମର ଢୁଳାଏ ମଧୁମଳୟ ସମୀରେ ଚାଳି ଆଲଟ ଚଳାଏ ବିହ୍ଗଦଳ କାକଳିରେ ଗାଏ ଜୟ ଗୀତି ।୨।

ତବ ନୟନ ଜ୍ୟୋତି ଲଭି ନବ ଅରୁଣ ଜାଗେ ବିଶ୍ୱଜନ କର ପ୍ରସାରି ଆଶୀଷ ତବ ମାଗେ କାନନ ଭରି କୁସୁମ ଦଳ ପ୍ଣମେ କର ପାତି ।୧।

ସାଗରର ଉମିଁ ତବ ଚରଣ ପଖାଳେ ବରଣକରେ ଗଗନ ରବି ଶଶୀ ତାରକା ମେଳେ ନିଖିଳ ଭବ ଶରଣ ତବ ମାଗେ ଶୀର ପାତି ।୩।

ଦୟାମୟ ଦିଅ ଫିଟାଇ ଏ ମୋର ମନ ଦୁଆର

ଦୟାମୟ ଦିଅ ଫିଟାଇ ଏ ମୋର ମନ ଦୁଆର ଅଭକତ ବୋଲି ମୁହିଁ ହୃଦ ମୋର ଅନ୍ଧକାର ।।।।। ଫେଡି ଦିଅ ମାୟାଜାଲ, ଦୂରେ ଯାଉ ଅହଂକାର ॥୨॥

ତବ କୃପାଲୋକ ପାଇ, ଘନକାଳିମା ଘୁଞଇ ଗୁରୁନାମ ରଟୁଥାଉ, ଏ ପରାଣ ନିରନ୍ତର ॥୧॥ ଭେଦାଭେଦ ଭୁଲିଯାଇ, ନାମ ରସେ ହୁଏ ବାଇ ସମ ନିରେଖୁ ନୟନ, ନ ହେରି ନିଜ ବା ପର ॥୩॥

କର ମଙ୍ଗଳ ବିଧାନ, ଅପସରୁ ଦ୍ରୁଦିନ

ତୁମେ ତ ଜୀବନ ସାଥୀ, ତୁମ ବିନେ କେ ନାହାଞି ସାହା ହୁଅ କୂପାନିଧି, ଏତିକି ମିନତି ମୋର ॥ଧା

ଦୟାମୟ ଘେନ ଗୁହାରି

ଦୟାମୟ ଘେନ ଗୁହାରି, ଦିଅ ମୋତେ ତୁମ ପେମ ପାଗଳ କରି ।ଠା ହାତକୁ ଚଳାଅ ମୋର ତୁମରି ଚରଣ ତଳେ ଭୋକ ଶୋଷ ମେଞ୍ଜି ଯାଉ ପିଇ ନାମ କୃପା ଭଳେ ସୁଖ ଦୃଃଖ ଏକା ହେଉ ତୁମରି ଦାନ ସୁମରି ।୨ା

ପଲକ ପାଶୋରା ହେଉ ଆଖି ତୁମ ରୂପ ଚାହିଁ ବାଉଳା କର ହେ ମୋତେ ସରଗ ଶୋଭା ଦେଖାଇ ତୁମ ନାମ ଗୀତ ସୁର କାନରେ ମୋ ଦିଅ ଭରି ।୧।

ଯାହ ତୁମେ କର ସବୁ ମୋହରି ମଙ୍ଗଳ ପାଇଁ ତୁମ ବିନେ ନ ମାଗିବି କାହାକୁ ହାତ ପତାଇ ଶୟନେ ସ୍ୱପନେ ଖାଲି ତୁମ ଲାଗି ହେବି ଝୁରି ।୩।

ଦୟାମୟ ଶୀ ଚରଣେ କରେ ନିବେଦନ

ଦୟାମୟ ଶୀ ଚରଣେ କରେ ନିବେଦନ ନିରନ୍ତର ତବ ନାମ କରିବି ସ୍କରଣ ।ଠା ତୁମେ ପୁଭୁ ମୁହିଁ ଦାସ ଏହି ଅହଙ୍କାର ଏକମାତ ଅରଜିବ ପବଳ ସଂୟାର ।୨ା

ଏହା ଛଡା ନ ରହିବ ଇତର କାମନା ଏହି ମାତୁ ଭିଷା ମୋର ଏତିକି ପାର୍ଥନା ।୧। ଏଥିଲାଗି ଯେବେ କାଳେ ନ ମିଳେ ମୁକତି ତଥାପି ରଖିବି ମନେ ଅନନ୍ତ ତୂପତି ।୩। ତୁମରି ଦୃଷ୍ଟି ଭିତରେ ତୁମରି ଜଗତେ ପତିଥିବି ଯହିଁ ତହିଁ ତୁମରି ଇଙ୍ଗିତେ ।ଧା

ଧ୍ୱଂସ ପରେ ରଚନାର ଅଭିନବ ରୂପ ଦେଖି ଦେଖି ଆସିଯିବ ଅସଲ ସ୍ୱରୂପ । ଖ

ମିଳାଇ ନ ପାରେ ଯେବେ ତବ ଯନ୍ତେ ସ୍ୱର

ତବ ନାମେ ବାଇ ଯିବି ଭଙ୍ଗା ବୀଣା ମୋର ।୬।

ଶୁଣୁ ବା ନ ଶୁଣୁ କେହି ଥିବ ଅହଙ୍କାର ତୁମେ ପଭୁ ମୁହିଁ ଦାସ ଏତିକି ସଂୟାର ।୭।

ପ୍ରେମମୟ ଶ୍ରୀ ଚରଣେ କରେ ନିବେଦନ ତୁମ ଜୟ ଗାଉଥିବି ଏ ସାରା ଜୀବନ ।୮

ଦୟାନିଧି ! ନ ନିଅ ପାଦ ଘୁଞାଇ

ଦୟାନିଧି ! ନ ନିଅ ପାଦ ଘୁଆଇ ଜୀବନର ସୁଖ ଦୁଃଖ ଠୁଳ କରି କର ଦେଉଛି ବଢାଇ ।ଠା

ଜୀବନେ ପୁରଣ ନ ହେଲା ଜାମନା

କେତେ ମୁଁ ଫେରିବି ଦୁଆରୁ କୁହନା ଦୂରେ ଦୂରେ ଆଉ ନ ରଖ ଦାସରେ, ମିନତି ଶୁଣ ଗୋସାଇଁ ।୧।

> ବାସନା ବେଦନା ହେଲା ଗୁରୁଭାର ସହି ନ ପାର୍ଛି ଆଉ ହେ ଠାକୁର

କରି କଲବଲ କହ କିବା ଫଳ, କାହିଁକି ରଖ ବଆଇ । ୨।

ଆଶା ପିପାଷା ମୋ କେବେ ନ ମେଞ୍କ ଖୋଜିଲିଣି ଆଉ ଦାନୀ କେହି ନାହିଁ କାହାର ଦୁଆରେ ମାଗିବି ଭିଖ ମୁଁ. ଦିଅ ହେ ମୋତେ ବତାଇ ।୩।

ରଖ କରି ମୋତେ ଚରଣର ଦାସ ଜୀବନ ଯାକର ଯେତେ ଭୋକ ଶୋଷ ମେୟିଯାଉ ନାଥ ପୁରୁ ମନୋରଥ, ତୁମକୁ ହାତ ପତାଇ ।୪।

ଦାସେର ପାର୍ଥନା ପୂର୍ଣ୍ଣ କର ଦୟାମୟ

ଦାସେର ପ୍ରାର୍ଥନା ପୂର୍ଣ୍ଣ କର ଦୟାମୟ ତବ ପଦେ ମତି ରତି ସଦା ଯେନ ରୟ । ୧।

ତବ ପଦ ହତେ ଯେନ ଦୂରେ ନାଇଁ ଯାଇ ଯଖନ ଯେ ଭାବେ ଥାକି ତବ ଗୁନ ଗାଇ ।୨।

ନିବାରିତେ ନାରି କଭୁ କୁମତି ପ୍ରବଲ କୃପାନାଥ କୃପା କରେ ଦାଓ ହୁଦେ ବଲ ।୩।

ପରନିନ୍ଦା ପରଚର୍ଚ୍ଚା ହତେ ରାଖ ଦୂରେ ତବଗୁନ ଗାଥା ଯେନ ପାନେ ସଦା ୟୁରେ ।୪। ଅହଙ୍କାର ଅଭିମାନ କିଛୁତେ ନା ଯାୟ କରୁନାର ଦାସ କରେ ରାଖ ରାଙ୍ଗ ପାୟ। ଖ

ବିଷୟେ ସହଜେ ହୟ ଆସକ୍ତି ଯେ ମନ ତେମତି ତୋମାତେ ଯେନ ଲିଓ ଥାକେ ମନ । ୬।

ଲୋକମାନ୍ୟ ନାଇଁ ଚାଇ କର ଦୀନହୀନ ଦୀନନାଥ ଏସ ହୂଦେ ଫୁରାଇଲା ଦିନ ।୭।

ଅସଂଖ୍ୟ ଆମାର ତୃଟି କରି ସଂଶୋଧନ କୃତାର୍ଥ କର ହେ ଦାସେ ଏହି ଅକିଞ୍ଚନ ।୮।

ଦୀନ ଜନେ ଦୀନବନ୍ଧୁ ! କରନା କରନା ପର

ଦୀନ ଜନେ ଦୀନବନ୍ଧୁ ! କରନା କରନା ପର

ତୁମେ ମୋ ଦୁଃଖପାଶୋରା ମୋ ଜୀବନ ଗଳାହାର ।ଠା

ମୁଖେ ଧରି ତୁମ ନାଁ କେତେ ଦୂର ତୁମ ଗାଁ ପଚାରି ପଚାରି ବାଟ ଆସିଛି ତୁମ ଦୁଆର

ତୁମେ ଗୁରୁ ନିରଞନ ଭକତ ଗଣି ରତନ ଧର୍ମ, ଅର୍ଥ, କାମ, ମୋକ୍ଷ ସବୁ ତ ତୁମେ ମୋହର । ୨।

ତାରିଲଣି କେତେ ପାପୀ କେତେ କେତେ ଅନୁତାପୀ

ମୁଁ ଜଣେ ପାତକୀ ବୋଲି କେମିତି ପାଶୋରି ଦେଲ ?

181

କଷଣ ନାଶନ ବୋଲି ତୁମକୁ ଆଶରା କଲି

ଦିନେ ତ ତାରିବ, ଯେତେ ଉଛୁର କରୁଛ କର

191

ଦୀନ ନାଥ ମାଗୁ ନାହିଁ କିଛି ଆଉ

ଦୀନ ନାଥ ମାଗୁ ନାହିଁ କିଛି ଆଉ ।ଠା

ଦୀନ ହୀନ ଏଇ ଦୁର୍ବଳ ସନ୍ତାନ ଶୟନେ ସ୍ୱପନେ ଥିର କରିମନ ଜନମେ ଜନମେ ଜୀବନେ ମରଣେ ତୁମ ନାମ ରଟୁଥାଉ । ୧।

ଆଦେଶ ତୁମର ହେଉ ଶୀର ତାଜ ଦୁିଆଁ ଜଞାାଳ ମଣି ମନେ ବ୍ୟାଜ କେବଳ ତୁମରି ଶ୍ରୀଚରଣ ଧୂଳି ଲଭିବାରେ ଆଶା ରହୁ ।୨। ନିରତେ ଜଣାଇ ଦୂରରୁ ଜୁହାର କର ଯୋଡି ମାଗୁଥିବି ମୁହିଁ ଛାର ତୁମରି ଅଭୟ ଚରଣ ସେବାରେ ଅଧିକାର ମହାବାହୁ ।୩।

ଜୟଗୁରୁ ଜୟଗୁରୁ ମୁଖେ ରଟି ସାରା ଜୀବନଟା ଯାଉ ମୋର କଟି ତୁମରି କରୁଣା ଜଳ ବିନ୍ଦୁ ପାଇ ତୃଷାମୋର ମେୟୁ ଥାଉ ।ଧା

ଦୀନବନ୍ଧୁ । ଏହି କଥାରେ ମୋ ମନ

ଦୀନବନ୍ଧୁ ! ଏହି କଥାରେ ମୋ ମନ

ଭୁଲି ଭବମାୟା ଲଭି ତବ ଦୟା ଜୀବନ ହୋଇବ ଧନ୍ୟ ।ଠା

ଭାସିଯିବା ବେଳେ ସବୁ ଭବ ତାପ ମାନ ଅଭିମାନ ବେଦନା ବିଳାପ ବଜାଉଥିବି ମୁଁ ଶେଷ ବଁଇଶୀରେ ତୁମ ନାମ ଜୟ ଗାନ ।୧।

> ସରି ଆସୁଥିବ ଦୂର ଯାତା ପଥ ଶୁଣୁଥିବି ଖାଲି ମଙ୍ଗଳ ସଂଗୀତ

ତୁମ ମଣିମୟ ଦେଉଳ ଦୁଆରେ ନିଶି ହେବ ଅବସାନ । ୨।

ହେରିବି ନୟନେ ହିରଣ୍ମୟ ରୂପ ଭୁବନ ମୋହନ ଆନନ୍ଦ ସ୍ୱରୂପ

ଭୁବନ ମୋହନ ଆନନ୍ଦ ସ୍ୱରୂପ କୋଟି ଜନମର କାଳିମା ତୁଟିବ ଭାବରେ ଲୋଟିବ ମନ ।୩।

ଲଭିବି ସେ କାଳେ ଅମର ଜୀବନ

ଚିଉ ହେବ ଚିର ଆନନ୍ଦ ମଗନ ପ୍ରଣତି ଜଣାଇ କହିବି ପୁଭୁ ହେ ! ଶ୍ରୀଚରଣେ ଦିଅ ୟାନ ।୪।

ଦୀନବନ୍ଧୁ ନାମ ଯେବେ

ଦୀନବନ୍ଧୁ ନାମ ଯେବେ ବହିଛ ତୁମେ ଠାକୁର ଶିରେ ମୋର ଲଦି ଦିଅ ଦୁନିଆଁର ଦୁଃଖ ଭାର ।ଠ।

ଦୁଃଖୀ ପାଶେ ତୁମେ ଯେବେ ଉଦ୍ଭା ହୁଅ ନାଥ ତେବେ-ସୁଖ ମୋର ଲୋଡା ନାହିଁ, ଚିର ଦୁଃଖୀ ମୋତେ କର ।୧।

> ହେରି ତୁମ ଶିରୀ ମୁଖ ନ ବାରିବି ସୁଖ-ଦୁଃଖ

ଆଲୋକ ଆଲୋକ ଖାଲି ଦିଶିବ ସାରା ସଂସାର ।୨।

ବୁକୁଭରା ଖରଶ୍ୱାସ ରଖିଛି, ବିଞ୍ଚିବି ଆସ ପାଦ ଧୋଇ ଦେବାପାଇଁ ସାଇତିଛି ଆଖି ନୀର ।୩।

ହସି ଖାଲି ଦିଅ ଚାହିଁ ଆଉ କିଛି ଲୋତା ନାହିଁ ମୁଁ ଜଣେ ଦୀନ ଭିଖାରୀ, ଝୁଲିରେ ମୋ ଦୟା ଭର ।୪।

ଦୀନବନ୍ଧୁ ! ମୋ ବନ୍ଧୁ ହୋଇବ କେବେ

ଦୀନବନ୍ଧୁ ! ମୋ ବନ୍ଧୁ ହୋଇବ କେବେ କେବେ ମୁଁ କହିବି ତୁମେ ମୋ ବାନ୍ଧବ

ତୁମେ ଏକା ସାହା ଭବେ ।ଠା

ସାତପର କରି ସଭି∜ ଗଲେଣି ଗଲେଣି ସଇ ସଙ୍ଗତ କେମିତି ବଞ୍ଚିବି କା ହାତ ଧରିବି ଦୂରେଇ ଦିଅନ୍ତି ସର୍ବେ

191

ଏକୁଟିଆ ହୋଇ ପଥ ପଚାରେ ମୁଁ ପଚାରେ କିଏ ନିଜର ସାତ ବାଙ୍କ କରି ଶତ ମୁଖ ଫେରେ ସବୁ ଦୀପ ଶିଖା ଲିଭେ ଚାରି କାତ ମୋର ଭାଙ୍ଗି ତ ଗଲାଣି ଅବାଟେ ପଡିଛି ଏକା ଅବହେଳା କରି ଅପସରି ଗଲେ ଅଲୋଡା ହେଲି ମୁଁ ଯେବେ ।୩ା ଏତେ ଦୁଃଖ ଦେଖି ନୀରବ ରହିଛ କଥା କୁହ କଥା କୁହ ଦୂରେ ଥାଅ ପଛେ ଧୀରେ କହି ଦିଅ ମୋ ପାଣବାନ୍ଧବ ଏବେ ।ଧା

ଦୀନବନ୍ଧୁ ହେ, କେତେ ଭାବୁଛି ମନେ

ଦୀନବନ୍ଧୁ ହେ, କେତେ ଭାବୁଛି ମନେ ନିରେଖିଲେ ସେ ରୂପ ଥରେ କି କରି ତୁମକୁ ବସାଇବି ପ୍ରଭୁ ପେମନୀର ନୟନୁ ଝରେ ମଳିନ ଏ ମୋର ହୃଦ ଆସନେ ।ଠା ବଚନ ମୁଖରୁ ନ ଫୁଟଇ ଖାଲି ଚାହିଁ ରହିଥାଏ ଥକା ନୟନେ ।୨।

ଆନ ମନେ ତୁମକୁ ଯେବେ ଅନାଁଏ ମୁଁ ପ୍ରଭୁ ହେ ତେବେ ପୁରି ଉଠେ ହୃଦୟ ମୋର ପ୍ରେମେ ଭୋଳ ହୋଇ ଆପଣାକୁ ଆପେ ବହି ଯାଏ ଆନନ୍ଦ ନୀର ପାଶୋରି ଯାଏ ତ ମୁହିଁ ଜୀବନେ । ୧। ଗଭୀର ପ୍ରେମର ତରଙ୍ଗରେ ବୁଡି ଖୋଜି ବୁଲେ ଖାଲି ନାଉରୀ ଜଣେ । ୩।

ଦିନେ ହେଲେ ଥରେ ମିଳନ ତୁମର

ଦିନେ ହେଲେ ଥରେ ମିଳନ ତୁମର ଲୋଡିନାହିଁ କେବେ ଜୀବନେ, ଆଦରେ କୋଳରେ ବସାଇଛ ମୋରେ ବାହି ପ୍ରେମଭୂଜ- ବହନେ । ୨। ଅମା ନିଶୀଥରେ ଡାକିଛ ଦୁଆରେ ଭାଳିନାହିଁ ଯାହା ସପନେ

।ଠା ଭୂଲା ପଥୁକୀ ମୁଁ ପଥ ଯାଏଁ ହୁଡି ଡାକ ଦେଇଛ ମୋ ଶ୍ରବଣେ, ଫେରି ଆସ ବୋଲି କେତେ ଥର ସତେ ଅମୀୟ ମଧୁର ବିଚନେ ।୩।

ପାଶରୁ ତୁମର ପଳାଇଲେ ଦୂରେ ଆସି ହସ ହସ ବଦନେ,

ଦୁଇ ଦିନିଆ ସଂସାର ମେଳ

ମନ ତୁ ଏଡେ ପାଗଳ ।୦ ଦିନେ ଆସିଥିଲୁ ତୁ ଲଙ୍ଗଳା ପୁଣି ଫେରିବୁ ହୋଇ ଫୁଲୁଜା

ଏ ପାରି କରମ ସେପାରିରେ ତୋର

ମଝି ଦରିଆରେ କିଏ ଉବୁଟୁବୁ

ପାଉନାହିଁ ଥଳକୁଳ ।୧ ସଦଗୁରୁଙ୍କ ଆଶରା କର ସାଥୀ ଇହ ପର କାଳେ ତୋର

ହାତ ଧରି ପଥ ମଣାଇ ନେବେ ସେ

ତଳୁ ତଳ ବରତା ଖସୁଛି ଥାଇ ଉପରେ ଆନ ହସୁଛି ମାଡି ଯିବୁ ଢିପ ଖାଲ । । । ।

ମଝି କହେ ଭାଇ ତୋ କାମ ସରିଲା

ଆସୁଛି ମୋ ବେଳ କାଳ ।୨ ତୋର ଜୀବନ ହୋଇବ ଧନ୍ୟ ପୁଣି ସାର୍ଥକ ହେବ ଜନମ

ଆନନ୍ଦ ଧାମରେ ତାଙ୍କରି ସେବାରେ

କେବେ ହେଲେ ତ ଚିତ୍ତିଲୁ ନାହିଁ ଆସିଥିଲୁ ଭବେ କାହିଁ ପାଇଁ କାଟିବୁ ଅନନ୍ତ କାଳ ା୬

କିସ କରି ଯିବୁ କିସ ଘେନି ଯିବୁ

ଦୁଃଖ ଘରେ ମୋର ଜନମ ଠାକୁର

ତୁମ ପାଦ ତଳେ ମଥା ମାଡି ଦେଲେ ଦୁଃଖ ଲିଭିଯାଏ ଆଖିର ଲୁହ୍ରେ

ଦୁଃଖ ମୋର ଯାଏ ଦୂର ହୋଇ ।ଠା ତୁମ ମୁଖ ଥିଲେ ଚାହିଁ ମୁଁ ଯେ ଦୁଃଖୀ ବୋଲି ତୁମେ ଦୁଃଖୀଧନ ଦୁଃଖ-ସୁଖର ଏ ଅଜବ ଦୁନିଆଁ

ମୁଁ ସେ ବିହୁ ବୋଲି ହେ କରୁଣାସିନ୍ଧୁ ! ତୁମ ପାଦେ ପଡି ଭକତି ମାଗୁଛି

ଆସିଛ ମୋ ବରୁ ହୋଇ ।୧। ଦୃଃଖକୁ ସହିବା ପାଇଁ ।୩ା

191

ଦୁନିଆଁରେ ଗୁରୁ କିଏ ଅଛି ତାର ସରି

ଧରିଲେ ଯା' ନାମ ଥରେ ପାପୀ ଯାଏ ତରି ।ଠା ସେହି ଜଗତ କରତା ସେହି ଏକା ପିତା ମାତା

ସବୁରି ମଙ୍ଗଳ ଚାହେଁ ହେଉ ଯେତେ ଦୋଷୀ ଯିଏ ନାମ ଧରି କଲେ କାମ ନାହିଁ ଯା ଆଶିଷ ସମ ଅପରାଧ କ୍ଷମା କରେ କିଏ ତାର ପରି ରେ ।୭।

ଯମଦଞ୍ଜ ନ ବାଧଇ ଯାରେ ଅନୁସରି ରେ ।୨। ତାର ସରି ଗୁରୁ ଆଉ ଜଗତେ ମିଳିବେ କାହୁଁ କୋଟି ପାପ ଥିଲେ କରି କା ନାମ ଗାଇଲେ ସରି କ୍ଷମା ଶବଦ ଯାହାର ପଦେ ଅଛି ଭରି ରେ ।୮।

ତରେ ହେଳେ ପାପୀତାପି କାହା ନାମ ଧରି ରେ ।୩। ଯେତେ ଦୋଷ କରିଥିଲେ ଥରେ ତା ନାମ ସ୍କୁରିଲେ

ଯାହା ଇଛା ତାହା କର ନାମଟି ତାର ସୁମର ଜାଣି ରଖ ସବୁ ପାପୁ ହୋଇଯିବୁ ପାରି ରେ ।୯।

ସେହି ଏକା ବୁର୍ଦ୍ଧିଦାତା ନିଏ ପାପ ହରି ରେ ।୪। କୋଟି ଅପରାଧ କରି ଥରେ ବୋଲ ଗୁରୁ ହରି କରି ସେ କରାଉ ଥାଇ ତା ବିନା କେ ଆନ ନାହିଁ ଯମ ଉଞ୍ଜାଳ ଯେତେକ ନେବେ ଗୁରୁ ହରି ରେ ।୧୦।

ଦିଅ ମନ ପେମଧନ ଅରଜନରେ

ସମାନ ଦେଖୁ ଜଗତି ତୋ ନୟନ ରେ ।୩। ଦିଅ ମନ ପ୍ରେମଧନ ଅରଜନରେ ନିଗୁଢ ପୀରତି-ଡୋରେ ବାନ୍ଧିରଖ ମନଚୋରେ ଲୁଟିବାରେ ସମରଥ ନୋହେ ଆନରେ ।ଠା ସଂପି ଦିଅ ପାଣ ତାରେ ଅନୁଷଣରେ ।ଧା

୪ ଧନ ଲଭିବା ପାଇଁ କରଣୀତ ଲୋତା ନାହିଁ ସେ ତୋର ତୁ ତାର ବୋଲି ଟାଣ କରି ମନେ ଭାଳି ନାହିଁରେ ବିଚାର ତହିଁ ନିଶି ଦିନ ରେ ।ହା ଚାଲତୁ ଜଞାଳ ଠେଲି ତା ଚରଣରେ ।୫। ନିରିମଳ କର ହୃଦ ଦୂର କର ଭେଦ, ବାଦ ଗନ୍ତାଘର ଭରିବାକୁ ମାଗତୁ ସେ ଦେବତାକୁ କର ଗୁରୁ ଶିରୀପଦ ବିଭୁ ଞାନ ରେ ।୨। ଲଭି ତା ପଦରେଣୁକୁ ହେବୁ ଧନ୍ୟରେ ।୬।

ନ ହୁଅ କଠୋର ମତି ଶୁଣାଅ ମଧ_ଭାରତୀ

ଦେଖ ଗୋ ବିଜେ ବିଶ୍ୱବନ୍ଦନ

ଦେଖ ଗୋ ବିଜେ ବିଶ୍ୱବନ୍ଦନ ଆହା କି ଶୋଭା ସେ ଚାରୁ ଚରଣ ଅପର୍ପ ରୂପ ଜଗମୋହନ ।ଠା ଅମଳ କମଳ ଯେ ନାମ ରଣ ।୧। କଟିତଟେ ରାଜେ ଶୀତ ବସନ ଘନ କୃଷ୍ଣ କେଶ ଜଟା ସୋହନ । ୪ା 191 ନିରେଖିଲେ ଥରେ ରୂପ ନୟନ ଗଳେ ତୋଳେ ମାଳା ସେ ତ ସୁମନ ବିଭା ବିଭାସିତ ବିଧୃ ବଦନ ବିକି ହୋଇଯାଏ ମନ ପରାଣ 181 ସେନେହ ମମତା ମଥା ନୟନ |ബ| ରଙ୍ଗ ଚରଣରେ କରେ ଜଣାଣ

ନ ଧର ଅଧର ପାଶ ମଣ୍ଡନ ନ ଲିଭୁ ନୟନୁ ସେ ଅପସନ ।୬।

ଧନରେ ମାନରେ ମନ ନାହିଁ ନାହିଁ

(ମୋର) ଧନରେ ମାନରେ ମନ ନାହିଁ ନାହିଁ ଭିଖାରୀର ଆଶା ଖାଲି କରୁଣା କଣାକ ପାଇଁ । ୧।

(ମୋର) କମଳ ଚରଣ ଧୂଳି ଚାହିଁ ଚାହିଁ ।ଠା

କାହିଁକି ଲୋଡିବି ଆଉ ଜାଣେ ଯାହା ପଲକର ଭିଖାରୀ ମୁଁ ସତ ବାକି ସେ ଧନ ଅଲୋଡା ମୋର ବାସବ ଗାରିମା ଅବା କୁବେର ଧନ ଭଞାର

ଜୀବନର ଆଶ ଏକା ଥିବି ପଦେ ଦାସ ହୋଇ ।୨। ସବୁ ତ ସେ ପଦତଳ ଚିର ସାଇତା ସମାର

ଧନ୍ୟ ଧନ୍ୟ ଗୁରୁଦେବ

ଧନ୍ୟ ଧନ୍ୟ ଗୁରୁଦେବ ଶୀନିଗମାନନ୍ଦ ଶିଖାଇଲ ତୁମେ ଜନେ ବିତରିଗଲ ଭକତେ ଅତୁଳ ଆନନ୍ଦ ଘରେ ବସି ଡାକଦେଲେ ମିଳିବେ ସେ ଦିନେ । ୩।

ତୁମ ଉପଦେଶ ଯେତେ

ହେଉ ଜୀବନର ଚିର ସାଥୀ ଏ ମରତେ । ୧। ଆଖି ଆଗେ ସିନା ତୁମ ମର ଦେହ ନାହିଁ କଥା କହୁଅଛ ତୁମେ ପାଶେ ପାଶେ ଥାଇ

ବିଧିବରେ ଭାଗ୍ୟବନ୍ତ ଜନନୀ ପିଅର ମନ ପୁରାଇ ଡାକିଲେ

ରଖିଲେ ନଳିନୀକାନ୍ତ ନାମଟି ତୁମର ଆଖି ପିଛୁଳାକେ ଆସି ଦେଖା ଦିଅ ଭଲେ । ଧା

ତୁମେ ଧରାକୁ ଆସିଲ ଭକତି କମଳ ଜନ ମନେ ଫୁଟାଇଲ । ୨। ଥାଅ ପଛେ ଦୂରେ ତୁମ ଉପଦେଶ ବାଣୀ

ଶ୍ଭଥାଉ କାନେ କାନେ ଏତିକି ମାଗୁଣି ପିଦ୍ଧି ଡୋର କଉପୁନି କଞେ ବାହି ମାଳି ଜୟ ହେ ଚିର ଅମର

ଭକତି ବିହୁନେ ମିଳିବେ କି ବନମାଳୀ ଘେନା କର ଚରଣରେ ଭକତି ଜୁହାର । ଖ

ଧନ୍ୟ ହୁଇଲ ଧରଣୀ ତୋମାର

ଧନ୍ୟ ହୁଇଲ ଧରଣୀ ତୋମାର ନିଗମାନନ୍ଦର୍ପେତେ ଏବାର

ପକାଶିଲେ ଯଦି ଭୃତଲେ ରାତୁଲ ଚରଣ ପରଶିୟା

ଅନାଥ କାଙ୍ଗଲ ମୋରା ଯାଚି ଦୀନ ହୀନ ଜନ ହଇଲ ଧନ୍ୟ

ତବ କୃପାକଣା ଲଭିୟା । ଠାଁଇ ତବ ଶୀଚରଣ-ତରୁମୂଲେ ।

ଯୁଗେ ଯୁଗେ ତୁମି ଗୁରୁର୍ପେ ଆସି, ଭଜନବିହୀନ ମୂଢ ଅଭାଜନେ

ଘୁଚାଓ ଧରାର ଦୃଃଖତାପରାଶି ନିଜ କୃପାଗୁଣେ ଷମିୟା

ଶୁଷ୍କ ହୃଦୟ ସିକ୍ତ କରଗୋ ଧନ୍ୟ କର ଗୋ ସ୍ୱିଗ୍ଧ କରୁଣ

କରୁଣା-ଅମୃତ ସିଷିୟା ॥ କରୁଣାକଣା ପଦାନିୟା ॥

ନବ ବରଷର ପଥମ ପଭାତେ

ନବ ବରଷର ପଥମ ପଭାତେ ତୁମରି କରିଣ ନିଆ । କରେ ତବ ପଣିପାତ ଦେହର ଜଡତା ମନର କାଳିମା ଆରାଧ୍ୟ ଦେବତା ହେ ମୋର ପାଣର ଘୁଞ୍ଚିଯାଉ ମୋର ଦୂରେ ହେ ମୋର ଜୀବନ ନାଥ ! ଅନ୍ତର ପୂର ପୁରି ରହିଥାଉ ତ୍ମରି କ୍ପାର ଆଲୋକ ବିତରି ତୁମରି ମୋହନ ସୃରେ । ଅନ୍ଦକାର ନାଶିଦିଅ ବୃତ୍ତି ମୋହର

ଶୁଦ୍ଧ କର ହେ 'ଅହଂ ମମତା' ଘୁଞାଇଣ ପଭୁ ଉର୍ଦ୍ଧେ ଚାଳିତ କର

ଦିଅ ହେ ଅଦୀନ ପାଣ । ବାହୁରେ ଶଭି ହୃଦୟରେ ଭବ୍ତି ଆସୁ ହେ ଦେବତା ଜାଗି ସ୍ୱଭାବ-ବିରୋଧୀ ରିପୁର ପଭାବ ନିମିଷକେ ଯାଉ ଲିଭି । ମାୟା-ଆବରଣ ନୟନ ମଧ୍ୟରୁ ଯାଉ ମୋର ତୃରା ଖୋଲି ବିଶ୍ୱରୂପଙ୍କୁ ଦର୍ଶନ କରି ଲୋଟିବି ଚରଣେ ବୋଲି । ଜଗତକୁ ଯେହେ ତବ ରୂପ ଭାବି ପାଇବି ହେ ଅତି ଭଲ ତୁମରି ଅସୀମ ପେମର କଣିକା ସସୀମ ହୃଦୟେ ଢାଳ । ଦିଅ ଜ୍ଞାନ ପେମ କର୍ମଶକ୍ତି ଦିଅ ସାଧିବି ତୁମରି କାର୍ଯ୍ୟ ସବୁ ଆବରଣ ହରି ନେଇ ପ୍ରଭୁ ଦିଅ ହେ ସେବକ ସାଜ । ସବୁ ଅଭିମାନ ଚୂର୍ଣ କରି ହେ ତୁମରି କରିଣ ନିଅ ତୁମରି ବିନ୍ଦୁ ସେବା ଅଧିକାର ଦିଅ ପଭୁ ମୋତେ ଦିଆ । ତୁମ୍ଭେ ମୋର ପ୍ଭୁ ମୁହିଁ ତବ ଦାସ ରହୁ ସଦା ଏହି ଜ୍ଞାନ ନିର୍ୟମ କରି ଚୂର୍ଣ୍ଣ କର ହେ ମୋର ଦମୃ ଅଭିମାନ । ତୁମରି ଅତୁଳ ରୂପ ଆଲୋକରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ କର ମୋର ପାଣ ସ୍ନେହର ପରଶ ଦେଇ ହେ ଠାକୁର ଅହମିକା କର ଚୂର୍ୟ । ତୁମରି ନାମର ଅମିୟ–ସାଗରେ ବୁଡାଇଣ ମୋତେ ଦିଅ ଚିର ଜୀବନର ଧୂବତାରା ହୋଇ

ଦୃଦୟ ଆକାଶେ ରୁହ ।

ତୁମରି ଅଭୟ- କର ପସାରିଣ ଆମୃଙ୍କୁ ଜୋଳରେ ଧର । ଅନ୍ତର ମଧ୍ୟରୁ ବିଦୂରିତ କର ଅଶୁଭ ସଂୟାରରାଶି ଚିର ଦିନ ପାଇଁ ଅଞ୍ଜାନର ମୂଳ ଦିଅ ହେ ଠାକୁର ନାଶି । ପୋଡିଦେଇ ଜାଟ ଜ୍ଞାନର ଅଗ୍ନିରେ ସକଳ କରମ ଡୋର ପେମ-ପାବନରେ ଭସାଇ ଦିଅ ହେ ଦଗଧ ହୃଦୟ ମୋର । ସେ ମରୁ ହୂଦରେ ହେଉ ଜାଗରଣ ପେମର ବୃନ୍ଦାବନ ନିତ୍ୟଲୋକର ଆଭାସ ଫୁଟୁ ହେ ମୋ ଅନ୍ତରେ ଅନୁଷଣ । ମଦନେ ମୋହିଣ ସାର୍ଥକ କର ମଦନମୋହନ ନାମ ହୁଦରେ ସର୍ବଦା ଜାଗୁ ହେ ଠାକୁର ତୁମରି ମୋହନ ଠାମ । ତୁମକୁ କେବଳ ଦେଖିବି ଠାକୁର ସକଳ ହୃଦ ମଧ୍ୟରେ ତୁମକୁ ଘେରିଣ ହେଉ ଜାଗରଣ ଜଗତ ନୂଆ ଭାବରେ । ପତି ଅଣୁ ମଧ୍ୟେ ତୁମରି ବିକାଶ ଦେଖିବାକୁ ଯେହେ ପାଇ ମାଧୁରିମା ମଧ୍ୟେ ତୁମରି ରୂପର ନିଜକୁ ଯାଏ ହରାଇ ।

ତୁମରି ମଙ୍ଗଳ- ଇଛାର ଯେପରି ଦେଇପାରେ ସଦା ଜୟ ନିର୍ଭର କରିଣ ତୁମରି ଉପରେ ହୋଇ ପାରିବି ନିର୍ଭୟ । ବିଶ୍ୱାସ ଦିଅ ଦିଅ ନିର୍ଭରତା ଦିଅ ହେ ଭକତି-ଜ୍ଞାନ

ନବ ସୁନ୍ଦର ମୋହନ କାନ୍ତି ଧର

ଭାଇ, ବନ୍ଧୁ କରିଦେବେ ସାତପର ମନରୁ ସବୁରି ଯିବି ମୁଁ ପାସୋର ।୨।

ଜୀବ ଛାଡିଗଲେ ଭୂତ ବୋଲି କହି ଶମସାନ ଭୂମିକୁ ତ ନେବେ ବହି ସ୍ନେହ ମାୟା ମମତା ପାସୋରି ଦେଇ ବନ୍ଧୁ ବାନ୍ଧବ ତୋ ସାଥୀ ପଲକର ।୩।

ଚରଣ ତଳେ ମାଗୁଛି ଠାବ ମୁହିଁ ଆଉ ମାନ ଗଉରବ ଆଶା ନାହିଁ

ନବ ସୁନ୍ଦର ମୋହନ କାନ୍ତି ଧର ! ପଦ କଞ୍ଚଳେ ହେଉ ଠାବ ମୋର ।ଠା

ତେତନେ, ଶୟନେ ସବୁ ମାୟା ଭୁଲି, ରଟୁ ଏ ରସନା ଗୁରୁନାମ ଖାଲି ରାଗ, ରୋଷମାନ ମାନସୁଁ ପାସୋର ଗୁରୁନାମ ସୁମରଣ ହେଉ ସାର । ୧।

ଆଜି ଅଛି ଯାହା ସେ ତ ଦି'ଦିନର ପଲକେ ସେ ଚାଲିଯିବ ଯମପୁର

ବଳ ଦିଅ ତବ ନାମ ଭଜିବାର ।ଧା

ବାରଣ ନ କର ପଭୁ ଭାବଗହୀ ମୋର

ନ ମିଶିଲେ ବାରିବିନ୍ଦୁ କାହୁଁ ହେବ ସାଗର

ନ ମିଶିଲେ ବାରିବିନ୍ଦୁ କାହୁଁ ହେବ ସାଗର? ଯେ ଗୀତର ଛନ୍ଦେ ଭରା, ଗୁରୁ ନାମ ମନ୍ତର ।୨।

ସୁରେ ସୁର ନ ମିଶିଲେ ବେସୁରା ବୀଣା ତାର ।ଠା

କେହି ନୁହେଁ ପର କା'ର ଏଇ ଧୂଳି ଧରାରେ ମନର ମିଳନ ଯେବେ ମନ ତୁଲେ ନ ହେଲା କହ କା'ଜନମ ନୁହେଁ ମାଟି ମାଆ କୋଳରେ ଏକ ସୁରେ କଞ ଯେବେ ମିଳନ ପାଶୋରିଲା ବାଉଳା ସେ, ଏ ମନ୍ତର ହୁଏ ଯା'ର ପାଶୋର ।୩ ପରାଣର ମେଳ କାହୁଁ ହେବ ଥରେ ବିଚାର ।୧।

ଆସ, ଜାଗ, ନାମ ତାର ଗାଅ କଣ ମିଳାଇ ଘୁମାଇଁ ନ ରହ ଆଉ, ଯାଏ ଗଡି ବେଳ ତ ଜାଣନା କି ଜୀବନର ନାଉରୀ ଏକା ସେହି ଏକ ତାନେ, ଏକ ସୁରେ ଗାଅ ଗାଅ ସେ ଗୀତ ସେଇ ଗୁରୁ, ସେଇ ବହୁ, ସେଇ ବିହୁ ଶଙ୍କର ।୪।

ନୟନ ଧାରେ ଧାରେ

ନୟନ ଧାରେ ଧାରେ ଅଞ୍ଜନ ଦିଅ ଗାରେ ଅବଗାହିବି ମୁଁ ନିତି ଭାବ-ପାରାବାରେ । ୨।

ନିରେଖିବି ତୁମ ରୂପ ସବୁରି ଭିତରେ ।ଠା କର ବାରେ କୁପାନିଧି

ସୁଦର ଶୀମୁଖ ହେରି ମୋ ଲାଗି ଏତିକି ବିଧି ନିଜକୁ ଦେବି ପାଶୋରି ଶୁଣାଇବି ତୁମ ସୁର ଜଗତ ଜନରେ ।୩। ପୁଲକିତ ହେବ ଚିଉ ତୁମ ଧିଆନରେ ।୧।

ତୁମେ ମୋ ଆଚାଯ୍ୟ ଶ୍ରେଷ ପ୍ରୀତିରେ ମିଶିବ ପ୍ରୀତି ମୁଁ ତୁମ ଦାସ କନିଷ ଗାଇ ତୁମ ଜ୍ଞାନ ଗୀତି ଶିର ପାତି ଥିବି ଚିର ଚାରୁ ଚରଣରେ ।୪।

ନୟନ-ରଞ୍ଜନ ନୟନେ ନୟନେ

ନୟନ-ରଞ୍ଜନ ନୟନେ ନୟନେ ହୃଦସିଂହାସନେ ହେ ଦେବତା ତୁମେ ଅଞ୍ଜନ ହୁଅ ହେ ମୋର ହୋଇଥାଅ ଚିନ୍ତାମଣି ।୩।

ଅନ୍ତରେ ମୋ ଖେଳାକର କ୍ଷତଟେ ନିଶିଦିନ ଝୁଲୁଥାଅ ବସନ ହୋଇ ମୋ ଅଙ୍ଗେ ଜତି ରହି ହୋଇ କ୍ଷ-ରତୃହାର ନିରତ ଲଜା ନିବାର ।ଧା

ନୟନ ତୁମକୁ ପାରେ ନାହିଁ ଦେଖି

ନୟନ ତୁମକୁ ପାରେ ନାହିଁ ଦେଖି ରହିଛ ନୟନେ ନୟନେ ସାକ୍ଷୀ ରୂପେ ତୁମେ ସତତ ମରମେ ଜାଗିଛ ଶୟନେ ସ୍ୱପନେ । ୧। ହୃଦୟ ତୁମକୁ ପାରେ ନାହିଁ ଜାଣି ହୃଦୟେ ରହିଛ ଗୋପନେ । ୦।

ତେଜିଛନ୍ତି ସର୍ବେ କେହି ନାହିଁ ଯାର ବାସନା ବ୍ୟର ଅବିରତ ସନ

ସୁବାସ ଅଗୁରୁ ଚନ୍ଦନ ହୋଇ ମୋ

ଯେତେ ପାଇଲେ ହେଁ ତୃତ୍ତି ନ ଆସୁଛି ଯେତେ ଜାଣିଲେ ବି ନ ଜାଣେ

ତୁମ ବିନା ସାଥୀ କେହି ନାହିଁ ମୋର

ତୁମକୁ ପାଇବି ଜାଣେ ନିରନ୍ତରେ ଲୋକ ଲୋକାନ୍ତରେ ଯୁଗ ଯୁଗାନ୍ତରେ ତୁମ ଆଉ ମୋହ ବିନା କେହି ନାହିଁ, ନାହିଁ କିଛି ବାଧା ମିଳନେ ।୫ା

ତୁମେ ଅଛ ବୋଲି ମୁହିଁ ସିନା ଅଛି ତୁମେ ପାଣମୟ ତେଣୁ ମୁଁ ବଞିଛି

ସମ୍ଭୁଖେ ଅନନ୍ତ ଜୀବନ ବିୟାର କାଳପାରାବାର କରୁଅଛ ପାର କେହି ନ ଜାଣଇଁ କେସନେ ।୩।

ନନ୍ଦନବନ ପାରିଜାତ ତୁମେ

ନନ୍ଦନବନ ପାରିଜାତ ତୁମେ, ବନ୍ଦନ ମୋର ଘେନ ଅନ୍ଧନ୍ୟନେ ରଞ୍ଜନ କର ଜ୍ଞାନର ଅଞ୍ଚନ ।ଠା

> ତୁମ ସଙ୍ଗୀତ ସୁର ମଙ୍ଗଳମୟ ଚିର ମୁର୍ଚ୍ଛନା ତା'ର ଚରାଚର ଛୁଇଁ, କଲ୍ୟାଣ କରେ ଦାନ ତାପିତ, ପୀତିତ, ଦଳିତ ଜୀବନେ, ଶାନ୍ତିର ଆଲେପନ ।୩।

ବିଶ୍ୱଜନତା ଅଭୟ ଲଭଇ, କରି 'ଜୟଗୁରୁ' ଗାନ ।୨।

ତୁମେ ସୁରଧୂନୀ ଧାର ଧୁଅ ମୋର ମାୟା ଘୋର କଝରୁ ତବ 'ମା ଭୈ' 'ମା ଭୈ' ଶୁଣଇ ବ୍ୟଥିତ ଜନ ନିଖିଳ ନୟନ ଆବାହନ କରେ ତବ ଶୁଭ ଆଗମନ ।୧।

ଯୁଗ ଧର୍ମର ରକ୍ଷୀ ନିତ୍ୟର ତୁମେ ସାକ୍ଷୀ ଅମର ବାଣୀରେ ଅମୀୟର ଧାର ବରଷ ଜଗଜୀବନ ! ନିଠ୍ର ନ ହୁଅ ଶରଣାଗତରେ, ଚରଣେ ଦିଅ ଶରଣ ।୪।

ସ୍ୱପ୍ନର ତୁମେ ସତ୍ୟ ସୃଷ୍ଟିର ତୁମେ ତର୍ତ୍ତ୍ୱ ମୁକ୍ତିପିଆସୀ ହତାଶ ଜୀବନେ ଦୀପଶିଖା, ତେଜିଆନ

ନାହିଁ ନନ୍ଦନ ବନର ସୁମନ

ନାହିଁ ନନ୍ଦନ ବନର ସୁମନ ନାହିଁ ଚନ୍ଦନ ଚୂଆ ଭକତି ପୋଥିରେ ଡୋରବନ୍ଧା ମୋର ପଣତି ଶିଖୁଛି ନୂଆ ।ଠା ଦେଉଳ ଦୁଆରେ ଆସିଛି ଆଜି ମୁଁ ଶୁଣି ଏଇ ଲୋକ କୁହା ।୧।

କଳୁଷ ଜଳଧି ଉର୍ମିରେ ମୁହିଁ ଆସିଛି ପ୍ରିୟ ଗୋ ଆଜି ମଥା ଧୋଇ ଦିଅ ପରା ତୁମେ ଚରଣ-ପରଶ ନ ବାରି ଛୁଆଁ-ଅଛୁଆଁ

ନ ଦେଲେ ନ ଦିଅ ଚରଣ ପରଶ କଳଙ୍କ ଲାଗିବ ହେବ ଅପଯଶ ଦୁରୁଁ ଘେନ ପ୍ରିୟ ! ବନ୍ଦନ ତେବେ ମାନ ମୋର ସାନକୁହା ବନଫୁଲଟିଏ ଆଣିଛି, ଭେଟିବି ଭରା ଆଖି ପାଣି ଧୂଆ ।୨।

ନିଗମ ତାରକଂ

ନିଗମାନନ୍ଦ ବନ୍ଦେ ଜଗତତାରକମ୍ ନିଗମାନନ୍ଦ ଜ୍ଞାନାଲୋକପକାଶକମ୍ ।ଠା ନିଗମାନନ୍ଦ ଦୀନ-ପତିତ-ପାବକମ୍ । ୨।

ନିଗମାନନ୍ଦଂ ଭବବନ୍ଧନ-ମୋଚକମ୍ ନିଗମାନନ୍ଦଂ ପରମାନନ୍ଦଦାୟକମ୍ ନିଗମାନନ୍ଦଂ ସୌମ୍ୟ-ମଧୁର-ଦର୍ଶନମ୍ ନିଗମାନନ୍ଦଂ ସଚ୍ଚିଦାନନ୍ଦବିଗହମ୍ ।୧। ନିଗମାନନ୍ଦ ନିଗମତଷ୍ପଭୂଷଣମ୍ ନିଗମାନନ୍ଦ ଶୃତିବେଦାନ୍ତଭାୟରମ୍ ନିଗମାନନ୍ଦ ସତ୍ୟ-ଶିବ-ସୁନ୍ଦରମ୍ ନିଗମାନନ୍ଦ ପେମ-କରୁଣା-ନିଳୟମ୍ ।୩।

ନିଗମାନଦଂ ବୃଦ୍କୁଞ୍ଜାନ-ବିକାଶକମ୍ ନିଗମାନଦଂ ଭଞ୍ଜଦୃଦୟ-ରଞ୍ଜନମ୍ ନିଗମାନଦଂ ସାରସଂପଦଞ୍ଜାପକମ୍ ନିଗମାନଦଂ ଅଞ୍କ-ତାମସ-ନାଶକମ୍ ନିଗମାନଦଂ ଜୀବଦୁଃଖକାତରମ୍ ନିଗମାନଦଂ ବଦେ ଶ୍ରୀପଦଯୁଗଳମ୍ ନିଗମାନଦଂ ଚରଣେ ଗଛ ଶରଣମ୍ । ଧା

ନିରାଶ ନ କର ଆଢି

ନିରାଶ ନ କର ଆଜି ଦୟାଳୁ ଠାକୁର ହେ କର୍ଣା କଣାଏ ମାଗେ ଯୋଡି ବେନି କର ହେ ।୦

ଯେ ଦାନ ଦେଇଛ ଭରି ମୁରୁଛିବି ମୁଁ କି କରି

ପ୍ରତିଦାନେ ପ୍ରେମବାରୀ ପଦେ ଘେନା କର ହେ । ୧

ଶୟନରେ ସ୍ୱପନରେ ସେ ମୂରତି ନୟନରେ ହେରି ବେନି ଆଖି ମୋର ହେଉ ଶୁଦ୍ଧ ଚିର ହେ । ୨ ସନ୍ତାନର ଦୋଷରାଶି ଷମାକର ଅବିନାଶୀ ଏତିକି ମାତର ପୁଭୁ ଆଶା ଏ ମନର ହେ ।୩

ନିଃଶ୍ୱାସକୁ ମୋର ବିଶ୍ୱାସ ନାହିଁ ପଭୁ !

ନିଃଶ୍ୱାସକୁ ମୋର ବିଶ୍ୱାସ ନାହିଁ ପ୍ରଭୁ ! ଏଇ ମାଟି ଘଟୁ ଦିନେ ଯିବ ପଳାଇ ପ୍ରଭୁ, ଦିଅ ତୁମ ପ୍ରେମ ଧନ ହୃଦେ ରଖିବି କରି ଯତନ ଗଲାବେଳେ ଯିବି ତାକୁ ସାଥୀରେ ନେଇ ।ଠା

ହୃଦ-ସରସୀରେ ଫୁଟାଇ ଦିଅ ତୁମ ପଦ-କମଳ ମନ-କଳସୀରେ ପୂରାଇ ଦିଅ ତୁମ ପ୍ରେମ-ସଲିଳ ସେହି ପ୍ରେମ ଜଳେ ଅବଗାହି ତୁମ ପାଦପଦ୍ମ ଚିତ୍ତେ ଧ୍ୟାୟି ଜୀବନର ଯେତେ କାଳ ଦେବି ବିତାଇ ।୧। ଅଖିଳ ବହୁାଞ୍ଜ ସ୍ୱାମୀ ହେ ତୁମେ ପରା ଜନକ ମୋର ତୁମେ ଥାଉ ଥାଉ ତିନି ଭୁବନେ ମୋର କାହାକୁ ତର କର ତୁମ ପ୍ରେମ ଧନେ ଧନୀ କେବେ ହେବି ନାହିଁ ଅଭିମାନୀ ଏତେ ସଉଭାଗ୍ୟ ସିନା ତୁମରି ପାଇଁ । ୨ା

ଏ ଭବ-ସାଗରେ ବୁହାଇ ଦିଅ ତୁମ ପ୍ରେମତରଙ୍ଗ ଆହେ ପ୍ରେମମୟ କର ହେ ପାରି ନାବେ ଧରିଣ ମଙ୍ଗ ମୋର ଏହିମାତ୍ର ଅଭିଳାଷ କର ତୁମ ଶ୍ରୀଚରଣ ଦାସ କରୁଥିବି ସେବା ତୁମ ନାମକୁ ଗାଇ ।୩।

ନେଇଗଲ ଯେବେ ଅଜଣା ରାଇଜେ

ନେଇଗଲ ଯେବେ ଅଜଣା ରାଇଜେ ତୁଟାଇ ସଂସାର ବନ୍ଧନ ମାୟା ଭେଳିକିରେ ଭୁଲାଇ କାହିଁକି ଲୁହରେ ଭରିଲ ନୟନ ।ଠା

କୃପା ବହି ଭବେ ଦେଲ ଜନମ (ବୃଥା) ମାୟା ପେମେ ବିତିଲା ଦିନ ବାସି ଫୁଲ ସେ ତ ଝରିଗଲା ହେଲେ ତୁମ ପାଦେ କର ବିଲୀନ ।୧।

ଦେଖା ଦେଲ ଯେବେ ଏଇ ଜନମେ ହାତ ଧରି ନିଅ ମୁକତି ଧାମେ ଦୀପଶିଖା ସେ ତ ଲିଭିଗଲା ହେଲେ ତୁମ ସାଥେ ହେଉ ମିଳନ । ୨।

ପଦେ ଖାଲି ପଦରେ ଗୁହାରି

(ମୋର) ପଦେ ଖାଲି ପଦରେ ଗୁହାରି ତୁମ ପଞ୍ଚୁରୀରେ ମୋତେ ରଖ କରି ପୋଷା ଶାରୀ ।ଠା

ପୀରତି-ଡୋରରେ ବାନ୍ଧି, ରଖ କରି ପାଦ ବନ୍ଦୀ, ପଳାଇଯିବାକୁ ଆଉ ରାହା ନ ଥିବ ମୋହରି ।୧।

ଗୋଳି ତବ ପ୍ରେମ ନୀର ଖୁଆଇ ଦେବ ଆହାର

ଆଉଁଷିଦେଇ ମୋ ଶିର ଡାକିବ ଆଦର ଭରି । ୨।

ଶିଖାଇବ ମୋତେ ପ୍ରିୟ । ତୁମ ନାମ ପ୍ରେମମୟ ନିଶି-ଦିନ ରଟୁଥିବି ସେ ପଦଟି ନ ପାଶୋରି ।୩।

ତୁମ ଆଶା-ପଥ ଚାହିଁ ଖାଲି ସେଇ ଗୀତ ଗାଇ ଶୁଣାଇବି ତୁମ କାନେ ସାରାଟି ଜନମ ଧରି ।୪ା

ପଚାରୁଛି ପଦେ କଥା

ପଚାରୁଛି ପଦେ କଥା ଶ୍ରୀଛାମୁରେ ଯୋଡି କର କ୍ଷମାକି ପାଶୋରି ଦେଲ ମୋହରି ପାଇଁ ଠାକୁର? ।ଠା

ଜଳେ ଥଳେ ଆକାଶରେ ତୁମରି ସମାନ ଦୃଷ୍ଟି କିଏ ସେ ନ ଜାଣେ କହ ତୁମର ଏ ସାରା ସୃଷ୍ଟି ସବୁରି ପାଇଁ କି ପରା ତୁମର ସମ ବିଚାର ।୧।

ଅଧମ ହେଲେ ମୁଁ ପଛେ ନୁହେଁ କି ସୁତ ତୁମର? ପିତା ତୁମେ ମୋର ବୋଲି ନ ଦେବ କି ସିଉକାର କୁବୁଦ୍ଧି ଅଜ୍ଞାନୀ ସୁତେ ପିତା କି କରେ ଅନ୍ତର । ୨। ଜାଣୁଛି ତୁମ ବିହୁନେ ତିଳେ ମୋର ଗତି ନାହିଁ ତେବେ ହେଲେ ତୁମକୁ ମୁଁ କେବେହେଲେ ଡାକୁ ନାହିଁ ପାଶୋରି ତୁମକୁ ସାର କରିଛି ହୀନ ମୁଁ କାର ।୩।

ତୁମ ବିହୁନରେ କାଳ ଗରାସୁଛି ମୋତେ ଆସି କୋଟି ଅପରାଧୁ ମୋର ଗଳେ ଝୁଲେ ମାୟା ଫାଶି ତ୍ରାହି ତ୍ରାହି ଆର୍ତ୍ତାଣ ରକ୍ଷାକର ରକ୍ଷାକର ଶରଣାଗତ ଦାସରେ କୂପାକର କୂପାକର ।ଧା

ପଝାରୀ ରେ! ଡର ନାହିଁ ଆଖି

ଅଛି ଜଣେ ନାଉରୀଆ କରିବ ପାର ଉତାର ।ଠା

ନାଉରୀ ଜଣକ ଟାଣ ଡାକ ଦେଇ ମନ ପାଣ

ମନ ଖାଲି କରି ଟାଣ ତା ପଦେ କଲେ ଧିଆନ

ଚଢରେ ସତ୍ୟର ନାଆ କହରେ ଗୁରୁର ନାଆଁ ଅଦେଖାରେ ଅଜଣାରେ ଆସି ହେବ ଆପଣାର । ୫।

ଟିକି ନାଆ ହେଲେ ହେଉ ତିଳେ ଖାତର ନ କର ।୨ା

ବଳେ ଦିଶିବରେ ରାହାହୋଇବ ସେ ତୋର ସାହା

କାଳି ମେଘ ଘୋଟେ ଯେବେ ଆକାଶ କୋଣରେ ତେବେ ଝଡ ଝଞାକୁ ନ ତରି ଗୁରୁ ନାମକୁ ସୁମର ।୬।

ପଦତଳ ମନୋହର ବିକଚ ଶତଦଳ

ପରିଶୁଭ୍ର ବାସ ସୁବେଷନେ ତବ ସରସ କଟି ତଟ ସାଜଇ ନତ ଭକତଜନ ତବ ଚରଣ ଯୁଗଳେ ବହି ଆଶିଷ ଲୋଡଇ କମ ରୁଚିର ପରିସର ବକ୍ଷ ପର ସଜ ସୁମନ ହାର ବିରାଜଇ ।୨। ଦିଅ ଗୁରୁ ନିଗମ ! ଚିର ପଦ ଶରଣ ଗୁରୁଦାସ ଭିୟୁକ ମାଗଇ ।୪।

ପଦ ବନ୍ଦେ ଗୁରୁଦେବ

ତେଜୋଦ୍ଦୀୟ ଅପଘନ ଦିଅଇ ଅଭୟ ହେ । ୨।

ସୁରଙ୍ଗ ବେନି ପୟର

ବନ୍ଦେ ବିଶ୍ୱ ଚରାଚର ଅପରିମିତ ମହିମା ସେ ପଦୁ ଉଦୟ ହେ । ୧ା ସଞାଳକ ସବୁକାଳେ ତୁମେ ଷିତି ଚକବାଳେ

ପଦ-ପରିଚର୍ଯ୍ୟା ଆଶେ ମତି କର ଥୟ ହେ ।୩

ପଦେ ମୋ ଗୁହାରି ଘେନ

ତୁମେ ଏକା ମୋର ବୋଲି ରଟି ବୁଲେ ନିଶି ଦିନ ।୩।

ତୁମେ ବାଞ୍ଛାକଳ୍ତରୁ ଜେଣିକି ଦେବି ମୁଁ ଚାହିଁ ଶରଣ ନେଲା ଉତ୍ତାରୁ ସେ ର୍ପ ଦିଶିବା ପାଇଁ

ଅନାଥ ହେଲେ ମୁଁ ନାଥ କାହାକୁ ଏ ଅପମାନ ।୧। ନୟନ ପଟରେ ଦିଅ ଲଗାଇ ଜ୍ଞାନ ଅଞନ ।୪।

ପ୍ରଭୁ ହେ. ମୁକତି ମୁଁ ଚାହୁଁ ନାହିଁ

ଭକତି ମୋ ଥାଉ ରହି ।ଠା

ପ୍ରଭୁ ହେ, ମୁକତି ମୁଁ ଚାହୁଁ ନାହିଁ ପଡିଲେ ବିପଦେ ତୁମରି ଶୀପଦେ

ସେବା ଅଧିକାର ଦିଅ ଗୋସାଇଁ । ୨।

ଯମୁନା ପୁଲୀନେ ରାସମଞ୍ଜଳ ରାସବିହାରୀ ହେ ଦେଖିଲେ ଥରେ ଜନ୍ନେ ଜନ୍ନେ ଥିବି ସେବକ ପଣରେ

ଧନ୍ୟ ହେବ ନେତ ଦୋଳୀ ଖେଳାଇ ।୩

ଆସିବି ଯିବି ମୁଁ ଥରକୁ ଥର ତୁମ ପଦସେବା କାମନା ମୋର ତରିବାକୁ ଏହି ସଂସାର-ସାଗର ଦେଉଥିବ ତୁମେ ପଥ ମଣାଇ ।୧।

ନ ଲୋଡେ ମୁଁ ଧନ, ଜନ, ସମ୍ମନ ଭକତି ତୋରରେ ବାହ ମୋ ମନ ହଦ-ବ୍ଯାବନେ ସତତ ବିହ୍ରି

ପରମ ଆରାଧ୍ୟ ଦେବ ହେ ବିଶ୍ୱବିହାରୀ

ପରମ ଆରାଧ୍ୟ ଦେବ ହେ ବିଶ୍ୱବିହାରୀ ସବୁ ହୋଇଛି ସମୃବ ବରଣେ ପ୍ରଣତି ଘେନ ଭବଦୁଃଖହାରୀ ସବୁଠାରେ ଖେଳେ ତବ ଶକ୍ତିର ବିଭବ ।୩। ନରରୂପୀ ଭଗବାନ

ମଙ୍ଗଳ ଆଶିଷେ ପୂର୍ଣ କର ଏ ଜୀବନ । ୧। ପଳୟ କାଳରେ ବିଶ୍ୱ ହେଲେହେଁ ବିଲୟ

ଚଳାଉଅଛ ଏ ସୃଷ୍ଟି , ଅଲକ୍ଷ୍ୟରେ ରହି ।୨। ସକଳ ସୁଖ ଦୁଃଖର ହୋଇଣ ଅତୀତ ତୁମ ନିର୍ଦ୍ଦେଶିତ ପଥେ ଚଳୁଥିବୁଁ ନିତ୍ୟ ସେହି ଶକ୍ତି ବଳେ ସର୍ବେ ହୋଇ ଆକର୍ଷିତ ଶଜା, ବୃଛି ସେହିପରି

ସହି ଶକ୍ତି ବଳେ ସର୍ବେ ହୋଇ ଆକର୍ଷିତ ଶୁଦ୍ଧା, ବୁଦ୍ଧି ସେହିପରି ମହତତ୍ତ୍ୱଠାରୁ ଜୀବ ଜଗତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦିଅ ଦେବ, ଶ୍ରୀଚରଣେ ପ୍ରାର୍ଥନା ଆମରି ।୫।

ପରାଣ ନାଥ ହେ ନିଅ ମୋତେ ହାତ ଧରି

ପରାଣ ନାଥ ହେ ନିଅ ମୋ ହାତ ଧରି ପୁବୃତ୍ତି ସୋତରେ ଭାସି ପ୍ରାଣ ମୋର ଗଲା ଆସି ଭବ ଜଳ ଭଉଁରୀରେ ମରେ ମୁଁ ଘୁରି ।ଠା ଅବଶ ଏ ତନୁ ମନ ଆହତ ଭାରି ତଥାପି ଏ ମନ ଚାହେଁ ଯିବ ପହଁରି ।୩।

ଆସିଥିଲି ଏ ସଂସାରେ ତୁମ ମହାନ ଇଛାରେ କରିବାକୁ ବିଶ୍ୱହିତ କର୍ମ ତୁମରି ଯେତେକ ଦେଲ ବତାଇ ଚେତନା ମୋ ଫେରୁ ନାହିଁ ସେବକ ଜୀବନ ଧରି ସେବା ଆଚରି ।୧। ମୋହ ମଦ ନିଶା ମୋତେ ରଖିଛି ଘାରି ଜୀବନ ଦୀପ ମୋ ଧୀରେ ଯାଏ ମଉଳି ।୪।

ଦୁନିଆର ରଙ୍ଗ ଦେଖି ମନ ମୋର ଗଲା ଲାଖି ମାୟା ମରିଚିକା ପଛେ ପାଗଳ ହେଲି ମରଣ ଦୁଆରେ ଆଜି ତୁମ କଥା ମନେ ହେଜି ତୁମ କଥା ଏ ମନରୁ ପାଶୋରି ଦେଲି । ୨ା ଶରଣ ମାଗୁଛି ତୁମ ଚରଣ ଧରି ଅରକ୍ଷ ଜନକୁ ରଖ ହେ ଦୁଃଖହାରୀ । ୫ା

ପରାଣ ମଧୁପ ନ ରସିଲା ଯେବେ

ଏ ମନ ଗଗନେ ଯେବେ ତବ ପ୍ରେମ-ଶଶୀ-କର ନ ହସିବ ଛାଇ ସିନା ନଭ ଶଶାଙ୍କ ମୟୃଖ ତିମିର ସରି ଦିଶିବ ।୨।

ସତୀ ନାୟିକାର ପ୍ରେମ-ଅନୁରାଗେ କାଳିମା ସିନା ସମୃବ ତା' ପ୍ରେମ-ହେମରେ ଯେବେ ତବ ପ୍ରେମ-ମଣି ଝଳି ନ ଦିଶିବ ? ମୋହ ପରମାଦେ ତବ ପଦେ ଯେବେ ସଂଶୟ ତିଳେ ଘଟିବ କୂଟ କାଳନାଗ ବିଷମ ଗରଳ ଦଂଶନରୁ ବଳିଯିବ ।୩।

ପରାଣ ମଧୁପ ନ ରସିଲା ଯେବେ କମଳ ଚରଣେ ତବ କହ ଦୟାମୟ ! ଜୀବନରେ ଆଉ କେଉଁ ସୁଖ ବଇଭବ ? ।ଠା

ଅକଳନ ଧନ ଥାଇ ଅକାରଣ ନାହିଁ ତହିଁ ଲବେ ଲାଭ, ସେ ଧନେ ଅନାଇ ପରମ ରତନେ ଯତନ ଯେବେ ନ ଥିବ ।୧।

ଅତି ଅଲିଅଳ କୋଳର ଦୁଲାଳ କମଳ ମୁଖ ବିଭବ ଥାଇ କିବା ଲାଭ, ଯେବେ ତହିଁ ତବ ଶିରୀମୁଖ ନ ଫୁଟିବ ?

ପରାଣପତି ତୁ ଏକା ଅଗତିର ଗତି

ଏତିକି ମାତର ପାଦତଳେ ତୋର

କି ଦିବସ କିବା ରାତି ଧନ ଜନ ମାନ[ି] ସବୁ ଅକାରଣ ପିତା, ମାତା, ମୋର ବାନ୍ଧବ ସୋଦର ଦିନ ଜାଭ ତୋତେ ଚିଛି ।୩।

ସଭିଏଁ ସୁଖର ସାଥୀ ।୧।

ଭଜନେ ପୂଜନେ ନାମ ଗୁଣ ଗାନେ ପଦରୁ ତୋର ଭକତି

ଅଶକତ ଦିନ ରାତି ଭବ ଜଳ ନିଧି ପାର ହେବା ପାଇଁ

ଜାଣୁଛି କେବଳ ତୁ ଏକା ସମ୍ବଳ ଭିଖ ମାଗେ ଶିର ପାତି ।୪।

ପରାଣରୁ ବଳି ପିୟତମ ତୁମେ

|၅)|

ରଖ ବା ନ ରଖ ଶୁଣ ବା ନ ଶୁଣ ଦୁଃଖ ଦୁର୍ଦ୍ଦଶାରେ ଯାଉ ଏ ଜୀବନ ଅନାଥ ଜନର ତୁମେ ବନ୍ଧୁ ପରା ହୁଏ ବା ବଧିର ଅବା ହୁଏ ମୂଳ ନ ଯାଏ ସେ ନାମ ଭୁଲି ।୧। ନାଗରା ବାଜୁଛି ଏ ଜଗତ ସାରା

ନ ଶୁଭୁଛି କିଂପା ଏ ଦୀନ ଡାକରା, କେଉଁ ଅପରାଧ କଲି ।୪।

ଫୋପାଡି ଦିଅ ବା ନିଅ କୋଳେ ତୋଳି

ପାଶେ ଅଛିରେ ମୁଁ ତୋର କା'ରେ ଡର

ପାଶେ ମୁଁ ତ ଅଛି ଭୟ ନାହିଁ କିଛି

ପାଶେ ମୁଁ ତ ଅଛି ଭୟ ନାହିଁ କିଛି କାନ ଶୁଣେ ବାର ବାର ମୋ ଜୀବନ ତରୀ ବୁଡିଗଲା ବେଳେ ଏ ଅଭୟବାଶୀ ତୁମର ସିନା ହେ ବାରୁଛି ଏ ମନ ମୋର ।ଠା ମୁଁ ଜାଣିବା ଆଗୁ ତୁମେ ଜାଣି ଉଭା ମଙ୍ଗଧରି ମଙ୍ଗୁଆଳ ।୨।

ତାକିଲା ପରାୟେ ନ ତାକିଲେ ବି ତ ମୋର ମୋର ମୋର କହି କହି ମୋତେ ଅକୁହା ମରମ କଥା ଶୁଣୁଛ ତ ତୁମେ ମୋର ହୁଅ ମାଗୁଣି ମୋ ଏତେ ଧାଇଁ ଧାଇଁ ପଛେ ସମ୍ନାଳି ରଖୁଛ ଯେତେ ହେଲେ ମୁଁ ଗୁଆଁର ।୧। ନାହିଁ ନାହିଁ କହି ସବୁ ତୁଛ କରି ମନ ମୋ ହେବ ତୁମର ରାଜୀବ ପୟରେ ଲାଗି ରହିଥିବ ସୁଖେ ବାହୁଡିବି ଘର ।୩।

ସଂସାର ସାଗର ଅଥଳ ଜଳରେ

ପୂଲେ ଯଦି ଏତେ ସରାଗ ତୁମର

ପୁଲେ ଯଦି ଏତେ ସରାଗ ତୁମର ପୁଲ ହୋଇ ମୁଁ ଯେ ପୁଟୁଥିବି ତୁମରି ତୁୟରେ ସୁଆଦ ପରଶି ଜୀବନ ସପଂଳ ମଣୁଥିବି ।୩। ଚନ୍ଦନରେ ଯଦି ଚର୍ଚ୍ଚିତ ହୋଇବ ଚନ୍ଦନ ବନ ମୁଁ ହୋଇଥିବି

> ସୁଖପାଅ ଯଦି ପୂଜାଉପଚାର ସବୁ ଉପଚାରେ ରହିଥିବି ସଂଜ ସକାଳରେ ଆରତି ବେଳରେ ଅଙ୍ଗ ପରିକମା କରୁଥିବି।ଧା

ସୁଖପାଅ ଯଦି ଦରିଦଯନ୍ତ୍ରଣା ଦାରିଦ୍ୟରେ ନିତି ସଢୁଥିବି ତୁମରି ଦୁଆରେ ଭିଖଝୁଲି ଧରି ତୁମ କୃପା ଭିକ୍ଷା କରୁଥିବି । ଧ

ନୟନ ଲୋତକ ସୁଖପାଅ ଯଦି ତୁମରୂପ ଝୁରି କାନ୍ଦୁଥିବି ଗୁରୁଦାସ ପଣେ ଶୀଚରଣ ତଳେ ଇହ୍ପରକାଳ ଖଟୁଥିବି ।୬।

ଧୂପ ଗନ୍ଧେ ଯେବେ ହୁଅ ହେ ବିଭୋର ଧୂପ ହୋଇ ମୁଁ ଯେ ଜଳୁଥିବି ଦୀପଶିଖା ହୋଇ ତୁମରି ମନ୍ଦିରେ ଆଲୋକ ମୁଁ ଯେ ପରଶୁଥିବି । ୧।

ତୀର୍ଥସଲୀଳରେ ମିଶିଥିବି ସୁଖପାଅ ଯଦି ସୁଗନ୍ଧ ସଲୀଳ ତୁମରି ସେବକ ବେନିକରେ ଯାଇ ତୁମରି ଚରଣ ଧୋଉଥିବି । ୨।

ସୁଖପାଅ ଯଦି ନୈବେଦ୍ୟ ସମ୍ଭାର ସୁପକ୍ୱ ପଂଳରେ ମିଶିଥିବି

ପୂଲେ ଯେବେ ଏତେ ଆଦର ତ୍ରମର

ଫୁଲେ ଯେବେ ଏତେ ଆଦର ତୁମର ସୁଖ ପାଅ ଯଦି ନୈବେଦ୍ୟ ସମ୍ଭାର

> ପୁଲ ହୋଇ ନିତି ଫୁଟୁଥିବି ହୋଇଥିବି ନାନା ଜାତି ଫଳ

ଚନ୍ଦରରେ ଯଦି ଚର୍ଚ୍ଚିତ ହୋଇବ ତୁମରି ତୁଞ୍ଜରେ ସୁଆଦ ପରଷି

> କରିବାକୁ ଜୀବନ ସଫଳ ମଳୟ ଚନ୍ଦନ ବନ ହେବି

ଏହି ଆଶା ମୋର ଆହେ ଜ୍ଞାନ ଘନ ଘେନା କର ଏହି ନିବେଦନ ।ଧା ପୂରଣ କର ହେ ପାଣେଶ୍ୱର

ଧୂପ ଗନ୍ଧେ ଯଦି ବିଭୋର ହୋଇବ ସୁଖ ପାଅ ଯଦି ପୂଜା ଉପଚାର

ଧୂପ ହୋଇ ସଦା ଜଳୁଥିବି ସବୁ ଉପଚାର ହୋଇଥିବି

ଦୀପଶିଖା ହୋଇ ତୁମରି ମନ୍ଦିର ସଞ୍ଜ ସକାଳରେ ଆରତି ବେଳରେ

ଆଲୋକ ଝଲକେ ହସାଇବି ଶୀଅଙ୍ଗ ପରଶ ଲଭୁଥିବି

ଏହି ନିବେଦନ ଆହେ ଗୁରୁଦେବ

ଦିଅ ମୋ ମନରେ ଏହି ଭାବ ଗହଣ କର ହେ ଜୀବଧନ 191

ସୁଖ ପାଅ ଯଦି ପୂତ ବାରିଧାରା ସୁଖ ପାଅ ଯଦି ଦୀନ ଦୁଃଖୀ ବେଶ

ତୀର୍ଥ ଜଳରେ ମିଶିବି ଯାଇ ଅଭାବରେ ନିତି ସଢୁଥିବି

ଭିକ୍ଷା ଝୁଲି ଧରି ତୁମରି ଦୁଆରେ ଲହରୀ କରରେ ତୁମ ଶୀଚରଣ

ଶୀତଳ ଜଳେ ଧୋଇବା ପାଇଁ ତୁମ କୃପା ଭିଷା କରୁଥିବି

ଆଶା ଏ ଦୀନର ଆହେ ଭାବଗାହୀ ଘେନ ନିତ୍ୟଲୋକ-ଅଧୀଶୃର ଦିଅ ଶୀଚରଣ ତଳେ ଠାଇଁ

ଶଶୀ ହୋଇଥିଲେ ଗଗନେ ଯେବେ ରଜନୀ ମୁଖେ ଜୋଛନା ପ୍ଲାବିତ କରନ୍ତି ତବ ଶ୍ୀଅଙ୍ଗ ସୁଖେ ।ଧା

ଦେଇଛ ମାନବ ଜନମ ଦୁଲ୍ଭରୁ ଦୁଲ୍ଭ ରିପୁଗଣ ଟାଣ ନ ସହେ ସ୍ୱଭାବରେ ଅଭାବ । ୫।

କରୁଅଛି ଅଳି ଚରଣେ ରାଜି ମୋର ଅନ୍ତରେ ରାଜୀବ-ଚରଣ ! ଶରଣ ଦିଅ ଦୀନ ଦାସରେ । ୬।

ପୁଲ ଯେବେ ହୋଇଥାଆନ୍ତି

ହୋଇଥାନ୍ତି ଯେବେ କୋକିଳ ମୋର କୁହୁକୁ ତାନେ

ପୁଲ ଯେବେ ହୋଇଥାଆନ୍ତି ପୂଟି ଶତଦଳରେ

ଲୋଟୁଥାନ୍ତି ବାସ ବିତରି ତୁମ ପଦତଳରେ ।୧।

ଢାଳି ଦେଉଥାନ୍ତି ଅମୃତ ନିତି ତୁମରି କାନେ । ୨।

ତଟିନୀଟି ହୋଇଥିଲେ ମୁଁ କୁଳୁକୁଳୁ ସ୍ନରେ ପଖାଳନ୍ତି ତୁମ ପୟର ମୋର ଶୀତଳ ନୀରେ ।୩।

ପଭୁ ! କେତେ ଯେ ସହିଛ ମୋ ଲାଗି

ପ୍ରଭୁ ! କେତେ ଯେ ସହିଛ ମୋ ଲାଗି ଯାତନା ଘୋର

କେତେ ଯେ ରକତ ଧାର । ୨।

ନୀରବରେ ବସି ଝରାଇଛ ନୟନୁ ଲୋତକ ଧାର ।ଠା

ଗୋପନରେ ରହି ନୀଳାଚଳେ ଧୋଇ ଦେଲ ମନ ପ୍ରେମଜଳେ ଭକତ ମେଳରେ ବିତାଇଛ

ଆଦରି ନେଇଛ କେତେ ଦଃଖ ଦୁରୁଦିନେ କାନେ ବଜାଇଛ

ଦେବା ପାଇଁ ମୋତେ ନିତ୍ୟ ସୁଖ

ବାର ବରଷ ମାତର ।୩ା

191

ମମତା ମଧୁର ସ୍ୱର ।୧।

ତୁମରି କରୁଣା ଧନ ସଞି ବୁଲି ବନଗିରି ଶମଶାନ ପ୍ରତିଦାନେ ଦେଇନାହିଁ କିଛି କରିଛ ସାଧନା ନିଶିଦିନ ତୁମରି ଜନମ ଦିବସରେ

ପଭୁ ତୁମ ପାଇଁ ଝରା ଶେଫାଳି ହୋଇ

ପୁଭୁ ତୁମ ପାଇଁ ଝରା ଶେଫାଳି ହୋଇ ହଜିବା ପାଇଁ, ସେ ହଜିବା ପାଇଁ

ତୁମ ମନ ଲାଖି ସେବାରେ ମନକୁ ଲଗାଇ ତୋଷିବି ସଦା

ଲୁଟିଛି ତା ତନୁ ପ୍ରିୟ ଅଙ୍ଗରାଗ ପୂରିଛି ପରାଣ ପାଇ ପିୟ ସଙ୍ଗ

ପରାଣ ସାଇଁ, ମୁଁ ପରାଣ ସାଇଁ ।ଠା

ନିଶି ଶେଷେ ପ୍ରାଣଧନ ବିଛେଦ ବେଦନା ଭାଳି, ଅବୁଝା ମନ ବୁଝଇ ନାହିଁ, ତା'ର ବୁଝଇ ନାହିଁ ।୩

ରଖିଥାଏ ନାଥ ସଜାଡି ସାଇତି ମିଳନ ନିଶିରେ ତୁମ ପଦତଳେ ଆପଣାକୁ ଭେଟି ଦେଇ

ନିତି ସଞ୍ଜେ ଫୁଟି ସୁବାସ ସାଉଁଟି

ଅଝରା ଲୁହର ପସରା ସାଇତି ଆକୁଳ ପରାଣେ କରୁଛି ମିନତି

ଶୁଣି ନାହିଁ କାନ ଭ୍ରମର ଗୁଞନ ପରଶିନି ତନୁ କେବେ କେହି ଆନ ପିୟ ଚଲାପଥେ ଝରି ପଡିଥାଏ, କୋମଳ ପଦ ପରଶେ ଝରା ଶେଫାଳିର ପୀରତି ପଦୁଅଁ ତୁମ ପଦେ ଯେହେ ପ୍ରିୟ ଦିଏ ଲୋଟାଇ, ମୁଁ ଦିଏ ଲୋଟାଇ ।୪

ପଭୂ ! ନନ୍ଦନ ବନ ଇନ୍ଦଭୁବନ

ପଭୁ ! ନହନ ବନ ଇନ୍ଭୁବନ ସୁଖର ଦୃଃଖର ଚିର ସହଚର

ପଦତଳେ ତବ ଶରଣ ମାଗୁଛି ଭାସି ଯାଉଥିଲେ ଭବ-ସାଗରରେ

ସେବକ ପଦରେ ଭାବଗ୍ରାହୀ ।ଠା କୂଳରେ ଲଗାଅ ତୁମେ ନେଇ

ତିନି ଭୁବନର ନାଥ ତୁମେ ପରା ବାଟ ହୁଡି କେବେ ଅବାଟରେ ଗଲେ

ଅନାଥର ନାଥ ନାମ ବହି ବାଟ ଯେ ଦେଖାଅ ତୁମେ ରହି ା୩ା

ସନ୍ତାନ ବସ୍ଳ ତୁମେ ସାଇଁ ।ହା ବାଟ ହୁଡିଯାଏ ସଦା ମୁହିଁ ଏ ସାରା ସଂସାରେ ତୁମ ପରି ମୋର ଦେହ ମନ ଧନ ଯାହା ତ ଦେଇଛ

ଆପଣାର ହୋଇ କେହି ନାହିଁ ।ଧା

ପ୍ରଭୁ ତୁମରି ଚରଣ ତଳେ

ପ୍ରଣତି ଢାଳି ହେ ପାଁଣର ଠାକୁର ତୁମରି କରୁଣା ବଳେ ।ଠା ବାରିଧି

ଅପରାଧ ମୋର ଧୋଇ ଦିଅ ପଭୁ ତୁମ କରୁଣା ସଲିଳେ

191

ତୁମେ ଜାଣ ମୁଁ ଜେ ଭକତି ବିହିନ ମୁଁ ଜାଣେ ତୁମେ ତ ମୋର ଭଗବାନ ତୁମେ ଜାଣ ମୁଁ ତ ନୁହେଁ ସେବାକାରୀ ମୁଁ ଜାଣେ ତୁମେ ତ ସେବ୍ୟ ମୋ ହୂଦେ ଭକତି ଦିଅ ପାଣପତି ଅରପିବି ଶବ୍ଧା ଭରି ।୩ା ନିତି ଶିବ ଞାନେ ଜୀବ କୁଳେ ଦିଅ ହେ ଶକତି ସେବିବାକୁ ତୁମେ ଜାଣ ମୋର କଳୁଷଯେ ଭରି ମୁଁ ଜାଣେ ତୁମେ ତ କଳୁଷ ପହାରୀ 191 ମୋତେ ନିଷ୍କଳୁଷ କରହେ ପାଣେଶ ତୁମ ଶାସନ ଅଙ୍କୁ ଶ ବଳେ ।୪ା ହେ ଅନ୍ତରଯ୍ୟାମୀ ଜାଣ ମୋ କାମନା ଅନ୍ତିମ ଦିବସେ କରିବ ତା ତୁମେ ଜାଣ ପଭୁ ମୁଁ ଯେ ନରାଧମ ମୁଁ ଜାଣେ ତୁମେ ତ ପୁରୁଷ ଉତ୍ତମ ଘେନା ଗାଇ ଜୟଗୁରୁ କାଳ ମୋର ପୁରୁ ମିଶିଯାଏ ଶୀପୟରେ ଅହମିକା ମୋର କରିଦିଅ ଦୂର ତୁମ ପେମର ଯୁଆରେ । ।

ପଭୁ ହେ ଏତିକି ଗୁହାରି ଶିରିପଦରେ

191

ପଭୁ ହେ ଏତିକି ଗୁହାରି ଶିରିପଦରେ ସଂସାର ଚାପରେ କେବେ ନ ଯିବି ଥକି ଆହେ କରୁଣା ସାଗର କେବେ ହେବି ମୁଁ ତୃମର ତୁମ ଡାକରାକୁ ସଦା ଥିବି ମୁଁ ତାକି ବନ୍ଧାଥିବି ତୁମ ପେମ ଦୁଆରେ ।ଠା ପାଣଭରା ଶତାଘାତ ନ କରୁ ମୋତେ ବଞ୍ଚିତ ଦାସପଣେ ଥିବି ତୁମ ପାଶରେ । ୨।

ତୁମ ସେବା କରୁଥିବି ଜୀବନ ଦେଇ ସକଳ କରମ ହେବ ତୁମକୁ ନେଇ ସାଥେ ଥିବ ମୋ ସଂସାର ତହିଁକି ନ ଥିବ ତର ଗାଉଥିବି ତୁମ ନାମ ଅଧିରେ । ୧। ସ୍ୱର୍ଗେ ବା ନରକେ ନିଅ ପାଶେ ଥିବ ପାଣପିୟ

> ଅଳିକରେ ଆଜି ଆଖି ଲୁହରେ । ୩ ପଭୁ ହେ, ମୁକତି ମୁଁ ଚାହୁଁ ନାହିଁ

କାଟି ଯିବ କେବେ ଯେବେ ଏ ମାଟି ଘଟ

ଧରିଥିବି ଶିରିପଦ ହେ ପାଣନାଥ

ପଭୁ ହେ, ମୁକତି ମୁଁ ଚାହୁଁ ନାହିଁ ନ ଲୋଡେ ମୁଁ ଧନ, ଜନ, ସମ୍ମନ ପଡିଲେ ବିପଦେ ତୁମରି ଶୀପଦେ ଭକତି ଡୋରରେ ବାନ୍ଧ ମୋ ମନ ଭକତି ମୋ ଥାଉ ରହି ।ଠା ହୃଦ-ବୃହାବନେ ସତତ ବିହରି ସେବା ଅଧିକାର ଦିଅ ଗୋସାଇଁ ।୨ା

ଆସିବି ଯିବି ମୁଁ ଥରକୁ ଥର ତୁମ ପଦସେବା କାମନା ମୋର ଯମୁନା ପୁଲିନେ ରାସମୟଳେ ରାସବିହାରୀ ହେ ଦେଖିଲେ ଥରେ ତରିବାକୁ ଏହି ସଂସାର-ସାଗର ଦେଉଥିବ ତୁମେ ପଥ ମଣାଇ ।୧। ଜନ୍ନେ ଜନ୍ନେ ଥିବି ସେବକ ପଣରେ ଧନ୍ୟ ହେବ ନେତ୍ଦୋଳି ଖେଳାଇ ।୩

ପଣତି ଘେନ

ପଣତି ଘେନ, ହେ ଦେବ ନିଗମାନନ୍ଦ ! ଧନ୍ୟ କର ଏ ଜୀବନ ଦାସରେ ହୁଅ ପସନୁ ।ଠା ନିରତ୍ତର ଗୁରୁନାମ ବୃତି ମାୟା ଅନ୍ଧକାରେ କ୍ଷ ମୋର କରୁ ଗାନ ।୩ା ନିଶିଦିବସ ମୋ ସରେ ମୁକତି ମୁଁ ମାଗୁନାହିଁ ଞ୍ଜାନବତୀ ଜାଳି କର ସରଗ ମୁଁ ନ ଲୋଡଇ କର ହେ ଆଲୋକ ଦାନ ।୧। ଚରଣ ତଳରେ ତବ ସୁପଥେ ଘେନ ଠାକୁର ଅଭାଗା ମାଗୁଛି ଛାନ ।ଧା ପେମ ସୁଧା ଦାନ କର ଜନମ ଜନମ ଧରି ନିରାଶ ହୃଦୟେ ବୋଳି ତବ ପଦ ସେବା କରି ଦିଅ ଆଶୀଷ ଚନ୍ଦନ । ୨ା ସାର୍ଥକ ହେଉ ଜୀବନ ଜଗାଇ ନବ ଚେତନ

ପିୟଠାରୁ ବଳି ପିୟ ତୁମେ ମୋର

ପ୍ରିୟଠାରୁ ବଳି ପିୟ ତୁମେ ମୋର ଆହେ ପାଣି ପିୟତମ ତୁମରି ଅମିୟ ପୀତି ମଧୁ ଆଶେ ଆକୁଳ ସଦା ଏ ମନ ।ଠା

ଶ୍ରୀପଦେ ମୋ ଭିକ୍ଷା ବିଶ୍ୱାସ ଭକତି ଛିର ନିର୍ଭରତା ସତ୍ୟ ଅନୁରକ୍ତି ବୀତରାଗ ଭୟ କ୍ରୋଧ ଚିଉଷେତ୍ରେ ଫୁଟାଅ ସ୍ୱରୂପଞ୍ଜାନ ।୨।

କୃପାସିନ୍ଧୁ ପ୍ରେମବିନ୍ଦୁ ବିତରଣେ ନ କରିବ କୁୟା ଅଳି ଶ୍ରୀଚରଣେ ତିତାପ ଦଗଧ ଅବିଦ୍ୟାରେ ଅନ୍ଧ କର ଶାନ୍ତିବାରି ଦାନ । ୧।

ନିତ୍ୟାଶ୍ୱୟ ହେଉ ସେ କଞଚରଣ ଦିବ୍ୟାନନ୍ଦ ୟୂର୍ତ୍ତି ହେଉ ଅନୁଷଣ କାନ୍ତ କମନୀୟ ପାଣାକାଶେ ରାଜ ବିଶ୍ୱ ଦେବ ପାଣାରାମ ।୩।

ପେମମୟ ଜୟ ନିଗମାନନ୍ଦ

ପ୍ରେମମୟ ଜୟ ନିଗମାନନ୍ଦ, କାନ୍ତି କୀର୍ତ୍ତି ମୂର୍ତ୍ତିମାନ୍ କୂପାମୟ ଦେବ ନିଗମ ଗୌରବ, ଶୌୟର୍ସରିମା ଦୀଓିମାନ୍ । ୧। ଜନ୍ମ-ମୃତ୍ୟୁଚ୍ଛେଦ ଶଙ୍କାବିହୀନ ହୋଇଛୁଁ ସକଳେ ବୀଯ୍ୟବାନ ।୩।

ସିଦ୍ଧ ସଦ୍ଗୁରୁ, ଭକ୍ତ କଲ୍ଡତରୁ, ଅଭୟମୂରତି, ଞ୍ଜାନବାନ୍ ନେଇଛୁଁ ଶରଣ ଜିଣିକୁଁ ମରଣ ତିଜଗତେ ଆମେ ଶକ୍ତିମାନ୍ ।୨। ତୁମରି ସାଧନା ଦେଇଛି ପ୍ରେରଣା, ବିଶ୍ୱହିତେ ଆମେ ତେଜିବୁ ପ୍ରାଣ କରମସାଧନେ ଶରୀରପତନେ ଶ୍ରୀଚରଣତଳେ ଲଭିବୁଁ ୟାନ । ୪।

ନିର୍ଭର କରି ନିର୍ଭୀକ ଆମେ ସଂଗାମଜୟୀ ଆସ୍ୟସନ୍ତାନ

ଜନହିତକର କରମ ତୁମର ସାଧନେ କରିବୁ ଜୀବନ ଦାନ ତବ କୀର୍ତ୍ତିରକ୍ଷା ଜୀବନର ଦୀକ୍ଷା 'ଜୟଗୁରୁ' ଆମ ସଂଗାମଗାନ । ଧ

ପେମମୟ ତୁମ ଚରଣ ତଳେ

ପେମମୟ ତୁମ ଚରଣ ତଳେ

ଗୀତା ଭାଗବତ ଗୁମର କଥା

କୋଟିଏ ମାଣିକ ଦୀପାଳି ଜଳେ

ତୁମରି ପାଣର ଅମର ଗାଥା

ନିଖିଳ ଭୁବନ ନହିତ କରେ

ତୁମରି ଭାବନା ଭାବର ସାଧନା

ଚିତ୍ର ଜାଗେ ତୁମ ଚେତନା ପାଇ

ବନ୍ଦନା ତୁମ ଉଛୁଳି ପଡେ ।ଠା

ଥଳ ଦିଏ ଭବ ସାଗର ତଳେ ।୨।

ତୁମ ପଥ ଚାହିଁ ଜଗତ ଧନ୍ୟ

ତୁମ ପଦପୂଜା ପରମ ପୂଖ୍ୟ

ଅଭୟ ଆଶୀଷ ମଥାରେ ନେଇ

ତୁମ ଆରତିର ମଙ୍କ ମହୁରୀ

ନିଦ ଭାଇିଦିଏ ବାଉଳା ବଇଁଶୀ

ମର ଜୀବନରେ ପୁଲକ ଢାଳେ ।୧ା

ବଜାଇଲେ ତୁମେ କଦମ୍ ମୂଳେ ।୩ା

ପେମ ବିନେ ସେ ଧନ ମିଳେ ନାହିଁ ରେ

ପ୍ରେମ ବିନେ ସେ ଧନ ମିଳେ ନାହିଁ ରେ ମନ ତଇଳ ବିନେ ଦୀପ ଜଳେ ନାହିଁ ରେ ମନ ।ଠା ଶିଳାଖଞ୍ଜ ତରଳେ ତାହାରି ପ୍ରେମ ବଳେ ଜୀବନ ମରଣର ସାଥି ସେହି ରେ ମନ ପେମେ ଚଳେ ଜଗତ ସକଳେ ଆତଯାତ

ଞ୍ଜାନ ଆଲୋକ ଯେବେ ଲୋଡୁ ବାଇଆ ତେବେ ଅନ୍ଧାରେ ବୁଲୁ କିଂପା ବାଇ ହୋଇ ରେ ମନ ପରମ ନିଧି ସେ ତ ରହି ଅଛି ସୁପତ ପେମ ବନ୍ଧନେ ତାକୁ ବାନ୍ଧ ଯାଇ ରେ ମନ । ୧। ପ୍ରେମେ ଚଳେ ଜଗତ ସକଳେ ଆତଯାତ ଭେଟ ତା ପଦେ ପୂତ ପ୍ରେମ ନେଇ ରେ ମନ ।୨। ପାଣ ପଛେ ଛାଡୁ ତୁହି ପ୍ରେମକୁ ତେଜିବୁ ନାହିଁ ପାଗଳ ହୁଅ ତା'ର ଗୁଣ ଗାଇ ରେ ମନ ପ୍ରେମର ବଶ ହରି ନ ଦିଅ ତୁ ପାଶୋରି ବାହି ରଖ ତୁ ପେମ ତୋରି ଦେଇ ରେ ମନ ।୩।

ବନ୍ଦଇ ଗୁରୁ ଚରଣ

ବନ୍ଦଇ ଗୁରୁ ଚରଣ କମଳ ଯୁଗଳ ଯୋଗୀଜନ ଧ୍ୟାନେ ଯାର ମଗୃ ଅବିରଳ । ଭବ ପାରାବାର ସେତ୍ର

ସକଳ କଳୁଷହାରୀ ଭୁତ୍ତିମୁଦ୍ତି ହେତୁ ।୧।

ଗୁରୁବହା ଗୁରୁବିଷ୍ଟ୍ର ଗୁରୁମହେଶ୍ୱର

ଗୁରୁସର୍ବ ତତ୍ତ୍ୱମୟ ଗୁରୁପରାତ୍ପର । ଗୁରୁ ସର୍ବ ଦେବମୟ

ଜଳୟଳ ଅନ୍ତରୀଷ ବିଶ୍ୱ ଗୁରୁମୟ । ୨।

ଧ୍ୟାନାତୀତ ଭାବାତୀତ ନିତ୍ୟ ନିରଞ୍ଜ ଗୁଣାତୀତ ଦୃନ୍ଦାତୀତ ସତ୍ୟ ସନାତନ । ଗୁରୁ ସଦା ସାକ୍ଷୀଭୁତ ବିହୁନାଦ କଳାତୀତ ଗୁରୁ ବ୍ୟୋମାତୀତ ।୩।

ଗୁରୁ ହିଁ ସକଳ ମନ୍ତ ଗୁରୁ ସର୍ବ ଯନ୍ତ ଗୁରୁ ହିଁ ସକଳ ତୀର୍ଥ ଗୁରୁ ସର୍ବ ବତ । ଗୁରୁ ଇଷ ଗୁରୁ ବହୁ ଗୁରୁ ବିରହିତ କମି ସୃଭାବେ ଅକମି ।ଧା

ଅଜ୍ଞାନ ନାଶକ ଗୁରୁ ସ୍ୱରୂପ ପାପକ ଭାବନିୟାମକ ଗୁରୁ ଅଭାବ ନାଶକ । ଗୁରୁ ପାରବ୍ଧ ରୋଧକ

ବନ୍ଦନ ଘେନ, ହେ ଜଗତବନ୍ଦ୍ୟ

ବନ୍ଦନ ଘେନ, ହେ ଜଗତବନ୍ଧ୍ୟ ! ବନ୍ଦନ ଘେନ ମୋର

ତବ କୂପା ବାରି ପାଇ ଏ ଜୀବନ

କୁସୁମିତ ହେଉ ମୋର ।ଠା

ଅଜ୍ଞାନ ଅନ୍ଧାରେ ଘୂରି ମୁଁ ବୁଲିଛି ତୁମ ସମ ବନ୍ଧୁ କାହିଁ ନ ପାଇଛି

ବେଦନା ବିଧୁର ଅନ୍ତର ମୋହର

ଝୁରେ ତୁମ ପୀତି ଚିର । ୧।

ଭୁଲିଛି ପିୟ ମୁଁ ସକଳ ଭରସା ତୁମେ ଏକା ମୋର ଜୀବନର ଆଶା ଲିଭି ଲିଭି ଆସେ ଜୀବନ ପଦୀପ

ଅଗତି ଗତି ଦାୟକ ଶାନ୍ତି ବିଧାୟକ । ୫।

ଗୁରୁ ସମୟର ଆଦି ଅନାଦି ହିଁ ଗୁରୁ କୁୟଳିନୀ ଜାଗରଣ ତାଙ୍କରି କୂପାରୁ । ହୃଦଗଛୀ ଭେଦକାରୀ ତର୍ତ୍ତମସି ମୂର୍ତ୍ତିମନ୍ତ ରିପୁନାଶ କାରୀ ।୬।

ଶମନ ଭୟ ବାରଣ ପତିତପାବନ ଆମା ରାମ ଅଭିମାନ ପଭାବ ଦହନ ଅନୁକୂଳ ପତିକୂଳ କୂପାବଳେ ନିୟାରନ୍ତି ବଦ୍ଧ ଜୀବକୂଳ ।୭।

ପେମପାରାବାର ଗୁରୁ କରୁଣାସାଗର

ନିର୍ଗୁଣ ପରମବହୃ ପୂର୍ଣ ନିର୍ବିକାର । ଗୁରୁ ପରମ ଜାରଣ ଧନ୍ୟ ହୁଏ ଶୀଚରଣେ କରି ସମସିଣ ।୮।

ଝରେ ନୟନରୁ ନୀର । ୨ା

ଅନ୍ତରଯ୍ୟାମୀ ହେ, ଅନ୍ତର ବେଦନା କିଏ ସେ ବୃଝିବ କୃହ ତୁମ ବିନା ?

ଅପରାଧୀ ମୁଁ ଯେ, ଅପରାଧ ମୋର

ନିଜ ଗୁଣେ ଷମା କର ।୩ା

ପାଇଛି ତୁମକୁ ଜୀବନେ ଠାକୁର ପାଦତଳୁ କେବେ କରିବନି ଦୂର

ଏତିକି ମିନତି ଶୀରଙ୍ଗ ଚରଣେ

ତୁମେ ମୋର ମୁଁ ତୁମର

ବନ୍ଦନା ଘେନା କର

ଦେବ, ବନ୍ଦନା ଘେନା କର ଆଜି ଏହି ଶୁଭ ମିଳନ ବାସରେ

ପଣତି ଘେନ ଦାସର ।ଠା

ମୁନି ଋଷି ବନ୍ଦ୍ୟ ସେ ପଦ-କମଳ କେତେ ସୁକୋମଳ କାନ୍ତି ସୁମଞ୍ଚଳ ଦେବତା ଗନ୍ଧର୍ବେ ସର୍ବେ ଆଜି ଠୁଳ

ବହିବାକୁ ସେ ପୟର ।୧।

ହୃଦୟ ପଦ୍କେ ଶତଦଳ ପରେ ପୂଟି ଉଠିଅଛି ଜ୍ୟୋତି ପାରାବାରେ ଧନ୍ୟ ହେଲା ଆଖି ହେରି ତବ ରୂପ ଆହା ସତେ କି ମଧୁର !।୨।

ବନ୍ଦଇ ଆଜି ନିଖିଳ ଭୁବନ ଶୁଭେ ବନ୍ଦନାର ସୁମଧୁର ତାନ ଅପରୂପ ସାଜେ ସାଜିଛି ଧରଣୀ

ଘେନ ବନ୍ଦନ ତା'ର ା୩

ବାଜି ଉଠୁଅଛି ମଙ୍ଗଳ ମହୁରୀ ଶଙ୍ଖ ଦୁଳଦୁଳି ପଡ଼ୁଛି ଉଛୁଳି 'ଜୟଗୁରୁ' ନାମେ ଦିଗ ନିନାଦିତ

ନୁଆଁଉଛୁ ପଦେ ଶିର ।୪ା

ବନ୍ଦେ ବନ୍ଦେ

ବନ୍ଦେ ବନ୍ଦେ ଶୀଗୁରୁ ପଦ ଅରବିନ୍ଦେ ।ଠା

ଅମୀୟଧାର ଝରା ପଦଯୁଗ ଯାର

ବଷେ ଶୋଭେ ଚନ୍ଦନ ଫୁଲ ହାର

ମନ୍ଦମଧୂର ହାସ ମୂଖ ଶିରୀ ସାର

ଜୟଗୁରୁ ନିଗମାନନେ । ୧।

କରୁଣାମୟ ଦେବ ନରଦେହଧାରୀ ଶରଣାଗତ ତବ ପେମ ଭିଖାରୀ

ମନର ଭକତି ପୀତିଅଞଳି ଢାଳି

ମିନତି କରେ ପଦ ଦୃହେ । ୨।

ବଦେ ବଦେ ବଦେ ଶୀନିଗମାନଦମ୍

ବଦେ ବଦେ ବଦେ ଶୀନିଗମାନନ୍ଦମ୍ ସୂର-ମୂନି-ସେବିତ ପଦ-ଅରବିନ୍ମ୍ ।ଠା

ମାଣିକ ନନ୍ଦନ ଜଗଜନ ବନ୍ଦନ ବିଶ୍ୱବିମୋହନ ଭ୍ୟ-ପାଣଧନ ଯାବକ ମଧୁରାଧରୁ ଝରେ ମକରନ୍ଦ୍ର । ୧। ଯୋଗୀଜନବନ୍ଦ୍ୟ ସ୍ୱରୂପ ଅନିଦ୍ୟ ଭବରୋଗ-ବୈଦ୍ୟ ତିତାପ ଅଭେଦ୍ୟ ବାସୂଲ୍ୟ ମମତାନୀଳ ବହେ ମନ୍ଦମନ୍ଦମ୍ । ୨।

ପୀତିସୁଧା ମୟୁଖ ମୁକ୍ତି ପଦାୟକ ଭବସିନ୍ଧ୍-ତାରକ ଧୃତି ବିଲକ୍ଷକ ଶରଣ ପଦ-ପଙ୍କରେ ତାହି ଗୋବିନ୍ଦମ୍ ।୩ା

ବଦେ ଶୀଗୁରୁଦେବ

ବନ୍ଦେ ଶୀଗୁରୁଦେବ ଅଭୟ ପଦ ରାଜୀବ ଅନ୍ତର୍ଯାମୀ କରୁଣା ସାଗର ଜ୍ଞାନବୃଦ୍ଧି ଅଗୋଚର ବନ୍ଦନୀୟ ପରାପୂର ଚରଣେ ପ୍ଣତୀ ଘେନା କର ।ଠା

ଅନ୍ତର ମଝିରେ ତୁମେ ରଚ ହେ ଆସନ ଶୟନେ ସ୍ୱପନେ ଦେବ ଦିଅ ଦରଶନ ମାୟାମୋହ ଅନ୍ଧକାର ଜୀବନ ଆକାଶୁ ହର ଅହଂଜ୍ଞାନ ମନୁ ଦୂର କର । ୧।

ଜଗତ ଦୁର୍ଗତି ରାଶି ଦୂରକର ଗୁରୁ ପାରକର ଦୀନ ଜନେ ଭବପାରାବାରୁ ଖଳ ଦୁରୁଜନ ଚିଉ ଶୁଭ ଚିନ୍ତି ହେଉ ଶାନ୍ତ ତୁମରି ଚିନ୍ତନ ହେଉ ସାର । ୨।

ଜୀବନ ମନନ ଧନ କରି ଅରପଣ ତବ ଶୀପଦ ଚିନ୍ତନ ହେଉ ମୂଳଧନ ହେ ପଭୁ କୂପା ନିଧାନ ପଦେ ନିବେଦନ ଘେନ ଚଅଳ ମତି ହେଉ ଛିର ।୩।

ବଦେ ଶୀଗୁରୁ

ବଦେ ଶୀଗୁରୁ ପେମ କଲ୍ତର୍ଚିଦାନନ୍ଦ ନିତ୍ୟ ବହୁ ସନାତନ (ସେ ଯେ) ପତିତପାବନ ଅନାଥଶରଣ ଅଜ୍ଞାନତାମସ ନାଶନ ।ଠା

ଗୁରୁ ବହା, ବିଷ୍ଟୁ ଗୁରୁ ମହେଶ୍ବର ସର୍ବତର୍ତ୍ତମୟ ଗୁରୁ ପରାପୂର ଗୁରୁ ପରଂବ୍ହୁ ଜ୍ଞାନଭାୟର ଭବ-ସାଗର-ତାରଣ ।୧।

ୟାବର ଜଙ୍ଗ ବିଶୃଚରାଚର ସର୍ବବ୍ୟାୟ ସେ ଯେ ଛନ୍ତି ନିରନ୍ତର ଚିନ୍ନୁୟ ସ୍ୱରୂପ ନାହିଁ ନାମ ରୂପ ଧ୍ୟାନାତୀତ ନିତ୍ୟ ନିରଞ୍ନ । ୨।

ବେଦାନ୍ତଭାୟର ସର୍ବଶୃତିସାର ବିତରେ ଅମୃତ କରୁଣା ଅପାର ଚୈତନ୍ୟ ଶାଶୃତ ଜଗତର ନାଥ ସ୍ରରେ ହୃଦୟରଞନ ।୩।

ହ୍ରଦୟକନ୍ଦରେ ସେ ଯେ ଦିବାକର ମଙ୍ଗଳ ଦାୟକ ସର୍ବମୂଳାଧାର ଶୁଦ୍ଧ ଜ୍ଞାନମୟ ଆନନ୍ଦ ନିଳୟ ତତ୍ତ୍ୱମସି ସେ ଯେ ମୂର୍ତ୍ତିମାନ୍ । ଧା

ଭାବର ଅତୀତ ତିଗୁଣ ରହିତ ସଦା ସାକ୍ଷୀଭୂତ ଦୃନ୍ଦ୍ବିରହିତ

ଆମ୍ବଳି ଦିଅ ଶୀଗୁରୁ ଚରଣେ ତେବେ ତୁ ପାଇବୁ ସେ ପରମଧନେ ଅଜ୍ଞାନ ଘୃଞିବ ଜ୍ଞାନର ଆଲୋକେ ଭାତିବ ଏ ତୋର ପାଣମନ ।୬।

ସେହି ଗୁରୁପଦେ ନେବାକୁ ଶରଣ ଯଦିରେ ଯୋଗେନ୍ଦ ଅଛି ତୋର ମନ ଅହଂତ୍ୱ ବିନାଶି ଗୁରୁପଦେ ମିଶି ବହୁ । ନନ୍ଦ ରସେ ହୁଅରେ ମଗନ । ୭।

ବନ୍ଧ୍ୟ ଜୀବନ ସଖ୍ୟଳି ତୁମେ ମୋର

ବର୍ଷୁ ଜୀବନ ସଙ୍ଖଳି ତୁମେ ମୋର ତୁମ ବିନେ କିଏ ଆଉ ଅଛି ଆପଣାର ? ।ଠା

ତନୁ ମନ ପାଣ ଧନ ସବୁ ତ ଦେଇଛ ଅନ୍ତର ଦେବତା ହୋଇ ଅନ୍ତରେ ରହିଛ ତୁମ ହାତ ଲେଖା ରେଖା ମୋ କପାଳ ଗାର ।୧।

ପ୍ରେମରେ ଭରିଛ ଭାବ ମଧୁରୁ ମଧୁର ନାମକୁ କରିଛ ନିତ୍ୟ ଅମୃତର ଧାର

ବନ୍ଧୁ! ତୁମେ ମୋର ପରାଣର ପିୟ

ବନ୍ଧା ତୁମେ ମୋର ପରାଣର ପ୍ରିୟ ତୁମ ବିନେ କିପରି ମୁଁ ଧରିବି ଏ ଦେହ ? ।ଠା

ଅବଗାହି ନିତି ତୁମ ପ୍ରେମ-ଜଳଧିରେ ସନ୍ତରିବି ମୀନ ପରି ସେ ଅଥଳ ନୀରେ ଭସାଇ ନେବ ଏ ଜୀବ ପେମ-ନଦୀ ସୁଅ ।୧।

ସାଇତି ରଖିବି ବୁଜେ ଆଦର ସୋହାଗେ ଚୁମିବି ଚରଣ ତଳ ମନ-ଅନୁରାଗେ ଝୁରେ ମନ ନିତି ତୁମ କାନ୍ତି ମନୋହର ।୨।

ପୁଲକି ଉଠେ ପରାଣ ତୁମ ଗୁଣ ଗାଇ ତୁମ ସମ ଦୟାମୟ ପୁଭୁ ଆଉ ନାହିଁ ହସି ହସି ନେଇଛ ମୋ ଜୀବନର ଭାର ା୩ା

ତୁମ ପ୍ରୀତି ଗୀତି ସୁରେ ପରାଣ ରସାଇ ସଳଳ କଳୁଷ ମୋର ଦେଇଛ ଭସାଇ ମର ଜୀବନର ତୁମେ ସୁଧା ରସ ସାର ।୪ା

ପୁଲକି ଉଠିଁବ ତନୁ ଥରେ ଯେବେ ଚାହଁ ।୨।

ତୁମ ନାମ ସୁଧା-ରସ ପିଇ ହେବି ଭୋଳ ଝୁଲାଇବି ପ୍ରିୟ ମୋର ନିତି କରି କୋଳ ହେରିବି ନୟନେ ଜ୍ଞାନ-ଚନ୍ଦ୍ରମା ଉଦୟ ।୩।

ଆପଣାରେ ଭୁଲି କେବେ ହେବି ମୁଁ ତୁମର ? ଏ ମର ତନୁରେ ତୁମେ ବାନ୍ଧିବ ହେ ଘର ପଖାଳିବ ସେ ପୟରେ ଏ ମୋ ଆଖି ଲୁହ ।ଧା

ବନ୍ଧୁ ହେ! ତୁମେ ଏକା ମୋ ଜୀବନ ଧନ

ବନ୍ଧୁ ହେ!

ତୁମେ ଏକା ମୋ ଢୀବନ ଧନ ବାଇ ପରି ଖୋଢ଼ୁଛି ମୁଁ ତବ ଦରଶନ ହେ ।ଠା

ମନେ ମନେ ଭଲ ବୋଲି ଯାହା ମୋ ବିଚାର ଏକା ତୁମ ଦୟା ବିନେ ସବୁ ସେ ଅସାର ତେଣେ ପରା ଟାଣୁଛନ୍ତି ଭଗାରୀ ଛଜଣ ।୧।

ଦୁନିଆଁ ବଢିନଈରେ ଭାସୁଛି ମୋ ନାଆ କୂଳରେ ଲଗାଇ ଦେବ ତୁମେ ନାଉରିଆ ଭରସା ମୋହର ତୁମ ବିନୁ ନାହିଁ ଆନ ।୨। ସୁଖ ଲାଗି ଖୋଜି ବୁଲେଁ ଦୁଆର ଦୁଆର କିଏ ଦେବ ସଭିଏଁ ତ ସୂଖେ ଆପଣାର ସଙ୍ଗ ନାହିଁ ସାଥୀ ନାହିଁ ହୀନ ମୋ ଜୀବନ ।୩ା

ଯାହା ଖାଇ ପିଇ ହେବ ଭୋକ ଶୋଷ ଦୂର ଖୋଜି ଖୋଜି ନ ପାଇଲା କାହିଁ ହାତ ମୋର ଶେଷରେ ଭରସା ଏକା ତୁମ ଦୟା ଦାନ । ୪

ଚୂନା କରିଦିଅ ମୋର ମନରୁ 'ମୁଁ କାର ଜୀବନ-ବନ୍ଧୁ ! ମାଗୁଛି ପଦେ ଯୋଡି କର ମାର ଅବା ତାର ତୁମେ ଯାହା ତୁମ ମନ ହେ ।୫।

ବତାଇ ଦିଅ କାହାରେ ମୁଁ ଡାକିବି ଆଉ

ବତାଇ ଦିଅ କାହାରେ ମୁଁ ଡାକିବି ଆଉ ତୁମବିନେ ତିଭୁବନେ କରତା କେ ମହାବାହୁ ।ଠା

ତୁମେ ତ ଜଗତପତି ତୁମେ ଅଗତିର ଗତି ଶମନ ଗରଗଞନେ ତୁମେ ପଭୁ ଏକା ରାହୁ ।୧।

ତୁମକୁ ଦେଇ ପାଶୋରି

ରହିବି କହ କିପରି ? ତୁମରି ଛବି ତ ଫୁଟେ ଚଉଦିଗେ ଯହିଁ ଚାହୁଁ ।୨।

ସରବେ ତୁମ ସନ୍ତାନ ନାହିଁ ଭେଦାଭେଦ ଜ୍ଞାନ ଶରଣ ଦେବ କେ ଆନ ତୁମପରା ପିତା ଥାଉଁ ?ା୩ା

ଦିଅ ହେ ଚରଣତରୀ

ତୁମେ ଜରୁଣା ନିଧାନ ଦୟାମୟ ଭଗବାନ ଅସାର ଜୀବନ ଯାଉ ତୁମ ନାମ ଗାଉ ଗାଉ । । ।

ଭବଜଳୁ କର ପାରି ସହିତ ନୁହଇ ଘୋର ସଂସାର ବିଷମ ଦାଉ ।ଧା

ବଇଁଶୀ ତୁମର ପଭୁ ଯାହା ପାଇଁ ବାଜେ

କଦମ୍ବ ପାଦପ କି ହେ ନାହିଁ ଠାବେ ଠାବେ କେଳି କଦମ୍ବ ସାଥୀରେ ସେ କି ଗଣା ହେବେ ବ୍ଯାବନ ଶୋଭା କାହିଁ ଆନ ବନେ ସାଜେ ? ।୩।

ଧବଳୀ ଶ୍ୟାମଳୀ ସମ ଆନ ଧେନୁ କାହିଁ ? ୍ତୁମ ବେଣୁ ସ୍ୱନ ଶୁଣି ଆସିବେ ଗୋଡାଇ ଗୋପର ସର ଲବଣୀ ମନ ତୁମ ଖୋଜେ

ଅପୂର୍ବ ତୁମର ଲୀଳା ହେ ଜଗତପତି ! ସେ ଏକା ବୃଝିବ ଯା'ରେ ଦେଇଛ ଶକତି ଯାହା ପାଇଁକି ମୋହନ ବେଣୁ ତୁମ ବାଜେ । ଞା

ବଇଁଶୀ ତୁମର ପଭୁ ଯାହା ପାଇଁ ବାଜେ ସେ ସୁରର ଭାବ ସିନା ସେହି ଏକା ବୁଝେ

ଗୋପୀମାନେ ଯେଉଁ ଭାବେ କରିଥିଲେ ବଶ ମଥୁରା ନାରୀଙ୍କ ଠାରେ ଥିଲା କି ତା ଲେଶ ? ରାଧାଭାବ ମିଳିବ କି ଚନ୍ଦାବଳୀ କୁଞ୍ଜେ ? । ୧।

ଯଶୋଦା ମାଆଙ୍କ ଭଳି ବାସଲ୍ୟ ମମତା ଦେଇ ପାରିଲେ କି କହ ସେ ଦେବକୀ ମାତା ନନ୍ଦର ଆନନ୍ଦ କେବେ ବସୁଦେବ ବୁଝେ ? । ୨।

ବହୁଦିନେ ପାଇଛି ହେ ନୀଳମଣି

ଭୁଲିଯିବ ନାହିଁ ବନ୍ଧୁ ମାଗୁଛି ମାଗୁଛି । (ଧୀର) ଶୀଚରଣେ ଦାସୀ ଏତେ ମାଗୁଛି ମାଗୁଛି । (ଧୀର) ଅଭାଗିନୀ ଦାସୀ ଏତେ ମାଗୁଛି ମାଗୁଛି । (ଧୀର) ଭୁଲିଯିବ ନାହିଁ ବନ୍ଧୁ ମାଗୁଛି ମାଗୁଛି । (ଶୀଘ) ଶୀଚରଣେ ଦାସୀ ଏତେ ମାଗୁଛି ମାଗୁଛି । (ଶୀଘ) ଅଭାଗିନୀ ଦାସୀ ଏତେ ମାଗୁଛି ମାଗୁଛି । (ଶୀଘ) ଜୟଗୁରୁ ଜୟଗୁରୁ ଜୟଗୁରୁ ଜୟଗୁରୁ ।

ବହୁଦିନେ ପାଇଛି ହେ ନୀଳମଣି ହୃଦଚନ୍ଦନ ମୋହନ ଚିନ୍ତାମଣି। ଭୁଜ ପାଶରେ ନିବିଡେ ବାହିଥିବି ପାଣବଛୁ ହେ ନିମିଷେ ନ ଛାଡିବି । ଚିତ୍ତଚୋର ହେ ନାଗର ତୁମେ ମୋର ଘେନ ଉପହାର ଏହି ଫୁଲହାର ।

ମାଗୁଛି ମାଗୁଛି

ବାଇମନରେ

ବାଇମନରେ ଗାଆ ଗାଆ ତାର ନାମ ଜିବା ନିଶିଦିନ ।ଠା

ଗାଏ ବିହଙ୍ଗମ ବନେ ବନେ କିଏ ଶୁଣେ ଅବା କେ ନ ଶୁଣେ ବୁଝୁ ଅବା ନ ବୁଝୁରେ କେହି

ତୁହି ଗାଉ ଥାଅ ଅବିରାମ ।୧।

ପୁଟର ତ ପୁଲ ଅସୁମାରି ଝରିଯାଏ ସୁବାସ ବିତରି ସେହିମତି, କରିଯାଅ ଗନ୍ଧ ବିତରଣ । ୨।

ଯାର ବିରହେ ଲୋତକ ଝରେ ଭେଟିଲେ ତୁ ଭେଟି ପାରୁ ତାରେ ଶେଷ ହେବାଯାଏ କଞ୍ଚେ ସ୍ୱର

କରୁ ଥାଅ ତାର ଗୁଣଗାନ |ബ

ଥରେ ହେଜ ତୁ ଚିତ୍ତେ ବିଚାରି

ବାଞ୍ଛାକଲ୍ଡତରୁ ଦେବ

ମୋହ ବାତାବର୍ତ୍ତେ ପଡି ବହୁବାର ନାଥ ମୃହଁ ଗଲି ପଥ ହୁଡି ।୨।

ତବ ନାମ ଧୂବତାରା ଦେଖାଇଲା ପଥ ନିରାଶ ପରାଣେ କଲା ଆଶାର ସଞାତ ଦେବ ! ତବ ଜୟଗାନ ଅକୂଳ ସାଗରେ ଦେଲା କୂଳର ସନ୍ଧାନ ।୩।

ବାଞ୍ଛାକଲ୍ପତରୁ ଦେବ ! ହେ ଜଗଦାଧାର ଶୀପଦକମଳେ ନାଥ ଘେନ ନମୟାର ଏବେ ଦିବା ଅବସାନେ କରିଛି ଯେତେକ ତୂଟି ଜଣାଏଁ ଚରଣେ ।୧।

ତୃଟିଶୂନ୍ୟ ହେବାପାଇଁ କଲେ ହେଁ ପୟାସ ତଥାପି ପାରିଲି ନାହିଁ ହୋଇ ନିଷ୍କଳୁଷ

ହୋଇଛି ଆଜି କର୍ତ୍ତବ୍ୟେ ଯେଉଁ ତୃଟିମାନ ଭବିଷ୍ୟତେ ନୋହୁ ତାର ପୂନରାବର୍ତ୍ତନ କର୍ମ ଶେଷେ ଏ ପାର୍ଥନା ଚରଣ କମଳେ ନାଥ ! ହେଉ ବାରେ ଘେନା ।୫।

ଆଶି ନ ଥାତି ଯେବେ ମୁଁ ତବ ଶ୍ରୀଚରଣ କର୍ମର କୁଟୀଳାବର୍ତ୍ତେ ଯାଇଥାତା ପାଣ ଦେବ ! ସର୍ବଶତ୍ତିମାନ ସର୍ବବାଧା ଲଫିବାକୁ ଦିଅ ଶବ୍ତିଦାନ ।ଧା

ବାଞ୍ଚାକଲ୍ପତରୁ ଦେବ ବିଶ୍ୱନାଟ୍ୟକାର

ବାଞ୍ଚାକଷ୍ଠତରୁ ଦେବ ବିଶ୍ୱନାଟ୍ୟକାର ଦେଇଛ ଯେତେ ପେରଣା ଇଶାରା ଇଙ୍ଗିତେ ଶୀପଦକମଳେ ନାଥ ଘେନ ନମୟାର ଶିଖାଇଛ ହାତ ଧରିଁ ରହିଣ ନୈପଥ୍ୟେ ଏବେ ସଭା ଅବସାନେ ଶେଷେ ଆନନ୍ଦ ସଭାରେ କରିଛୁ ଯେତେକ ତୃତି ଜଣାଉଁ ଚରଣେ ।୧। ଜଣାଉଁ ପ୍ଣତି ଦେବ ତବ ଶୀଚରଣେ

ଅଭିନୟ ଜଣାନାହିଁ, ନ ଜାଣୁ ସଙ୍ଗୀତ ଲଭିଛୁ ସେତେ ଆନନ୍ଦ ଏ ଶୁଭଲଗନେ ବାଦ୍ୟନୃତ୍ୟ ଛନ୍ଦତାଳ ଏ ସବୁ ଅଞ୍ଜାତ ଅଶୁଝରି ଆସେ ଏବେ ପରଦା ପତନେ ବୃଥା କରିଛୁ ପୟାସ ଦେବ ନେଉଛୁଁ ବିଦାୟ

ତ୍ଟିପାଇଁ ଶୀଚରଣେ ଷମାଦିଅ ନାଥ । । ଆସନ୍ତା ବରଷ ପାଇଁ ଲଭିଣ ପାଥେୟ । ଧା

ବାପ ତ ଆମର ଜଣେ

ବାପ ତ ଆମର ଜଣେ, ଆମେ ସବୁ ପୁଅ ଝିଅ ପରା ତାର, ଆଦରର ସୃଷ୍ଟି ତାର ତ ଜଗତ ଆସରେ ସଭିଏଁ ଆତ୍ମବଳି ଦେବା ଦୁନିଆଁର ନାରୀ ନର ।ଠା ସରବେ ତାହାରି ବଳେ ଆତଜାତ

ହୀନବଳ ସରି କାହିଁକିରେ ତେବେ ତଳକୁ ମଥା ଆମର ?ା୩ା

ଆମେ ପରା ଏକ ପିତାର ସନ୍ତାନ ଆସ ଭୁଲିଯାଅ ସବୁ ଭେଦଜ୍ଞାନ ଏ ଜଗତେ ନର-ନାରୀ ଯିଏ ଯହିଁ ମିଛ ଅହଙ୍କାର ଦଳାଦଳି ଯେତେ ମନରୁ ଯାଉ ପାସୋର ।୧। ଲାଗରେ ସରବେ ସେବା-ଧର୍ମ ଧ୍ୟାଯି ଧଇଯ୍ୟୋଁ ଅଟଳ, କ୍ଷମାରେ ଧରଣୀ, ବିନୟରେ ତ୍ଣ ଛାର ।୪।

ସବୁ ସରଜନା, ସବୁ କଳପନା ଏକା ତ ତାହାରି - ନୁହଇ ଅଜଣା କର୍ଷବ୍ୟରେ ଦୃଢ ହୁଅ ବଜ୍ୱସରି କରମ ସାଧନେ କାହିଁପାଇଁ ତେବେ ଚିଉରେ କିନ୍ତୁ ବିଚାର ।୨। କରୁଣା ତୁଲରେ ଫୁଲ ଯାଉଁ ହାରି ସକଳ କରମେ ସେହି ଭଗବାନ ସାହାଟି ଏକା ଆମର ।୫।

ବାର ବାର ହାତ ଖସିବ ତୋହର

ବାସନା ମୋହର ନାଥ

ବାହୁଡି ସବୁ ଦୁଆରୁ ହେ ଦୟାନିଧି

ମାଗୁଛି ଦୟା ଦୁଆରେ । ୨।

ବାହୁଡି ସବୁ ଦୁଆରୁ ହେ ଦୟାନିଧି । ଆସିଛି ତୁମ ଦୁଆରେ ।ଠା

ଅପରାଧୀ ହୀନ ଗୁହାରିଆ ହୋଇ ପଡି ରହିଛି ଦୁଆରେ ଇଛା ହେଲେ ଦେବ ଶରଣ ଦୀନରେ (ଅବା) ଠେଲି ଦେବ ଶୀପୟରେ ।୩।

ସବୁରି ସେନେହ-ବିମୁଖ ହୋଇ ମୁଁ ସୁଖ ପାଇଛି ତୁମରେ କଣ୍ୟ ଖୁଣ୍ୟ କେତେ ଫୁଟି ଦେହେ ସତେ ଯାଇଛି କାଳ ଦୁଃଖରେ।୧ା

> ପଦଧୂଳି କେବେ ଲାଗିବ ମୋ ମାଥେ ଏହି ଆଶା ଜୀବନର ପରାଣ ଦେବତା ଅଶୁ ଅର୍ଘ୍ୟ ଡାଳି ଜଣାଏ ଅତି କାତରେ ।୪

ସହି ମୁଁ ଲାଞ୍ଜନା ସକଳ ବେଦନା ଚାହିଁଛି ତୁମ ପଥରେ ତୁମରି ଶରଣ କରୁଛି ବରଣ

ବିଦାୟ ବେଳାରେ

> ଦୂନିଆର ଝଞା। ଯେବେ ଆସିବ ଘନାଇ ନ ଛାଡିବି ତୁମ ପାଦ ଜୟଗୁରୁ ଗାଇ ।୭।

ପୀରତି ପରଶ ପାଇଥିଲି ଏତେ କ୍ଷଣ ପାଶୋରି ଥିଲି ମନରୁ ତ୍ରିତାପ ଦହନ ।୨।

> ବିଷୟ ବିଷକୁ ଯେବେ ଏ ମନ ଧାଇଁବ ତୁମେ ଦେଖୁଅଛ ବୋଲି ପରାଣ ବାରିବ ।୮।

ଏ ପ୍ରେମ ମିଳନ ପିଠ ଛାଡି ଯିବାପାଇଁ ସଂସାର ଡାକଇ ଏବେ ତୁହାଇ ତୁହାଇ ।୩।

> ତୁମ ପାଶେ ଆସିବାକୁ ଗଣୁଥିବି ଦିନ ତୁମ ଡାକରାକୁ ସଜ ହୋଇଥିବ ମନ ।୯ା

ଏତେ ପ୍ରେମ ଏତେ ସୁଖ ଛାଡି ମୁଁ କିପରି ବିଷୟ ସଂସାରେ ଯିବି ତୁମ ସ୍ତୃତି ଧରି ।୪।

> ସକଳ ତୃଟି ମୋହର କରି ମାରଜନ ଦୀନନାଥ ତୁମ ପେମେ କର ନିମଗନ ।୧ଠା

ଯେବେ ଯିବି ସେ ସଂସାରେ କରେ ପଦେ ଅଳି ଲାଖି ରହୁ ମୋ ଆଖିରେ ତୁମ ରୂପ ଶିରୀ । ୫।

ଭକତିରେ ଧରିଥାଅ ଗୁରୁ ପାଦପଦ୍ମ

ଖଣ୍ଡିବ ଶମନ ଭୟ ଦୁଃଖ ପରମାଦ ହେ ॥୦

ଭକତିରେ ଧରିଥାଅ ଗୁରୁ ପାଦପଦ୍ମ

ଗୁରୁ ନାମ ଗାଇ ଗାଇ ପାଗଳ ହୁଅରେ ଭାଇ ଗୁରୁପଦ ଧ୍ୟାୟି ଲଭ ଅମୃତ ସଂପଦ ହେ ॥ ୩

ଶୀଗୁରୁ ପଦ ମହିମା ନାହିଁ ଯା' ର ଶେଷ ସୀମା ଝରୁଅଛି ଅବିରତ ପଦୁ ମକରନ୍ଦ ହେ ॥୧

ଗୁରୁଙ୍କ ଚରଣ ଧୂଳି ଶିରରେ ହୋଇଲେ ବୋଲି ମହକିବ ଏ ଜୀବନେ ଅପୂରୁବ ଗନ୍ଧ ହେ ॥ ୪

ସକଳ ତୀର୍ଥରେ ସାର ଶ୍ରୀଗୁରୁ ପଦ୍ମ ପୟର ସ୍ୱରଧୁନୀ ଧୋଉଅଛି ଯା'ର ଶିରୀପଦ ହେ ॥୨

ବୁହା ବିଷ୍ଟୁ ମହେଶ୍ୱର ରାଜନ୍ତି ଗୁରୁ ଶରୀର 'ସର୍ବୋଦେବମୟ ଗୁରୁ' ଭଣିଛନ୍ତି ବେଦ ହେ ॥ ୫

ଭକ୍ତବାଞ୍ଛା କଲ୍ପତରୁ

ନିନାଦିତ ଜୟଗୁରୁ ।୦ ପୁଲକିତ ପ୍ରାଣ ଆକୁଳ ନୟନ ପ୍ରେମ ଅଶୁ ଝରଝର

ଭତ୍ତବାଞ୍ଛା କଳ୍ପତରୁ ! ଠାକୁର ମୋ କଳ୍ପତରୁ ବନ ଉପବନ ଗଗନ ପବନ

ସଦ୍ଗୁରୁ ଜଗତଗୁରୁ ।୩ ପ୍ରେମ ସୁଧା ନିଧି କରୁଣା ବାରିଧି ଭକ୍ତବନ୍ଧୁ ପରାତ୍ପର କୃପାଦାନେ ପୂର୍ଣ୍ଣ କର ଅଭିଳାଷ କୃପାବର କୃପା କର ଜନମ ସାର୍ଥକ ଶ୍ରୀପଦ ସେବାରେ ସୁମରଣ ଜୟଗୁରୁ ।୪ା

ସଂସାର ବିଭବ ସଂସାରେ ରହିବ ମୋ ପାଇଁ ଅସାର ହୋଇ ଜୟଗୁରୁ ତାକ ଯିବ ମୋ ସାଥିରେ ପାଦପଦ୍ମେ ଚିଉ ଥାଇ ଆକୁଳ ମାଗୁଣି ମୁକତି ଆଶୀଷ ଝରୁ ତବ ଶ୍ରୀପୟରୁ । ଖ

ମନ ଉନ୍ନମତ ଢାଳି ପ୍ରଣିପାତ ବିଶ୍ୱଗୁରୁ ଶ୍ରୀପୟର
ଠାକୁର ହେ ତୁମେ ନାହିଁ ଯାଅ ଆନେ ମୋ ନୟନ ପଲକରୁ । ୧। ନୟନ ପଲକେ ଶ୍ରୀମୁଖ ଝଲକ ଅପରୂପ ମନୁ ହର ସୁଠାମ ସୁଦର ରାଜ ରାଜେଶ୍ୱର ଅନୁପମ ଯୋଗେଶ୍ୱର ଅନୁପମ ଯୋଗେଶ୍ୱର ପ୍ରଭାମୟ କାଛି ସ୍ୱରୂପ ପ୍ରତାନ୍ତି ପ୍ରାଣପ୍ରିୟ ଜୟଗୁରୁ । ୨। ଭକ୍ତ ମନ ପ୍ରାଣ ପୁଲକିତ ଚିଉ ପାଶେ ପାଶେ ବିଶ୍ୱପତି ତରୁଣ ଅରୁଣ ଶୋଭା ପରକାଶ ସବୁରି ହୃଦେ ଶ୍ରୀପତି

ଭଲ ପାଇବାକୁ ଶିଖାଇ ଦିଅ ହେ

ଯେଉଁ ନାମ ଧରି ଡାକିଥିଲେ ଦିନେ ସୁଦାମ, ମଧୁମଙ୍ଗଳ କାନେ କହି ଦିଅ କିପରି ସେ ନାମ ଗଡି ଯାଉଅଛି ବେଳ ।୨।

ନିତି ଦେଖି ଦେଖି ମାୟା ହରିଣୀକୁ ତୁମକୁ ତ ଭୁଲେ ମୁହିଁ ନ ଭୁଲିବି କେବେ ବତାଇ ଦିଅ ହେ ଅଭୁଲା ମନ୍ତର କହି ଏତିକି ମାଗୁଣି କରୁଛି ମୁଁ ଅଳି ହୃଦ୍ୟନିଧି ଠାକୁର ମରଣ ଦୁଆରେ ଆସିବ ହୋଇଣ ପରାଣ-ବନ୍ଧୁଆ ମୋର ।୩।

ସବୁ ମୁଁ ବରଜି ଯଦି ଭଲପାଏ କରିବନି ମୋତେ ପର ।ଠା କହିଦିଅ ମୋତେ ପାରିବିକି ନାହିଁ ପୀରତି ତୋରିରେ ବାଛି

ବିଶୃ ପେମିକ ମୋର

ବନ୍ଧା ମୋର ମନ ଛନ୍ଦା ଚରଣରେ

ଭଲ ପାଇବାକୁ ଶିଖାଇ ଦିଅ ହେ

ପୋଷା ଶାରୀ ପରି ରଖି ପାରିବି କି ମନ ପିଞ୍ରାରେ ବାହି ଭୁଲିଯିବ ନାହିଁ ଦରଦୀ-ବନ୍ଧୁ ମୋ କରି ମୋତେ ସାତପର।୧।

> କେଉଁ ନାମ ଧରି ଡାକିଲେ ଆସିବ ଖେଳିବ ମୋ ସାଥେ ଖେଳ

ଦେହ ତରୀରେ ବସିଛି ହେବାକୁ ପାରି ।ଠା

ଭବ ପାରାବାରେ ତୁମେ ନାଉରୀ

ମୋର ଆଗୁଆ ପବନ ହୁଏ ଭଗାରୀ ।୨।

ମୋର ଅପରାଧ ଖୁଞ୍ଜେ ତରି ମୋ ବନ୍ଧା ତାକୁ ଖୋଲିବାକୁ ରିପୁ ଦିଅନ୍ତି ବାଧା ତାଙ୍କ ଦାଉରେ ଆଜି ମୁଁ ଯାଉଛି ହାରି ।୩।

ମୋତେ ପାରି କଲେ କର ନ କର ନାହିଁ ସତ କହୁଛି ଠାକୁର ଶ୍ରୀପଦ ଛୁଇଁ ଆଜି ବୁଡିଯିବି ତୁମ ନାମକୁ ଗାଇ ।ଧା

ମୋର ସୁଖର ଦୁଃଖର ତରଙ୍ଗମାଳା ଆଜି ଦୋହଲାଇ ଦିଏ ବୃତିବ ଭେଳା ମୋର ଭକତିର ପାଲ ଗଲାଣି ଛିଡି ।୧।

ଭବ ପାରାବାରେ ତୁମେ ନାଉରୀ

ମୋର ମନ ଦଉଡିଟା ଗଲାଣି ଛିଡି ମୁଁ ଯେ ଦିଗହରା ସବୁ ଗଲାଣି ବୃଡି

ଭୟ ବିପଦ ଜଳନିଧି

ସାହା ଏକା ତୋ ଗୁରୁ ଦେଉ ପାଶୋରି ।ଠା

ଭୟ ବିପଦ ଜଳନିଧି ହେବାକୁ ପାରି ରେ

ସାର କର ଭଜନ ସେ ଏକା ଭବାର୍ଣ୍ଣବ ତାରଣ ତରୀ ।୩।

ଶୀଗୁରୁ ନାମ ତୋର ଗଳାରେ ମାଳ କର ହୃଦୟର ଆସନ ସଜାଡି କରି ।ଧା

ଯମଦୃତେ ଆସିବେ କେଶ ତୋ ଓଟାରିବେ

ମିଛ ମାୟା ସଂସାରେ ଭୁଲି ରହିଛୁ ତୁରେ ଆପଣାର ବୋଲୁ ଯାରେ ସେ ତ ଭଗାରୀ । ୧।

ଏ ତୋର ଧନଜନ ଚିର ନୁହଁଇ ମନ ଉଭାଇ ଯିବ ପାଣି ଫୋଟକା ପରି । ୨।

ଜିବା ରଜନୀ ଦିନ

ଭାବ ବିନୋଦିଆ ଭକ୍ତବସ୍ଥଳ ଘେନ

ଭାବ ବିନୋଦିଆ ଭକ୍ତବସ୍ଳ ଘେନ ଭକତର ପୀତିପ୍ଣତି ଦୁଇ ମୁଠା ଖୁଦ ବଦଳେ ଦେଇଛ ତୁମେ ଭକତର ଚିର ଆରାଧ୍ୟ ତୁମେ ଭକତର ଗତି ମୁକତି ।ଠା ଅକଳନ ରନ୍-ଧନ-ସଂପତ୍ତି ତୁମ ଲୀଳା ସିଏ ସିନା ବୃଝିବ

କି ଦେଇ ତୋଷିବି କେଉଁ ଧନ ଦେଇ ଯା'ରେ ଦେଇଛ ଅସୀମ ଶକତି ।୩

ଯାହା ଦେଖେ ସବୁ ତୁମରି ଗୋସାଇଁ ଭକ୍ତ ସୁରଦାସ ଅନ୍ଧଟିଏ ବୋଲି ଆଖୁ ନୀର ମୋର ଏକାନ୍ତ ସମୁଳ ମନ-ସୁମନରେ ଶୀପଦଯୁଗଳ ହାତ ଧରି ନେଲ ପାଦେ ଚାଲି ଚାଲି ମଞିଦେଇ ତୋଷିବି ମୁଁ ତୁମକୁ ହାତ ଛାଡି ପୂଣି ଲୁଚି ଯାଅ କାହିଁ

ନାହିଁ ମୋର ଆନ ଧନ-ସଂପତ୍ତି । ୧। ପଥହରା ସେ ଯେ ବିକଳେ କାନ୍ଦଇ

ଭକ୍ତ ଆଖରୁ ଝରିଲେ ଲୋତକ ଭଲପାଅ ପଭୁ ଶବରୀ ଅଇଁଠା ପୂଣି ଯୋଡିଦିଅ ଭାବ ପୀରତି ।ଧା ଆବର ଦାସିଆ ବାଡି ନଡିଆ

ଭଜତ ବିଦୂର ଶାଗଭଜା ଖାଇ ପୁରୀରୁ ତିପୁରା ସହସଯୋଜନ ଶୀମୁଖେ କହିଛ ଭାରି ବଢିଆ ଶୈଳବାଳା ଡାକ ବାଜିଲା ପାଣେ ତୁମେ ଭଜତ ଭିଖାରୀ ନିରତ ଏତେ ବିପଦରୁ ଉଦ୍ଧାରିଛ ପଭୁ ଆଖନୀର ଦେଖ ହୁଏ ତୃପତି ଚକିତ କରିଛ ଜଗତଜନେ 191 ମୋର ପାଶେ ରହି ପାଣ-ଠାକୁର !

ଭଲପାଅ ବୋଲି ନୟନେ ଲୋତକ ଦିଅ ହୁଦୟେ ବିଶ୍ୱାସ ଭକତି 181 ସଖା ସୁଦାମାକୁ କନ୍ଦାଅ ନିତି

ଭାସିଗଲି ଭବଜଳେ ଠାବ ଦିଅ ପାଦତଳେ

ଭାସିଗଲି ଭବଜଳେ, ଠାବ ଦିଅ ପାଦ ତଳେ କଳଙ୍କ କାଳିମା ଗାର ପୋଛିଦିଅ ଅଙ୍ଗୁ ମୋର ଭରସା ନ କରି, ଦିନ ଗଲା ସରି ପଙ୍କିଳ ଜୀବନ ପଥ କରିଦିଅ କୁସୁମିତ ଏ ତିନି ଭୁବନେ ନାହିଁ କେହି ଜଣେ ଡାକୁଛି ଆଜି ଆକୁଳେ ।ଠା ସାହା ହେବ ଏତେ ବେଳେ । ୨।

କେତେ ମାନ ଅପମାନ ସହିଛି ଏହି ଜୀବନ ସୁଖ ସପନରେ ମାତି କେତେ କାଳ ଗଲା ବିତି ୍ରାବନ କୁସୁମ କଢି ମଉଳି ଗଲାଣି ଝଡି ଦମ୍ଗଲା ଭାଜି ବୃଝିଲି ମୁଁ ଆଜି ମନ, ଧନ, ବଇଭବ ଅରପିଲି ପାଦେ ତବ ତୁମରି କରୁଣା ବଳେ ।୧। ମରଣ ଦୁଆରେ ଦେଖା ଦେଇ ବାରେ ତୋଳି ନିଅ ତୁମ କୋଳେ ।୩ା

ଭିକାରୀ ନୁହେଁ ମୁଁ ମାଗିବିନି କେବେ

ଭିକାରୀ ନୁହେଁ ମୁଁ ମାଗିବିନି କେବେ ଦେବ ଯାହା ନେବି ହାତ ପତାଇ ଜାଣେ ମୁଁ ଅନ୍ତରେ ତୁମ ବିନା ପଭୁ ଜଗତ କରତା ଆଉ କେ ନାହିଁ ।ଠା

ଦେଉ ଅବା ଯେତେ ଅନ୍ତର ଦହି । ୨ା

ବିଶାଦ ପଛରେ ରହିଛି ହରଷ

କଞ୍ଜା ଥାଉ ପଛେ ତୁମ ଛଡା ଫୁଲ

ଲିଭାଇ ନ ଦେବି ହୋମର ଅନଳ

ଆସୁ ଯେତେ ଝଡ ମୁଣ୍ଡ ଦେବି ପାତି

ଦୂଢ ଥିବି ତୁମ ମହିମା ଗାଇ ।୩ା

ବାସନା ଯଦି ବା ନ ହୁଏ ପୂରଣ

ନ ମଣିବ ମୋର ପୂଜା ଅକାରଣ

ଅନ୍ଧକାର ପରେ ଆସଇ ଦିବସ ନ ଗାଇବି କେବେ ବିଦୋହର ଗାନ ତୁମରି ଭିଆଣ ଅଟେ ବର୍ଷ ମାସ

କେବେ ହେବି ନାହିଁ ମୁଁ ଆଶାହୀନାଧା

ହସଇ ଚନ୍ଦମା ଯା ଗୁଣ ଗାଇ । ୧ା ତୁମେ ଯେ ମଙ୍ଗଳ ମଙ୍ଗଳ କରତା

ଚିର ଶାନ୍ତିପଦ ସର୍ବ ସୁଖ ଦାତା

ଗୋଟାଇ କରିବି ମୋର ଗଳାହାର ନ ଭୁଲିବ କେବେ ତୁମରି ମମତା

ନାଚୁଥିବି ତୁମ ମହିମା ଗାଇ । ଞା

ତୁମ ଇଛା ପୂର୍ଣ ହେଉ ଏ ଜୀବନେ

ଥାଏ ବା ସଉଧେ କଞ୍ଜିତ ବନେ

ଦାତା-ପତାକା ଉଡାଅ ।୫।

ପଳୟ ହୁଙ୍କାରେ ପତାଇବି ଛାତି ଚିନ୍ତା ନାହିଁ ପଭୁ କିଛି ତୁମ ବିନେ ଟାଳି ନ ପାରିବି ହୁତାଶନ ତାତି

ମରେ ଯେହେ ତୁମ କରୁଣା ପାଇା୬ା

ଭିଖ ଦିଅ, ଭିଖ ଦିଅ

ଭିଖ ଦିଅ, ଭିଖ ଦିଅ ଭକତି କାହାକୁ କହ୍ନି, ସେ କଥା ଭିଖାରୀରେ ଭିଖ ଦିଅ, ଶିଖି ନାହିଁ କାଣିଚାଏ,

ଡାକିଲା ପରି ମୁଁ ଡାକି ନାହିଁ ବୋଲି ଜାଣିବାରେ ମୋର ଯାଇ ନାହିଁ ଦିନେ

ବିମୁଖ ତୁମେ ନ ହୁଅାଠା ଦେଉଳ ଦୁଆର ଯାଏ ସେ ରାହା ମୋତେ ବତାଅା୩

ଅପରାଧ ତ ମୋ ଜୀବନର ସାଥୀ କିଭଳି ଡାକିବି ତୁମେ ତ କ୍ଷମାସାଗର, କି ବୋଲି ଡାକିବି

ପତିତ ବୋଲି ମୁଁ 'ପତିତ-ପାବନ' କି ବୋଇଲେ ତୁମେ ଶୁଣ

ଘୁମେ ଜାଗରଣେ ନାମଟି ସିନା ତୁମର ଯେବେ ମୁଁ ଡାକିବି

ମିଛ କି ଏ କଥା ଦିଅଁ ? ।୧। ମୁଦି ଦେବ ନାହିଁ କାନ । ଯେତେ ଦୂରେ ଯହିଁ ଥାଅ ।ଧା

ଦୀନଜନ ବନ୍ଧୁ ବୋଲି ପରା ତୁମେ

ପଥର ଭିଖାରୀ ବୋଲାଇ ହେଉଛ ଭବେ, ଏତିକି ମାଗୁଛି କାହିଁକି ମାନିବି ମୋ ପରିଅଧମେ ପଡିଦାତା ଜନାର୍ଦ୍ଦନ,

ଭଜତି ରସରେ ତାରି ନ ପାରିଲ ଯେବେ ଜଠର ପୂରାଅ ଏ କଥା ବୁଝାଇ କୁହ । ୨ା ନ ହୁଅ ଆଉ କୂପଣ

ଭିଜା ଆଖି ଲୁହ ଝରି ପଡ଼ୁଥିଲା

ଉଦାସ ମନରେ ପ୍ରୀତି ଭାଷା ଭରେ ଭିଜା ଆଖି ଲୁହ ଝରି ପଡୁଥିଲା ପୀରତି ପଣତି ବାରି ବନ୍ଦନା କରେ ସେ କମଳ ଚରଣ

କୋଟି ଦୟବତ କରି ।୨। କମଳ ଚରଣ ବଢାଇ ଦେଲ ହେ

ସବୁ ସୁଖ ଗଲା ପୂରି ।ଠା ଏ ଚରଣୁ ଝରେ କୋଟି କଇବଲ୍ୟ ଶେଷ ରଜନୀରେ ଗାଉଥିଲା ପିକ ଏ ଚରଣୁ ଝରେ ଆଶିଷ ବିପୂଳ

ମହୀରେ ସୁରୂଯ ବୁଣିଲା ଆଲୋକ ଦରଶେ ପରଶେ ଝରି ଆସେ ଯେତେ

ସେ ଆଲୋକ ଧାରେ କୁଆଁରୀ ତାରାଟା ସୁଖ ସଉଭାଗ୍ୟ ଶିରୀ ।୩ା

ଭୁଲିଗଲି ପିୟ ନିଜକୁ ସେକାଳେ ନାଚୁଥିଲା ମନ ଭରି ।୧। ଛାତି ଛନକାରେ ଚାହିଁ ଦେଲି ଦୂରେ ଗୁରୁ ଗଉରବ ବିଭବ ସଜଳେ

ଜୀବନ ପଥରେ ମୋର ଚିର ଆଶା ଏ ପୂଜା ବେଦୀରେ ତୁମ ପେମ ରେଣୁ ମୋ ମଥାରେ ପଡୁ ଝରି । ୫।

ଜୀବନ ଫୁଲ ମୋ ଏଇ ପାଦତଳେ ଦେଉଛି ଅଞଳି ଭରି ।ଧା ତୁମେ ମୋ ଭରସା, ତୁମ ପୀତି ଭାଷା

ଭୁଲି ମୁଁ ପାରୁନି ପ୍ରିୟ

ଦରଶନ ଦେଇ ହୃଦୟ ଦୁଆର ଖୋଲି ଆଶିଷ ଚନ୍ଦନ ମଥାରେ ମୋ ଦେଲ ବୋଳି ଏ ସଂସାର ମରୁପଥେ ଚଲାଇଛ ହାତଧରି ॥୨

ଏତିକି ଗୁହାରି ଅଭୟ ଚରଣ ତଳେ ଦରଶନ ଦେବ ଜୀବନର ସଂଜ ବେଳେ ତୁମ ଜୟ ଗାଉଥିବି ସେ ଦିନକୁ ଆଶା କରି ॥୩

ଭୁଲି ମୁଁ ପାରୁନି ପିୟ ତୁମ ସ୍ନେହ ଅସୁମାରୀ ଆଖି ତଳୁ ପୋଛି ଦେଇ ତପତ ବେଦନା ବାରି ॥୦

ବୁଡି ଯାଉଥିଲି କଳୁଷ-ପଙ୍କିଳ ଜଳେ ଆଶ୍ୟ ଦେଇଛ ତୁମରି ମମତା କୋଳେ ପେମ-ପାଶେ ବାଛିଦେଇ କାଚକୁ କାଞ୍ଚନ କରି ॥ ୧

ମଧୁର ମଧୁର ବଂଶୀ ବାଜେ

ଯମୁନା କୂଳ ଉଛୁଳି ଉଠେ ଶୁଣି ସେଇ ମଧୁ ତାନ କଳାକାହୁର ନୂପୁର ଧୃନି ଶୁଭୁଅଛି ଅବିରାମ ।୨।

କେଳି କଦମ୍ବ ମୂଳରେ ଦେଖ ସେ ମନମୋହନ ଅଧରେ ଶୋଭେ ମୋହନ ବଂଶୀ କରଇ ଉଚ୍ଚାଟନ ତିଭ୍ରଙ୍ଗଠାଣୀରେ ଉଭା ଆଜି ଭ୍ର ପାଣ ଧନ ଗୋପୀମାନେ କରୁଛନ୍ତି ତାଙ୍କ ଗୁଣ ଗାନ ।୩।

ଏଇତ ସେଇ ଯମୁନା ଜୂଳ ଏଇ ସେଇ ଜୁଞ୍ଜବନ ଏଇତ ସେଇ ଶିଖିଚୁଳିଆ ରାଧିକାର ପାଣଧନ ଏଇତ ସେଇ ରାସ ରସିକ ଏଇ ସେଇ ଘନଶ୍ୟାମ ।୧।

ମଧୁର ମଧୁର ବଂଶୀ ବାଜେ ଏଇ ସେଇ ବୃନ୍ଦାବନ

ଏଇତ ସେଇ ବରଜବିଧୁ ଏଇ ସେଇ ଘନଶ୍ୟାମ ।ଠା

ଏଇ ଶୁଭୁଛି ବଂଶୀ ସ୍ୱନ ରାଧା ରାଧା ନାମ

ମଧୁରେ ମଧୁରେ ମୂରଲୀ ବାଜିଲା

ମଧୁରେ ମଧୁରେ ମୂରଲୀ ବାଜିଲା ବନମାଳୀ ଗଳେ ଦେଲେ ବନ ଫୁଲମାଳା । ୨। ଅପୂର୍ବ ଲଗନ ଉଠିଲା ବିକଶି

ପଞ୍ଚମ ରାଗିଣୀ ତାନେ କୋକିଳ ଗାଇଲା ।ଠା ଶୀଅଙ୍ଗେ ଲେପିଲେ ଭକତି ତିଳକ ଯା ଯୋଗେ ସୀମନ୍ତ ଦିଶେ ଜକ ଜକ କୁଞେ କୁଞେ ତରୁଡାଳେ ବିହଗର କୂଜନ ଗୋପାଙ୍ଗନା ପାଣେ ଭରିଲା ପୁଲକ

ପେମ ମନ୍ଦାକିନୀ ଧାର ପ୍ଖର ହୋଇଲା ।୩। ବାସଫୁଲ ମହକରେ ମଧୁପର ଗୁଞନ ଶୀତଳ ସମୀର ବହେ ଧୀର ଧୀର ଗୋବିନ୍ଦ ପଦ ବନ୍ଦନା କଲେ ବଜବାଳା ।୧। ତାରାଗଣ ମଧ୍ୟେ ଯେହେ ଶଶଧର

ଗୋପୀଙ୍କ ଗହଣେ ଶ୍ୟାମ ନଟବର ଅପରୂପ ଶୋଭା ମୁନିଜନ ଲୋଭା ମଦନ ମୋହନ ରୂପ ଜଗତ ମୋହିଲା ।ଧା

କୃଷଙ୍କୁ ସୁବେଶ କରି ଗୋପବାଳୀ ଚରଣ ପୂଜିଲେ ଦେଇ ହୁଳହୁଳି ଧୂପଦୀପ ଗନ୍ଧ ଅରପିଲେ ନୈବେଦ୍ୟ

ମନ କଥା କହୁଛି ଶ୍ୟାମା

ମନ କଥା କହୁଛି ଶ୍ୟାମା କର ପଛେ ସାତ ପର ଶୁଣ ଅବା ନ ଶୁଣ ତୁ ପସରା ନାହିଁ ମୋ ଜମା ।ଠା ନ ନିଅ ମୁଖରୁ 'ମୋର' ମାଆ ଡାକ ହରି ଉମା! । ୨।

ପଥର ରାଜାର ଝିଅ କୋଳ ଛଡା କଲୁ ମୋତେ ଭୋଗାଇଲୁ ଦୁଃଖ ଯେତେ ପଥରେ ଗଢା ତୋ ଦେହ ୍ତୁ କାହୁଁ ପାରିବୁ କରି ସନ୍ତାନର ଦୋଷ କ୍ଷମା ।୩। ଏବେ ହେଲେ ଆହା ବୋଲି ସାହା ତ ନ ହେଲୁ ତୁ ମା ।୧।

> ଦୟା ନ କଲେ ନ କର ନ ଧର କୋଳରେ ତୋର

ଏତିକି ମାତର କର କାନି ପଣତ ଛାଇରୁ ଦୂରେ ତୁ ତଡି ଦିଅନା ।୪।

ମନ କଥା ଶୁଣ ମୋର ମା

ମନ କଥା ଶୁଣ ମୋର ମାଂ ସୃଷ୍ଟି ସ୍ଥିତି, ଲୟ କାଳେ ବହୁା, ବିଷ୍ଟୁ ଶଙ୍କର ମାଂ । ୩।

ହସିବି ଆନନ୍ଦଭରେ ନାଚିବି କୋଳେ ତୋର ମା' ।ଠା

ଜଗତର ମାତା ତୁହି ତୁ ତ ମାଆ ଅନୃପୂର୍ଣ୍ଡ ଚୈତନ୍ୟର୍ପିଣୀ ତୁହି

ମହିଷାମର୍ଦ୍ଦିନୀ ଦୁର୍ଗା କାଳୀ କରାଳୀ ଘୋର ମା' । ୧।

ଅନୁଗତ ଯେ ମା' ତୋର ତୁ ପୁରୁଷ କିବା ନାରୀ ସେ ତୋହର ତୁହି ତାର କ ସାରେ କେ ହୋହେ ବାରି ସଂସଦେ ବିସଦେ ସାହା କରଣା Yel ହୋଇ ସା' ।ଥା

ନ ପାରେ କେ ତୋତେ ବାରି ସଂପଦେ ବିପଦେ ସାହା କରୁଣା ଏକା ତୋର ମା' । ଧ ଅଧା କାହୁ, ଅଧା ରାଇ କେବେ କେଉଁ ରୂପର ମା' । ୨।

ମାୟା, ମୋହ ଭୁଲି ହେଳେ କଇଳାସପୁରେ ଉମା ବସି ତୋ ଚରଣତଳେ

ବଇକୁଞେ ତୃହି ରମା ଗୁରୁ-ଦାସ ଅନ୍ତକାଳେ ମା' ଡାକୁ ବାର ବାର ମା' । ୬।

ମନ ଚାଲ ନିଜ ନିକେତନେ

ମନ ଚାଲ ନିଜ ନିକେତନେ ଲୋଭ ମୋହ ଆଦି ପଥେ ଦସ୍ୟୁ ଗଣ ସଂସାର ବିଦେଶେ ବିଦେଶୀର ବେଶେ ଭୂମ କିବା ଅକାରଣେ ।ଠା ପାଛର କରନ୍ତି ସର୍ବ ସୋହରଣ ପରମ ଯତନେ ଲଗାଅ ପହରି ଶମ ଦମ ବେନି ଜନେ ।୩।

ବିଷୟ ପଞ୍ଚଳ ପୁଣି ଭୂତ ଗଣ ପଞ୍ଚଦିଗେ ତୋତେ କରେ ଆକର୍ଷଣ ସାଧୁସଙ୍ଗ ନାମେ ଅଛି ପାଛଧାମ ଇନ୍ଦ୍ରିୟର ଫାନ୍ଦେ ପଡି ଅଚେତନ ଭୁଲିଲୁ ଆପଣା ଜନେ ।୧। ଶ୍ରାଞ ହେଲେ ତହିଁ କରିବୁ ବିଶ୍ରାମ ପଥଭାଞ ହେଲେ ଦେଖାଇବେ ପଥ ସେ ପାଛନିବାସି ଗଣେ ।୪।

ସତ୍ୟପଥେ ମନ କର ଆରୋହଣ ଜ୍ଞାନାଲୋକ ଜାଳି ଚାଲ ଅନୁକ୍ଷଣ ସଦି ଦେଖୁ ପଥେ ବିଭିଷିକା ଘୋର ଅଙ୍ଗରେ ସମଳ ରଖ ପଣ୍ୟ ଧନ ଗୋପନେ ଅତି ଯତନେ ।୨। ପାଣ ପଣେ ଦିଅ ଦହାଇ ପଭର

ମନଚାରୀ ରେ ! ଅଳପେ ଅନାଅଁ ଥରେ ଫେରି

ମନଚାରୀ ରେ । ଅଳପେ ଅନାଅଁ ଥରେ ଫେରି ରେ ମାଟି ମୁଁ ତ ତୁଂସେ ପାରଖା କୁମାୂର ଗଢ ତୁ ତୋ ମନ ପରି ରେ । ୨।

ମୁଁ ଯେ ଦୁଆରେ ତୋର ଭିଖାରୀ ରେ ।ଠା କଥା ନ କହି ତୁ ମଥା ହଲାଇ ଦେ

କଟାଳ ଆଉଁ ମୁଁ ନ କରିବି ପଦେ

ତୁ ତ ପଠାଇଲୁ ଏ ଜଗତେ ସାଇଁ ଅରଜ ମୋର ତୁ ଘେନ ଦୟାନିଧି ! ଦେବି ଲାଞ ଆଖିବାରି ରେ ।୩ା

ତୋ କରମ ସିନା ସାଧିବାର ପାଇଁ କିଏ ଦେବ ତେବେ ଏ ଦେହେ, ଏ ମନେ ବଳବପୁ ମୋର ଭରି ରେ ।୧। ମାଗୁନାହିଁ ଧନ, ମାଗୁନାହିଁ ଜନ

ମାଗୁନାହିଁ ମାନ, ବସନ-ଭୂଷଣ

ରାତିପରେ ଦିନ ତୋର ସରଜନା ଗୁରୁଦାସ ପଣେ ତୋ ଦୁଆରେ ଖାଲି ମାଗୁଛି ମୁଁ ନଉକରି ରେ ।ଧା ଦୁଃଖକୁ ସୁଖକୁ ତେବେ କି ଶୋଚନା

ମନ ଜୟଗୁରୁ ଜୟଗୁରୁ ବୋଲ

ଗୁରୁ ଅଙ୍ଗେ ବିରାଜିତ ବୁହୁ ସନାତନ ଘେନାଇଁ ଦେବେ ନୟନେ ଜ୍ଞାନର ଅଞନ ହେରିବୁ ତୁ ଜ୍ୟୋତିରୂପ ପରମ ସୁଦର ।୩।

ପାହୁଞ ମାତର ଗଲେ ତାଙ୍କ ପାଶେ ଧାଇଁ ସହସ ଯୋଜନୁଁ ଆସି ନେବେ ସେ କୋଳାଇ ଗୁରୁ ବିନେ ନାହିଁ ତୋର କେହି ଆପଣାର ।୪।

ପତିତପାବନ ସେ ଯେ ଅଧମ ତାରଣ ଅଗତିର ଗତି ଗୁରୁ ନାମର ସୁରଣ ଦୟାଳୁ ପଣରେ ନାହିଁ କେହି ସମତୁଲ ।୫।

ମନ ଜୟଗୁରୁ ଜୟଗୁରୁ ବୋଲ ତୋର ହୃଦୟ ଦୁଆର ଖୋଲ ଖୋଲ ରେ ।ଠା

ସଂସାର ମାୟା ବନ୍ଧନ କଠୋର କଠିନ

ଫିଟାଇ ଦେବାକୁ ସେତ ଦେବେରେ ସନ୍ଧାନ ସଂପଦେ ବିପଦେ ଗୁରୁନାମ କର ସାର । ୧।

ମନ, ଜୟଗୁରୁ ଜୟଗୁରୁ ବୋଲ ରେ

କି ଛାର ମରଣ ଡର ଘେନରେ ଶରଣ ଗୁରୁ ଗଢିଦେବେ ହେଲେ ଅମୃତ ସୋପାନ ମୁକତି ପଥର ସେ ଯେ କମକାରିଗର ।୨।

ମନନ ଧିଆନ ଜ୍ଞାନ

ମନନ ଧିଆନ ଜ୍ଞାନ ତୁମେ ଏକା ରଙ୍କନିଧି ଦୁନିଆର ସୁଖ ଦଃଖ ସବୁ ତ ତୁମରି ବିଧି ।ଠା

ତୁମ ପାଶ ଛାଡି କାହିଁ ଯିବା ପାଇଁ କେବେ ହେଲେ ମୋର ପାଦ ନ ଚଳଇ କର ଚାହେଁ ମୋର ଧରିବାକୁ ଲୋଭେ ତୁମରି କମଳ ପଦ ନିରବଧି ।୧।

ତୁମ ନାମ ବିନେ କେବେ ଆଉ କିଛି

ଗୁଣିବାକୁ ମୋର କାନ ନ ଚାହୁଁ ଛି କ& ଚାହେଁ ଖାଲି ତୁମ ଗୀତ ଗାଇ ପାଗଳ ହେବାକୁ ଗଳା ସାଧି ସାଧି ।୨ା

> ହୃଦୟ ମୋ ଲୋଡେ ତୁମ ଆଲିଙ୍ଗନ ଶିର ମୋର ଚାହେଁ ତୁମରି ଚୁମ୍ବନ ଆଖି ଚାହେଁ ନିତି ତୁମରି ମୂରତୀ ହେରୁଥିବ ତୁମ ଶ୍ରୀଚରଣ ବହି ।୩।

ମନର ଗୁହାରି ଶୁଣ ଜଗତଜୀବନ

(ମୋର) ମନର ଗୁହାରି ଶୁଣ ଜଗତଜୀବନ ! ଚରଣ ତଳରେ ମିଶାଅ ଛାର ପରାଣ ।ଠା

ପାଷାଣ ହିଆ ମୋ ଯାଉ ହେ ତରଳି ସେହି ନୀରେ ଦେବି ଚରଣ ପଖାଳି ଅନ୍ଧ ନୟନ ନିରେଖିବ ତାହା

ଘେନାଅଁ ଜ୍ଞାନ ଅଞନ । ୧।

ଧନ, ଜନ ତୁଛ ଗରବ, ସରବ ନାମ ତଳେ ତବ ପାଉ ପରାଭବ

ମାୟା କୁହୁକରେ ଯାଦୁକର

ଘେରା ସପନ କର ଭଞନ । ୨।

ଦି' ଦିନିଆ ସାଥୀ ବନ୍ଧୁ ପରିଜନ ବୁଝି, ବୁଝୁ ନାହିଁ ଛାର ଏ ବନ୍ଧନ ଜୀବନେ ମରଣେ ଜନମେ ଜନମେ

ତୁମେ ତ ପରାଣ ଧନ ।୩ା

ପାଶୋରା ବୁକୁରେ ପାଷାଣର ଗାରେ ତୁମେ ମୋର ବୋଲି ଅଲିଭା ଅକ୍ଷରେ ଗାରି ଦିଅ ଖାଲି କରୁଣା ସାଗର

ଏତିକି ମୋ ନିବେଦନ ।ଧା

ମନର ଠାକୁର ଆଜି

ଭିକାରିରେ ଦୟାନିଧି ଚରଣ ଛଡା ନ କର ।୧।

ଶୁଣ ହେ ମନମୋହନ ମୁଦା ଥିବ ଏ ନୟନ ନବଘନ କମ ଠାମ ନିରେଖୁ ଥିବି ମାତର ।୨।

ମନର ଠାକୁର ଆଜି ମନ କଥା ଘେନା କର କହିବି କହିବି ବୋଲି ଅକୁହା ରହିଛି ମୋର ।ଠା

> ଆୟୁ ଧନ ମାନ ଜନ ମାଗୁ ନାହିଁ ଜୀବଧନ

ତନୁ ହରାଇ ଚେତନ କରୁଥିବ ଆଲିଙ୍ଗନ ଅରୂପ ସ୍ବରୂପ ତବ ପେମେ ହୋଇ ଜରଜର ।୪ା

ମୂକ ଥିବ ମୁଖ ମୋର କଣରେ ନ ଥିବ ସୁର ଏ ରସନା ରଟୁଥିବ ତୁମରି ନାମ କେବଳ ।୩।

ମନର ବେଦନା କହିବି ବୋଲି ମୁଁ

ମନର ବେଦନା କହିବି ବୋଲି ମୁଁ ଚାଲି ଯାଉ ପଛେ ସରବସ୍ୱ ମୋର ତୁମ ପାଶେ ଆସିଥଲି ସେଥିଲାଗି ମୋର ନ ଥିବ ଖାତର ଯାହା ଭାବିଥିଲି, ଯାହା ଚିକ୍ତି ଥିଲି ତୁମ କରମରେ ତୁମ ସେବା ଲାଗି

ସବୁ ତ ପାଶୋରି ଦେଲି ।ଠା ଜୀବନ ମୋ ଯାଉ ଚାଲି ତୁମେ ଅଟ ମୋର ରଙ୍କୁଶୀର ଥାଳ ଯା' ସେବା ନିମିତ୍ତ ଦେବତା ବ୍ୟାକୁଳ ତୁମ ଆଶ୍ରା ବିନା ନାହିଁ ଥଳ କୂଳ କି ସେବା କରିବ ଏ ଅଧମ ଛାର ? ଚରଣ ତଳରେ ଶରଣ ମାଗୁଛି ସଦା ଭଜୁଥିବି, 'ଜୟଗୁରୁ' ନାମ

ମୋ ଜୀବନ ପଥ ଆଲୋକିତ କଲ ଦୋଷ ତ୍ରୁଟି ମୋର ନ ଘେନ ଠାକୁର ଅଭାବ ଯା ଥିଲା ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିଦେଲ ନିଜ ଜନ ବୋଲି ନ କରିବ ପର ମୋ ମଙ୍ଗଳ ପାଇଁ ସବୁ ଦେଇଅଛ କର ଯୋଡି ମୁହିଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଛି

ପାରିବି କି ତାହା ଭୁଲି ।୨ା କ୍ଷମା କରି ଦେବ ବୋଲି ।୫ା

ମନରେ ଗୁରୁତତ୍ତ୍ୱକୁ

ମନରେ ଗୁରୁତତ୍ତ୍ୱକୁ ଚିଛେ ଚିନ୍ତ ନିରତ ଗଙ୍ଗା, ଗୟା, କାଶୀ, ପୁରୀ, ବାରାଣସୀ ଗୁରୁଦତ୍ତ ତତ୍ତ୍ୱ ଉପଦେଶାମୃତ ଗୁରୁ ପଦେ ଠୁଳ ସକଳ ତୀର୍ଥ କରମେ ଲଗାଅ ଅନବରତ ।ଠା ।୩।

ଗୁରୁ ସେବା ବିନେ ଚଉଦ ଭୁବନେ ଶୀଗୁରୁ ସେବାକୁ କର୍ମ ମନେ କଲେ

କହ କେ ସାଧକ ଲଭିଛି ସତ୍ୟ ସେବା ଭାବ ତୋର ହୋଇବ

ଗୁରୁ ସେବା ଫଳେ ବିକଶିବ ଜ୍ଞାନ ବ୍ୟର୍ଥ

ସଦ୍ଗୁରୁ ସେବକ ଜୀବନମୁକ୍ତ

ଗୁରୁନାମ ରଚ୍ ମୁକତି ପସରା

ଅଷର ନ ମଣ ବିବେଳୀ ଚାଟ

ଅକ୍ଷର ନୁହଁଇ ଅକ୍ଷୟ ବୀଜ ସେ ଗୁରୁଗତ ପ୍ରାଣ ଭକତ ଜନଙ୍କୁ

ମବ ରାଜ (ବୋଲି) ବେଦ ପୁରାଣେ ଖ୍ୟାତ ।୨। ସାଧାରଣ ଭାବ ନୁହେଁ ଉଚିତ

ଭକତ ବେଶରେ ଲୀଳା ଖେଳା କରେ

ଗୁରୁ ପାଦୋଦକ ପୟାଗୁ ପବିତ ନର ଦେହେ ନାରାୟଣ ସାକ୍ଷାତ

ପାନ କର ଯେତେ ଶରଣାଗତ

ମନରେ ବନ୍ଦନ କର ତୁ ଅବିରତ

ମନରେ ବନ୍ଦନ କର ତୁ ଅବିରତ କର ସଂକେତ ମାତର ଲଭି କରୁଣାରେ ଯା'ର ମାଗ ଶ୍ରୀନିଗମାନନେ ଶରଣ ପସାରି ହାତ ।ଠା ଭବ ସାଗର ଦୁୟର ପାଲଟେ ଗୋୟଦ ଛାର ତରିବାକୁ ଆଶକରି ଭକତ ଲୋଡେ ନିରତ ।୨।

ସରଗ ବିହାରୀ ସେହି ତୁଳନା ଯା ଭବେ ନାହିଁ ପରମାନନ୍ଦେ ମଗନ ହୋଇ କର ତା ପୂଜନ ସେବ ଶ୍ରୀନିଗମାନନ୍ଦ ଶ୍ରୀଚରଣ ଅରବିନ୍ଦ ଆଦ୍ୟ ବନ୍ଦନ ଯେ ସେହି ହୁଅ ତୁ ତାଙ୍କ ଭକତ ।୧। ଭବ-ଶୋକ-ତାପ-ମାୟା ପରଶିବ ନାହିଁ କାୟା

ସେହି ନାମ ସୁମରଣେ ଦିଅ ନିଶିଦିନ ଚିଉ ।୩।

ମନ ହାତୀ ଆନେ ମାତି

ମନ ହାତୀ ଆନେ ମାତି ଗୁରୁ ଗୀତି ଭୂଲନାରେ ସଂସାର ଧନ ସଂପତ୍ତି ମିଛ ମାୟା ଛଳନାରେ । ।

ଗଲା ବେଳେ ପାଣପକ୍ଷୀ ଗୁରୁ ଥିବେ ଏକା ସାକ୍ଷୀ ସେ ଏକା ପାରିବେ ରଖି କର ନାହିଁ ଭାବନାରେ । ୨।

ମୁଖେ ଭଜ ଗୁରୁ ନାମ ପ୍ରିବରେ ମନ୍ୟାମ ତୃଟିବ ଭବ ବନ୍ଦନ ପୂରିଯିବ କାମନାରେ ।୧।

ଗୁରୁଦଉ ବୀଜମୟ ଚିତ୍ତେ ଚିନ୍ତ ଅବିରତ ପୂରିବରେ ମନୋରଥ ଅଦ୍ଧାରେ ତୃ ହୁଡନାରେ ।୩।

ମନ ବାସନା ଭରି ହରି ନାମ ଗାଅ

ମନ ବାସନା ଭରି ହରି ନାମ ଗାଅ ଆସ ନାରୀ ନର ବୁଲି ଘର ଘର ହରିନାମ ବାଞ୍ଜିଦିଅ ।ଠା ହରି-ପେମ-ସୂତା ଭକତିରେ ଗୁଛା ମାଳ କଣରେ ପିନ୍ଧାଅ । ୨।

ସଦ୍ଗୁରୁ ସେବକ ହୁଅ ନିରତ

ମାତି ହରିନାମ ପେମବଶରେ ଚାଖି ହରିନାମ ସୁଧାରସରେ

ସେ ଏକା ଜଗତେ ଅତି ମହତ ନ କରି ବିଚାର ପର ଆପଣାର ସମାନ ଦୃଷିରେ ଚାହଁ ।୧। ନାମ ଗୁଣ ଗାଇ ବେଦନା ଘୁଆଇ ନାମ-ପାରାବାରେ ବୃଡି ତୁ ରହ ।୩।

ସ୍ଗ୍ରିଜନକ କମଳ ସମ ତହିଁରେ ରଞ ହରିଗୁଣ ଗାମ

ମନେ ମୋର ଚିର ଜାଗେ ହେ ଠାକୁର

ମନେ ମୋର ଚିର ଜାଗେ ହେ ଠାକୁର,

ତୁମେ ମୋର, ମୁଁ ତୁମର

ପରାଣର ତୁମେ ପରାଣ, ସକଳ

ଜାଣି ତୁମେ ବ୍ୟଥା ହର ।ଠା

ତୁମ ସରି ମୋର କିଏ ଅଛି ଆଉ କିଏ ସେ ସହିବ ଜୀବନର ଦାଉ ?

ସେଥିଲାଗି ସିନା ସବୁ ଅଧିକାର

ତୁମରିପରେ ମୋହର ।୧।

ପରାଣର ତୁମେ ପରାଣ ଦେବତା

ଲୁଚି ରହି କାହିଁ, ନ କହୁଛ କଥା

ତୁମ ପେମଭାର ସତେ ଅତୁଳନ

ଚିରଜାଗତ ପହରୀ ସମାନ

ଦିବସ ରଜନୀ ନିଶାସେ ପଶାସେ

କିଏ ସତେ ଆଉ ପିଛୁଳା ପାସୋରା -

ଆଖିରେ ମୋ ଆଡେ ଚାହିଁ ରହେ ଭଲା?

ସହିବି କିପରି ଭାବୃଛି ଏ ମନ

ମାଗୁଛି ଏତିକି ତୁମ ଦିଆ ପେମ

ମଥାରେ ତୋଳିବା ବଳ ।୪ା

କିଏ ଭଲା ଜଗୁଆଳ ।୩ା

ଖେଳ ତୁମେ ନିରନ୍ତର ।୨।

ମନୁଁଆ ସେ ଦିନକୁ ମନେ ପକା

ମନୁଁଆ ସେ ଦିନକୁ ମନେ ପକା ଯେଉଁ ଦିନ ଯିବୁ ଏ ସଂସାର ଛାଡି

ସେ ଦେଶୁଁ ଆସିଲେ ଡକା ॥ଠାା

ଚିର ସହଚର ଭାବିଛୁ ଯାହାଙ୍କୁ

ସେ ତ ଅଢେଇ ଦିନିଆ

ଦାରା ସୃତ ଧନ ବାନ୍ଧବ ସ୍ୱଜନ

ମିଛ ସବୁ ଦିଆ ନିଆ

ବିପଦେ ନଦେବେ ଦେଖା ॥୧॥

ଏ ସବୁ ବରଜି ଗୁରୁ ନାମ ଭଜି

ମଜି ରହ ଭୁଲା ମନ

ଅଥଳ ସଂସାର ସାଗର ନାଆରେ

ନାଉରିଆ ଗୁରୁ ଜାଣ

(ତିଳେ) ନକର କାହାକୁ ଶଙ୍କା ॥୨॥

ଜନମ କାଳରେ କାନ୍ଦୁଥିଲୁ ତୁହି

ହସାଇ ବନ୍ଧୁ ସୋଦର

ଏମିତି କରମ କରତୋ ପାଇଁକି

କାନ୍ଦିବେ ସାରା ସଂସାର

ମୁକତି ଟିକଟ କାଖେ ଧରି ଆୡ

ଗୁରୁ ନାମ ହୁଅ ଗୁଣି

(ଦେଖି) ଶମନ ହେବ ତାଟକା ॥୪॥

ହାତ ଧରି ନେବେ ଟାଣି

(ତୁହି) ହସି ହସି ଯିବୁ ଏକା ॥୩॥

ମଣିମା ଶୁଣିମା ହେଉ ଦୀନ ଗୁହାରି

ଦେଖୁଅଛି ନେତଭରି ସଂସାରେ କେଉଁ ପରି ସ୍ୱାର୍ଥରେ କଳହ କରି ବିଷ ଦିଅନ୍ତି ଭରି

ତୁମ ନିର୍ଦ୍ଦେଶିତ ପଥ ନେବି ମୁଁ ବରି । ୩

ଲୋଭ ମୋହ କୋଧ ଇଷୀ ଏ ସକଳ କରି ଆଶା ପବ୍ଭିରେ ବଳେ ତୂଷା ଉଡଇ ପରାଣୁ ହଂସା ଅପାସୋରା ସ୍ନେହ ତୁମ ହେଉଛି ଝୁରି ।ଧା

ତୁମେ ମୋର ସର୍ବ ବଳ ତୁମେ ହିଁ ମୋର ସମ୍ମଳ ତୁମ ଚରଣରେ ଠୁଳ ସର୍ବ ସିଦ୍ଧି ପୁଣ୍ୟ ଫଳ ରଖ ମୋତେ ତୁମ ଭାବେ ବିଭୋର କରି । ଞା

ମଣିମା ଶୁଣିମା ହେଉ ଦୀନ ଗୁହାରି (ମୁଁ ଯେ) ଆଶରା ମାଗୁଛି ତୁମ ଶୀପଦ ଧରି ।ଠା

ପଥ ହରାଇ ତୁ ବିପଥରେ ଗଲେ

ଜନମ ଜନମ ଧରି ଆସିଛି ମୁଁ କେତେ ଘୁରି ସ୍ୱରୂପ ଦେଇ ପାଶୋରିତୁମକୁ ଗଲି ବିସୋରି ପାରିବି କି ଶେୟ ପଥେ ତୁମକୁ ଧରି ?ା ୧ା

ଏ ଜୀବନେ ଯେତେ ଜ୍ଲେଶ ନାହିଁ ନାହିଁ ତାର ଶେଷ ଲଭିଲେ ତୁମ ଆଶିଷ ପରାଣୁ ଘୃଅିବ ତାସ ପାରିବି କି ଦୟାମୟ ! ସେ ଆଶା କରି ? । ୨।

ମଣିମା ହେ !

ମୁଁ ଯେ ଶତ ବାସନାର ଦାସ କମଳ ଚରଣ ଅରଚନ ପାଇଁ

କରିଛି ମନରେ ଆଶ ।ଠା

ମଣିମା ହେ ! ମୁଁ ଯେ ଶତ ବାସନାର ଦାସ

ଶୀଚରଣେ ପୂଜା ପାଇଁ ମୋର ବୋଲି କିଛି ନାହିଁ ମରତ ମାଟିରେ ଜନମ ଦେଇଛ ମୋ ଫୁଲରେ ନାହିଁ ବାସ । ୨।

ଏଇ ଧରା, ଏଇ ଭାତି ଏଇ ଚାନ୍ଦ, ଏଇ ରାତି ସୁର ଭରା ଗୀତି, ଅଭିମାନ, ପୀତି ତହିଁରେ ମୋ ମନ ବଶ ।୧ା

କହ କେଉଁ ଦିନ ସତେ ହସି ଅନାଇବ ମୋତେ ପରାଣ ମନର ପିଆସା ମେଞ୍ଜିବ ପେମ ଜଳେ ଦେବି ଝାସ ।୩

ମରମ ମଝିରେ ଅଲିଭା ଦୀପାଳୀ ଜାଳି

ଏବେ ବନ୍ଧନହୀନ କରି ବନ୍ଦନ ଘେନ ହେ ପରାଣପିୟ! ମୋତେ ଆପଣାର କରି ନିଅ 191

କଅଁଳ ସକାଳ ଅରୁଣ କିରଣ ରାଗେ ଅଞଳି ପାତି ଭକତି ପୀରତି ମାଗେ ଅଳପ ନୁହେଁ ତ କଳପ ଗଲାଣି ବିତି ସଂକଳପ ମୋର ଅସରା ପୂନେଇଁ ରାତି

ଏବେ ମଧୁ-ଆନନ୍ଦ-ଲଳିତ ଛନ୍ଦେ ଗାଇବି ମୁଁ ତୁମ ଜୟ ମୋତେ ମଧୁମୟ କରି ଦିଅ

ബ്ര

ମରମ ମଝିରେ ଅଲିଭା ଦୀପାଳୀ ଜାଳି ମନ ଉପବନୁ ସୁବାସ କୁସୁମ ତୋଳି ଚରଣ ସୁମରି ସଜାଇ ବରଣ ଡାଲା କେତେ ଦିବାନିଶି ଉଜାଗରେ ବିତିଗଲା ଏବେ ମନ୍ଦ ଅନୀଳ ଛନ୍ଦରେ ତୁମ ଗନ୍ଧ ବାରିଲି ପିୟ ମୋତେ ଚରଣେ ଶ୍ରଣ ଦିଅ

> ଅନ୍ଧ ମୁଁ ବୋଲି ଛନ୍ଦ କରିବ ନାହିଁ ବଦ୍ଧା ଆଖି ମୋ ଖୋଲି ଦିଅ ଅଳି ସାଇଁ ମୋ ଶେଷ ସନ୍ଧ୍ୟା ବନ୍ଧ୍ୟା ନ କର ଆଉ ପରସନ ହୁଅ ଜଞାଳ ଦ୍ର ହେଉ

ମରମ ବେଦନା କହିବି କା' ଆଗେ

ମନର ମଣିଷ ପାଇଛି ତୁମକୁ

ସାରା ଦୁନିଆରେ ଜଣେ ।ଠା କରମ ଜଞାଳ ଖେଳୁଥିଲା ଖେଳ

ମିଳନ ପଥରେ ହେଉଥିଲା କାଳ

ତୁମେ ପାଶେ ଥରେ ବସିବାକୁ ଆସି ବନ୍ଧୁ ପରିଜନ ପାଶୋରି ଆସିଛି

ଗଣୁଥିଲି ଦିନ ଘରେ ବସି ବସି ଆଦରି ନିଅ ହେ କୋଳେ ।୩।

ଆସିଛି ସେ ଦିନ ହସୁଛି ମୋ ମନ

ଚାହିଁ ବାରେ ନେତ୍ର କୋଣେ ।୧। ଏ ସଂସାରେ ସିନା ତୁମେ ଏକା ସାଥୀ ତୁମ ପାଶେ ଥାଇ ଦିନ ଯାଉ ବିତି

କି କରିବି ପିୟ ବିରହ ବେଦନା କିପରି କହିବି ଅନ୍ତରର ବ୍ୟଥା

ସହିଛି ଯାହା ମୁଁ ପାଇଛି ଯାତନା ।ଧା

ମରମର ବ୍ୟଥା ପରାଣର କଥା

ମରମର ବ୍ୟଥା ପରାଣର କଥା

ଅନ୍ତରଯାମୀ ସେ ଏକା ଜାଣନ୍ତି ନିଶି କି ଅବା ବାସର ତାଙ୍କ ବିନେ ଆଉ କାହାରେ କହିବି ସେ ଯୋଣବନ୍ଧୁ ମୋର ସଂସାରେ ମୋ ଆନ କେହି ନାହାଁନ୍ତି ।ଠା ତା' ବିହୁନେ ଦଃଖହାରୀ କାହାନ୍ତି ।୨।

ହୃଦୟ ମଝିରେ ମୋର ସଦା ମାନସ ମନ୍ଦିରେ ଶୁଭେ ଯା ମୁରଲୀ ସ୍ୱର ପୂଜିବି ଏକା ତାହାରେ ବେନି କର ଯୋଡି କହେଁ ବିପର୍ତ୍ତି ।୧। ଅରପି ମନର ଚିର ଭକତି ।୩।

ମହାବାହୁ ଏତିକି ମାଗୁଣି ମୋର

ମହାବାହୁ ଦୁନିଆଁ ଅନ୍ଧାରେ ନ ବୁଲିବି ଘୂରି ଏତିକି ମାଗୁଣି ମୋର ଦିଅ ଦିଅ ମୋତେ ତୁମେ ପଙ୍କୁ କରି କୃପା ବହି ଦିଅ କରି ଦୟାମୟ ଦୁଆରେ ତୁମରି ପଡି ରହିଥିବି ଏ ମୋର କାନ ବଧିର ହେ ।ଠା ପ୍ରାଅ ବାଞ୍ଛା ମନର ହେ । ୨ା

ମହାବାହୁ, ଏତିକି କରୁଣା ହେଉ

ସେହିପରି କର୍ମେ ବଳୁ ମୋ ମାନସ ତୁମେ ସଦଗୁରୁ ବାଞ୍ଛାକଳ୍ପତରୁ ଏ ବିଶ୍ୱାସ ହୃଦେ ରହୁ । ୧।

ତୁମେ ପଭୁ ମୁହିଁ ଦାସ ଶୀଚରଣେ ଏଇ ଭାବ ସଦା ଜାଗୁ ମୋର ମନେ

କାମିନୀ କାଞ୍ଚନ ଧନ ଜନ ବିତ୍ତ ସଂସାର ମାୟାରେ ନ ହୁଏ ଆସକ୍ତ

ମାଧବ ହେ ଦୀନବାନ୍ଧବ ମୋର

ମାଧବ ହେ ଦୀନବାନ୍ଧବ ମୋର ତୁମ ପଦ ତଳେ କୋଟି ପୁଣ୍ୟ ଫଳେ ଆରତ ମନର ମିନତି ଏହି ଅମୃତ ଜୀବନ ଲଭ୍ଛି ସକଳେ ଜୀବନେ ଯାହାରେ ଆଦର କରିଛ ସେଇ ପଦ ମୋର ଶିରେ ଥାପି ଦେଲେ ମରଣରେ ତାକୁ ଭୁଲିବ ନାହିଁ ରହି କି ପାରିବି ପାତକୀ ହୋଇ ? ।୨।

ଗଙ୍ଗା ତରଙ୍ଗରେ ବୃଡ ଦେଲି ଯେତେ ମର-ଜୀବନର ହସ କାନ୍ଦ ସବୁ ଘୁଞିଲା ନାହିଁ ତ କାଳିମା କିଞିତେ ସାଇତି ରଖିଛି ତୁମ ପାଇଁ ପଭୁ ତାରିବା ଆଗରୁ ଏ ଭବ-ସାଗରୁ ସଞ ବେଳେ ତୁମ ଦେଉଳ ଦୁଆର ଦିଅ ଦିଅ ମୋର କଳଙ୍କ ଧୋଇ । ୧। ମେଲା ରଖିଥିବ ମୋହରି ପାଇଁ ।୩।

ମାଗୁନାହିଁ ଧନଜନ ମାଗୁଛି ମୁଁ ଶରଣ

ମାଗୁନାହିଁ ଧନଜନ ମାଗୁଛି ମୁଁ ଶରଣ ଏତିକି କରୁଣା କର କଝେ ମୋର ସୁର ଭର ଜାଣି ମୁହିଁ ଜାଣୁନାହିଁ ତୁମେ ଜୀବ କାରଣ । ୧। ସବୁ ଭୁଲି ତୁମ ନାମ କରୁଥିବି ଗାୟନ ।ଧା

ନାହିଁନାହିଁ କେହି ମୋର ଏ ସଂସାର ମାୟାଘୋର ଅଧମ ଜନର ସାହା ତୁମେ ଏକା ଚଉବାହା ହ୍ରବର କରୁଛନ୍ତି ଭଗାରୀ ଛଅଜଣ । ୨। ବିଜେକର ପାତି ଅଛି ତୁମଲାଗି ଆସନ । । ।

ଚିତ୍ତରେ ଚିନ୍ତିବି ବୋଲି ଦଞ୍ଚେ ଯେବେ ବିଚାରିଲି ଘର କରି ଜଗତରେ ଥିବି ତୁମରି ଦୁଆରେ ଚଅଳ ଏ ଚିଉ ଥାଇ କରେ ସଦା ବାରଣ ।୩। ଗୁରୁଦାସ ପଣେ ସେବୃଥିବି ତୁମ ଚରଣ ।୬।

ମାଗେ ଭବମାନବ ଆଶୀଷ ମଧୁ ଧାର

ମାଗେ ମାଗେ ଭବମାନବ ଆଶୀଷ ମଧୁ ଧାର ନୟନ ନୀଳମଣି ଭୂବନର ରଞନ ବରଣ କରି ଚରଣେ ପଣମେ ବାରବାର ।ଠା ଚାହାଣୀ ମନୋହର ପରାଣ ନନ୍ଦନ ନିଖିଳ ଭୂବନର ଆନନ୍ଦ ପାରାବାର ।୨।

ଜିତ ବର ବରନ ସିତ ସରସଦଳ କମଳ ଢଳଢଳ ଅମଳ ପଦତଳ ଲଳିତ ଲାବଣ୍ୟ କାନ୍ତି କୋମଳ ମୋ ମନ ମଧୁକର ଚୁମ୍ବ ଲୋଡେ ତା'ର । ୧। ଝରଇ ଝରଝର ବଦନୁ ଅବିରଳ ଦରଶେ ଅପସରେ ଦାରୁଣ ଦୁଃଖଭାର ।୩।

ମାନସେ ମନାସେ ନାଥ ଚିର ଶରଣ

ମାନସେ ମନାସେ ନାଥ ଚିର ଶରଣ

ଅଗତିର ଗତିଦାତା ଗୁରୁ ପରମ ।ଠା କାହିଁ କେଉଁ ବନାନୀର ଅଫୁଟା କଳି ଅଣଦେଖା ହୋଇ ଲତା ଆଦରି ଥିଲି

ପରାଣେ ବାସ ଭରିଲ ସହାୟ ସମ୍ମଳ ଯେବେ ନ ଥିଲା ମୋର ସରସ ପରଶ ଦେଲ ଆହା କହି ସାହା ହେଲ ପସାରି କର ଆବେଗେ ଚରଣେ ସଂପି ଦେଲି ପରାଣ ଏ ଜଗତ ଦେଇନାହିଁ ଏଭଳି ସେନେହ କାହିଁ ହେ ଦୟିତ ! ହେ ଦୟାଳୁ ! କର ଗହଣ ତଥାପି ଧାଏଁ ତା ପଛେ ଧୂକ ଏ ଜୀବନ

ମିଛେ ମିଛେ ଘୁରି ମରେଁ ମୁଁ ସିନା

ନୀଳାଚଳ ସାରସ୍ପତ ସଂଘ, ପୁରୀ ସଂଗହିତା - ଆମେରିକା ସାରସ୍ୱତ ସଂଘ

କୋଟି ଅପରାଧ ମୋର ନ ଧର ଗୋସାଇଁ କ୍ଷମା କର ହସି ହସି କୋଳରେ ବସାଇ ସେ ଆଦର କେ କରିବ କଳନା । ୨।

ମଥା ପାତି ନେବି ଯେତେ ଦିଅ ଦୁଃଖ ଭାର କେବେ ହେଲେ ନ ଛାଡିବି ସେ ବେନି ପୟର ଆହା ବୋଲି ସାହା ହେବ ତ ଜଣା ।୩।

ମିଛେ ମିଛେ ଘୁରି ମରେଁ ମୁଁ ସିନା ଇଛାମୟ ତୁମେ ଯହିଁ ତହିଁ ଥାଅ ସବୁ ଜାଣୁ ଜାଣୁ ମୁଁ ଯେ ଅଜଣା ।ଠା

> ଚଉକତି ଖୋଜିବୁଲେ ଦରଶନ ପାଇଁ ତୁମେ ମୋତେ ଦେଖ ରଖ ବାରି ବାରେ ନାହିଁ ଅତୁଳନ ସତେ ତୁମ କରୁଣା ।୧।

ମୂଢରେ ଦୃଢ କରିଥା

ଅକାଳ ଚଡକ ଦେବରେ ଦେଖା ବିଫଳ ହୋଇବ ସଫଳ ଲେଖା ପ୍ରଳୟ ଜୁଆର ଆସିବ ମାଡି କାଳ ଭଇରବ ଛାଡିବ ରଡି ବେଳ ଥାଉଁ କର, ଗୁରୁନାମ ସାର ଭବ ପାରାବାର ନାବରେ ବସି ।୧।

ଗାମ ଭୂଇଁ ହେବ ମଶାଣି ସରି

ଗୁରୁ ବିନେ ନାହିଁ ତୋର ମୁକତି ଜନମେ ମରଣେ ସେ ଚିର ସାଥୀ ଏ ଭବ ସାଗରୁ ଉଦ୍ଧାର ପାଇଁ ନିଜକୁ ନାମରେ ଦିଅ ହଜାଇ ଏ ଭବ ବନ୍ଧନ ହେବରେ ଖଞ୍ଜନ କାଳ ନ ପାରିବ ପାଖରେ ପଶି ।୩।

କରିବାକ ଅରପଣ

ମୁଁ ଦେଇ କି ଧନ ତୋଷିବି ମନ

ସବାସ ଚଆ ଚନ୍ଦନ

ମୁଁ ଦେଇ କି ଧନ ତୋଷିବି ମନ ।ଠା

କୁସୁମ କାନନେ ବୁଲି ସରାଗେ ପରାଗ ବୋଳି	ବାସ ଫୁଲ ମୁଁ ବାଛିଲି ଅଛି ସେ ପାଖୁଡା ମେଲି	୍ଦ୍ର ଭାଳିଲା ମୋର ଏ ମନ ସବୁଥିରେ ବାରିଲି ମୁଁ	କରିଗଲି ଆହରଣ ିତୁମ କାରିଗରି ପଣ ।୩।
ଭ୍ମର କହିଲା କାନେ	ଏ ପରା ତୁମରି ଦାନା୧ା		
_		ଯାହା ଦେଖୁଛି ନୟନ	ସବୁତ ତୁମରି ଦାନ
ପଖାଳିବି ପାଦ ବେନି	ଭାଳି ଗଲି ଜଳ ଆଣି	କି ଘେନି ମୁଁ ଅରଚନ	କରିବି ଭଲା ଚରଣ
ଶୁଣିଲି ସେ କୁଳୁଭଣି	ଗୀତ ଗାଇ ନାଚେ ପୁଣି	ନାହିଁ ନାହିଁ କିଛି ଆନ ଜୁହାରୁଛି ନିଃଶରଣ ।୪ା	
ଲହରୀ ତାଳେ ଜଣାଏ	ତୁମେ ତାର ଜୀବଧନା୨ା		

ମୁଁ ଗୁହାରି କରେ ମୋ ଆଖିର ଲୁହରେ

ମୁଁ ଗୁହାରୀ କରେ ମୋ ଆଖିର ଲୁହରେ ଆଖିର ଲୁହରେ ମୋ ଅଳୁହା କୋହରେ ।ଠା

ପରାଣ ନାଥ ହେ ତୁମରି ନିଶା ଘାରୁ ମୋର ତନୁ ମନରେ ବାଉଳା ହେବି ମୁଁ ତୁମରି ପେମରେ ଝୁରିହେବି ନିଶି ବାସରେ ।୧।

ହରିନିଅ ପ୍ରଭୁ ଯାଆ ଅଛି ମୋର ନିଃସ୍ୱ କରିଦିଅ ବିଶ୍ୱରେ ଭିକ ଥାଳ ଧରି ହାତ ପତାଇବି ନିତି ତୁମ ଦୟା ଦୁଆରେ ।୨। ଉଜୁଡି ଯାଉ ମୋ ସଂସାର ପଛେ ଝଞା ଆସୁ ମାଡି ବେଗରେ ପାଦ ଧରିଥିବି ନାମ ଗାଉଥିବି ନ ହେବି କାତର ବ୍ୟଥାରେ ।୩।

ଜୀବନ ସାଥି ହେ ମରଣର ସାଥି ରଖ ମୋତେ ଦାସ ପଣରେ ସେବା କରୁଥିବି ଜୀବନେ ମରଣେ ଆଜ୍ଞା ମାନି ନତ ଶିରରେ ।ଧା

ମୁଁ ଯେ ଏକ ବାସହୀନ କାଗଜ ଫୁଲ

ମୁଁ ଯେ ଏକ ବାସହୀନ କାଗଜ ଫୁଲ ତୋଳି ନେଲ କୋଳେ ସହି କୟାର ଆଘାତ କାହିଁକି ବା ଏତେ ମୋତେ ପାଇଛ ଭଲ ।ଠା ବରଷି କରୁଣା ବାରି ପାପ ତାପ ନେଲ ହରି ଏ ମନକୁ ତୁମ ପାଦ ତଳେ ବାହି ଦେଲ ।୨

ନାହିଁ ମୋର ସୁରଭିତ ସୁନ୍ଦର ପାଖୁଡା କେଉଁ ଗୁଣ ପାଇଁ ଅବା ହେବି ତୁମ ଲୋଡା ଅମଉଳା ହୋଇ ତୁମ ପାଦେ ପଡିଥିବି ତନୁରେ ଭରିଛି ମୋର କେତେ ଯେ କାଳିମା ଗାର ତୁମରି ଭକତ ସଙ୍ଗ ସଦା ଲଭୁଥିବି ପ୍ରତିଦାନେ କେମିତି ବା ଦେବି ମୁଁ ମୂଲ ।୧। 'ନାମ ଗାଇ ଜୀବ ଯାଉ' ଏତିକି କରୁଣା ହେଉ ଏ ଜନମେ ଯେବେ ଏତେ ଭଲ ପାଇଥିଲ ।୩

କେତେ ଭଲ ପାଇ ତୁମେ ଧରି ନେଲ ହାତ

ଶରଣ-ବାଞ୍ଚିତ ହୋଇଲେ ଲାଞ୍ଚିତ

ମୁଁ ଯେ କରୁଣାକଣା ଭିଖାରୀ

ମୁଁ ଯେ କରୁଣାକଣା ଭିଖାରୀ କି ଯଶ ହେବ ତୁମରି । ୨। କରୁଣା ଆଖିରେ ଚାହିଁ ଦେଲେ ଥରେ କରୁଣାସାଗର ବୋଲି ତିଭୁବନେ ନାଗରା ବାଜଇ ଶୁଣିଛି ମୁଁ କାନେ ଥାଳ ମୋର ଯିବ ଭରି।ଠା କରୁଣା-ସାଗରୁ କଣିକାଏ ଦେଲେ ଦାରୁଣ ବେଦନା କରୁଣ କାନ୍ଦଣା ସହି ସହି ମୋର ତନୁ ହେଲା ଚୁନା ଏ ଜୀବନ ଯିବ ପୂରି ।୩। ବିଷୟ ସୁଖରେ ଲାଗୁ ନାହିଁ ମନ ସବୁରି ଲାଞ୍ଚନା ଦେଲା ପତାରଣା ଶୁଣିବା ହେଉ ଗୁହାରି ।୧। କରିଦିଅ ପଭୁ ତୁମ ପଦେ ଲୀନ ଅସାର ସଂସାରେ ସୁଖର ଆଶାରେ ତୁମ ନାମାବଳୀ କରି ଜପାମାଳି ମାୟା ମରୀଚିକା ପଛେ ଧାଇଁ ମରେ ଜୀବ ମୋ ଯାଉ ବାହାରି । ଧା

ମୁଁ ଯେ ତୁମରି ସନ୍ତାନ

ମୁଁ ଯେ ତୁମରି ସନ୍ତାନ ଏପରି କରୁଣା କାନେ ନାହିଁ ଶୁଣା

ତୁମ ପାଇଁ ଏ ଜୀବନ ବୁଝି ବୁଝେ ନାହିଁ ମନ ।୨।

ତୁମେ ମୋର ପିତା ତୁମେ ମୋର ମାତା ଆଶାର ଆଲୋକ ଜାଳିଛ ଅନ୍ତରେ ଦେଇଛ ପଦେ ଶରଣ ।ଠା ସେହର ପୀତିର ମଧୁର ରାଗରେ

ଅନ୍ଧାରରେ ଯେବେ ଚାଲିଯାଏ ମୁହିଁ ଥିଲେ ଯେତେ ଦୂରେ ପାଖେ ପାଖେ ବାରେ

ଝୁଞି ପଡୁଥାଏ ତୁହାଇ ତୁହାଇ ସୁରେ ସେ ମୂରଲୀ ତାନ ।୩।

ହାତ ଧରି ମୋତେ ନେଇ ଯାଅ ପଥେ ଆଉ କିଛି ଦିଅ ବୋଲି ଚାହେଁ ନାହିଁ ତୁମେ ମୋର ଜୀବଧନା ୧ା ହୃଦୟ-ଆସନେ ତୁମକୁ ବସାଇ ଶତ ଅପରାଧ କ୍ଷମିଛ ଠାକୁର ସେ କଞ ଚରଣ ଶୋଭା ଦରଶନ

ତୁମ ପରି ଆଉ କିଏ ହେବ ମୋର କରି ବିତିଯାଉ ଦିନ ।ଧା

ମୂରଲୀ ବାଜୁଛି କେଉଁ ଦୂର ବନରେ

ମୂରଲୀ ବାଜୁଛି କେଉଁ ଦୂର ବନରେ ସପନ ଭାଜିଲା ପରେ ଉଠି ଧାଇଁଲି ମୁଁ ଖରେ ମଧୁରୁ ମଧୁର ସ୍ୱର ଭାସି ଆସେରେ ।ଠା ଯେଉଁ ସୁର ଥିଲା ଦୂରେ ଶୁଭିଲା ତା ନିକଟରେ ବସିଲି ମୁଁ କାନ ଡେରି ଶୁଣିବା ତାରେ ।୨।

ସଂସାର ସୁଖ ଶେଯରେ ଶୋଇଥିଲି ଆନନ୍ଦରେ ବୁଲୁଥିଲି ସପନରେ କାହିଁ କେଉଁ ମାୟା ପୁରେ ଜାଣିଲି ସେ ସୁର କାର କିଏ ସେହି ଯାଦୁକର ବାଜିଲା କାନରେ ମୋର କାହା ସୁରରେ । ୧। କାହିଁକି ବଇଁଶି ବାଇ କାହାକୁ କରେ ଅଥିର ଶରଣ ପଶିଲି ତାର ଛନ୍ଦା ପୟରେ । ୩।

ସଂସାର ମରୁରେ ବୁଲି ଯାଏ ମୁହିଁ ବାଟ ଭୁଲି ପଛେ ପଛେ ଧାଇଁ ଥାଅ ମୂରଲୀ କରେ ।ଧା

ଏତେ ଭଲ ପାଅ ବୋଲି ଏବେ ମୁଁ ଜାଣିଲି ଖାଲି

ମୋ ଆଖିରେ ଲୁହ ଭରିଦିଅ ପ୍ଭୁ

ଝରୁ ଥାଉଁ ତୁମ ପାଇଁ ଆଖିରେ ମୋ ଜ୍ୟୋତି ଦିଅ ମୋ କଣ ରେ ସୁର ଭରିଦିଅ ତୁମେ କାନ୍ଦୁଥାଉ ପାଣ ସଦା ତୁମ ପାଇଁ

ଦେହରେ ଶକତି ହୃଦୟେ ଭକତି ଆପଣାର ବୋଲି ଖୋଜି ହେଲେ ଯେତେ ବିଶ୍ୱାସ ଓ ଶୁଦ୍ଧା ଦିଅ ନ ପାଏ ନିଜର କେହି

ମୋ ବିଧୁର ପାଣେ

ମୋ ବିଧୁର ପାଣେ ମଧୁର ତାନର ମନ୍ଦ୍ର ଝଙ୍କାର ତୋଳି ପୁମରି ମୋହନ ବାଉଳା ବଇଁଶି ବାଜୁଥାଉ ସଦା ମୋ ମରମେ ପଶି ମୋ ଦୀନ କୁଟୀରେ ରଙ୍ଗ ପଦ ତୁମ ଦେଇଛ କି ମନେ ଭାଳି ।ଠା ହେରୁଥାଉ ଚିତ୍ତ ତୁମରି ସ୍ୱରୁପ ତୁମେ ମୋର ଗଳାମାଳି ।୨।

ମୋ ପ୍ରଭୁ ଆଶିଷମୟ

ମୋ ପ୍ରଭୁ ଆଶିଷମୟ ଜୀବନର ଚିରପିୟ ହେବି ଫୁଲ ପରି ଅଳି ମନୋହରି ଭାବଭୋଳା ଲାଗି ଦୋଳା ସାଜେ ନିତି ମୋର ମୁଜୁଳାହୃଦୟ ।ଠା ସେ ମୃଦୁଗୁଞନେ ନିବାରିବି ସତେ

ତିନି ତାପ ପର ଦାହ । ୨।

ସେ ଯେ ନିରିଜନେ ମୋ ମନ ଗହନେ ବଜାଇ ମୁରଲୀ ମଜାଇ ଧିଆନେ ଚହଲି ଗଲେ ମୋ ମନ କେବେ ହୁଡି କେବେ କୃଷ୍ଣ କେବେ ରାମ ଅଭିରାମ ଅଭୟ କୋଳେ ସେ ନିଅନ୍ତି ଆଦରି ସାଜନ୍ତି ହୋଇ ସଦୟ ।୧। ଆହାକି କରୁଣା ପୁରୁଛି ମୋ ପାଇଁ

ସଦା ସେ ମୋତେ ସହାୟ । ୩ । ସେ ରସେ ହରସେ ଆପଣା ପାଶୋରି

ମୋ ମନ ଫୁଲବନେ ରସିକ ଭମର ତୁମେ

ମୋ ମନ ଫୁଲବନେ ରସିକ ଭୂମର ତୁମେ ଅସାଁର ଜୀବନ ମୋର ନ କରିବ କେବେ ପର ପିଇଯାଅ ପୀତିମଧୁ ଗୁଂଜରଣ କରି କାନେ ।ଠା ଲେଖିଦିଅ ପାଖୁଡାରେ ତବ ପାଦପଦୁ ଚିହେ ।୨।

ଅଳିକ ମହକ ମୋର ପାନକର ପ୍ରିୟବର ଆଖି ତୁମ ରୂପ ଚାହୁଁ ମୁଖ ତୁମ କଥା କହୁ ଗାଇ ମୋ ମନବୀଣାର ପଞ୍ଚମ ରାଗିଣୀ ତାନୋ୧ା ଚାହିଁ ରହିଥାଉ ଆଖି ସଦା ତୁମ ଦରଶନେ ।୩।

ମୋହ ଲାଗି ଏକା ଆସିଛ ବନ୍ଧୁ ହେ

ମୋହ ଲାଗି ଏକା ଆସିଛ ବନ୍ଧୁ ହେ ହୃଦୟରେ ଅଛ ଧରି । ଠା

ମରତରେ ଅବତରି ତୁମ ବିନେ ମୋର ନାହିଁ କେହି ଆନ କେତେ ସୁଖ ପାଅ ଦୟାନିଧି! ସତେ ତୁମେ ଏକା ମୋର ସାଥୀ ବନ୍ଧୁଜନ

ତୁମେ ଧୁବତାରା ସରି ।୨।

ପଥଭୁଲା ମୁହିଁ ପଥୁଜୀ ଅଧମ ତୁମେ ହେ କଢାଅ ବାଟ ଭଗବାନ ! ସବୁ ଅପରାଧ କ୍ଷମା କରି ହର

ଜୀବନ ତାପ ମୋହରି ।୩ା

ଅତି ଦୀନ ହୀନ ଅତି ମୂଢ ମୁହିଁ ତେବେ ହେଲେ ମୁଁ ତୁମରି । ୧। ତୁମେ ମାତା, ପିତା, ହରତା, କରତା ଦୁଃଖ ଦୁରୁଦିନେ ଅଭୟ ବିଧାତା ଜୀବନ ଅନ୍ଧାରୀ ଆକାଶ ମଝିରେ

ମୋତେ ତୁମରି ଦୁଆରେ ଭିଖାରି କରିଛ

ଆଜି ମଧୁମୟ ମୂରତୀରେ ତୁମ ଭରିଅଛ ମୋର ବିଧୂର ମରମ ଯେତେ ମାନ ଯେତେ ଅଭିମାନ ମୋର ସବୁ ତ କରିଛ ଚୂର୍ୟ ।୨।

ହୃଦୟ କରିଛ ପୂର୍ଷ ।ଠା ପାଇବାକୁ ଥରେ ସତ୍ୟର ସନ୍ଧାନ

ମୋତେ ତୁମରି ଦୁଆରେ ଭିଖାରି କରିଛ

ଜୀବନ କରିଛ ଧନ୍ୟ ।

ତୁମରି ଅମର ପେମରେ ମୋହର

ଅଭାବ ଜୀବନେ ଢାଳିଦେଲ ଭାବ ଅକ୍ଳରୁ ନେଇ କ୍ଳେ ଦେଲ ଠାବ ତୁମେ ଏକା ସିନା ଦୟାମୟ ବୋଲି ଦେଲ ଏ ମହତ ଦାନ ।୩।

ଆଲ୍କାକ ଅନ୍ତରେ ସତ୍ୟର ସନ୍ଧାନ ଆକୁଳ ଅନ୍ତରେ କରିଥିଲି ମନ କହିଥିଲ ମୋତେ ପ୍ତୀକ୍ଷାରେ ରହ ଲଭିବୁ ଯେବେରେ ପୂଶ୍ୟ । ୧।

ମୋର ବୋଲି ଯା'ରେ ଆଦର କରିବି

ମୋର ବୋଲି ଯା'ରେ ଆଦର କରିବି ଦଃଖ ମୋର ଯାର କାନେ ଶୁଣାଭବି

ସେ ଉଣକ ଏକା ତୁମେ ସେ ଜଣକ ଏକା ତୁମେ

ସେ ଜଣକ ଏକା ତୁମେ ।୨।

ସବୁରି ଭିତରେ ଦେଖିବି ଯାହାକୁ

ମନ ଦେଉଳେ ଯା ମୂରତି ଥାପିବି ସେ ଜଣକ ଏକା ତୁମେ

ସେ ଜଣକ ଏକା ତୁମେ ହସିବି ରସିବି ତୋଷିବି ଯାହାକୁ

ସଞ୍ଜ ସକାଳେ ଯା ଆରତି କରିବି ସେ ଜଣକ ଏକା ତୁମେ । ୩

ସେ ଜଣକ ଏକା ତୁମେ ।୧ା

ସୁର ତାର ଏକା ତୁମେ ।ଠା

ମୋର ବୋଲି ମୋତେ କହିବାକୁ ସତେ

ମୋର ବୋଲି ମୋତେ କହିବାକୁ ସତେ କଞ ଭରି ତୁମ ନାମ ଗାଉଥିବି

କାତ ଧରି ଆଉ ଖରସୁଆ ନଈ ମନର ମୋହର କାମନା ବାସନା

କିଏ ସେ ନେବ ସେପାରେ ।ଠା ଆଉ ଜଣାଇବି କା'ରେ ? ।୨।

ଅମା ଅନ୍ଦକାର ଆଲୋକିତ ହୁଏ ପଡ଼ୁଛି ତୁମରି ପାଦତଳେ ଶୋଇ

ପଲକ ମାତରେ ଦୁଃଖ ଶୋକ ତାପ ମାରିଲେ ମାରିବ ତାରିଲେ ତାରିବ

ମୋର ମଥା ନତ କରି

ସବୁ ଅଭିମାନ ଅହଂକାର ମୋର ନିଜ ଚଉପାଶେ ଘେରି ଘେରି ମୁଁ ଯେ

ଭସାଅ ନୟନ ଜଳେ ।ଠା ପୂରି ମରେ ପଳେ ପଳେ । ୧।

ମାଗେ ମୁଁ ତୁମରି ଚରଣେ ଶାନ୍ତି ପରାଣେ ତୁମର ପରମ କାନ୍ତି ସକଳ କାଳିମା ହରି ନେଇ ରାଜ

ତୁମ ଇଛା ପୂର୍ଣ୍ଣ କର ଏ ଜୀବନେ 191 ନାହିଁ ଆନ ଆଶା ତିଳେ

ତୁମ କର୍ମ ଛଳେ ମୋହରି ପଚାର

ନ କରିବି ଯେହେ, ଦିଅ ସେ ବିଚାର

ହୃଦୟ-ଜମଳ-ଦଳେ |၅)|

ଯହିଁକି ଯା ସାଜେ ଭଲ

ଯହିଁକି ଯା ସାଜେ ଭଲ ସବୁ ତୁମେ ସଜାଡିଛ ଦୁନିଆଁରେ ସବୁଥିରେ ତୁମ ନାମଟି ଛାପିଛ ।ଠା

ଜଗତ ଜୀବନ ତୁମେ ଜଳେ ତୁମ ନାମ ଲେଖା କମଳ ଆନନେ ସାଜେ ତୁମରି ଚରଣ ରେଖା ଲେଖା ରେଖା ଭଳି ଦେଖା କାହିଁ ପାଇଁ ନ ଦେଉଛ ।୩।

ସୁବାସେ ଆନନ୍ଦମୟ ନାମ ତୁମେ ବୋଲାଉଛ । ୨।

ମେଘର ଚାନ୍ଦୁଆ ଟଣା ଏହି ପୃଥିବୀ ଉପରେ ତୁମର ସଜତା କୋଟି ତାରା ଝିଲିମିଲି କରେ ମଝିରେ ବସାଇ ଚାନ୍ଦ ହସ ତା ମୁଖେ ଭରିଛ । ୧।

ସବୁରି ଭିତରେ ତୁମେ ରହିଛ ଅଦେଖା ହୋଇ ଯେତେ ମୁଁ ଡାକିଲେ ଦୂରେ ଦୂରେ ଯାଉଛ ପଳାଇ ଜୀବନ ମଝିରେ ଛପି ପାଣ ବନ୍ଧୁ ବୋଲାଉଛ ।୪।

ସଜାଡି ଖଞିଛ ଲତା ତରୁରେ ଫୁଲ ଫୁଟାଇ ପାଖୁଡାରେ ପାଖୁଡାରେ ତୁମରି ହସ ଫୁଟଇ

ଯାହାଦେବ ଗୁରୁଦେବ ସେ ମୋ କୋଟି ବଇଭବ

ଯାହାଦେବ ଗୁରୁଦେବ ସେ ମୋ କୋଟି ବଇଭବ ମଥା ପାତି ନେବି ହସି ବିଚାରି କରୁଣା ତବ ।ଠା

ନୟନେ ନୟନେ ମୋର ନାଚୁ ସେ ରୂପ ସୁନ୍ଦର ଯେଣିକି ଚାହିଁଲେ ତେଣେ ହସମୁଖ ଦିଶୁଥିବ ।୨।

ଜାଗରେ ଅବା ସ୍ୱପନେ ରଖିଥିବି ସଦା ମନେ ଜାଗରେ ଅବା ସ୍ୱପନେ ରଖଥିବି ସଦା ମନେ ମଙ୍ଗଳମୟ ସ୍ମରଣେ ଅମଙ୍ଗଳ କାହୁଁ ହେବ ।୧।

ତବ ପେମ ଜଳେ ଭାସି ସନ୍ତରିବି ଦିବନିଶି ଗାଉ ଗାଉ ତବ ନାମ ଅଧମ ଜୀବନ ଯିବ ା୩ା

ରତନ ଆସନେ ବସେ ଗୋରୀ ଶଙ୍କର

ରତନ-ଆସନେ ବସେ ଗାୈରୀ ଶଙ୍କର ହେର ସହସାରେ ରଜତ-ଭୂଧରେ ଯେନ ଉଦିତ ଶଶଧର ।ଠା

ଅପରେର କର୍ଣ୍ଣଶୋଭା କନକ-କୁଞ୍ଜ ଈଶାନ ବିଷାଣ କରେ ପଲକେ ପଳୟ କରେ ଜୀବେ ଅନୃଦାନ କରେ ଅଭୟାର୍ ଉଭୟ କର । ୨।

ଶିବେର ଶିରୋପରେ କରେ ଗଙ୍ଗା କଲ-କଲ ବାସନ୍ତୀ ବସେଛେ ବାମେ ଏଲାୟେ କୁନ୍ତଳ କିବା ଶୋଭା ଏକ ଭାଲେ ଧ୍କ-ଧ୍କ ବହି ଜ୍ଲେ

କଞୁଲି ପରେଛେ ଉମା ଜ୍ୱଲିଛେ ମଣି-ମାଣିକ୍ୟ ବାଘାମ୍ବରେର୍ ବାଘଛାଲ କଟି-ସନେ ନାଁଇ ଐକ୍ୟ ଆର୍ ଭାଲେ ଶୋଭେ ଅର୍ଦ୍ଧ-ସୁଧାଂଶୁ ସୁନ୍ଦର । ୧। ଦୀନ ନଳିନୀ କୟ ପଦଶୋଭା ଭିନ୍ନ ନୟ

ଏକେର କର୍ଣ୍ଣେତେ ଦୋଳେ ଜୃଷ-ଧୁତୁରାର ଦ**ଳ**

ରସନା, ଗୁରୁ ବିନେ ଆନେ ରସନା

ରସନା, ଗୁରୁ ବିନେ ଆନେ ରସନା ଗୁରୁ ନାମରସ ପାନେ ବଳାଅ ବାସନା ରେ ।ଠା

ପାନ କର ସଦା ଗୁରୁନାମାମୃତ ଧାର ଗୁରୁ ନାମ ସାର, ଆନ ସକଳ ଅସାର ଭବଜଳଧିର ଛଳ ନାବରେ ଭାସନା ରେ ।୨।

ଯେ ପଦ ଭାବନା କେନ ଛୋବେ ନା ଯମ-କିଙ୍କର ।୩।

କ୍ଷ ତଟେ ତୋର ଗୁରୁନାମ କର ହାର ଗୁରୁ ହରି, ଗୁରୁ ପାଣ-ଆରାମ ତୋହର ସେପଦ ଶରଣ ଭବଭୟ କରେ ଚୁନା ରେ । ୧।

ଆଖିରେ ଆଖିରେ ଗୁରୁ ମୂରତି ଟି ଦେଖ ଅଲିଭା ଗାରରେ ଗୁରୁ ଛବି ଲେଖି ରଖ ଗତି ମୁକତି ମନ୍ତର ଗୁରୁ ନାମ ସିନା ରେ ।୩।

ରନ୍ ସିଂହାସନେ ଉଭା ଲାବଣ୍ୟ ଠାଣିରେ

ରନ ସିଂହାସନେ ଉଭା ଲାବଣ୍ୟ ଠାଣିରେ

କୋଟି ସୂର୍ଯ୍ୟ ଜିଣି ପଭା ଦିବ୍ୟ ମୂରତିରେ

କେତେ କେତେ ଭକତଙ୍କ ତାକ ଶୁଣିଅଛ ଅଭୟ ଆଶିଷ ଦାନେ ପରାଣ ମୋହିଛ ଅପାର ତ୍ମର ଲୀଳା କିଏ କଳି ପାରେ ?ା୩ା

ତୁମ ପରି ଏ ସଂସାରେ କେହି ନାହିଁ ମୋର କିଏ ବା ଶମିବ ମୋର ବେଦନାର ଭାର

ରାହା ଦେଖାଅ ମୋତେ ଦୟାସାଗର

ଏବେ ବାର୍ଛିଛି ମୁହିଁ ମାର ତ କେହି ନାହିଁ ମୁଁ ହେଲି ଭଗାରି କି ତୁମର ? ।୪।

କିଏ ବୋଲିବ ମୋର ସଭିଏଁ ସାତପର ପାରିକର ଏ ଭବ ସାଗର ।୨ା

ବାଞ୍ଛା-କଲ୍ପତରୁ ସାଜି ବସିଛ ଠାକୁରେ

କରୁଣା କଣାଏ ଦେବ ବରଷି ମୋ ଶିରେ । ୨ା

ମୁଁ ଦୀନ ଭକତ ଜଣେ ତୁମରି ଦୁଆରେ ହାତ ପାତିଅଛି ମୋର ଡାକ ଶୁଣ ଥରେ

ଭକତଙ୍କ ଦୁଃଖ ହରି ନେବ ଅବହେଳେ ।୧।

ରୂପ ତାର କି ମନୋହର କେତେ ରୁଚିର

ରୂପ ତାର କି ମନୋହର କେତେ ରୁଚିର ପକ୍ଷୀର ମୃଦୁ କୁଜନେ ଭ୍ମରର ଗୁଞରଣେ ନାମର ନାହିଁ ତୁଳନା ମଧୁ ଠାରୁ ମଧୁର ।ଠା ପିଞ୍ଜେ ବହୁା୍ଞେ ଶୁଶିବି ତା ନାମର ଝଙ୍କାର ।୨।

ଆଖି ମୁଦିଲେ ଅନ୍ତରେ ଜାଗରଣେ ଚଉଠାରେ ସତେ ମୋ ଆଶା ମେଞ୍ଜିବ ନାମରୂପ ସାର ହେବ ଯେଣେ ଚାହିଁଲେ ଦେଖିବି କମଠାଣି ମଞ୍ଚଳ ।୧। ନାମ ଗାଇ ରୂପ ଧ୍ୟାଇ ହେବି ମୁହିଁ ପାଗଳ ।୩।

ଶରଣ ଦେବ ଠାକୁର ଚରଣ ତଳେ

ଶରଣ ଦେବ ଠାକୁର ଚରଣ ତଳେ ଭାଇବନ୍ଧୁ ଦାରାସୁତ ମାୟା ମୂରତୀ (ମୋର) ମରଣ କାଳେ ମୋର କାୟା ସଙ୍ଗେ ଅଟେ ତାଙ୍କ ପିରତି ଚରଣ ଆଶିତ ଜନ ତାକେ ଆକୂଳେ ।ଠା ଜୀବ ଗଲେ ଜାଳିଦେବେ ମଶାଣି ତଳେ ।୩ା

ବେଳୁ ବେଳ ସରି ସରି ଆସେ ଆୟୁଷ ଆସିଥିଲି ଏକା ଏବେ ଯିବି ମୁଁ ଏକା କାଳ ଆସି କେତେବେଳେ ଟାଣିବ କେଶ 'ଜୟଗୁରୁ' ନାମ ହେଉ ମୋ ପଥେ ସଖା ନିଶ୍ୱାସକୁ ବିଶ୍ୱାସ ମୋ ନାହିଁଟି ତିଳେ । ୨ା ଶମନ ଧକ୍କାକୁ ଦକା ନାହିଁ ମୋ ତିଳେ । ୫ା

ଶ୍ରୀ ଗୁରୁଦେବ ତୁମକୁ ମୁଁ ପ୍ରଣାମ କରେ

ଶୀଛାମୁରେ ଆଜି ଅଞଳି ପାତିଛି

ଶୀଛାମୁରେ ଆଜି ଅଞଳି ପାତିଛି ନିଃସହାୟ ହୋଇ ଘୁରି ବୁଲୁଥିଲି

କରୁଣା କଣାଏ ପାଇଁ କେଉଁ ଭାଗ୍ୟବଳେ ତୁମକୁ ଭେଟିଲି

ଭକତି ସୂତାରେ ଗୁଛା ମନଫୁଲ ମଥାରେ ମୋହର ଥିଲେ ତୁମ କର

ଚରଣେ ଭେଟୁଛି ସାଇଁ ।ଠା ଯିବି ମୁହିଁ ଧନ୍ୟ ହୋଇ ।୨।

ତୁମେ ତ ଠାକୁର ପତିତପାବନ ଏ ସାରା ସଂସାର ମିଛ ମରୀଚିକା

କଟାକ୍ଷରେ ଥରେ ଚାହିଁ ଦିଅ ବାରେ ଅଭୟ ଦିଅ ହେ କର୍ଣା ସାଗର

ସବୁ ପାପ ଯିବ ଧୋଇ । ୧। ଶୀଚରଣେ ଠାବ ଦେଇ । ୩।

ଶ୍ୟାମା ଚରଣ ତଳେ ଶରଣ ଦେ ମା

ଶ୍ୟାମା ଚରଣ ତଳେ ଶରଣ ଦେ ମା ନିଶିଦିନ ଆଚରିଛି ଜୀବନେ ଯେତେ ଅନୀତି

କରୁଣାକର ଜନନୀ ତୀଜଗତ ଶ୍ରିମୟୀ

ନ ଜାଣେ ଭକତି ମାଗୋ ନ ଜାଣେ ପ୍ରଜନ ରୀତି ଗୁରୁଦାସ ମା ହରା କି ମା ।୩।

ସକଳ ବନ୍ଧନ ତୃଟାଇ ଦେଇଛ

ସକଳ ବନ୍ଧନ ତୁଟାଇ ଦେଇଛ ଫିଟାଇ ଦେଇଛ ନୟନ ମଳିନ ମନକୁ ବତାଇ ଦେଇଛ ଅମୃତ ଦେଶର ସନ୍ଧାନ । ୨। କେମିତି କହିବି ଦେଇନାହୁଁ କିଛି ପାଇନାହୁଁ ବୋଲି ଶରଣ । ଠା

ଅନ୍ଧ ଜୀବନର ବନ୍ଧୁର ପଥରେ ବୁଝି ନ ଥିଲି ଯା ଦେଇଛ ବୁଝାଇ ସାଥୀ ତୁମେ ମୋର ଅନ୍ଧାର ରାତିରେ ପରମ ପେମରେ ମରମ ଭିଜାଇ ଏ ସାରା ଜଗତେ କିଏ ହେବ ସତେ ବନ୍ଧୁ ପଣେ ତୁମ ସମାନ ।୩ା

ଶିଖାଇ ଦେଇଛ ଭଜିବାକୁ ନାମ ଖୋଜିବାକୁ ନୂଆ ଜୀବନ । ୧।

ଷୁଦ୍ର ଫୁଲଟିଏ ସେଦିନ ସକାଳେ ମର ହୃଦୟରେ ଅମର ଚେତନା ଫୁଡିଥିଲି କେଉଁ ବନ ବୀଥିତଳେ ଏଇ ପରା ପଭୁ ତୁମରି ରଚନା ଖୋଜିଆଣି ୟାନ ଦେଇଛ ଚରଣେ କରିଛ ପରାଣ ନନ୍ଦନ । ୪।

ସଜଳ ନୟନେ କୁସୁମ ଅଞଳି ମୋର

ସଜଳ ନୟନେ କୁସୁମ ଅଞଳି ମୋର ସ୍ନିଗ୍ଧ ସୁହର ସେ ରୂପ ମଧୁର

ଅଜାଡି ଦେଉଛି ସେ ରଙ୍ଗ ପୟରେ ହେରୁଥାଉ ମନ ମୋର

ଘେନା କର ପିୟବର ।।ଠା। ଅନ୍ତରେ ଅନ୍ତରେ ହୃଦୟ ମହିରେ

ନିରେଖୁ ସେ ରୂପ ଚିର

ସ୍ୱରୂପ ତୁମରି ସଦା ମୁଁ ସୁମରି ଆନହେ ହୋଇ ବିଭୋର ॥୨॥

ପୁଲକି ଉଠୁ ଅନ୍ତର ।।୧।।

ରହିଛି ଲୁହ ମୋ ଦୁଇ ଆଖି ଭରି ଦେଇଛ ଜୀବନେ ଭରି ଝରୁ ଥାଉ ତୁମ ପାଇଁ ଲୋଡିଅଛ ଯାହା ପାରିନି ମୁଁ ଦେଇ

ଝରୁ ଥାଉ ତୁମ ପାଇଁ ଲୋଡିଅଛ ଯାହା ପାରିନି ମୁଁ ଦେଇ ହୃଦୟ ବେଦୀ ମୁଁ ଚକ୍ଷୁ ଗଙ୍ଗା ଜଳେ ଚିର ଅବହେଳା କରି

ଧୋଇ ତୁମକୁ ବସାଇ ଭରା ଅନୁରାଗେ ଢାଳୁଛି ପ୍ରଣତି ସେବା କରୁଥିବି ଜଗତ ବିସୋରି ରଙ୍ଗ ଚରଣେ ତୁମର ॥୩॥

ସଜନୀ ଗୋ ! ପରାଣୁ ସେ ଆପଣାର ପରାଣ ବନ୍ଧୁଆ ପଥ ଅନୁସରି ଅସରା ଦୃଃଖର ପଶରା ଧରି ମୁଁ ପାଇଛି ସେ ଚିଉ ଚୋର ।ଠା ସହିଛି ଯେତେକ ଦୃଃଖ

ସଜନୀ ଗୋ! ପରାଣୁ

ତାକୁ ଯେବେ ଦୁଃଖ କହିବି ସହି ଗୋ ! ଝରିଅଛି କେତେ ଲୁହ ଏ ନୟନୁ କାହାକୁ ମଣିବି ସୁଖ ?

ପିୟ ପଥ ଚାହିଁ ଚାହିଁ ସକଳ ଯାତନା ଆଦରି ନେଇ ମୁଁ, କରିଛି ଗଳାର ହାର । ୩ । ବିରହର କେତେ ଦୃଃସହ ରଜନୀ

ଜାଗରେ ଯାଇଛି ପାହି ସେ ପରା ମୋହର ଚିର ପ୍ରିୟତମ

ମଉଳି ଯାଇଛି କେତେ ଫୁଲ ଶେଯ ପୀରତିର ଉପଚାର ।୧। ଅଭୁଲା ପରାଣ-ପତି ସେ ପରା ମୋହର ନୟନର ତାରା

ରକତ ମାଉଁସ ଗଢା ଏ ଦେହକୁ

ଦେଇଛି ପଥର କରି ସେ ଭଗାରି-ହୁସା ହୁସ-ମୁଖ ହେରି, ଯାଇଛି ସବୁ ପାଶୋର ।୨।

ସତ କହ ଲୀଳାମୟ କେଉଁ ଲୀଳା କରୁଛ

ପଥହର। ହେବି କାଳେ ଶଙ୍କା ଆସେ ମନରେ ବୁଝି ତ ନ ପାରେ ମୋର ଏ ମୂରୁଖ ମନଟା ଭିଲିଯିବ ନାହିଁ ବନ୍ଧୁ ଏ ଅଭାଗା ଜନରେ ବରିଛି ପୂରୁବେ ଯାହା ଭୋଗୁଅଛି ସେ ବ୍ୟଥା ସଉଭାଗ୍ୟ ସିନା ମୋର, ପଦେ ଠାବ ଦେଇଛ ।୪।

ସହଜ ଭାବ ମୋତେ ଦିଅ ହେ ପ୍ରେମମୟ

ସହଜ ଭାବ ମୋତେ ଦିଅ ହେ ପେମମୟ ପୂର୍ଣ କରିଛି ଜୀବନ ଦେଇ ବରାଭ୍ୟ । ୨ା

ଜାଣ ତ ମୁଁ ଅସହାୟ ଆହେ ଦୟାମୟ ।ଠା ବାତ୍ସଲ୍ୟ ଭାବେ ବନ୍ଧା ପରାଣୁ ପ୍ରିୟ ବୋଲି ସେହେ ନନ୍ଦ ଯଶୋଦା ଜଣାଏ ପଦ ଧରି ସେ ଭାବେ ମୋତେ ଗଢିନିଅ ରାହା ଦେଖାଅ ।୩।

ମଙ୍ଗଳ ପଥେ ଘେନିଯାଅ ମଙ୍ଗଳମୟ ।୧। ଲଭି ତୁମ ଶରଣ ତୁମ ଆଶରା ପାଇ ଆନନ୍ଦେ ଭରା ପା୍ରଣ

ନୀଳାଚଳ ସାରସ୍ୱତ ସଂଘ, ପୁରୀ ସଂଗହିତା - ଆମେରିକା ସାରସ୍ୱତ ସଂଘ

ସେ ଯେ ଭାବ ବିନୋଦିଆ ହରି ହେ

ସେ ଯେ ଭାବ-ବିନୋଦିଆ ହରି ହେ ।ଠା କୋଟି ବ୍ରହ୍ଲାୁଞ୍ଜ ନାଥ ପରା ସେହି

ଭକତ ଆଖିର ଲୁହ ଦି' ଟୋପାକୁ ଆଦର ତାହାର ଭରି ହେ ।୨ା

ଭାବ ପାଇଁ ତା'ର ଦୁଆର ମୁକୁଳା ଅଭାବ ପାଇଁକି ଦୁଆରଟି କିଳା

ଧନ, ଜନ, ମାନ କିଛି ଲୋଡେ ନାହିଁ ତା'ର ପାଶେ ଛାର ହେମ ସିଂହାସନ ଖାଲି ପ୍ରେମ-ଭକତି-ଭିଖାରୀ ହେ ।୧। ସେ ଯେ ଖୋଜୁଥାଇ ମନ-ବୃହାବନ ଭକତି, ପୀରତି ଗଢା ଆସନରେ

କେ ତୋଷିବ ତାକୁ କିବା ଧନ ଦେଇ ହୁସେ, ଖେଳେ ମନ ଭରି ହେ ।୩।

ସଂପି ଦେଉଛି ପଦତଳେ ଜୀବନ

ସଂସାର ସୁଖ ବୋଲି ଦୟାନିଧି ! ଜାଣିଲି ମୋର ଏକା ଆପଣ । ୨।

ଖେଳିଲି କେତେ ଭୁଲି ଏବେ ସିନା ବାରିଲି ଅତି ଆରତେ ମୁହିଁ

ମାୟା ସପନ ବୋଲି ସିଂହ-ଦୂଆରେ ଥାଇ ଦୟାନିଧି ! ଏଥର ଦିଅ ଭଲା ଶରଣ । ୧। କର ଯୋଡି ଜଣାଇଁ

ଡାକ ଛାଡେ ଗୋସାଇଁ । ଦୟାନିଧି ! ଲୁଚି ନ ରହ କଞ୍ଚବଦନ ।୩।

ଆପଣା ଜନ ଭାଳି

ସଂସାର ସାଗରେ ଭାସୁଅଛି ମୁହିଁ

ସଂସାର ସାଗରେ ଭାସୁଅଛି ମୁହିଁ ଅପସରି ଗଲା ଦୁଃଖ ଅବସାଦ

ଥଳ କୂଳ ପାଉନାହିଁ ଅଭିମାନ ଗଲା ଭାଜି ॥୩॥

ତୁମରି ଶ୍ରୀପଦ ଆଶ୍ରୟ ମୋହର ଠାବ ଦେବ ପାଣସାଇଁ ॥୧॥ ସବୁଠାରେ ତୁମେ ବିରାଜିତ ଅଛ

ପ୍ରେୟ ପ୍ରାଣ୍ୟ ଅନୁମାର ପ୍ରତ୍ୟ ପ

ତୁମକୁ ନ ବୁଝି ଜୀବନ ସାରା ମୁଁ କେତେ କେତେ ଲୀଳା ରଚନା କରିଛ ଦେଇଛି କାଳ ବିତାଇ ବାହିଛ ପେମ-ଫାଶରେ ।।ଧା

ଯେନା କର ଶୀଚରଣେ

ଦେଖି ତୁମ ରୂପ ଭୁଲିଲି ନିଜକୁ ଜନମେ ଜନମେ ଶ୍ରୀପଦ ସେବା ରେ ମାୟା ସପନ କୁ ତେଜି ଦାସ ପଣେ ଥିବି ରହି ॥୫॥

ସିଂହ ଦୁଆର ପାଶେ

ସିଂହ ଦୁଆର ପାଶେ କରଯୋଡି ନିରାଶେ ହେ ଦୟାନିଧୀ ଜଣାଏଁ ଦୀନ ଜନ ଆସି ବିଧିରେ ଏ କିସ ଅବିଧି

କୃପା-ସରିତପତି ଅଗତି ଜନଗତି ମୋହଲାଗି କେବଳ କ୍ଷମା-ସରିତ ଜଳ

 ନାହାନ୍ତି କେତେ କେତେ ପାପୀ, ତାପୀ ଜଗତେ ଶୁଣିତ' ଅଛି କାନେ ମୁହିଁ କେବଳ ନାମ ଶରି ଯାଇ ଅଛନ୍ତି ତରି ଦୁଆର ବାସନ୍ଦ ମୋ ପାଇଁ ହେ କୃପାମୟ ! କେ କି ଲାଅ ଦେଇଛି କହ ଧନ ଜନ-ଜୀବନ ମନ ଧିଆନ ଜ୍ଞାନ ଜାଣୁଛି କିଛି ମୋର ନୁହଁ । ୨ା

ଅପରାଧ ମୋ କେତେ ଗଣିବା ପାଇଁ ସତେ ସାଗର ବାଲି ହେବ ଉଣା ତୁମ ବିନେ ମଣିମା ! କେ' କଳିବ ତା ସୀମା ଭାବି ଭାବି ମୋ ବୃଦ୍ଧି ବଣା ହେ ମହାବାହୁ ! ମାଗୁଣି ନାହିଁ କିଛି ଆଉ କ୍ଷମା ନ ଦେଲେ ନାହିଁ ଗ୍ରୀଗୁରୁ ଦାସ ହୋଇ ନାମ ଗାଇ ଏ ଜୀବ ଯାଉ ।୩।

ସାଗରେ ଭୂଧରେ ନଭେ ପାତାଳରେ

ସାଗରେ ଭୂଧରେ ନଭେ ପାତାଳରେ ଯହିଁ ଦେଖ ତହିଁ ଅଛି ଅଛି ମୁଁ ରେ ।ଠା

କେବେ ରୂପ ମୋର ହୁଅଇ ପ୍ରକଟ କେବେ ପୁଣି ମୁହିଁ ଥାଏ ଅପ୍ରକଟ କେବେ ମୁହିଁ ଦୂରେ ଅଛି ନିକଟରେ ଆସିବି ପାଶରେ ଡାକ ଦେଲେ ତୁ'ରେ ।୧।

ଚିରଦିନ ମୁହିଁ ଭାବର ଭିଖାରୀ ମନଭାବ ମୁଁ ଯେ ଖୋଜଇ ତୋହରି ମୋର ନାମ ଜୟ ଗାଇ ତୁ ଅଭୟ ସବୁ ମାୟା ମୋହ ମନୁ ବରଜରେ । ୨।

ରଜନୀ ଦିବସ କର ସୁମରଣ ଦୂରେ ପଳାଇବେ ଷଡ ରିପୁଗଣ ମଥାରେ ତୋହର ରହିଛି ମୋ କର ଚିତ୍ତେ ନ ବିଚାର କେବେ ଅଛି ଦୂରେ ।୩

> ରହିବି ତୋହର ମନ ଘରେ ମୁହିଁ ରଖ ମନେ ମୋତେ ପାଶୋରି ନ ଦେଇ କରି ମୁଁ ବିନାଶ ମନର ପରାଶ ମୁଖରେ ଫୁଟାଇ ସୁହାସ ମଧୁରେ ।୪।

ସାଧୁସଙ୍ଗ ମୋତେ ଦିଅ

ସାଧୁସଙ୍ଗ ମୋତେ ଦିଅ ହେ ଚିର ମଙ୍ଗଳମୟ ତୁମରି ଭକତି ଦୁର୍ଲ୍ଭ ସଂପତ୍ତି ମାଗେ ହୀନ ଅସହାୟାଠା

ସଦା ତୁମ ନାମ ଲୀଳା ସଂକୀର୍ତ୍ତନ ଭୋଳ ହୋଇ ଶୁଣୁ ଥାଉ ମୋ ଶୁବଣ ଅନ୍ତର ଶୁଛି ପାଇଁ ଦୟାନିଧି ଅନ୍ତରେ ହୁଅ ସଦୟ । ୧।

> ସବୁ କରି ତୁଛ ତୁମ ଭାବେ ମଜି ଯେ ନିଜ ଭିତରେ ଯାଉଛନ୍ତି ହୁଜି

ତାଙ୍କ ପାଦ ଧୁଳି ଶିରେ ମୋର ବୋଳି ଖଟେ ମୁଁ କିଙ୍କର ପ୍ରାୟ । ୨।

ଭକତ ହୃଦୟେ ତୁମ ସିଂହାସନ ବିରାଜ ବିଶ୍ୱାସେ ହେ ବିଶ୍ୱମୋହନ ମୁଁ ଯେ ଭାଗ୍ୟହୀନ ମୋ ଚିଛ ମଳିନ ଚଞ୍ଚଳ ମନ ଅଥୟ ।୩।

ଭାବ ବିନୋଦିଆ ଭାବକୁ ନିକଟ ସତ୍ୟରୂପେ ତୁମେ ସଂସାରେ ପ୍ରକଟ ସତ୍ୟଶୁଈ ଞ୍ଜାନ କରି ପଭୁ ଦାନ ଭକତିର ହେଉ ଜୟ ।୪।

ସୁନ୍ଦର ଫୁଲହାର

ସୁନ୍ଦର ଫୁଲହାର - ଶ୍ରୀଚରଣେ ଉପହାର ଗୁଛି ନାହିଁ ଦେବ, ଅରପିବି ତବ ଶ୍ରୀଚରଣେ ଉପହାର ବ୍ୟର୍ଥ ଜୀବନର ସାର୍ଥକ ଅଞ୍ଜଳି, ଅବ୍ୟକ୍ତ ବେଦନାଭାର ।ଠା

> ଦେଇଥିଲ ହାତେ ଦୁଲ୍ଲଭ ଜୀବନ ଖେଳିଲି ଏହାକୁ ଧରି ଅନୁଷଣ ବେଳ ନାହିଁ ଆଉ କରୁଛି ଅପଣ ତୁମ ଠାରେ ତୁମ ଭାର ।୧।

ଯେଉଁ ଭାବେ ଇଛା ବଜାଅ ଜୀବନ ନାହିଁ ମୋ ଶୋଚନା ହେଲେ ଛନ୍ଦହୀନ ଛନ୍ଦଠାରୁ ତାର ପାର୍ଥକ ଦର୍ଶନ-ପାଇଁ କର ବ୍ୟବହାର ।୨।

ପ୍ରାତି-ଆଶା ସଙ୍ଗେ ଅପ୍ରତି ନିରାଶା ରଚେ ହାର ଗୁଛ ହସ କାନ୍ଦ ଭାଷା ରଖିଛି ଅଶ୍ରୁର ଅଶ୍ରୁତ ପିପାସା ବିରହର ତତ ଧାର ।୩।

ଥୋଇଛ ସନ୍ୟୁଖେ କ୍ଷୀଣ ଯବନିକା ନ ଦେଖି ତୁମକୁ ମନ ହୁଏ ଫିକା ବିଫଳ ବାସନା ବୋଲି କି ହେ ଦେବି

ଚିର ସାଥୀ ଅଛ ଆଲିଙ୍ଗନ ଆଶେ ଭେଟିପାଇଁ କାଣି କଉଡିଏ ନାହିଁ ଶୂନ୍ୟ ଭିଷାପାତ ସାର ।୬।

ସକଳ ଜଣାରେ ତୁମେ ତ ଅଜଣା ସକଳ ଚିହ୍ନାରେ ତୁମେ ହିଁ ଅଚିହ୍ନା ଅନାହତ ତବ ଅପୂର୍ବ ବାଜଣା ବଜାଅ ଜୀବନ-ତାର ।୭।

କେବେ ନୟନର ନୀରେ

|എ|

ବ୍ୟର୍ଥତାର ହାହାକାର ।୪। ହୋଇଥିବି ସଦା ଅଭାବର ଦାସ

ତବ ସୃତି ପାଇଁ ମୋର ଅବକାଶ ରହିଛି ଜାଗତ କୃତକମ-ପାଗ ଗୁଛିଦେବି ତହିଁ ହାର ।୫ା

ସାଥୀହୀନ ଦୀର୍ଘ ଯାତାପଥଶେଷେ

ସେ ଚରଣ ତଳେ ଆଜି

ସେ ଚରଣ ତଳେ ଆଜି ମାଗେ ଶରଣ ଅକଳନ କରୁଣା ମୁଁ କରି ଚିନ୍ତନ । ୨।

ଦୟାମୟ ଅଗତିର ଗତିକାରଣ ।ଠା

ନୟନରୁ ପ୍ରେମ ବାରି ପଡ଼ୁଥିବ ଝରିଝରି ଦିଅ ଦୁଃଖ ଦିଅ ଶୋକନାହିଁ ମୋର ଚିନ୍ତାଦକ ସରାଗେ ମୁଁ ଧୋଇଦେବି ରଙ୍ଗ ଚରଣ ।୩। ପାଶୋରିବି ସବୁ ହେରି ଚହବଦନ ।୧।

ଆଜିରେ ଶପଥ ନେଲି ଏ ଜୀବନ ସଂପି ଦେଲି ସୁଖ ଶାନ୍ତି ଦେବ ଯେବେ ଆନନ୍ଦେ ମାତିବି ତେବେ ଅଧମ ଜନରେ ଦିଅ ନବ ଜୀବନ ।ଧା

ସେ ଦିନ ହୋଇବ କେବେ ଅଛି ଅନାଇଁ

ସେ ଦିନ ହୋଇବ କେବେ ଅଛି ଅନାଇଁ କି ନାମ ତୁ ବୋଲୁ ଅଛୁ ଗାଇ ଗାଇ ।୩।

ପାଗଳ ହୋଇବି ଗୁରୁ ନାମକୁ ଗାଇ ।ଠା

ତିନି ଭଙ୍ଗିଆ କାଳିଆ ମନ ବାସନା ମୋହର ବନ କୁସୁମ ମାଳିଆ ଢାଳି ଦେଇ ପଦେ ତା'ର କଦମ୍ ମୂଳରେ କା'ରେ ଥାଏ ଚାହିଁ । ଧା ବିତରିବି ସେ ନାମକୁ ଗାଇ ଗାଇ ।୧।

କେବେ ଧୂଳି ଧରା ପରେ ଗୁରୁ ନାମକୁ ସୁମରି ଦୀନ କାଙ୍ଗାଳ ବେଶରେ ଦିବସ ନିଶି ବିସୋରି ମାଗିବି ଭିଖ ଶୀ ଗୁରୁ ନାମ ଗାଇ ।୫।

ଭାଳିବି ମୁଁ ସୁଖ ଦଃୁଖ କିଛି ନାହିଁ ।୨।

ସେ ନାମେ କି ଯାଦୁ ଅଛି କହକହ ରେ ସଖୀ

ସେ ନାମେ କି ଯାଦୁ ଅଛି କହ କହ ରେ ସଖୀ ପୁଲକ ଆଗେ ସେ ମନ କାହିଁ ହୋଇଲା ମଗନ ଶୁଣି ପଲକ ପାଶୋରି ବସିଲା ଆଖି ଜାଣି ନପାରିଲି ଚେତା ନାହିଁ ଅଛିକି

ସେ ନାମେ କି ଯାଦୁ ଅଛି କହ କହ ରେ ସଖୀ।ଠା ଆଜନମ କେତେ ନାମ ଶୁଣି ନଥିଲା ଏ କାନ

ଏସନ ରୀତିକା ନାମେ ନଥିଲି ଚାଖି ।ଧା

ଅଦିନ ବରଷା ସରି ଝରିଲା ନୟନବାରି ଅପୂର୍ବ ସେ ନାମ ରସ ଯେ ଜାଣେ ସେ ହୁଏ ବଶ ତନୁ ବଲୁରୀ ସହସା ଉଠିଲା କଂପି । ୧ା ଲଭେ ମୁକତି ପରଶ ଜନମ ଦଃଖୀ। ଖ ନ ଚଳିଲା ସଖୀ ପାଦ ଏତେବଡ ପରମାଦ ସଜନୀ କହୁଛି ଶୁଣ ନାମ ରୂପ କୋଟିଗୁଣ

ପୁଣି ଶୁଣିବାକୁ କାନ ରହିଲା ଟାକି ।୨। ବିକି ହୋଇଯିବୁ ଥରେ ପଡିଲେ ଆଖି ।୬।

ସେ ମନ ମୋହନ ମୂରତି

ସେ ମନ ମୋହନ ମୂରତି କି ମନୋହର ମନ ମନ୍ଦିର ଆସନେ ବିଜୟ ତାର ।ଠା

ବାଞ୍ଚିତ ଚିର ଚିତ୍ତର ଅମଳ କମଳ ନିହି ତାର ପୟର ।୩।

ଅପାର କରୁଣାମୟ ନାମ ହରେ ଭବଭୟ ସୁମରଣେ ମାୟା ମୋହ ହୁଅଇ ଦୂର ।ଧା

ଚରଣ ଚିର ସେବିବି ପ୍ରାଣ ମନ ଅରପିବି ଗୁରୁଦାସର ବାସନା ସଫଳ କର ।୫।

ସେ ସେ ଶାନ୍ତି ନିକେତନ ଅଗତି ଗତି କାରଣ ପ୍ରେମିକ ବଇରାଗିର ଗଳାର ହାର ।୨।

ଧିଆନୀ ହୃଦୟ ଧନ ଜ୍ଞାନୀର ଜୀବ ଜୀବନ ପରାଣର ପରାଣ ସେ କରୁଣା କର ।୧।

ଅପର୍ପ ରୂପଧର

ସେଇ କଜଳ ଘେନାଇ ଦିଅ

ସେଇ କଜଳ ଘେନାଇ ଦିଅ ନୟନେ ମୋର ଠାକୁର । ହେରିବି ଏଇ ବିଶ୍ୱସାରା ସୁନ୍ଦର ହେ ! ସୁନ୍ଦର ।ଠା

ଦ୍ର ନୀଳ ଘନକୋଳେ ହସି ସରସେ ଶଶୀଟି ଖେଳେ କାଳିବାଦଲ ଲପନେ ଘେରି ନ ସାରୁ ତାର ଆତୁର ନିରେଖୁଥିବି ନିତିକି ନିତି ସୁନ୍ଦର ହେ । ସୁନ୍ଦର ।୧। ଅଝୁରା ତଟ-ତଟିନୀ-ନୀରେ ଭସାଇ ତରୀ ମନ ଅଧିରେ ପଞ୍ଜିମର ରଙ୍ଗଛବି ନଚାଉଥିବ ଅନ୍ତର ଶୁଣୁଥିବି ମୁଁ ଦୂର ବଇଁଶୀ ସୁନ୍ଦର ହେ ! ସୁନ୍ଦର ।୨।

ସବୁରି ଦେହେ ତୁମରି ଛାଇ ମଧୁର ଶିରୀ ରହିବି ଚାହିଁ ଉଛୁଳୁଥିବ କଞେ ତୁମ ବହନାର ଝଙ୍କାର ନିଶିଦିବସ ହସ ବିରସ ମୋ ଲାଗି ହେବ ସୁହର ।୩।

ସେଇ ଜଣକର ଚରଣତଳରେ

ସେଇ ଜଣକର ଚରଣତଳରେ ସମରପି ଦେଇ ପରାଣ ମନ ଭଲ ମନ୍ଦ ସବୁ ତାଙ୍କ ପଦେ ଥାପି ଆମେ ସବୁ ଚାଲୁ ତାଙ୍କରି ଧାମ ।ଠା

> ତାଙ୍କରି ଆଦେଶେ ଫୁଲ ଫୁଟି ବାସେ ମାଳା ଗୁଛୁ ଆମେ ତାଙ୍କ ନିରିଦେଶେ ତାଙ୍କରି ପ୍ରେମରେ ମତି ଆକୁଳିତ ଆମ କ& ଗାଏ ତାଙ୍କରି ଗୁଣ । ୧।

ତାଙ୍କ ରସ ଗୀତି ଶୁଣୁ ସିନା ଆମେ

ଖେଳିଉଠେ ଯାହା ଗଗନେ ପବନେ ନିଶି ଅବା ଦିନ ଶୟନେ ଚେତନେ ସେହି ସୁର ଧାରା ଭରେ ଏ କାନ ।୨।

ଧରମ କରମ ସବୁ ତାଙ୍କ ପଦେ ଅରପି ଜୀବନ ବିତାଉ ଆନଦେ ସୁଖ ଦଃଖ ସବୁ ତାଙ୍କରି ଆଶିଷ ସେହି ପିତାମାତା ଆପଣା ଜନ ।୩।

ସେବକ ବତ ତୁ ଦିଅ ଗୋ ମାଆ

ସେବକ ବୃତ ତୁ ଦିଅ ଗୋ ମାଆ ସେହି ବରତ ମୁଁ ପାଳି ନିରନ୍ତର

ସେବୁଥିବି ତୋର ପାଆ ।ଠା

ଯେଉଁ ରୂପେ ଯେବେ ଧରି ଆଭାସିବୁ ଅବତରି ଇଙ୍ଗିତ ତୋହର ପାଇ ସମାଦରେ

ପାଳୁଥିବି ମୁହିଁ ତାହା ।୧।

ଯେବେ ଦେବୁ ଯେଉଁ ଦୀକ୍ଷା

ମଣିବି ସେ ତୋର ଶିକ୍ଷା ମାନି ସେ ଆଦେଶ ନିଶିଦିବସ ମୁଁ

ଅନୁସରିବି ସେ ରାହା ।୨ା

ଯେ ଚରିତ୍ରେ ଭଲ ଯାହା ଆଦରି ଘେନିବି ତାହା

ଇଚ୍ଛା ତୋର ହେଉ ମୋର ଇଚ୍ଛା ମାଆ

ଜୀବନର ଚିର ସାହା ।୩ା

ସେହ-ପୀତି-ଭକ୍ତି ଭରା

ସ୍ନେହ୍-ପ୍ରୀତି-ଭକ୍ତି ଭରା, ମୋଦେର ଗୁରୁ ଜଗତ୍ଜୋଡା ତାହାର ମାଝେ ଆଛେ ଏକ ଜନ ସକଲ ଗୁରୁର୍ ସେରା (ଓ ସେ) ଜ୍ଞାନ ଦିୟେ ତୈରୀ ସେ ଯେ ପ୍ରେମ ଦିୟେ ଘେରା । ଏମନ ଗୁରୁ କୋଥାଓ ଖୁଁଜେ ପାବେ ନା କୋ ତୁମି

ଆମାର ପାଣେର ଠାକୁର ସେ ଯେ ଆମାର ହୃଦୟ ସ୍ୱାମୀ । ୧।

ଅତୁଲନ ସେ ରୂପେ ଗୁଣେ, ତାର ତୁଲନା ନାଇଁ ଭୁବନେ କେବା ଏମନ ସଦାଇ ଫିରେ କାଙ୍ଗଲ ଯଥାୟ ଦେଖେ

ଶିଷ୍ୟେର ଦଃଖ ଦେଖେ କେବା ଏମନ ଯତନ କରେ ଭକ୍ତେର ବ୍ୟଥା ବୁଝେ ଯେ ତାର ସଦାଇ ଆଁଖିଝୁରେ । ଏମନ ଗୁରୁ କୋଥାଓ ଖୁଁଜେ ପାବେ ନା କୋ ତୁମି ଆମାର ପାଣେର ଠାକୁର ସେ ଯେ ଆମାର ହୃଦୟ ସ୍ୱାମୀ ।୬।

ଦୃଷ୍ଟି ଏମନ କରୁଣ କାହାର, କେବା ଏମନ ଦୟାର ଆଧାର କେବା ଏମନ ହାସିମୁଖେ ଲୟ ଗୋ ଆପନ କରେ ଆଁଖି ହତେ କୃପାର କଣା କାର ବା ଏମନ ଝରେ । ଏମନ ଗୁରୁ କୋଥାଓ ଖୁଁଜେ ପାବେ ନା କୋ ତୁମି ଆମାର ପାଣେର ଠାକୁର ସେ ଯେ ଆମାର ହୃଦୟ ସ୍ୱାମୀ ।୭।

ପରେର ବୋଝ ଆପନ ମାଥେ, ତୁଲେ ନିୟେ ଆପନ ହାତେ କେବା ଏମନ ବଦ୍ଧଜୀବେ ଦେୟ ଗୋ ମୁକ୍ତ କରେ ହାସିମୁଖେ ଲୟ ଗୋ ଜ୍ୱାଲା ତାରି କୁଶଲ ତରେ । ଏମନ ଗୁରୁ କୋଥାଓ ଖୁଁଜେ ପାବେ ନା କୋ ତୁମି ଆମାର ପ୍ରାଣେର ଠାକୁର ସେ ଯେ ଆମାର ହୃଦୟ ସ୍ୱାମୀ ।୮।

ଗୁରୁଶିଷ୍ୟେ ଏମନ ସ୍ନେହ୍, କୋଥାଏ ଖୁଁକେ ପାବେ କେହ ଏସ ଆମାର ହିୟାର ମାଣିକ ହୃଦେ ତୋମାୟ ଧରି ତୋମାର କର୍ମେଇ ଜୀବନ ଆମାର (ଯେନ) ତୋମାୟ ଦେଖେଇ ମରି । ଏମନ ଗୁରୁ କୋଥାଓ ଖୁଁଜେ ପାବେ ନା କୋ ତୁମି ଆମାର ପ୍ରାଣେର ଠାକୁର ସେ ଯେ ଆମାର ହୃଦୟ ସ୍ୱାମୀ ।୯।

(ଓ ତାର) ସ୍ନେହେର ଡାକେ ମୁକ୍ତ ହଇ ଗୋ ସକଲ ଜ୍ୱାଲା ଥେକେ । ଏମନ ଗୁରୁ କୋଥାଓ ଖୁଁଜେ ପାବେ ନା କୋ ତୁମି ଆମାର ପାଣେର ଠାକୁର ସେ ଯେ ଆମାର ହୁଦୟ ସ୍ୱାମୀ ।୨।

କାର ପରଶେ ଶୀତଲତା, କେବା ଏମନ ଶାନ୍ତିଦାତା ବାଞ୍ଛାକଲ୍ପତରୁ କେବା ଭତ୍ତେର ଭାବଟି ବୁଝେ ତ୍ରିତାପଜ୍ୱାଲା ଦୂର ହୟରେ କାର ପାୟ ମାଥା ଗୁଁଜେ । ଏମନ ଗୁରୁ କୋଥାଓ ଖୁଁଜେ ପାବେ ନା କୋ ତୁମି ଆମାର ପ୍ରାଣେର ଠାକୁର ସେ ଯେ ଆମାର ହୃଦୟ ସ୍ୱାମୀ ।୩।

ଭତ୍ତେର ବ୍ୟଥାୟ ସେ ସେ ବ୍ୟଥୀ, ଭତ୍ତେର ସଦା ସାଥେର ସାଥୀ ଭତ୍ତେର ଭାଲ ସଦାଇ କରେ ପ୍ରେମେର ଚୋଖେ ଚେୟେ ଭତ୍ତେର ମାନ ସଦାଇ ରାଖେ ଆପନ ମାନଟି ଖେୟେ । ଏମନ ଗୁରୁ କୋଥାଓ ଖୁଁଜେ ପାବେ ନା କୋ ତୁମି ଆମାର ପାଣେର ଠାଳୁର ସେ ଯେ ଆମାର ହୁଦୟ ସ୍ୱାମୀ । ଧା

ଜୀବେର ଦଃଖ ସଇତେ ନାରି, ବୁହ୍ଲାନନ୍ଦ ପରିହରି କେବା ଏମନ ଜୀବେର ଲାଗି ଦ୍ୱାରେ ଦ୍ୱାରେ ଘୂରି ସେ ଯେ ଭକ୍ତେର ଲାଗି ଜୀବନ ଧରେ ଭକ୍ତେର କୁଶଲ ସ୍କୁରି । ଏମନ ଗୁରୁ କୋଥାଓ ଖୁଁଜେ ପାବେ ନା କୋ ତୁମି ଆମାର ପ୍ରାଣେର ଠାକୁର ସେ ଯେ ଆମାର ହୃଦୟ ସ୍ୱାମୀ ।୫।

ସଦାଇ ଶିଷ୍ୟେର ପାଛେ ପାଛେ, କେବା ଏମନ ଫିରିତେଛେ

ଲେଖିଦିଅ ତୁମ ନାମ ଥରେ

କେବେ ଯେବେ ପଡିଯିବି ମାୟା ମୋହରେ ଲିଭି ନ ଯାଉ ସେ ନାମ ଆଖି ଲୁହରେ ଭକତି ଥାଳି ରେ ପ୍ରୀତି ଦୀପାଳି ରେ ଅର୍ଘ୍ୟ ଢାଳୁଥିବି ଶ୍ରୀପୟରେ ॥୨॥ ଯେବେ ସେ ପାରିକୁ ମୋତେ ଯିବାକୁ ହେବ ସେ ନାମ କୁ ଜପି ଜପି ଜୀବନ ଯିବ ଏହି ଅଳି ମୋର ରଖିବ ଠାକୁର ରହିଥିବ ତୂମେ ପାଶ ରେ ॥୩॥

କୃପା କରି ତୁମ ପ୍ରେମ ରଙ୍ଗ ତୁଳୀରେ ଆଙ୍କିଦିଅ ତୁମ ଛବି ନାମ ପାଖରେ ନାମ ଗାଉଥିବି ରୂପ ଧ୍ୟାଉଥିବି ସଦା ନୀର ଭିଜା ନୟନ ରେ ॥୧॥

ଲେଖିଦିଅ ତୁମ ନାମ ଥରେ

ପଭୁମୋର ଚିଉ ଫଳକରେ

ନ ଭୁଲିବି କେବେ ଜୀବନରେ ।।ଠା।

ଆସୁ ଯେତେ ଝଡି ପଡୁ ଦୁଃଖ ମାଡି

ଲୋଡ଼ୁ ତୁ ଯେବେ ଗୁରୁ-ଆଶିଷରେ

ଟେତନେ ଅଟେତନେ ଶୟନେ ବା ସପନେ ଗୁରୁନାମ ଧିଆନେ ହୁଅ ତୋଷ ।୩ା

ଶୁଣି ଗୁରୁ ପ୍ରସଙ୍ଗ କରରେ ସାଧୁସଙ୍ଗ ଗୁରୁ-ପ୍ରେମନୀର ତରଙ୍ଗେ ଭାସ ।୪।

କରିବେ ଭବ ପାରି

ଲୋଡୁ ତୁ ଯେବେ ଗୁରୁ-ଆଶିଷରେ ପରାଣ ଭରି ଗୁରୁ ନାମ ଘୋଷ ।ଠା

ଯେ କରେ ଆରାଧନ ସେ ଏକା ଭାଗ୍ୟବାନ ପିଇ ଯେ ପାରେ ଗୁରୁ ନାମ ରସ ।୧।

ଜଣାଅ ଯୋଡି କର 'ଗୁରୁ କରୁଣା କର' ଧନ-ଜନ-ମାନରେ ତୁ ନ ରସ ।୨।

ସେହି ହୋଇ ନାଉରୀ ସେବ ପୟର ଯୁଗ ହୋଇ ଦାସ । ୫।

ହସରେ ହସରେ ମୁକୁତା ଝରେ

ସେହି ମୋ ମାତ ସେହି ମୋର ତାତ ସେହି ମୋ ପୂଜନ ବାଲ୍ୟକାଳରୁ । ୧।

ବୀଣା ଜିଣା ସ୍ୱର ଶୁଭେ ବାର ବାର ପରାଣେ ପୁଲକ ଜାଗଇ

ସେ ମଧୁର ବାଣୀ ମନ ନିଏ କିଣି ଜନମ ମରଣ ଭୁଲଇ ଚରଣ ଯାହାର ବିରଞି ବାଞିତ ନିଗମ-ସୁଧା ତାପିତ ହୁଦୟେ ସୁଶୀତଳ ବାରି ସିଅେ ବସୁଧା

ସେହି ମୋର ପିୟ ସେହି ମୋ ହୃଦୟ ସେହି ମୋ ପରମ ଆରାଧ୍ୟ ଗୁରୁ । ୨।

ହସରେ ହସରେ ମୁକୁତା ଝରେ ଯା' ରଙ୍ଗ ଅଧରୁ ଆଶିଷର ଧାରା ବରଷି ଯାଏ ଯା' ଶୀରିକରରୁ ସେହି ମୋ ଠାକୁର ସେହି ମୋର ଗୁରୁ ସେହି ମୋ ନିଗମ-କଳପତରୁ ାଠା

ନୟନ ଯୁଗଳ ସବିତା ଶଶାଙ୍କ ଜ୍ୟୋତିରାଶି ଝଲସଇ ଶୀମୁଖ ସୁଷମା ନାହିଁ ତା' ଉପମା

ପଲକ ନ ପଡେ ଚାହିଁ ପୁଲଠୁଁ କୋମଳ ଯା' ଚରଣୁ ସଦା ଝରେ ଅମୃତ ସେ ଅମୃତ ପାନେ ଭକତ ମାନସ ହୁଏ ତୃପତ

ହେ ଆନନ୍ଦ ! ଭୁବନାନନ୍ଦ

ହେ ଆନନ୍ଦ ! ଭୁବନାନନ୍ଦ ଚିନ୍ନୁୟ ଚିର ସୁନ୍ଦର, ବନ୍ଦଇ ଆଜି ଚରଣ ତୁମର ବିଶ୍-ମାନସ-କନ୍ଦର ।ଠା

ତୁମେ ହେ ଶାନ୍ତ ଜାନ୍ତ ମଧୁର ତୁମେ ଅନନ୍ତ ଅମୃତ ଧାର ତୁମରି ମହିମା ରଞ୍ଜ କରେ ସକଳ ହୃଦୟ-ମହିର ।୧।

> ସବୁରି ସଦନେ ତୁମରି ଭଜନ ସବୁରି ବଦନେ ତୁମ ଜୟଗାନ

ଏ ସାରା ଜଗତ ବିନ୍ଦୁ ମାତର ତୁମରି ପରାଣ-ସିନ୍ଧୁର ।୨।

ପଣବର ତୁମେ ଅନାହତ ପାଣ ନିଖିଳ ସୂଝିର ସଝା ମହାନ ପ୍ଳୟର ଘନ ମନ୍ଦ୍ ନିନାଦ ଝଙ୍କାର ବେଦ ଛନ୍ଦର । ୩।

ତୁମରି ପୀରତି ତୁମରି ଦୟାରେ ରାଜୁ ତୁମ ଜ୍ୟୋତି ଅନ୍ତରେ ବାହାରେ ଆଲୋକିତ କର ଭବ-ଜୀବନର ଚଲାପଥ ଘୋର ଅନ୍ଧାର ।୪।

ହେ ଗୁରୁଦେବ ପରମାରାଧ୍ୟ

ଦିଅନ୍ତି ବାଧା ଧରନ୍ତି ଆକର୍ଷି ଦେବ ଅନ୍ତର୍ଯ୍ୟାମି କର ହେ ବୃତ୍ତି ପଥ ଅନୁଗାମୀ । ୨।

ତବ ଚିନ୍ନୁୟ ରୂପ ବିମୋହନ କେତେ କାଳୁ କରି ନାହୁଁ ଦର୍ଶନ ସେବି ନାହୁଁ ତବ ପଦ ସରୋଜ ସେବକ ସାଜ ଦିଅ ହୃଦ ରାଜ ଏତିକି ମାତର ମିନତି ପଦେ ନମୁ ବାରମ୍ବାର ।୩।

ପୁଣି ଶୀପଦେ ଏତିଜି ପାର୍ଥନା ହେ କୂପା ଅକୁପାର କର ଘେନା ତବ ଅମଳ କମଳ ଚରଣେ ଅଚଳା ଭବ୍ତି ଜୀବନେ ମରଣେ ନ ହୋଇବ ଉଣା, ଏତିକି ମାତ୍ କର ହେ କରୁଣା ।ଧା

ହେ ଗୁରୁଦେବ ପରମାରାଧ୍ୟ ହେ ପିୟତମ ତିନିଲୋକ ବନ୍ଧ୍ୟ ତୁମେ ତେଜ ଅଧିଷାତୁ ଦେବତା ତୁମେ ତିଜଗତ ଆଲେକ ଦାତା ତୁମେ ଧୂବତାରା

ଦେଖାଅ ପଥ ଆମେ ପଥହର। । ଠା

ଆମ ପରମବନ୍ଧୁ ଭଗବାନ ଲଭି ତାହାଙ୍କ ସ୍ୱରୂପ ମହାନ ସେବିବୁ ହୋଇ ତବ ନିତ୍ୟଦାସ ତବ ପଦାରବିନ୍ଦେ କରି ଆଶ କର ସେ ବ୍ୟବସ୍ଥା ହେ ନିତ୍ୟମୟଳ ନିତ୍ୟ ଦେବତା ।୧।

ଚାଳିତ କରି ସଦା ଶୁଭ ପଥେ କର ଆକର୍ଷଣ ନିତ୍ୟ ଜଗତେ କୁବୃତ୍ତି ଗଣ ଶୁଭପଥେ ଆସି

ହେ ଜଗତଗୁରୁ ହେ ମହିମାମେରୁ

ଘେନି ତୁମରି ଆଶିଷ ସ୍ୱଧର୍ମ ପାଳନେ ଏ ଦେଶର ଜନେ ବିତୁ ଆମରି ନିଶି ଦିବସ ହେ ॥୧॥ ସଦା ଦେଇଥାନ୍ତୁ ମନ ହେ କର୍ମ ମଧ୍ୟେ ଯୋଗ ତ୍ୟାଗ ମଧ୍ୟେ ଭୋଗ ତୁମ ଶ୍ରୀପୟରେ ଆଶ୍ରା ଦେଇ ପ୍ରଭୁ କରୁଥାନ୍ତୁ ଅନୁଦିନ ହେ କର ବରାଭ୍ୟ ଦାନ ହେଁ ଦେଶବାସୀ ଦେଶ ଟେକ

କର ବରାଭ୍ୟଁ ଦାନ ହେଁ ଦେଶବାସୀ ଦେଶ ଟେକ କରି ତୁମ କାମ ରଖୁ ତୁମ ନାମ ରଖିବାକୁ ହେଉଥାନ୍ତୁ ଏକ ହେ ॥୫॥ ଧନ୍ୟ ହେଉ ଦେଶ ମାନ ହେ

ବୃତ ହେଉ ଜୀବନର ହେ ସଦାଦେହ ମନ ପାଣେ ଆଦର୍ଶ ଗୃହ୍ୟ ହୋଇ ସଂଘଶକ୍ତି ଶାନ୍ତି ଲଭୁଥାନ୍ତୁ ଅନୁକ୍ଷଣେ ହେ ॥୬॥

ଦୃଢ କରୁ ବାର ବାର ହେ ଭାବ ବିନିମୟ କରି ଯଥାକାଳେ ବାରି ବରଷୁଣ ଥାଉ

ବିଶ୍ୱେ ଭାତୃଭାବ ଦେଇ ଭରି ହେ ॥୩॥ ଧରାହେଉ ଫଳଭରା ହେ ଅନୃଜଳ ବୟ ଶୟ ଅବା ଶାୟ ଏ ଦେଶ ର ନାରୀ ସତୀ ସୁଚତୁରୀ ଜାବନ ହେ ପୂର୍ଣ ଜରତୁ ଜୀବନ

ସତାନ ପାଳନ କରି ଗୁରୁଜନ ଲଭି ଶାନ୍ତି ସୁଧା ଚିର ଦିନ ହେ ॥୭

ହେ ଦୟାଳ୍ଲା ହେ ଦରଦୀ।

ହେ ଦୟାଳୁ! ହେ ଦରଦୀ! ହେ ଚିର ସୁନ୍ଦର ! ତୁମେ ସନ୍ଧ୍ୟା ଗଗନେ ତାରା ତୁମେ ପ୍ରଣୟର ପ୍ରୀତି ଧାରା ତୁମେ ସତ୍ୟ, ତୁମେ ନିତ୍ୟ ତୁମେ ସାଥୀ ମୋ ଜନ୍ମ ଜନ୍ମର ତୁମେ ପାହାନ୍ତି ଆକାଶେ ଜହ୍ନ ତୁମେ କୋଇଲିର କୁହୁ ତାନ ତୁମେ ଶୃକ୍ତି, ତୁମେ ମୃକ୍ତି ତୁମେ ଗୁଞ୍ଚନ ମଧୁପର । ୨ା

ତୁମେ ମଧୁର ରାଗିଣୀ ଛନ୍ଦ ତୁମେ ଫୁଟନ୍ତା କୁସୁମ ଗନ୍ଧ ତୁମେ ନବୀନ ଅରୂଣ ରଙ୍ଗ ତୁମେ ସାଗରେ ନୀଳ ତରଙ୍ଗ ତୁମେ ଭକତର ଭଗବାନ ତୁମେ ଜୀବନର ପ୍ରିୟତମ ତୁମେ ଭକତ ଜନ ଆରାଧ୍ୟ କ୍ଷମ ଯେତେ ମୋର ଅପରାଧ ତୁମେ ସାନ୍ତ, ତୁମେ ଅନନ୍ତ ତୁମେ ସ୍ୱପ୍ନ ମୋ କାମନାର ।୧। ତୁମେ ପିତା, ତୁମେ ମାତା ତୁମେ ବନ୍ଧୁ, ସଖା ସହୋଦର ।୩।

ହେ ଦୁଃଖ ହାରୀ

ପ୍ରଣାମ କରିବି କେଉଁ ପରି ତୁମ ପଦ ଧରି ।ଠା ବୃତିଲେ ବୃତିବି ପଛେ ଅସରା ଲୁହରେ ଆସିଛି ଗାଧୋଇ ଭବ ପଙ୍କିଳ ଜଳେ ନ ଲାଗୁ ମୋ କଳା ତୁମ ଚନ୍ଦମା ଦେହରେ

ଆସଛ ଗାପୋଇ ଭବ ପ୍ରକଳ ଜଳେ ନ ଲାଗୁ ମୋ କଳା ପୂମ ଟନ୍ଦମ ଦେହିର ଛୁଇଁ ଦେଲେ ତୁମ ପଦ ପ୍ରଣମିବା ବେଳେ ନ ଦେଲେ ନ ଦିଅ ସୁଖ ଶିରୀ ।୩। ଶିରୀ ଅଙ୍ଗେଲାଗି ଯିବ କାଳି ।୧।

 ଏତିକି ଆଶିଷ ଦିଅ
 ଦୟାଳୁ ଠାକୁର

 ଜଗତରେ ତୁମ ନାମେ
 ବାଜିବ ନାଗରା
 ଜଣାଇବି ହୃଦୟର
 ଭଳତି ଜୁହାର

 ମୋ ଲାଗି ବହିଲ ବୋଲି
 କଳଙ୍କ ପସରା
 ଦୂରେ ଥାଇ ପାଶେ ଥିଲା ପରି ।୪।

101

ହେ ଦୁଃଖହାରୀ, ହେ ଦୁଃଖହାରୀ!

ବସନ୍ତର ଆଗମନ ବିନା ହେ ଦୁଃଖହାରୀ, ହେ ଦୁଃଖହାରୀ!

ଭକତ ହୃଦୟେ ଭକତି କମଳ ତୁମ ଆଶିଷରେ ଦୃଢ ବିଶ୍ୱାସରେ

ଗାଇବି ଜୟ ଜୟ ତୁମରି, ତୁମ ପଦ ଧରି ଫୁଟଇ ତୁମ ଆଶିଷେ ସିନା

ସେହିମତି ମୋର ମରମ ମନ୍ଦିରେ

ବାହୁରେ ଶକତି ହୁଦୟେ ଭକତି ରାଜ ରାଜେଶ୍ୱର କୃପା କରି

> ଭରି ଦିଅ ପଭୁ ଭରି ଦିଅ ଆଉ କାହା ପାଶେ ଜଣାଇବି ମୋର

କାମନା ବାସନା ବୃଥା କଳପନା ମନର ବ୍ୟଥା ବେଦନା ଯେତେ

ହରି ନିଅ ପ୍ଭୁ ହରି ନିଅ କିଏ ତୁମ ସରି ଅଭୟ କୋଳରେ

କୋଟି ଜନମର ଅଶୁଭ ସଂୟାର ଆଦରରେ ଠାବ ଦେବ ମୋତେ

ନିମିଷକେ ଦିଅ ଦୂର କରି 191 ଶୀଚରଣେ ଘେନ କୃତଞ୍ଜତା ଭରା

|၅)|

ଶିଶିରେ କି ଚୂତ ପଲବିବ କହ ଲୁହଭିଜା ଫୁଲ-ଅଞଳି

ହେ ନିଗମାନନ୍ଦ ମୋର ପରାଣ ଠାକୁର

ହେ ନିଗମାନନ୍ଦ ମୋର ପରାଣ ଠାକୁର ତୁମରି ଅଭୟ ବାଣୀ ଦିଏ ସୁଧାଧାର ବୁଣି ଦିବାନିଶି ସୁମରଇ ନାମଟି ତୁମର ।ଠା ମୃତ ପରାଣରେ ଚିର ଅମୃତ ପ୍ଳାର । ୨।

ଘେନ ପଣତି ମୋହର ସକଳ ସନ୍ତାପ ହର ଅପରୂପ ରୂପ ଶିରୀ ଦେଖଇ ଆନନ୍ଦ ଭରି ସେହି ଛବି ଚିତ୍ତାକାଶେ ଭାସଇ ମୋହର । ୧। ଜୟଗୁରୁ ଜୟଗୁରୁ କଣ ଗାଉ ମୋର । ୩

ହେ ପରମାରାଧ୍ୟ ତ୍ରିଜଗତବଦ୍ୟ

ହେ ପରମାରାଧ୍ୟ ତ୍ରିଜଗତବନ୍ଧ୍ୟ ସାରଥୀ ସାଜିଣ ଏହି ଦେହ ରଥେ ଘେନ ପଦେ କୋଟି ପ୍ରଶିପାତ ଲ୍ୟୟଳେ କର ଉପ୍ଗତ । ୨ ।

ଯେତେ ଶୁଣିଲେ ହେଁ ତବ ସୁଧାବାଣୀ

ଭବତାପ କରେ ସନ୍ତାପିତ ।ଠା ବିତରିଛ ଯେଉଁ ଉପଦେଶ ସୁଧା ଧରି ରଖିବାକୁ ଅନ୍ତରେ ସର୍ବଦା ଶାନ୍ତି ଅଶାନ୍ତିର ଆବର୍ତ୍ତରେ ପଡି

କର ସେ ବ୍ୟବୟା ତୃଟୁ ଭବ ବାଧା ଭାସିଯାଉଅଛୁ ସତ୍ୟପଥ ହୁଡି ହେଉ ସଦା ପାଣ ପୁଲକିତ ।୩। ଅନ୍ଧ କରି ଦିଏ ମାୟାର କୁହୃତି

ହୋଇଯାଏ ଲକ୍ଷ୍ୟ ବିଚଳିତ ।୧। ଅମୃତ ସନ୍ତାନ ଆମେ ଏ ମରତେ ଏ ଦୂଢବିଶ୍ୱାସ ଜାଗୁ ଅବିରତେ

ଚାଳିତ କର ହେ ସଦା ଶୁଭପଥେ ସେଥିପାଇଁ ସଦା ଆମ ହୃଦପଥ ଆମ ବୁଦ୍ଧି ତବ ନିଜ ଇଛାମତେ ପ୍ରଞ୍ଜାଲୋକେ କର ଆଲୋକିତ ।୪।

ହେ ପାଣ ଠାକୁର ! ପରମ ଈଶ୍ୱର

କାହିଁ ସେ ଦରବ ସରଗ-ନୈବେଦ୍ୟ ହେ ପାଣ ଠାକୁର ! ପରମ ଈଶୃର !

ଆସିଛ ଏ ଦୀନେ କୃପା ବହି କି ଦେଇ ତୋଷିବୁ ପାଣ-ସାଇଁ ? ।୨।

କୋଟି ଜନମର ସଂୟାର ଫେଇ ଜାଣୁ ନାହିଁ ଦେବ ତବ ପୂଜା ବିଧି

ଭବ ସାଗରୁ ତାରିବା ପାଇଁ 101 ଜହୁଠାରେ ମନ ବାମନ ଅବଧି

କାହିଁ କେତେକାଳୁ ରହିଥିଲୁ ଚାହିଁ କ୍ପାକରି ଦିଅ ଚରଣ ବଢାଇ

ସୁଧା-ଝରା ପଦ ଦରଶନ ପାଇଁ ଧନ୍ୟ ହେବୁ ଆଖି ନୀରେ ଧୋଇ ।୩ କି ଦେଇ ପୂଜିବୁ କାହିଁ ବସାଇବୁ କରିଛୁ ଭରସା ସେ ରଙ୍ଗ ପୟର

ବହୁ-ବଦ୍ୟ-ଯୋଗ୍ୟ ଥାନ କାହିଁ? ।୧। ଲାଗି ହେବୁ ନିତ୍ୟ-ସେବା ସୁମଧୂର

ନନ୍ଦନବନ ସୁବାସ ସୁମନ ଆନନ୍ଦ ସାଗରେ ବୃତି ରହିଥିବୁ

କୟୁରୀ ଗନ୍ଧ ସିତ ଶୀଚନ୍ଦନ ଅପାର ମହିମା ଗାଇ ଗାଇ

181

ହେ ପାଣ ଠାକୁର ପଣତି ଆମର

ପଣତି ଆମର ତୁମର ଅନନ୍ତ କରୁଣା ସାଗର ହେ ପାଣ ଠାକୁର ଶୀଚରଣ ତଳେ ଘେନା କର ଲାଭ କରି ଆମେ କଣିକା ମାତର

ତୁମ ବିଶ୍ୱରୂପ ଅଦୃୟ ସ୍ୱରୂପ ଅପାର ଆନନ୍ଦ ସାଗରରେ ବୃଡି

ହୋଇ ଯାଉ ଆମେ ଏକାକାର ଏହି ଜ୍ଞାନ ମନେ ରହୁ ଛିର |၅)|

ତର୍ଦ୍ଦର୍ଶୀ ମୁନି ଜ୍ଞାନୀ ଭକ୍ତଗଣ ଯେ ବୃତ୍ତି ସକଳ ତୁମ ସେବା ପଥେ ସେ ଅଦ୍ୟ ତର୍ଭ କରି ନିର୍ପଣ ବାଧା ଦେଇ ସଦା ଚଳାନ୍ତି ବିପଥେ

ଦିଅ ମନେ ବଳ ସେ ରିପୁ ସକଳ ବହୁ, ଆମା, ଭଗବାନ କହିଥାନ୍ତି

ମନେ ହେଜି ବିଶୃହିତ ଚିର ଦଳି, ଜୟୀ ହେବୁ ନିରନ୍ତର 181

ଆମେ ଦୀନ ଭକ୍ତ ଆଶିତ ସେବକ ତୁମ ସେବା କରି ତୁମ ନାମ ଗାଇ ଅନ୍ତର ମନ୍ଦିରେ ସେ ମୋହନ ରୂପ ଜୀବନ ଯାପିବୁ ହେ ପରାଣସାଇଁ

ହେରିବୁ ସର୍ବଦା ଠେଲି ସର୍ବ ବାଧା କର ଆଶୀର୍ବାଦ ହେ ପରମାରାଧ୍ୟ

ପାର୍ଥନା ଆମର ଶୀପୟର 191 ପାର୍ଥନା ଆମର ଘେନା କର 181

ହେ ଭାବନିଧି! ଭାବରେ ରଖ

ହେ ଭାବନିଧି ! ଚରଣେ କର ଚିର ବନ୍ଦୀ ॥୨॥

ଭାବରେ ରଖ ମୋତେ ବାହି

ମାଗୁନାହିଁ ମୁଁ ଆନ ସିଦ୍ଧି ।।ଠା। ଲଭି ଶୀପଦ ପରଶ ଭୁଲିବି ଭବ ପରାସ ଭବ ବଇଭବ ଚିନ୍ତି ଗାଇବି ନାମ ନିରବଧି ॥୩॥

ପଙ୍କିଳ ହେଲାଣି ମତି

ହାରି ଦେଲିଣି ଜ୍ଞାନ ବୁଦ୍ଧି ॥୧॥ ଶିରୀମୁଖ ଚାହିଁ ଚାହିଁ ପୁଲକିତ ହେବ ଦେହୀ କର ମୋ ଲାଗି ଏହି ବିଧି ॥୪॥

ସକଳ କାମ କାମନା ହେଉପଛେ ମୋତେ ମନା

ହେବ କି ସେ ଏ ଜନମେ

ହେବ କି ସେ ଏ ଜନମେ ମନର ପାଶୋରା ସତେ ଝଟକି ଉଠୁଛି କିବା ଅଂଗେ ଅରୁଣର କାନ୍ତି

ହେବ କି ପାଶୋରା ସବୁରି ଲାଗି ଆଦର

ନୟନ ଯୁଗଳେ ବୋଳା ।୨। ଆଖି ଆଗେ ନାଚେ ପାଦ

ପଦ୍ମ ରଂଗ ଭରା ସତେ

ହେବ କି ପାଶୋରା ।ଠା ଭକତ ଡାକରା ପାଇ ଆସିଛ ମରତେ ସାଇଁ

ମନହୁଏ ଏ ଜଗତେ ତୁମର କେ ପର ନାହିଁ

କଟୀ ତଟେ ଶ୍ୱେତ ବାସ ତର୍ଭ ଜ୍ଞାନ ଯୋଗର କି ତୁମେ ସାଧନ ପସରା ।୩। ଜଣେ ରୁଦାଷର ମାଳା

ନଅର ଅଧର ଯୁଗେ ଦରହାସ କରେ ଖେଳା

ବଚନ ଉପମା ନାହିଁ ମଧୁରୁ ବଳି ମଧୁର ।୧। ବିଷାଦ କାଳିମା ହରେ ତୁମରି ଅଭୟ ବାଣୀ

ଅଗାଧ ଅସୀମ ସ୍ନେହ ପାରିବ କେ ପରିମାଣି

ଭାଷାରେ ବୋଳା ଅଛି କି ଆଶୀଷ ବରଷ ଦେବ ଘେନ ନତି ଭକ୍ତି ଭରା ।ଧା ପେମ ଅନୁରାଗ ଶାନ୍ତି

ହେ ମହାମହୀମ ଭ୍ବନମୋହନ ନନ୍ଦନ

ହେ ମହାମହୀମ ଭୂବନମୋହନ ନନ୍ଦନ ବନ୍ଦନ ତୁମ ପଦକଞେ ପଣତି ଘେନ ମମ ॥୦ ଭକତର ପାଣେ ଦିଅ ଜ୍ଞାନଦୀପ ଜଳାଇ

ରକତରଙ୍ଗେ ରଞିତ ଶୋଭା ତୁମ ଚରଣ କଟି ତଟେ ବିମ୍ୟିତ ଶ୍ୱେତ କୁଅବସନ କପାଳେ ଶୋଭଇ ଗନ୍ଧ ଚନ୍ଦନ ନିଟିଳ ଅଳକାବଳୀ କରେ ଗ୍ୟ ମ୍ୟନ ॥ ୩

କୋଟି ଶଶୀ-ପୂଭା ଜିଣି ବରାଭୟ ମୂରତି ଦୁୟର ଭବ-ସାଗରୁ ଉଦ୍ଧର ହେ ଶ୍ରୀପତି ପଶୁଛି ସେ ପଦେ ଆଜି ଶରଣ ଆମୁଞ୍ଜାନ କର ଦାନ ଧନ୍ୟ ହେଉ ଜୀବନ ॥ ୪

ହୃଦ-ସରସୀରେ ଦିଅ ଶତଦଳ ଫୁଟାଇ ତୁମେ ଭବ-ବନ୍ଧନ ବିମୋଚନ ଏ ବିଶ୍ ପ୍ରଣତି ଢାଳେ ଆହେ ବିଶ୍-ବନ୍ଦନ ॥୧

ଛନ୍ଦା ପଦେ ବନ୍ଧା ମନ ପୂର୍ଣ କର କାମନା କୁଞ୍ଚିତକେଶା ମୋ ଦଶା ଛାମୁରେ କରେ ଜଣା କରୁଣା କର ହେ କୃପା ନିଧାନ ଶରଣାଗତ ଭକତ ହୁଦ ତଟ ଚନ୍ଦନ ॥୨

ହେ ମୋର ଜୀବନବନ୍ଧୁ

ହେ ମୋର ଜୀବନବନ୍ଧୁ ମାଗେ ତବ ପ୍ରୀତି ମଧୁ । ୨ ନିଖିଳ ସୃଷ୍ଟିର ଅମୃତମୟୀ ନିଗମର ସିନା ତୁମେ ନିରାକାର ଚେତନାର ଆଦି ବିନ୍ଦୁ । ୦ ମୋ ଲାଗି ତୁମେ ତ ସଗୁଣ ସାକାର ପ୍ରଧାନ ନର୍ମ ପ୍ରୋହିଣ ସମ୍ବର ବ୍ୟବ୍ୟ ଅଧିତି ହେ ନିର୍ମ ଇନ୍ଦ୍ର । ୭ ମଣ ଅଧ୍ୟ ଅଧିତି ହେ ନିର୍ମ ରହ୍ମ । ଏହି ଅଧ୍ୟ ଅଧିତି ହେ ନିର୍ମ ଜଣ ଅଧ୍ୟ ଅଧିତି ହେ ନିର୍ମ

ଭାବ ରାଇଜର ଭାବର ଠାକୁର ଭବ ଜୀବନକୁ ଭାବମୟ କର

ହେ ସତ୍ୟ ସୁନ୍ଦର ଦେବ ପରାପୂର

ଜ୍ୟୋତିର୍ମୟ ଦେବ ରାଜ ମୋ ଅନ୍ତରେ ପୁଲକି ଉଠୁ ଏ ପରାଣ ମୋର ।ଠା ରବି ଶଶୀ ପୁଣି ଗୁହ ତାରା ଗଣ

ତୁମ ଜ୍ୟୋତିର୍ବଳେ ସର୍ବେ ଜ୍ୟୋତିଷ୍ମାନ ଯୁଗ ଯୁଗାନ୍ତର ବିଶ୍ୱ ଚରାଚର ଅମ୍ବର ସାଗର ବିଶ୍ୱ ଚରାଚର ବିପୁଳ ବିଭବ ପକଟ ତୁମର ମହିମା ଜ୍ଞାନରେ ମଗୁ ନିରନ୍ତର ।୩

ବିଧିଳ ଉଗତ ବିଲୟ ଉଦ୍ଭବ

ଇଙ୍ଗିତରେ ତୁମ ହେଉଅଛି ଥିର । ୧। ଅନ୍ତର ମୋହର ପୁରୁ ସେହି ଗାନେ ନାଚୁ ସେହି ରୂପ ସତତ ନୟନେ ହୃଦ ସିଂହାସନେ ରାଜ ଅଧିରାଜ ବିଲୋକ ପୁଲକ ପାଇ ସେ ଆଲୋକ ପାଉ ନବରୂପ ମାନବ ସମାଜ ଜୟଗାନ ତବ କରୁ ନିରନ୍ତର । ୪।

ହୃଦୟର କଥା ହୃଦୟର ଭାବ

ହୃଦୟର କଥା ହୃଦୟର ଭାବ ସେଦିନ ସେଦିନ କେତେ ଦିନ କୁହ ଜାହାକୁ କହିବି କୁହ ଝରିବନି ଆଉ ବିରହର ଲୁହ ତୁମେ ନ ଶୁଣିଲେ ଜିଏ ସେ ପୋଛିବ ଶୁଭି ଯାଉଥିବ ମିଳନ ବଇଁଶୀ

ପୁମ ପାଶେ ବସି ଗୋପନେ ଠାକୁର ଏ ସଂସାରେ ଆଉ ନାହିଁ ମୋର ମନ କହିବାକୁ ଅଛି କେତେ କଥା ମୋର ଫେରାଇ ନିଅ ହେ ତୁମ ନିତ୍ୟଧାମ ଆଜ୍ଞା ପଦେ ମୋତେ ମିଳିବ କି ନାହିଁ ଚରଣ ଧରି ମୁଁ ମାଗୁଛି ଠାକୁର